

SRI CAITANYA BHAGAVATA

VRNDAVAN DAS THAKUR

Adi Kapitola 1

Uctívám jejich Výsosti Šrí Caitanyu Maháprabhu a Šrí Nityanandu Prabhu, kteří vztahují své dlouhé paže dolů ke kolenům, jejichž krásná pleť září žlutě jako roztavené zlato a jejichž podlouhlé oči jsou jako rudé lotosy. Oni jsou nejvyššími z bráhmanů, ochránci náboženských zásad pro tento věk, velkomyslnými dobrodinci všech žijících bytostí a nejsoucinnější inkarnací Božství. Oni zahájili společné zpívání jmen Pána Kršny.

Ó Pane! Jsi věčná pravda - minulost, přítomnost i budoucnost - a zjevuješ se jako syn Šrí Jagannatha Misry. Skládám své opakované poklony Tvému společenství s Tvými neodlučitelnými služebníky, Tvými neoddělitelnými oddanými, Tvými syny (přisuzovanými Tobě jako učedníci Gosvamiů či oddaní provádějící zpívání svatého jména Pána Kršny) a Tvými součástmi (Bhudevi jako Šrí Višnu Priya, Šrídevi jako Šrí Lakšmí Priya, a Lila, Nila nebo Durga jako Navadvipa Dhama). Po chuti oddaných jsou dva Gadadharové, Damodara, Narahari, Ramananda, Jagadananda atd. Jeden je Šrí Gadadhara Pandita - expanze Šrímati Radharani a Šrí Gadadhara Bhatta z Jižní Indie, který je Rangadevi.

Uctívám dva bratry, Šrí Caitanyu Maháprabhu a Šrí Nityanandu Prabhu, ztělesnění velkomyslnosti. Mají nepředstavitelné energie, jsou transcendentální, věčně nejvyšší ovladaelé všeho. Nyní Oni sestoupili do materiálního světa.

Všechna sláva Šrí Gaurasundarovi, nejvyššímu mocnému Pánu čisté transcendence. Má září roztaveného zlata, oči jako poupata lotosu a šest dlouhých milostivých paží vztahujících se k Jeho kolenům. Zatímco zpívá slávu Pána a tančí v rozličných žádoucích stavech, Jeho srdce zaplavuje extatické city vyzrálých oddaných.

Všechna sláva, všechna sláva úplňku podobnému Šrí Kršnovi Caitanyovi. On je plně nezávislá Nejvyšší Osobnost, vždy zaměstnán v transcendentálních zábavách. On je Pán vesmíru, nejvyšší ovladael ze všech ovladaelů a zosobnění transcendence. Všechna sláva, všechna sláva oddaným Šrí Gauracandry. Všechna sláva, všechna sláva extatickému tanci Pánových důvěrných společníků.

Na počátku jsem složil své pokorné poklony nohám lásky, důvěrným oddaným Pána Šrí Caitanyi. Nyní skládám své poklony Nejvyšší Osobnosti Božství, Šrí Kršnovi Caitanyovi. On se zjevil v Navadvipě a je znám jako Visvambhara.

Tatáž Nejvyšší Osobnost Božství je popsána ve Védách jako Bhagavata, "Uctívání Mých oddaných je lepší než uctívání Mne."

Pán Kršna řekl Uddhavovi: "Ó Uddhavo, služebník Mých oddaných je mnohokrát lepší než uctívač Mne." (SB 11:19:21).

Proto jsem složil své uctivé prosby oddaným Pána před započetím psaní této knihy. Při této práci musí být přítomna snaha být úspěšný.

Skládám své uctivé poklony mému uctívání hodnému Pánu a duchovnímu učiteli, Šrí Nityanandovi Rayovi, jehož milostí byly transcendentální zábavy Pána Šrí Caitanyi přirozeně zjeveny. Tisíce jazyky můžeme nepřetržitě opěvovat Nejvyššího Pána Balarámu, protože Jeho tisíc úst jako Ananta Šéša stále opěvuje Pána Kršnu. Jako jsou neocenitelné drahokamy střezeny v bezpečné péči, stejně je neocenitelný klenot vědomostí o Kršnových zábavách trvale bezpečný v ústech Anantadevy. Proto jazyk, který od počátku opěvuje Balarámu, bude automaticky kvalifikován zachvívat se transcendentální zábavou Šrí Caitanyi.

Nejvyšší Pán Haladhara drží Jeho tisíc hadích kápí. On je obrovskou postavou a zdrojem vší inspirace. Jako Nityananda je plně transcendentální a věčně existující, neznečištěný nektar Šrí Caitanyi. Kdokoliv zpívá či naslouchá o Nityanandově nejsvětějším charakteru, nabízí nejvyšší útulek Pánu Caitanyovi.

Mahéša a jeho manželka Parvatidevi jsou velmi šťastní při chvalořečení objektu své lásky: Sankarsany, Nityanandy Prabhu. Uprostřed miliónu svěžích mladých dívek, čistý oddaný Šrí Šiva a jeho manželka vylévají nektar oddaných hymnů Pánu Sankarsanovi.

Všechno to je zjeveno v Pátém Cantu Šrímad Bhagavatamu. Balaráma je uctíván celým Vaišnavským světem písněmi chvály. Balaráma tančí s Jeho gopiemi ve Vrndavaně a jejich tanec rasa je vrcholem vznešenosti. Purany popisují, že Balaráma prováděl Svůj tanec rasa během dvou jarních měsíců, Madhava a Madhu. Vyprávějí o tom verše Šrímad Bhagavatamu pronesené Šukadevou Gosvami k Maharajovi Pariksitovi.

Balaráma strávil měsíčné noci měsíců ** Vaisaka a Caitra s pasačkami krav v nadsvětském příbytku ve Vrndavaně. Místo planulo paprsky měsíce. Lotosové a kadambové květy kvetly svobodně pod září měsíčních paprsků a jemný vánek rozechvíval jejich vůni. V lesíku na břehu Yamuny Balaráma tančil s gopiemi, čímž vzrůstala jejich manželská nálada. Nejvyšší Pán Balaráma, jako vybraný drahokam obklopený hroznem gopí, prováděl Svoje příjemné zábavy. Choval se jako Indrův slon Airavata, ovladač mnoha slonic. Gandharvové pozorovali tanec rasa a přednášeli své prosby.

Zvuk kotlových bubnů se snášel z nebes, polobozi na Ně radostně sypali květiny a Gandharvové a mudrci uctívali Nejvyššího Pána Balarámu verši velebicími Jeho činnosti. Mudrci nedvojsmyslně odsuzují sdružování s ženami, ale přece zpívali hymny ke chvále Balaráma tance rasa s Jeho pasačkami krav. Polobozi se zúčastnili Balaráma tance rasa shazováním květinových okvětních lístků. Věděli, že není rozdíl mezi Pánem Kršnou a Pánem Balarámou, Haladharou.

Transcendentální kvality Balarámy jsou nepovšimnuty ve čtyřech Védách, ale Purány je výrazně popisují. Jakou silou je mohu popsat já? Z neznalosti někteří lidé bez ohledu na Purány zamítají Balarámův tanec rasa jako neautentický.

Dva bratři, Pán Kršna a Balaráma, prováděli tanec rasa s gopiemi na tomtéž místě ve Vrndavanu. Za zářících úplňkových nocí Holi, na konci Sivaratri vrata, Pán Kršna a Pán Balaráma, doprovázeni Svými přáteli, pasáčky krav, užívali si Oni sami uprostřed krásných dívek z Vrndavany. Oba byli žádoucně vyzdobeni

krásnými klenoty, mastí ze santálového dřeva, girlandami z divokých květů a vybranými oděvy. Šťastné gopie sladce zpívaly, jejich srdce byla uchválena láskou ke Kršnovi a Balarámovi. **

Nastal večer, měsíc a hvězdy se zjevily. Vůně Arabského jasmínu opojila čmeláky, vánek nesl vůni bílých lilií a lotosových květů. Když uvážili, že chvíle je příznivá, Kršna a Balaráma začali Svoje příjemné zábavy. Zpívali společně pro potěšení všech žijících tvorů, Jejich hlasy melodicky stoupaly a klesaly. Když někdo po přečtení Šrímad Bhagavatamu, není něžně nakloněn k Pánu Balarámovi, potom zamítl Nejvyššího Pána Višnu a Jeho oddané. Slovy Šrímad Bhagavatamu, nevěřící je yavana (barbar). Je určen trpět v pekle, zrození za zrozením. ** Jsou jiní, kteří jako eunuši dělají vzrušené posušky, vyzývajíce: "Které písmo popisuje tanec rasa Balarámy?" Kdo je tak hříšný, že klidně po přečtení písem nechce přijmout pravdu, ale chybně vysvětluje správný smysl a dává své vlastní pokroucené vývody?

Pán Balaráma je středem hluboké lásky Pána Caitanyi. Urážkou Balarámových lotosových nohou zničíte všechny možnosti své záchrany. Ve Své inkarnaci Lakšmana, mladšího bratra Pána Ramacandry, Balaráma sehrál roli Pánova služebníka. Také v Jeho zjevení jako Nejvyššího Pána, Balaráma Mu slouží s nejvyšší úctou jako ** přítel a bratr, ovívá Ho, podpírá Ho ve spánku, opěvuje Ho Védskými vzýváními a expanduje Se jako Jeho dům, deštník, oděv, klenoty a sedačka. "Ó Pane! Tvoje přímá částečná expanze, Ananta Šéša, je zdrojem všech rozličných součástí pro Tvou službu v transcendentální říši Vaikuntha. Ananta Šéša je slavný, protože se zjevil jako Jeho rezidence, lůžko, trůn, obuv, oděvy, klenoty atd. Kdy Tě budu moci vidět s Lakšmí devi sedícího na trůnu Ananty Šéši?"

Částečná expanze Ananty Šéši je mocný Šrí Garuda, jehož uspokojení pochází ze zařazení jako Pánův dopravní prostředek vždy v minulosti. Anantovu oddanost chválí Brahma, Šiva, čtyři Kumárové, Šríla Vyásadéva, Šukadéva Gosvámí, Nárada Muni a jiní. Jeho slavné kvality jsou neomezené a nejsou plně pochopitelné každému. On je původní osoba, největší mystik, Nejvyšší Pán, a největší oddaný vaišnavů.

Takto jste mohli slyšet o úžasných službách prováděných Anantou Šéšou; nyní slyšte o Jeho velkém bohatství. Je usídlen v nižším planetárním systému Patala jako svůj vlastní zdroj a odpočívá. Je uctíván ode všech, když Jeho tisíc úst věčně ochutnává nektar lásky k Božstvu. Na dvoře Brahmy Nárada Muni hraje na své vlně a dobře složenými verši zpívá úžasnou slávu Ananty. Je lidsky možné znát nadpозemskou povahu Anantadevy? Právě Jeho pohled způsobuje pohyb tří kvalit hmotné přírody, který je příčinou stvoření, udržování a zániku tohoto světa. Ačkoliv Je sám, udržuje celé rozmanité hmotné kosmické zjevení Sám osobně (z pórů Jeho osoby). Je bez počátku a věčný. Kdo potom kromě Pána Sankaršany může nabídnout útulek osobám zbaveným všech hmotných tužeb? On je udržuje, on který hmotný svět zjevil a působí. Tento Nejvyšší Pán, příčina všech příčin, se zjevil ve Své jemné duchovní podobě. On je nejmocnější; při porovnání je síla lva bezvýznamná. On předvádí čisté transcendentální zábavy pro zaujetí srdcí Jeho drahých oddaných a ničí nespočetné hříchy zjevením Své transcendentální podoby. Co víc je tady možno

řít než to? Každý se očistí posloucháním či vyslovováním jména Pána Anantadevy, ať už uctivě či náhodně. Stejně degradovaná osoba je očištěna, když výsměšně či náhodně vysloví jméno Šrí Ananty. Anantadevova mocná síla je nezměrná. Tento Nejvyšší Pán nese najednou Jeho tisíce hlavami celý vesmír se všemi tam žijícími bytostmi, horami a řekami, jakoby tento vesmír byl jenom nepatrné smítko atomu. Stejně která osoba vládne tisíc jazyky, kterými může popsat sílu všemocného Nejvyššího Pána? Anantadeva je Jeho vlastní útulek a zdroj, naplněný neomezenou silou a mocí. Zatímco sídlí v nižším planetárním systému Rasatala, drží toto gigantické kosmické zjevení se snahou ulehčit mu v odloučení. Toto hmotné stvoření, udržování a zánik světa, jakož i tři kvality hmotné přírody, jsou aktivovány Jeho pohledem. Kdo může vyzkoumat Anantadevovu neduální, transcendentální, věčnou a nezrozenou existenci?

Z milosti k živým bytostem se Pán zjevil ve Svě nadpozemské duchovní podobě a chvíli předváděl Svoje rozličné zábavy. Všechny živé bytosti sídlí v této transcendentální podobě. Mocný Pán Nrsimhádeva se zpřítomnil jako vlna v oceánu Pánových neomezených zábav, jež uspokojují srdce Jeho oddaných. Anantadévova neomezená jména, když jsou slyšena či zpívána někým nějakým způsobem, bezprostředně oddělí pouta nespočetných zrození a smrtí. Proto si Vaišnavští oddaní Pána vždycky váží toho, kdo Ho opěvuje. Ananta Šéša je nejvyšším cílem celého vesmíru; Jeho svaté jméno je jediným prostředkem pro vysvobození všech žijících bytostí. Pán drží na Svě hlavě neomezený hmotný svět - spolu s jeho horami a oceány - jednoduše pro jeho ochranu a udržování. Celý vesmír je smítko na jedné z Jeho tisíc kápí, a protože má neomezenou moc, nemůže cítit břemeno.

Pán Anantadeva, původní Nejvyšší Osobnost a udržovatel celého kosmického zjevení, nepřetržitě zpívá na oslavu Pána Kršny. Nepřetržitě popisuje každý aspekt Pánových božských vlastností. Pán Kršna je věčný a Jeho vlastnosti jsou nekonečné, proto nemůže být plně popsán či opěvován. Ale Ananta je také věčný a Jeho schopnost opěvovat Pána je nekonečná. V Jejich božském vztahu oba stále vítězí. Také dnes tisíc úst Ananty Šéši nepřetržitě zpívá slávu Nejvyššího Pána Kršny Caitanyi. Jak úžasně Pán Kršna a Pán Balaráma překonávají každého jiného! Brahma, Šiva, jiní polobozi a dokonalí mudrci mají při jeho spatření pocit velké rozjařenosti. Chvalořečení Anantadevy zapříčiňuje stále rozšiřování měnících se břehů oceánu kvalit Pána Kršny.

Ó Nárado, Já Brahma a tvoji předkové, Sanaka a jiní mudrci nemohou klidně zkoumat rozsah této hmotné povahy, což mluví o znalosti duchovních energií Nejvyššího Pána. Anantadeva, původ všech polobohů, je schopen nevyčerpatelně opěvovat transcendentální bohatství a energií Nejvyššího Pána Svými tisíci ústy. Proto jak by bylo možné pro obyčejné smrtelníky rozumět těmto božským energiím? Anantadeva je Osobně pán neomezených vlastností a spočívá v Rasatale jednoduše pro udržování rozsáhlého hmotného stvoření.

Na Brahmově dvoře Nárada Muni hraje na vínu a zpívá o těchto stále stejných transcendentálních kvalitách Nejvyššího Pána. Brahma a ostatní jsou omráčeni extází při poslechu o nadpozemských kvalitách Nejvyššího Pána a Nárada Muni je uctíván

všemi, protože zpívá o těchto kvalitách. Také já si přeji napsat několik vět ve chvále neomezených energií Pána Nityanandy, Anantadevy a tak pokorně prosím o všestranné rozvinutí láskyplné oddané nálady k Pánovi. Ten, kdo touží překročit nebezpečný oceán hmotné existence, dosud utopený v oceánu oddané extáze, může získat útulek u Pána Nityanandy.

Prosím milosrdné Vaišnavské oddané Pána, aby naplnili mé srdce touhou, abych mohl sloužit mému Pánu Balarámovi zrození za zrozením. Právě jako dvija, vipra a brahma jsou různá jména pro stejnou osobu, podobně Nityananda, Ananta a Balaráma jsou různá jména pro tutéž Nejvyšší Osobnost. Můj Pán Nityananda Prabhu se zjevil v mém srdci a nařídil mi vyličit transcendentální kvality Šrí Caitanyi Mahaprabhua v této knize.

Zábavy Šrí Caitanyi Mahaprabhua jsou zjeveny pouze Nityanandovou milostí, protože Jeho vlastní expanze Ananta Šéša je zásobárnou informací o zábavách Pána Caitanyi a Pána Kršny. Ačkoliv Šrí Ananta Šéša je ztělesněním Kršnova kirtanu, Jsem schopen nabídnout pouze pokorné prosby v Jeho slávě.

Naslouchání o kvalitách a zábavách Pána Caitanyi může odehnat pryč všechno hmotné znečištění. Poznal jsem spolehlivě, že takové zábavy jsou zjeveny pouze milostí čistých oddaných. Vždyť kdo může znát povahu a zábavy Pána Caitanyi? Je to tajemství, stále skryté ve Védách. Proto mohu sestavit pouze zprávy z první ruky, vzaté přímo ze rtů společníků Pána.

Nevidím začátek ani konec zábav Pána Caitanyi. Jsou věčné a neomezené, a pouze Pánova milost mi dává sílu sepsat je. Jsem jednoduše mluvčí Pána Caitanyi, opakující Jeho touhy, jen jako loutka pohybující se v nějaké neviditelné ruce. Omlouvám se nohám všech čistých Vaišnavských oddaných, kteří mne mohou očistit za všechny urážky.

Ó bratři! Prosím slyšte velmi pozorně, jaké transcendentální zábavy Pán Caitanya prováděl se Svými oddanými společníky. Extatické zábavy Pána Caitanyi mohou být rozděleny do tří period: časné, střední a pozdní (Adi, Madhya a Antya). První perioda zahrnuje popis Pánovy výchovy, střední část odhaluje Mahaprabhuovy zábavy ve společném zpívání, závěrečná část popisuje Pánovy zábavy jako sannyasiho v Nilacale, Orisse. On byl přidělen do Nityanandovy misie a kázal v Bengálsku.

Zbožný Šrí Jagannatha Misra, Caitanyův otec, žil v Navadvipu. Jako Vasudeva svědomitě prováděl své duchovní povinnosti. Jeho oddaná a věrná choť Šrímati Sacidevi byla druhá Devaki - milovaná matka každého. Nejvyšší Osobnost Božství Pán Narayana se zjevil v lůně Šrímati Sacidevi jako Šrí Kršna Caitanya, ona dostala nejdražší majetek každého srdce.

Adi Khanda začíná popisováním zjevení Pána Caitanyi v příznivém úplňkovém večeru v měsíci Phalguna, když měsíc vcházel do zatmění. Hlučné zpívání svatého jména Pána Hariho naplnilo všechno kolem, povzbuzující každého, aby zpíval také. Nejvyšší Pán Caitanya byl zrozen uprostřed zpívání.

Adi Khanda také popisuje Pánovy nesčetné dětské zábavy. Pán Caitanya se zjevil Svým rodičům na jinak nepatrném místě v sídle, svatém dhama. A jak upřeně hleděli na ten zázrak, ukázal jim tělesná znamení božskosti na Jeho nohou.

Tato část knihy popisuje, jak jednoho dne zloději unesli dítě Nimaie z jeho domu, ale On je obelstil, aby Ho přinesli zpět domů. Jiný příběh zde vypravuje, jak Pán snědl všechno jídlo nabídnuté Višnuovi v domě Jagadisi a Hiranyi v den Ekadáši. Zase jiný příběh popisuje, jak Pán jednou seděl na hromadě nádobí znečištěného vařením a použil situaci k poučení Svě matky ve filosofii. Také hrál plačící dítě, používaje Svoje slzy jako důvod přimět každého zpívat svaté jméno Boha.

Adi Khanda popisuje Pána jako dítě hrající si s Jeho přáteli, jako když byl Kršnou v Gokule. Vypráví, jak začala Jeho výchova a s jak malým úsilím zvládl všechna písma. Vypravuje o odchodu Šrí Jagannathy Misry a Visvarupově přijetí sannyasy a jak tato dvě neštěstí postihly Matku Saci. Také popisuje Pánovy úžasné zábavy jako studenta. Hrdě se zosobnil před jinými studenty a učiteli. Caitanyovy cesty přes Východní Bengálsko jsou zde také popsány a je rozebráno, jakých zemí a míst pouti se dotkly Jeho lotosové nohy. Caitanya byl mistrem všech různých písem. Neexistoval nikdo ve třech světech, kdo by mohl vyzvat Jeho učenost.

Adi Khanda popisuje, jak Pán sportoval se Svými kamarády studenty a jejich zábavy ve vodách Gangy. Následuje Pánova první svatba a slavný odchod Jeho první manželky. Náležitě přijal druhou manželku, dceru královského učenice. Jednou předstíral, že je nemocný ze zkaženého vzduchu. Použil této příležitosti ke zjevení symptomů lásky k Božstvu. Zatímco se Pán potuloval po okolí jako velký učenec, zplnomocnil všechny oddané, kteří se Mu oddali.

Vyprávění o ranném životě Šrí Caitanyi zahrnuje popis nezměrné radosti ve tváři Matky Saci, když viděla měsíci podobnou blaženou tvář a půvabný oděv Pána. Potom je zde příběh, jak Nimai Pandita podráždil hrdého učenice, který byl proslulý jako Digvijaya, dobyvatel světa. Nakonec Pán roztál učenčova hmotná pouta. Pán umístí každého - Svoje stálé oddané - do iluze okolo Jeho skutečné identity, a On se potuloval se ulicemi Navadvipu podvádějíc všechny. Je tady také popis Pánovy pouti do Gaya dhamy a jak On bezpříčinnou milostí Isvary Puriho přijal ho za Svého duchovního učitele.

Adi Khanda je zásobárnou Pánových nikdy nekončících příjemných zábav. V budoucnosti Šríla Vyasadeva, největší z mudrců, bude popisovat jiné zábavy. Ale nyní já zjevují ranné zábavy Pána v době, kdy se vrátil z Jeho návštěvy Gaya dhamy.

V Madhya Khandě se stává známou Pánova všemohoucnost a Jeho oddaní jsou s ním ztotožnění a postupně shromáždění okolo Jeho lotosových nohou jako roj včel. Caitanya zjevil Svoji absolutní identitu, když jako Pán Narayana seděl na oltáři Višnu v domě Šrí Advaity a Šrívasy Pandity. Šrí Caitanya se setkal s Nityanandou Prabhu a spolu bratři provedli úžasný Kršnúv kirtan. Potom je popsána Nityanandova vize transcendentální šestiruké podoby Caitanyi Mahaprabhua. Později Pán ukázal Svoji universální podobu Advaitovi Acaryovi Prabhu.

Nityanandova Vyasapuja byla popsána v Madhya Khandě před příběhem, jak byl pomluven od nějakých nevěřících ateistů. Následuje popis zjevení Pána Caitanyi jako Balarámy, když Mu Nityananda dal Jeho pluh a kyj. Úžasné vysvobození dvou zatracenců Jagaie a Madhaie (kteří se později stali velice slavní) je vyprávěno

detailně. Vize Matky Saci, Šrí Caitanyi s tmavou pletí a Šrí Nityanandy s bělavou pletí je také obsažena.

Pán Caitanya jednou ukázal Jeho neomezeně bohatou mahaprakash podobu na několik hodin - tento příběh je řečen v Madhya Khandě. Při této příležitosti zjevil transcendentální pravdu o Sobě a skutečnou identitu všech Jeho oddaných. Potom následuje popis příležitosti, kdy Pán Caitanya, který je Narayanou, Pánem Vaikunthy a nejvyšší absolutní realitou, tančí a zpívá, jak On vypravuje pravdu o Sobě.

V Madhya Khandě Pán zlomil nadutost Canda Kaziho a manifestoval Svoji vlastní duchovní sílu, když ho zaměstnal v nepřetržitém společném zpívání. Canda Kazi přijal Pánovou milostí oddanou službu. Ponořen do extatické blaženosti se Šrí Caitanya pohyboval z vesnice do vesnice předvádějíc kirtany.

On vyhlásil pravdu o Sobě, když ukázal Svoji Varaharupu (čtyřruká podoba), když chvíli jezdil kolem dvora a zpět u Jeho oddaného Murari Gupty. Pán také snědl nějakou rýži, kterou Suklambara sebral při žebrání a prováděl mnoho úžasných zábav ve Svém zjevení Pána Narayany.

V Madhya Khandě se Šrí Caitanya Mahaprabhu zjevil před oddanými ve vzezření Mahalaksmi či Rukminidevi, Universální Matky, která ze svých prsů kojí všechny oddané, kteří jsou Jejimi závislými syny. Pán jednou pokáral Mukundu pro držení se špatné společnosti a později, když byl spokojen s Mukundovou poslušností, milostivě si ho oblíbil. Potom je tady vyprávění o extatických každonočních kirtanech v Navadvipu, které byly slaveny pravidelně po celý rok.

Madhya Khanda popisuje posměšné slovní boje mezi Nityanandou Prabhu a Šrí Advaitou Acaryou. Pouze pošetilá osoba si může myslet, že spolu skutečně nesouhlasili. Potom Pán poučil Svoji matku a současně varoval celý svět před bolestivými následky urážky Vaišnavských oddaných. Uspokojen prosbami Svých oddaných, Pán dal zvláštní požehnání každému z nich. Šríla Haridasa Thakura přijal Mahaprabhuovu milost a Pán projevil soucit ke Šrídharovi, když pil vodu z jeho nádoby. Šrí Caitanya blaženě prováděl denně zábavy ve vodách Gangy se všemi Svými oddanými. Jednou On

a Nityananda Prabhu navštívili dům Advaity Acaryi ze specifické příčiny. Je tu popsáno, že Pán přísně pokáral Advaitu Acaryu, ale nakonec mu ukázal nezměrnou milost. Potom Madhya Khanda popisuje, jak neobyčejně šťastný Šrí Murari Gupta byl osvícen o skutečné identitě Pána Caitanyi jako Kršny a Nityanandy jako Balarámy. Tyto dvě Nejvyšší Osobnosti tančily v extázi v domě Šrívasy.

V Madhya Khandě Pán vysvětluje celou filosofickou pravdu o lidském životě, používaje Šrívasova zemřelého syna jako mluvčího. Tímto způsobem zmírnil utrpení každého. Zpráva o této události se rozšířila daleko a Pánovou milostí Šrívasa mohl překonat šok ze synovy smrti. V jiném příběhu vypravuje Madhya Khanda, jak Se Pán vrhl do Gangy a Nityananda Prabhu a Šríla Haridasa Thakura Ho vytáhli ven. Potom Šrímati Narayani přijala poklad, po kterém marně touží polobozi a Brahma; získala zbytky Pánovy potrawy. Madhya Khanda končí příběhem, jak Pán opustil domov a přijal odříkavý řád života pro záchranu všech žijících tvorů. Toto jsou

nespočetné zábavy Pána v Madhya Khandě; cokoliv zbývá nedotčeno, bude popsáno později Šrílou Vyasadevou.

Když začíná Šéša Khand, Visvambhara je v životním řádu sannyasa a přijímá jméno Šrí Kršna Caitanya. Dal si čistě vyholit hlavu, čímž ponořil Advaitu Acaryu Prabhu do hluboké skleslosti. Utrpení Matky Saci je nesnesitelné, doposud byla podpírána Pánovou milostí. Nityananda, zjevení Balarámy, rozlámá Caitanyovu sannyasínskou dandu, potom Pán zatajil Svoji skutečnou identitu a odešel do Nilacala Puri.

Caitanya se žertovně posmíval Sarvabhaumovi Bhattacharyovi, když se poprvé setkali, ale později mu ukázal Svoji šestirukou podobu. Pán milostivě spasil krále Prataparudru oddanou službou a žil potom v domě Kasi Misry. Během Caitanyova pobytu v Puri, Svarupa Damodara a Paramananda Puri se stali vhodní sloužit Pánu k důvěrným vztahům.

Šéša Khand také popisuje Caitanyovu cestu přes Bengálsko na Jeho pouti do Mathury a Vrndavany. Zastavil se ve Vidya Vacaspatiho sídle před přechodem do vesnice Kulia v Bengálsku. Milióny lidí toužily vidět Pána při Jeho návratu do Bengálska a všichni, kdo Ho viděli, byli osvobozeni. Caitanya se pokusil pokračovat na Svojí cestě do Mathury, ale po krátké vzdálenosti se vrátil zpět do Bengálska.

Když se Pán vrátil do Nilacaly, zaměstnal se v nepřetržitém kirtanu se Svými společníky. Poslal Nityanandu kázat do Bengálska, ale Osobně zůstal v Nilacale s hrstkou oddaných. Pán a všichni oddaní tančili extaticky před vozem Pána Jagannatha.

Caitanyova cesta do Ramesvaramu v Jižní Indii a Jeho cesta do Mathury přes pevnost Jharakhanda jsou také popsány v Šéša Khandě. Později Pán projevil milost Rayovi Ramanandovi a zjevil jiné božské zábavy, jaké předešle prováděl v Mathuře. Velkodušný Caitanya Mahaprabhu také spasil Dabira Khase zjevením Jeho skutečné totožnosti. Osvobodil Dabira Khase a jeho bratra a oběma dal nová jména. Stali se slavní jako Rupa Gosvami a Sanatana Gosvami.

V Šéša Khandě jsou popsány Pánovy cesty do Varanasi. Sannyasini z Varanasi nemohli poznat Nejvyššího Pána, protože byli velmi kritičtí k Vaišnavům. Caitanya Mahaprabhu se potom vrátil do Nilacaly a dal se strhnout ke společným Hari kirtanům všude dnem i nocí.

Nityananda cestoval všude po Indii jako putující žebrák. Jeho pouť je popsána v Šéša Khandě. Kdo může pochopit Nityanandův nezměřitelný transcendentální charakter? Potuloval se okolo Mathury s rolníčkami na kotnících Jeho nohou. Na Šrí Caitanyovu prosbu odešel do Panihati a rozšiřoval oddanou službu - lásku k Bohu - každému. Jeho bezpříčinnou milostí spasil Nahamalla Rayu a jiné kupce z této oblasti.

V Šéša Khandě je popsáno zbývajících osmnáct let Caitanyi Mahaprabhua v Nilacale. Ačkoliv jsou tu vyprávěny nesčetné zábavy o Šrí Caitanyovi Mahaprabhuovi, Šríla Vedavyasa bude později vyprávět toto všechno detailně. Nityananda našel nekončící radost v opěvování Pána Caitanyi a stal se odborníkem nemajícím soupeře v tomto umění.

Ó Pane Caitanyo, prosím požehnej mi, abych mohl přijmout transcendentální službu Nityanandovým lotosovým nohám. On je Pánem celého vesmíru.

Toto je úvod do stručného obsahu této knihy, kterou chci vypravovat. Všechny vás prosím, naslouchejte s neoddělitelnou pozorností zábavám Šrí Kršny Caitanyi. Pán Caitanya a Pán Nityananda jsou můj život a duše. Já, Vrndavana dasa, nabízím svůj pokorný zpěv Jejich lotosovým nohám.

Adi Kapitola 2

Všechna sláva, všechna sláva blahoslavenému Caitanyovi Mahaprabhuovi, který je synem Šrí Jagannathy Misry a Nejvyšším Pánem všeho. Všechna sláva Pánu Caitanyovi, životu a duši Šrí Nityanandy Prabhu a Šrí Gadadhary Pandity. Všechna sláva, všechna sláva útulku Šrí Advaity Acaryi a jiných oddaných.

Všechna sláva Pánu Šrí Gaurangovi a Jeho společníkům. Každý přijme láskyplnou oddanost k Nejvyššímu jednoduše posloucháním transcendentálních námětů rozhovoru o Pánu Caitanyovi. Složil jsem své poklony Pánovým lotosovým nohám a lotosovým nohám všech Jeho společníků, že tyto zábavy Pána mohou vyjít mým jazykem. Všechna sláva, všechna sláva Pánu Caitanyovi, oceánu soucitu; a všechna sláva, všechna sláva Pánu Nityanandovi, ztělesnění láskyplné oddané služby.

Duchovní identita Pána Caitanyi a Pána Nityanandy jako bratří a jako služebníků Nejvyššího Pána byla neznámá, dokud Jejich bezpříčinnou milostí Jejich absolutní totožnost nebyla zjevena. Pán Brahma byl osvícen o Absolutní Pravdě milostí Pána Kršny. Šrímad Bhagavatam a všechna Védská písma to popisují. Můj Pane, který jsi na počátku stvoření rozšířil mocné vědomí Brahmy ze svého srdce a inspiroval ho k plnému vědomí stvoření i jeho vlastní osoby, a který se zjevuješ zplozen ústy Brahmy, buď laskav ke mně.

Na počátku Pán Brahma nemohl mít sílu vidět cokoliv, ačkoliv byl zrozen z lotosu z Pánova pupku. Ale když se naprosto oddal Nejvyššímu Pánu, Pán se ze Svě bezpříčinné milosti před ním zjevil. Toutéž milostí byl osvícen Pán Brahma absolutním vědomím o Nejvyšším Pánu, počátku všech inkarnací. Tehdy samovolně čistý proud velebení Pána vytryskl z Brahmových úst.

Bez bezpříčinné milosti Pána Kršny je nemožné znát pravdu o Jeho inkarnacích. Jeho nadpozemské zábavy jsou nepředstavitelné a nepřístupné. Pán Brahma sepsal potom Bhagavata Puranu.

Ó Pane Vesmíru, Ó Nejvyšší Osobo, Ó Nejvyšší duše, Ó Pane mystiků, jak zázračný jsi! Kdo ve třech světech může znát kdy, kde, proč a jak expanduješ Svoji vnitřní duchovní sílu "Yogamaya" a předvádíš Svoje transcendentální zábavy? Kdo může vyzkoumat ontologickou příčinu Tvého příchodu na tento svět? Proto se mohu pouze podrobit závěrům Bhagavad Gity a Bhagavata Purany jako příčině Tvého zjevení.

"Kdykoliv a kdekoliv nastane odchylka od náboženských praktik, Ó potomku Bharaty, a převládne povstávající bezbožnost, v tomto čase Já Osobně sestupuji. V zájmu osvobození zbožných a zničení nevěřících, jako pramen znovuoživení zásad náboženství, Já přicházím Osobně tisíciletí po tisíciletí."

Kdykoliv se náboženské praktiky stanou slabé, bezbožnost postupně narůstá. Proto Pán Brahma a jiní pokorně žádají Pána, aby přišel ochránit zbožné a zničit demony. V zájmu znovuoobnovení náboženských procesů tohoto věku, Nejvyšší Pán sestoupil na zemi se Svými věčnými společníky. Náboženství pro Kali Yugu je společné zpívání Pánova svatého jména a v zájmu propagace tohoto náboženského procesu se Pán Caitanya zjevil jako syn Matky Saci. Je potvrzeno ve Šrímad Bhagavatamu, že Nejvyšší Absolutní Pravda, Šrí Caitanya Mahaprabhu, se inkaroval jedině pro propagaci společného zpívání Kršnova svatého jména.

"Ó králi Nimi, oddaní vždycky skládají prosby Nejvyššímu Pánu Harimu, ale nyní nemohu vysvětlit, jak oddaní v Kali Yuze obětují vybrané prosby doprovázení rozličnými rituály a příkazy pro uspokojení Nejvyššího Pána. V tomto věku Kali lidé nadaní dostatečnou inteligencí mohou uctívat Pána, který je doprovázen Svými společníky, prováděním sankirtana yajny."

Nejvyšší Osobnost Božství Pán Caitanya propagoval podstatu všech náboženství ve věku Kali - společné zpívání svatého jména Pána Hariho. Doprovázen Svými společníky, zjevil se v Kali Yuze jednoduše pro založení náboženské praktiky společného zpívání.

Podle Jeho přání se Jeho věční společníci zjeví před Ním a přijali zrození jako lidé. Ananta Šeša, Šiva, Brahma, mudrci a jiní společníci Pána všichni přijali zrození jako vysoce vznešení, čistí Vaišnavští oddaní - Bhagavatové. Pán Caitanya, Kršna, zná postavení a totožnost každého. Mnoho z nich přijalo zrození v Navadvipu, zatímco někteří jiní se zrodili v Cattogramu, Radhadéši či Šríhattě (Bengálsko) a ještě jiní v Orisse. Všichni tito společníci se zjeví na různých místech, ale všichni se sešli v Navadvipu.

Šrívasa Pandita, Šrí Rama Pandita a Šrí Candrasekhar jsou osobnosti uctívané ve všech třech světech. Šrí Murari Gupta může vyléčit nemoc hmotného zapletení. Vaišnavové této hodnoty se zjevují ve Šríhattě. Pundarika Vidyanidhi (přední Vaišnavský oddaný), Caitanya Vallabha (který byl velice drahý Pánu Caitanyovi) a Vasudeva Datta se všichni zjeví v Cattogramu. Haridas Thakura se zjevil v Budhanu.

Vesnice Ekacakra je v oblasti Radhadesa v Bengálsku. Nejvyšší Pán Nityananda uskutečnil Svoje zjevení zde. Pán Nityananda je konkrétní Nejvyšší Otec všech živých bytostí, ale prokázal milost Hadaiovi Panditovi, brahminu a čistému oddanému a přijal zrození jako Jeho syn. Pán Nityananda je oceán milosti, útulek všech Vaišnavských oddaných a dárce oddanosti. Zjevil se v oblasti Radhadesa. Vyjadřujíc svoje štěstí ze zjevení Pána Nityanandy, polobozi vydávali radostné zvuky a shazovali květiny. Všechno toto prováděli neviditelní obyčejnými světskýma očima. V dobách Nityanandova zjevení oblast Radhadesa rostla víc a víc úspěšně každý den.

Šrí Paramananda Puri, který byl blízkým společníkem Pána Caitanyi v Nilacale, se zjevil v Trihutu v Mithile, Bihar. Když země na břehu Matky Gangy je místem poutí, proč by se Vaišnavský oddaný měl zjevit v bezbožné zemi? Caitanya Osobně sestoupil na břehu Matky Gangy, tak proč dal Svým věčným společníkům vzejít na

daleko vzdálených místech? Na svých cestách se Pánduovci vyhýbali krajům zbaveným zvuku svatého jména Pána a vody Matky Gangy.

Pán Kršna Caitanya, plný soucitu k nešťastným duším, se zrodil v této zemi, ale pro čisté Vaišnavské oddané zařídil zrodit se tam. Jeho vlastní zjevení bylo vyžádáno jednoduše vykoupením hmotného světa. V zájmu provedení toho zařídil pro Svoje čisté oddané zrození v bezbožných zemích a v bezbožných rodinách. Kdekoliv a v jakékoliv rodině se zjeví čistý Vaišnavský oddaný, je schopen očistit každého uvolněním jeho čisté duchovní síly. Rodiště čistého Vaišnavy se stane místem poutí. Proto Nejvyšší Pán Caitanya zařídil těmto Svým společníkům zrození na mnoha různých místech. A ačkoliv se všichni zrodili na různých místech, setkali se jakoby náhodou v Navadvipu.

Rodištěm Pána Caitanyi je Navadvipa, proto Navadvipa bylo místo setkání všech oddaných. Sláva Navadvipy nemůže být srovnávána se žádným jiným místem na světě. Vědomá si sestoupení Pána Caitanyi v Navadvipu, Prozřetelnost z něho uskutečnila úspěšné a kvetoucí město k přijetí Pána. Kdo je schopen popsat bohatství Navadvipy? Stovky tisíc se tísnily při koupání na břehu Gangy. Milostí Bohyně Sarasvati obyvatelé Navadvipy všeho věku byli učenými znalci písem. Lidé byli pyšní na jejich hmotné vědomosti; klidní mladí muži se logicky přeli se staršími učenici. Studenti přicházeli z různých částí země studovat do Navadvipy, neboť tu chtěli získat chuť do učení. Množství studentů v Navadvipu bylo nespočetné a přesný počet profesorů byl také neurčitý.

Obyvatelé byli spokojení, oblíbení a v přízni zářící Ramy (Lakšmí, Bohyně bohatství), ale mrhali svůj čas utrácením peněz pro smyslové potěšení a jiné světské záležitosti. Jak stále víc rostla materialistická pýcha, lidí toužících po oddané službě Nejvyššímu Pánu znepokojivě ubývalo a počátek Kali Yogy je uváděl do nemorálních činností.

Jediné náboženské či oddané činnosti, jaké znali, bylo vzývání polobohů a polobohyň - zvláště Durgy devi - a prosby za dočasná hmotná požehnání.

Někteří domýšlivě uctívali Manasu, Bohyni hadů; jiní mrhali obrovské částky bohatství uctíváním loutek.

Promarnili velké sumy na svatby svých synů a dcer, a tímto způsobem promrhali jejich lidský život.

Stejně tak zvaní učené vysocí kněží - Bhattacarya, Cakravarti a Misra atd.- neznali účel písem.

Třebaže učili písma, jejich činnosti kontrastovaly s písemnými příkazy, společně se svými studenty tonuli v potopě nepravosti.

Nikdo se nezabýval vysvětlováním důležitosti společného zpívání svatých jmen Pána Kršny - náboženství Kali Yogy; trávili svůj čas jednoduše hledáním chyb na jiných.

Jak to pro pověřivé tak zvané kajícíníky a poutníky není jednoduché, jméno Boha někdy uniklo jejich ústům.

Ty vážené a nejzbožnější ve společnosti bylo slyšet opakovat Pánovo jméno Govinda nebo Pundarikaksa pouze jednou za čas při denním shonu.

Oddaní byli stále zaujati vysvětlováním transcendentální literatury jako Bhagavat Gita a Šrímad Bhagavatam.

Vaišnavští oddaní Pána byli zarmoucení, vidíce masu stržené do hmotné existence vnější energií Pána.

Jak mohou všechny tyto žijící bytosti být osvobozeny? Jsou naprosto ošálení mýtem smyslového potěšení.

Ačkoliv lidé toužili zpívat svaté jméno Boha, odmítali to a namísto toho se pošetile zaměstnávali dosahováním plodonosných hmotných vědomostí.

Vznešení Vaišnavští oddaní pokračovali ve své oddané činnosti uctíváním Kršny, přijímáním koupelí v Ganze a rozhovory o Kršny si vědomých námětech.

Vaišnavové se starali o požehnání pro lidstvo a prosili Pána Kršnu, aby mu chtěl rychle ukázat Svoji milost.

Nejpřednější z velkých Vaišnavů v Navadvipu byl Advaita Acarya, který byl opěvován všude ve světě.

Vynikající duchovní učitel byl exponován ve znalosti absolutní vědy o oddanosti a odříkání; Svou náklonností ke Kršny si vědomým námětům rozhovoru se rovnal Pánu Šivovi.

Svým vysvětlením všech existujících písem přišel k témuž závěru: podstatou všeho je oddanost lotosovým nohám Pána Kršny.

Stále uctíval Pána Kršnu s velkou oddaností, nabízející Jeho Tulasi květiny a vodu z Gangy.

Jeho intenzivní oddanost Pánu Kršnovi způsobila, že se hlasitě ozýval ve vytržení. Tyto zvuky pronikaly záclonami hmotného světa, prošly příbytkem Pána Brahmy a vcházely na Vaikunthu.

Zaujat dunivým extatickým zvukem lásky Advaity Acaryi, Pán Kršna se zjevil před Svým oddaným.

Advaita Acarya Prabhu byl vůdcem Vaišnavů; jeho oddaná služba byla nejslavnější v planetárním systému Pána Brahmy.

Tímto způsobem Advaita Acarya trávil svoje dny v Navadvipu; trpěl prudkou bolestí při pohledu na osoby zbavené oddané služby.

Všichni lidé byli šílení po světském smyslovém potěšení; nikdo nebyl nadšený uctívat či sloužit Pánu Kršnovi.

Někteří uctívali Vasuti (ženské božstvo ztotožněné s Candi) mnoha dary, jiní uctívali Yaksasy s lahví vína.

Topili se v nekončící vřavě zpívání, tance a hudby, jejich uši byly hluché k nektaru volání příznivého jména Pána Kršny.

Polobozi nebyli spokojeni s uctíváním lidí, které je nakonec nežádoucí pro Pána Kršnu. Zvláště Advaita Acarya byl neobyčejně nešťastný nad takovým uctíváním.

Advaita Acarya Prabhu měl velice soucitnou povahu; neustále myslel na to, jak osvobodit podmíněné duše.

"Jestliže můj Pán sestoupí, potom může osvobodit každého.

Mohu se chlubit, že jsem inkarnací Pána Maha Višnu, jen když dokážu přesvědčit Pána Vaikunthy Kršnu, aby vyšel na tento svět.

A když tento Pán Vaikunthy sestoupí osobně, Já chci zpívat a tančit radostí a osvobodit všechny podmíněné duše.

Uváživ důvody pro tento způsob, On stále uctíval lotosové nohy Kršny s neodchylným rozhodnutím.

Pán Caitanya uskutečnil Svoje zjevení pouze na upřímnou prosbu Advaity Acaryi Prabhu. Pán Osobně často opakoval tento fakt.

Šrīvāsa Pandita a jeho tři bratři byli obyvateli Navadvīpy. Oni stále zpívali jméno Pána Kršny, koupali se v Ganze a uctívali Kršnu třikrát denně. Později Pán Caitanya prováděl mnoho zábav ve Šrīvasově domě.

Dle příkazu Pána Caitanyi se mnoho Jeho věčných společníků, jako Šrī Candrasekhar, Šrī Jagadisa, Šrī Gopinatha, Šrīman, Šrī Murari, Šrī Garuda a Šrī Gangadasa zjevilo před Pánem.

Ve spojení s těmito rozličnými událostmi se zmiňuji pouze o těch osobnostech, které znám osobně. Jinak by místo zmínky o každém zvlášť měla být napsána objemná kniha.

Každý z těchto velkomyslných oddaných vykonal svoje duchovní povinnosti a podílel se pouze na oddané službě Kršnovi.

Každý byl znenadáni v jiné duchovní totožnosti (Svarupě), dosud se stýkali důvěrně jako přátelé. Kdekoliv se zjevili, viděli svět zbavený oddanosti a jejich srdce byla zvadlá zármutkem. Nenašli nikoho, kdo by měl chuť na nektar zábav Pána Kršny, tak jednoduše opěvovali Pána mezi sebou. Často strávili několik hodin spolu v sídle Šrī Advaity Acaryi rozhovory o Pánu Kršnovi a tímto způsobem rozptýlili všechnu nespokojenost. Oddaní viděli svět hořící v plamenech hmotné existence, a nemohli najít žádnou příležitost inspirovat lidi k vědomí Boha. To jim působilo velký zármutek. Šrī Advaita Acarya spojil společnost Vaišnavů a pokusil se učinit lidi vědomé si Boha, ale nikdo mu neporozuměl. Sklíčený zármutkem nad lidským utrpením se Šrī Advaita Acarya začal postit; všichni Vaišnavové hluboce vzdychali v té situaci. Kdo zpívá a tančí pro Kršnu? Jaký je smysl společného zpívání Pánova svatého jména? Kdo jsou Vaišnavové? Většina lidí materialisticky běží za bohatstvím a rodinou a nechce pochopit tyto věci. Opravdu, takové ateisté pouze vzbuzují úsměv Vaišnavů.

Jednou večer přišel Šrīvāsa Thakura a Jeho tři bratři chtěli halasně zpívat Pánovo jméno ve svém domě. Ateističtí sousedé hanobili Šrīvasu Thakuru, prohlašujíc ho šíleným. Vyhlásili, že by chtěli zničit celou vesnici kvůli němu. Tyranští Muslimští vládcové chtěli zbourat vesnici, jenom když slyšeli lidi hlasitě zpívat jméno Boha.

Nějaký závistivý soused řekl, že by chtěl zničit dům Šrīvasy Thakury a nechat ho plout dolů řekou, aby se ho zbavil. "Když Šrīvāsa Thakura odejde, pouze potom může být vesnice znovu plná míru. Jinak nás Muslimští vládcové budou mučit."

Když svatí Vaišnavové slyšeli takové hrozby ateistů, pouze plakali a vyprávěli svoje starosti Pánu Kršnovi. Šrī Advaita Acarya planul hněvem při poslouchání těchto zpráv, ale bezstarostně se zbavil tohoto stavu a oslovil Vaišnavy: "Poslyšte, Šrīvaso Thakuro, Šrī Gangadaso a Suklambaro, chci, aby Kršna vyšel před oči každého. Pán Kršna přijde osobně osvobodit každého a spolu se všemi Vaišnavy Pán naučí

všechny ateisty lásce k Božstvu. A jestliže se Mi nepovede dodržet svůj slib, Já chci zjevit Moji čtyřrukou podobu a uchopit disk. Chci oddělit hlavy všech ateistů. Pouze potom mohu tvrdit, že Pán Kršna je můj Pán a mistr a Já jsem Jeho řádný služebník". Pronesl Šrí Advaita Acarya odhodlaně a potom Osobně uctíval lotosové nohy Pána Kršny. Společnost oddaných také uctívala lotosové nohy Pána Kršny s velkou pozorností a nepřetržitým pláčem. Když oddaní odešli za svými povinnostmi z města Navadvipy, nikdo tam už neslyšel žádný rozhovor o Bohu či oddanosti.

To naplnilo oddané zármutkem; některý rozjímal o opuštění svého těla, jiní štkali Kršnovu jméno, vypouštějíc hluboké dlouhé vzdechy. Tak krutá byla jejich bolest při pohledu na marné úsilí bezbožné společnosti, že ztratili všechny touhy. Nakonec se zřekli všeho hmotného potěšení, načež Nejvyšší Pán uskutečnil přípravy k sestupu do hmotného světa. Dle přání Nejvyššího Pána Pán Nityananda, původně Pán Ananta Šéša, sestoupil před Ním v zemi zvané Radha. Pán Nityananda uskutečnil Svoje zjevení na světě u Šrímati Padmavati devi v příznivý třináctý den dorůstajícího měsíce ve vesnici zvané Ekacakra. Ačkoliv je původní Nejvyšší Otec každého, Nityananda dovolil Šrí Hadai Panditovi, čistému a vznešenému bráhmánovi, hrát roli Jeho otce. Nejvyšší Pán Šrí Balaráma je oceánem milosti a dárce čisté oddané služby Kršnovi; znovu se zjevil v tomto čase se jménem Nityananda. Polobozi z nebeských planet skrytě oslavovali tuto událost, shazujíc květinové konfety s hlučnými zvuky radosti a chvály. Zjevení Pána Nityanandy v zemi Radhadesa postupně naplnilo tuto oblast dobrým osudem a všeobecnou úctou. Nejvyšší Osobnost, který se zjevil pro osvobození padlých duší, přijal oděv žebráka a cestoval všude. Tímto způsobem Pán Ananta uskutečnil Svůj příchod. Nyní slyšte popis příchodu Pána Kršny. Šrí Jagannatha Misra, velká transcendentální osobnost, sídlil v Navadvipu. Byl stejně jako Vasudeva (otec Pána Kršny), vždy ponořen do spirituální činnosti. Byl velkomyslný a vlastnil nejlepší ze všech bráhmanských kvalit; jeho kvality nebyly srovnatelné v tomto světě. Šrí Jagannatha Misra je v téže spirituální kategorii jako Kasyapa, Dasaratha, Vasudeva či Nanda. Jeho zasvěcená manželka Šrímati Sacidevi byla ztělesněním oddanosti Nejvyššímu Pánu. Byla Universální Matka. Všechny její osm dcer odešlo do daleka a ona osaměla s jedním velice šťastným synem Visvarupou. Šrí Visvarupa byl krásný a okouzlující jako anděl a zdrojem radosti pro svoje rodiče. Od narození byl Šrí Visvarupa materiálně odříkavý, a jako dítě zvládl různá písma. Bezbožnost viděná na počátku Kali Yogy udávala směr pro budoucnost; celá společnost se chtěla zbavit oddané služby. Nejvyšší Pán sestupuje, když se náboženské zásady odchylí a On cítí, že jeho oddaní trpí. Proto Nejvyšší Osobnost Božství, Šrí Caitanya Mahaprabhu, vstoupil do těl Šrímati Sacidevi a Šrí Jagannathy Misry. Pán Ananta zpíval hymny velebící Pána; Šrí Jagannatha Misra a Sacidevi slyšeli všechno jako ve snu.

Oba, manžel i manželka svítily jasnou duchovní září, dosud neviděnou obyčejnými očima. Pán Šiva, Brahma a jiní polobozi porozuměli, že Nejvyšší Pán přichází, sestoupili a skládali své prosby. Tyto mystické zábavy Pána jsou všechny popsány také ve velkých Védských písmech. Chvalořečení Pána Brahmy a jiných jsou nejdůvěrnější vědomostí a naslouchání jim má za následek hlubokou oddanost ke

Kršnovi. Všechna sláva! Všechna sláva Nejvyššímu Pánu Caitanyovi, udržovateli všeho, který se zjevil pro zahájení společného zpívání svatého jména. Všechna sláva! Všechna sláva Pánu Caitanyovi, ochránci Védského náboženství, svatých oddaných a zbožných bráhmánů; Ty jsi ničitel neoddaných a personifikovaná smrt pro ateisty. Všechna sláva! Všechna sláva Pánu Caitanyovi. Tvoje transcendentální podoba je absolutní, věčná a plná blaha; Ty jsi Nejvyšší Pán pánů, Jehož touhy nemohou být zadrženy. Jsi nezjevený v miliónech a miliónech vesmírů, zatímco Se zjevuješ v lůně Šrímati Sacidevi. Kdo může rozumět činnosti Tvého sladkého přání? Tvoření, udržování a zánik vesmíru jsou jen části Tvých úžasných zábav. Tvoje moc - vznícená pouze Tvojí touhou - může zničit celé kosmické zjevení. Je potom pro Tebe nemožné zabít demony jako Ravana a Kamsa s pouhým slovy? V hněvu Máš schopnost zjevit se v domě krále Dasarathy a Šrí Vasudevy a zabít tyto demony. Kdo může rozplést tajemství každé Tvé činnosti? Pouze ty znáš Svoje vlastní sladká přání. Prostou Tvojí touhou může někdo ze Tvých služebníků osvobodit všechny nespočetné vesmíry. Přesto sestupuješ do všech náboženských zásad lidí na světě a takto jim žehnáš.

V Satya Yuze se zjevuješ s bělavou pletí a kážeš cestu přísnosti a meditace předvádějíc přísnost na Sobě. Pro založení náboženských zásad Jsi přijal roli neženatého brahmina se zaprášenými vlasy, v antilopí kůži, nesoucího žebráckou hůl a nádobu na vodu. V Treta Yuze Jsi se zjevil s krásně načervenalou pletí jako Pán Obětování a zavedl Jsi náboženskou praktiku obětí. Se srskem a sruvou v rukou, Jsi Sám vedl obětní rituály. V Dvapara Yuze přicházíš s transcendentálně krásnou temnou pletí monsunového mraku a zřizuješ denní uctívání v každém domě. Nosíš žlutý oděv vyzdobený znamením Šrívatsy, které je výlučně Tvoje, Jsi prováděl bohaté denní uctívání. V Kali Yuze se zjevuješ jako učený bráhma se zlatě žlutou pletí, abys vyučoval nanejvýš důvěrným náboženským praktikám společného zpívání Pánova svatého jména. Přijímáš neomezené inkarnace. Kdo má sílu spočítat je? Ve Tvé inkarnaci transcendentální ryby Matsya přicházíš z vod zániku; jako želva Kurma Jsi zachránil všechny žijící tvory (držíc horu Mandara). Jako Hayagriva Jsi zachoval Vědy a zabil dva demony Madhua a Kaitathu. Jako Varaha, inkarnace kance, Jsi vyprostil zemi; a jako Pán Nrsimhadeva Jsi probodl a zabil démona Hiranyakasipu. Jako trpasličí inkarnace Pán Vámana Jsi přelstil démonského krále Baliho; jako Parasurama Jsi zbavil svět kšatriů, bojující třídy. Jako Pán Ramacandra Jsi zničil démona Ravanu; jako Pán Balaráma, který drží pluh, Jsi rozšířen neomezeně. Jako Pán Buddha jsi zavedl náboženství soucitu a nenásilí; a jako Pán Kalki Jsi zničil degradované mléčhy (ty, kdo nenásledují Védské příkazy). Jako Pán Dhanvantari Jsi rozšiřoval nektar nesmrtelnosti Amrta; jako Pán Hamsa, labutí inkarnace, Jsi vyřkl vědomí o Absolutním Pánu Brahmovi a jiným. Jako Narada Muni držíš vínu a zpíváš sladce; jako Šríla Vyasadeva Jsi vysvětlil Pravdu o Sobě. Pán Kršna je nad všemi inkarnacemi a jejich krásnými věčnými zábavami; věčně spočívá v Gokule s mnoha pestrými potěšeními. V této přítomné inkarnaci Ses zjevil jako čistý neoddělitelný oddaný; rozséváš vědomost o oddané službě a zpíváš svaté

jméno. Nektar společného zpívání svatého jména zatopil celý vesmír vodami blaha a každý dům zná proces lásky k Božstvu.

Jak můžeme popsat všeobecnou extázi, vzbuzenou když tančíš se všemi svými oddanými a služebníky? Právě stálou vzpomínkou na Tvé lotosové nohy Tvůj čistý oddaný osvobodí tento svět od všech nemocí a neštěstí. Dotečky jejich nohou rozptýlily temné předzvěsti světa, a pouhá záře od nich očišťuje všechno kolem. Ó Pane Caitanyo, jak slavní jsou Tvoji služebníci, že když úžasně tančí s pažemi pozvednutými, odstraňují všechny zmatky na nebeských planetách. "Ó králi, když oddaní Pána Kršny tančí (doprovázejíce zpívání Pánova jména), dotečky jejich nohou na zemi očišťují celý svět, jejich třpyt očišťuje všechno okolo a jejich pozvednuté paže očišťují vyšší planetární systémy." Ó Pane Caitanyo, Ty jsi dozajista tatáž Nejvyšší Osobnost, vtělená do člověka pro předvádění společného zpívání a šíření lásky k Božstvu s Tvými oddanými. Ó Pane, kdo vlastní slova k popisu tvých úžasných sil, nezávisle uložená v nejdůvěrněji skrytých vědomostech Véd? Ó Pane, horlivě toužíme a prosíme o tuto jemnou lásku k Božstvu, kterou Ty udržuješ jako velké tajemství, nabízejí osvobození pouze duchovním uchazečům. Ty jsi duchovním učitelem celého stvoření a rozdáváš neocenitelné bohatství pouze ze Své velkomyslnosti. Zpívání Tvých svatých jmen je naplněním všech náboženských rituálů a obětí od chvíle, kdy Jsi se osobně zjevil v Navadvipu.

Ó Pane, buď k nám laskav, ať můžeme být šťastni pouze spatřením Tvých úžasných činností v Navadvipu. Ó Pane, Ty jsi naplněn nejvnitřnější touhou Gangy devi, abys sportoval v jejích vodách. Tvoje vybraná transcendentální podoba, kterou mystici a jogíni spatřují ve svých meditacích, se zjevila v Navadvipu. Skládám poklony svaté Navadvipa dhamě a domu Šrí Jagannathy Misry a Šrímati Sacidevi, kde Jsi uskutečnil Své božské zjevení. Tímto způsobem Pán Brahma a jiní polobozi zůstali neviditelní, když denně skládali vybrané prosby Nejvyššímu Pánu. Nejvyšší Vlastník celého stvoření zůstal v lůně Šrímati Sacidevi, a o úplňkové noci v měsíci Phalguna Se zjevil. Tato úplňková noc byla summum bonum všech příznivých svatých příčin kosmického zjevení dohromady. Nejvyšší Osobnost sestoupil, doprovázen společným zpíváním svatého jména. On propagoval tento proces, praktikuje ho Osobně. Kdo je schopen znát úžasné zábavy Nejvyššího Pána? On zařídil zatmění měsíce ve chvíli Svého zrození. Když obyvatelé Navadvipy viděli zatmění měsíce, začali hlasitě zpívat Pánovo svaté jméno a dělali jiné příznivé zvuky. Hlasité zpívání Pánova jména uchvátilo nekonečné hemžení miliónů světců omývajících se v Ganze a rozervalo vzduch. Hlučné zvuky jejich zpívání pronikaly záclonami tohoto hmotného vesmíru a putovaly mimo Brahmalo. Všechny svaté osoby se divily tomuto úžasnému zpívání a prosily o trvalé zatmění. Všichni oddaní zažívali hlubokou rozjařenost a vykřikovali: "Jak velká radost! Nejvyšší Pán Kršna uskutečňuje Svoje zjevení!" Oddaní odešli omývat se do Gangy doprovázeni hlučným zpíváním ze všech směrů. Ženy, děti, starci, zbožní i bezbožní - každý hlasitě zpíval svaté jméno Pána Hariho během měsíčního zatmění. Jediným zvukem ve vesmíru bylo všude převládající zpívání: "Hari! Hari!" Polobozi shazovali všude květinové konfety, provolávali vítězství a hlučně tloukli na bubny dundubhi.

Uprostřed nadšeného opěvování se Pán a Nadduše vesmíru zjevil jako syn Šrímati Sacidevi.

Měsíc byl zastíněn Rahuem; oceán svatého jména zaplavil Navadvipu, topící se a podmaněnou temnotou Kali Yogy. Nejvyšší Pán se zjevil! Všechny čtrnáct světů z hloubi zvučelo tou zprávou. Měsíci podobný Pán Caitanya, Gauranga, vystoupil; obyvatelé Nadii byli osvobozeni ze všechno starosti, právě vidíce Pána. Jejich štěstí a prosperita vzrůstaly den ode dne. Dunění bubnů dundubhi, trubení na tisíc lastur, ječení fléten a rohů doprovázelo písně Vrndavany dasy ke chvále jejich Výsostí Šrí Caitanyi a Šrí Nityanandy Prabhu. Vznešenost Jeho krásné nádhery zastíňuje zářící paprsky slunce a oslepuje mé oči. Jeho kapkovité, nepatrně prodloužené oči nelze popsat. Vzduch byl přetížen radostí; Pán Caitanya sestoupil do hmotného světa! Hlučný zvuk jména Pána Hariho se ozýval všude ve vesmíru, od Brahmalokey nesl poselství o zrození Pána Caitanyi. Jeho vybraná pleť měla barvu starého santálového dřeva. Jeho široká hrud' byla vyzdobena vznešeně se houpající girlandou z divokých květů a Jeho měsíci podobná tvář byla žádoucí, chladivá a osvěžující. Své dlouhé paže vztahuje dolů ke kolenům. Zvuky vítězství a chvály prostoupily všechno kolem a země cítila zvláštní požehnání z příchodu Pána Caitanyi. Někdo zpíval z velké radosti, jiní tančili v extázi. Ale pro Kali to byla pohroma uprostřed duchovního hýření. Korunou klenotů všech Védských závěrů jsou Nejvyšší Páni Caitanya a Nityananda Prabhu. Jejich bezpříčinná milost nerozlišuje mezi nevědomcem a vyvržencem. Já, Vrndavana dasa, Jim nabízím tuto píseň. Zlatý měsíc, Pán Caitanya, vystoupil za zvuků velké radosti naplňující vzduch. Jeho krása pokořila milión andělů a On se usmíval Jeho vlastnímu tanci a zpěvu.

Jeho líbeznou tvář a okouzlující oči zlepšovaly další znaky božskosti na Jeho transcendentální osobě; Jeho nohy byly označeny znameními vlajky, blesku atd. Celá Jeho vybraná podoba byla vyzdobena k okouzlení mysli každého. Všechny strach a skleslost byly rozptýleny a na svět přišlo nezměrné štěstí. Já, Vrndavana dasa, nabízím tuto píseň Pánům mého života a duše, Pánu Caitanyovi a Pánu Nityanandovi. Polobozi se nesmírně rozradostnili a zpívali ke chvále zjevení Pána Caitanyi. Pouhý třpyt Pánovy blahoslavené, měsíci podobné tváře, odstraňuje všechna neštěstí. Byla to slavná a šťastná událost. Pán Ananta Šéša, Pán Brahma, Pán Šiva a jiní polobozi přijali nové podoby a používají zatmění měsíce jako omluvy, nepřetržitě zpívali jméno Pána Hariho. Nemohu plně popsat jejich jásot. Přemílající se zástupy proudily do Nadii s pokřikem "Hari, Hari". Navadvipa byla v sevření nespoutaného blaha. Nejvyšší Pán, polobozi a lidské bytosti společně přišli a žertovali spolu. Polobozi přicházeli do domu Šrímati Sacidevi v temnotě zatmění a neviditelní lidmi, padali na zem a skládali poklony Pánu Caitanyovi. Kdo může popsat tyto těžko pochopitelné zábavy Pána? Někde propuklo různé velebení, někdo držel deštník a někdo ovíval Pána camarou, jiní zase shazovali déšť květů v extázi a ještě jiní zpívali a tančili přes míru. Pán Caitanya se zjevil se všemi Svými čistými oddanými a ateisté tomu nikdy neporozumí. Já, Vrndavana dasa, zpívám nektarovou slávu Pána Caitanyi a Pána Nityanandy.

Dunění bubnů Dundubhi, hymny, prosby a sladká hudba se mísily souzvučně ve vzduchu. Toho dne mohli bez prodlení pochopit, kdo je Nejvyšší Osobnost a také tajemství Véd. Polobozi v Indrapuře byli bouřlivě šťastní; horlivě se vyzdobili a cítili neobyčejné štěstí, že mohou společně přijmout Pána Caitanyu v požehnaném Navadvipu. Objímali a líbali každého bez studu s jásotem, že Pán Navadvipy, Pán Caitanya, přijal Svoje zrození. V té chvíli nebylo rozdílu mezi přítelem a nepřitelem. Z velké zvědavosti polobozi přicházeli do Navadvipu uprostřed hlasitého zpívání Božího jména. Nakaženi transcendentální vyzrálostí Pána Caitanyi upadli téměř do bezvědomí a v extázi se spojili ve zpívání slávy Pána Caitanyi. Viděli krásnou podobu Pána Caitanyi, vybranější než tisíc stoupajících úplňků. Přijal lidskou podobu a přiměl každého hlasitě zpívat Pánovo svaté jméno, používaje zatmění jako dobré omluvy. Pán sestoupil se všemi Svými energiemi a expanzemi; toto je nepochopitelné pro ateisty. Kéž mohu já, Vrndavana dasa, zpívat v poníženosti o mém životě a duši, Pánu Šrí Caitanyovi a Šrí Nityanandovi Prabhuovi.

Adi Kapitola 3

Stejně jako před přijetím Jeho zrození, Pán rozšiřoval zpívání Svého svatého jména. Proudění lidí odešly koupat se do Gangy v čase zatmění a všichni cestou zpívali Pánovo jméno. I ten, kdo od svého zrození nikdy nevyslovil Pánovo jméno, náhle zpíval toto jméno na své cestě ke Ganze. Zvuk zpívání zněl ze všech směrů a Nejvyšší Pán, nejlepší z bráhmínů, se usmíval, když uskutečnil Svoje zjevení. Šrí Jagannatha Misra a Šrímati Sacidevi zářili štěstím nad krásnou tvář jejich dítěte a projevovali nespoutanou radost. Ženy stály kolem dítěte nevědouce, co dělat; s povykem skučely v plesání. Příbuzní a přátelé spěchali uvidět novorozené dítě; v domě Šrí Jagannathy Misry nastal velký jásot. Otec Šrímati Sacidevi, Šrí Nilambara Cakravarti, nacházel úžasná esoterická znamení v každém domě astrologického horoskopu dítěte. Šrí Cakravarti byl ohromen krásou dítěte a viděl všechny božské symboly na Jeho osobě. Dávno bylo v Bengálsku prorocky, že jednou se král Bengálska zrodí jako syn bráhmina. Šrí Cakravarti uvažoval a chtěl vyzkoušet, zda se to netýká budoucnosti tohoto dítěte.

V přítomnosti všech Šrí Nilambara Cakravarti, odborník na astrologii, začal vysvětlovat rodokmen a různá astrologická znamení v Pánově horoskopu. Když později pro dítě vytvářel horoskop, stále obtížněji nacházel popis Pánova postavení. Dítě porazí Brhaspatiho (znamenitého učence a vychovatele) a bude učencem; On bude přirozeným zdrojem všech božských kvalit. V tomto shromáždění byl také velký světec se vzezřením bráhmana, který pronesl předpověď Pánovy budoucnosti. Bráhmaň řekl: "Toto dítě je Nejvyšší Pán Narayana Osobně. On založí podstatu všeho náboženství. "On započne úžasné ochranné hnutí a osvobodí celý svět. "On bude rozdávát každému to, co je navždy žádoucí také pro Pána Brahma, Pána Šivu či Šrílu Šukadevu Gosvamiho. "Jednou lidé vidíce Ho budou cítit soucit se všemi žijícími bytostmi a stanou se bezcitnými k hmotným bolestem a radostem. To bude velké dobrodiní pro celý svět. "Nejenom obyčejní lidé, také zatvrzelí ateisté budou

uctívat lotosové nohy tohoto dítěte. "On bude opěvován všude každým stvořením a lidé ze všech řádů života Ho přijdou uctívat.

"On je zosobněním čisté Bhagavatské zbožnosti (věčného náboženství), dobrodincem bráhmanů, krav a oddaných a oddaně milujícím synem Svých rodičů.

"Toto dítě přichází provést velkou práci, stejně jako Nejvyšší Pán Narayana se inkaroval pro znovuoobnovení náboženských zásad." "Kdo může vysvětlit důležitost tohoto dítěte, když zná jeho astrologické a esoterické symptomy?" "Jak šťastný jsi ty, Šrí Jagannatho Misro, přední mezi lidmi. Skládám své poklony tobě, proslavený otec tohoto dítěte. "Cítím veliké štěstí, že mohu vypočítat jeho astrologický horoskop. Jeho jméno podle toho bude Šrí Visvambhara. "On bude znám všem jako Navadvipa-candra (měsíc z Navadvipy). Je zosobněním duchovního blaha." Bráhmin nechtěl mluvit o pozdější zábavě Pána Caitanyi, přijetí odříkavého řádu sannyasa, poněvadž nechtěl rušit láskyplné city Jeho rodičů. Šrí Jagannatha Misra byl podroben extází při popisu svého syna. Chtěl okamžitě bráhmina obdarovat. Byl to chudý muž s malým majetkem, ale z pocitu velké radosti Šrí Misra padl k bráhminovým nohám a plakal. Bráhman také uchopil nohy Šrí Misry a každý z přítomných křičel "Hari, Hari" s velkou radostí. Všichni příbuzní a přátelé chválili dítě a žehnali Mu, když slyšeli nadpřirozené předpovědi Jeho budoucnosti.

Brzy přišli hudebníci a hráli na svoje nástroje - hliněné bubny, flétny a shanhai (nástroj z rákosy) - a naplnili vzduch úžasnou hudbou. Dámy z vyšších planet se nezávisle mísily, dosud nepovšimnuty, s ženami ze země v tomto úžasném shromáždění. Matka polobohů (Aditi) se usmála a položila svou pravou ruku, držící příznivou travu prosa (paddy) na hlavu dítěte a žehnala mu řkouc: "Dlouhý život". "Prosím, zůstaň věčně v tomto hmotném světě a zjevuj Svoje zábavy". Tím vysvětlila výraz "Dlouhý život". Šrímati Sacidevi a jiní si všimli mimořádné krásy těchto žen, ale váhali pátrat po jejich totožnosti. Polobozi uctivě přijali prach z nohou Sacidevi a ona ztratila řeč v nejvyšším jásotu. Žádné Védy ani Pán Ananta Šéša nemůže popsat vody štěstí, které zatopily dům Šrí Jagannathy Misry. Celé Nadii se zdála být přítomnost v domě Sacidevi zážitkem nepopsatelné radosti. Kdekoliv lidé byli - ve svých domech, na březích Gangy či na ulicích - všichni hlasitě zpívali Pánovo jméno. Každý jásavě oslavoval Pánovo zrození, nevědouce a domnívající se, že oslavují současně měsíční zatmění. Pán Caitanya se zjevil v úplňkové noci v měsíci Phalguna; tento den je nejvíce uctíván Pánem Brahmou a jinými velkými osobnostmi. Tento den Pánova zjevení je nejsvětější ze svatých příčin; tento den je zosobněná oddanost. Pán Caitanya se zjevil v úplňkové noci v měsíci Phalguna a Pán Nityananda se zjevil třinácté noci dorůstajícího měsíce. Oba tyto dny jsou všeobecně příznivé a transcendentální příčiny.

Jestliže někdo náležitě následuje tyto dvě svaté příčiny, vyvine lásku k Božstvu a odsekne od sebe smyčky hmotných iluzí. Dny zjevení čistých Vaišnavských oddaných, stejně jako zjevení Nejvyššího Pána, jsou také všepříznivé a transcendentální. Kdokoliv slyší vyprávění o zrození Pána Caitanyi, se osvobodí ze všech neštěstí v životě i ve smrti. Každý, kdo slyšel zábavy Pána Caitanyi bezprostředně, dostal lásku k Bohu a stál se jeho věčným služebníkem; ten přijde s

Pánem pokaždé, když On sestoupí na tento hmotný svět. Text Adi Khandy je úžasné slyšet, protože obsahuje popisy zjevení Pána Caitanyi. Védská literatura popisuje tyto zábavy Pána jako věčné, ačkoliv On se někdy zjevil a někdy zmizel. Zábavy Pána Caitanyi nemají počátek ani konec; mohu je popsat jenom milostí Pána. Skládám své pokorné poklony nohám Pána a nohám všech Jeho oddaných. Prosím je, aby mi odpustili všechny moje urážky. Já, Vrndavana dasa, nabízím tuto píseň lotosovým nohám mého života a duše, Pánu Šrí Kršnovi Caitanyovi a Pánu Šrí Nityanandovi Prabhuovi.

Adi kapitola 4

Všechna sláva, všechna sláva lotosovým nohám měsíci podobného Pána Caitanyi; všechna sláva, všechna sláva všem Tvým láskyplným oddaným. Ó Pane, shlédni na mne milostivě, nechť můj sebeklam je rozptýlen a Já budu schopen sloužit a uctívat Tě dnem i nocí. Úžasným zjevením Pána vzrůstalo štěstí každého v domě Šrímati Sacidevi. Srdce obou, Šrí Jagannathy Misry i Šrímati Sacidevi, radostně jásala při pohledu na Pánovu krásnou tvář. Šrí Visvarupa vzal svého bratra do náruče a usmál se radostně na Nejvyššího Pána, příbytek všech transcendentálních radostí. Přátelé a příbuzní váhali, obklopujíc Pána něžně dlouhou dobu. Někdo zpíval mantry k očarování Pánova pokoje na Jeho ochranu. Višnu Raksa mantru (vzývající ochranu Pána Višnu) či Devi mantru (vzývající ochranu Durgy devi) zpívali lidé obcházejíc Pánův dům. A když Pán chtěl plakat, prolévaje slzy z Jeho lotosových očí, pouze zvuk svatého jména Kršny Ho mohl utišit. Nakonec každý porozuměl tajemnému poselství a kdykoliv Pán plakal, okamžitě začali zpívat jméno Pána Hariho. Polobozi byli v dobré náladě a rozhodli se sehrát nějaký účinný žert pro lidi, kteří obklopovali Nimaie. Polobůh v duchovním těle se kradl tiše okolo domu, neviditelný lidskýma očima. Když lidé viděli stínovou postavu šourat se kolem, vykřikovali: "Tady chodí zloděj!" Hrůzou sklíčený někdo z nich hlasitě volal: "Nrsimho! Nrsimho!" jiný zase mumlal Aparajita Stotru (prosby k Parvati devi, manželce Pána Šivy) na ochranu. Zatímco mnoho osob chodilo kolem domu a zpívalo všechny různé mantry a prosby, velký nepokoj bylo slyšet zevnitř domu Šrímati Sacidevi. Polobozi byli shromážděni, aby viděli Pána, ale lidé venku uvažovali, že zloději jsou uvnitř. Někdo křičel "Chyťte zloděje! Zloděj!", jiní nepřetržitě zpívali "Nrsimho, Nrsimho!". Bráhminský kněz vyvolal sílu k vymítání duchů a hrozil neviditelným polobohům: "Máš štěstí, že jsi dneska utekl, ale neznáš strašlivou sílu Pána Nrsimha-devy." Neviditelní nikým, polobozi se tomu smáli. Tak přešel měsíc. Když dovršila měsíc šestinedělí, období znečištění po narození dítěte, Šrímati Sacidevi odešla vykoupat se do Gangy s jinými ženami. Se zpěvem a radostným hlukem se Sacidevi koupala v Ganze. Ona uctívala Gangu devi a potom vesnickou bohyni zvanou Sasthi. Po uctívání různých polobohů v souladu se správnými obřady se Sacidevi vrátila se spokojenými ženami. Podle společenských zvyklostí Sacidevi uctivě nabídla všem ženám pražené proso, banány, olej, rumělkový prášek, betelové oříšky a betelové listí. Ženy na odchodu žehnaly dítěti a vracely pocty Sacidevi, načež se vrátily do svých vážených domovů. Tímto

způsobem Nejvyšší Pán Caitanya prováděl Svoje dětské zábavy. Bez Pánovy milosti jsou tyto zábavy nepochopitelné.

Pán jako dítě plakal často. Skutečným záměrem Jeho pláče bylo přinutit každého zpívat Pánovo svaté jméno. Ženy zkoušely jeden způsob po druhém, aby Ho utišily, ale On plakal čím dál víc. Teprve když začaly zpívat "Hari, Hari", rozestřel se úsměv na Pánově krásné, měsíci podobné tváři. Když vypátrali, že toto potěší Pána, každý se přidal, opakoval jméno Pána Hariho, a tleskal rukama. Šťastně každý prováděl společné zpívání a dům Saci devi zněl zvukem Pánova jména. Není známo všem, že dětské zábavy Pána Caitanyi v domě Šrí Jagannathy Misry byly opakováním zábav Gopaly Kršny v dětství. Když nikdo nebyl přítomen v pokoji, On chtěl úmyslně rozházet věci kolem a rozlít mléko, máslo a olej po podlaze. Když poplašená matka Saci devi přistoupila, rychle si lehl a začal plakat. Matka Saci devi Ho chtěla utišit opakováním jména Pána Hariho, dokud si nevšimla různých hmot rozestřených všude po podlaze. "Kdo rozházel rýži, pšenici a dál? Proč je tady rozbité nádobí od tvarohu a mléko na podlaze? Nikdo nechápal, kdo to udělal. V domě bylo pouze čtyři měsíce staré dítě. Zvědavě prohlédli všechno v pokoji, ale nemohli najít ani stopu po viníkovi.

Někdo se dohadoval: "Nějaký démon či duch musel přijít, ale kvůli účinku manter nemohl ublížit dítěti. Rozhněvaný, že nemohl nic udělat dítěti, rozházel všechno kolem a utekl". Tato příhoda zanechala Šrí Jagannathu Misru zcela v rozpacích, ale myslel si, že se jedná o božský zásah a nekomentoval to. Ve zlobě nad značnou škodou Šrí Jagannatha Misra a Sacidevi cítili starost, ale utěšila je klidně vypadající tvář dítěte. Dny přešly zahalený tajemstvím, dokud nepřišel den slavnosti udělení jména. Šrí Nilambara Cakravarti a jiní učení učenci a přátelé se shromáždili. Úctyhodné cudné ženy vypadaly se svěžím ruměncem jako Lakšmí devi, Bohyně štěstí, když přišly na slavnost v krásných sári. Každý diskutoval, jaké jméno by dítěti chtěl dát. Některé ženy měly jeden návrh, druhé zase jiný. "Toto dítě nebude mít mladší bratry ani sestry, bude to poslední dítě v rodině, ať se jmenuje Nimai!" řekla jedna žena. Po uvážení všech stránek učenci navrhli jméno přiměřené pro dítě. Když se On zrodil, skončil v zemi hladomor a zemědělci děkovali za dlouho očekávaný déšť. Štěstí a zdravé podmínky se vrátily do země Jeho zrozením. Podobalo se to starodávnému příběhu, jak Pán Narayana ochraňuje a udržuje vesmír před zpusťšením. Proto bylo Jeho jméno Šrí Visvambhara (živitel světa). Bylo potvrzeno Jeho horoskopem, že bude nositelem nejzářivější pochodně ve Své rodině. Jméno Nimai, které mu daly vážené ženy, bude Jeho druhé jméno. Jméno bylo uděleno v příznivou chvíli, když všechna planetární znamení byli správná, při čtení Bhagavad Gity, Šrímad Bhágavatamu a Véd bráhmany. Polobozi a lidé shromáždění spolu při této příležitosti dávali požehnání. Zpívali vše-příznivé svaté jméno Pána Hariho, jiní troubili na lastury a zvonili na zvonky.

Rýže, proso, knihy, pražený ječmen, peníze, zlato a stříbro byly umístěny před dítě na dosah (zkouška sklonů dítěte). Šrí Jagannatha pobízel svého syna: "Můj drahý Visvambhara, vem si cokoliv, po čem tvoje srdce touží". Syn Sacidevi, Nejvyšší Pán, si nevšiml ničeho jiného, uchopil Šrímad Bhágavatam a objímal ho. Ženy hlasitě

opěvovaly Pána. Každý byl dojat a říkal: "On bude velkým učencem". Někdo poznamenal, že dítě si vybralo stát se vznešeným Vaišnavským oddaným s mimořádnou schopností snadno pochopit důležitost písem. Kdokoliv viděl okouzující usměv Pána Visvambhary, byl promáčen sprškou blaha. Jednou ženy chovaly dítě v náručí, když nechtěl ležet. Toto dítě, Nejvyššího Pána, který je téměř nedostupný i pro polobohy. Kdykoliv Pán začal plakat, ženy tleskaly rukama a zpívaly jméno Pána Hariho. Naslouchaje zpěvu se Pán blaženě houpal, jako kdyby tančil v jejich klíně. To povzbudilo ženy, které už byly na odchodu, aby pokračovaly ve zpívání. Nejvyšší Pán měl touhu, aby každý stále zpíval Pánovo jméno, pod jakoukoliv dosažitelnou záminkou. Védy, Šrímad Bhágavatam a jiná písma docházejí k závěru, že žádné podnikání nedosáhne úspěchu bez přání Nejvyššího Pána. Syn Sacidevi, Nejvyšší Pán Caitanya, rostl den ode dne, motivujíc každého, aby zpíval Jeho vlastní svaté jméno. Když Pán začal lézt po kolenou, vypadal nejvíc okouzující. Malé zvonečky na kotnících Jeho nohou bylo příjemné slyšet. Pán se beze strachu pohyboval všude kolem, a bral do ruky, cokoliv viděl - oheň, hady, cokoliv. Jednoho dne se had plazil přes dvůr, Pán ho uchopil a držel, nemajíc jinou zábavu. Pán si lehl na svíjejícího se hada.

Když Ho obyvatelé domu viděli, vrískali na poplach, ale Pán se klidně usmál a zůstal v tomto uvolněném postavení. Lidé křičeli: "Garudo! Garudo!" a Nimaiovi rodiče čekali v úzkosti. Had, který byl skutečně Pán Ananta Šéša, se začal plazit pryč, když slyšel pláč a nepokoj, a malý Nimai ho chtěl zastavit. Ženy se vrhly ven a popadly Pána do rukou, každá Mu žehnala a přála Mu, aby měl dlouhý život. Nějaký příbuzný dal Nimaiovi talisman na ochranu, jiní zpívali nějaké děkovné hymny a jiní polévali vodou z Gangy různé části Jeho těla. Někdo z nich uvažoval, že had dal dítěti nový život, ale jiní pochopili, že had byl Ananta Šéša. Nejvyšší Pán Caitanya, který zářil jako měsíc, zkoušel opakovaně jít zpět k hadovi, ale každý Mu v tom bránil. Tyto zábavy nejsou zjeveny také ve Védách, ale kdo je uslyší, je osvobozen od uštknutí zapletení v hmotné iluzi. Pán Caitanya, potěšený Sacidevi, se brzy batolil okolo domu. Mimořádná krása Pána Caitanyi zastínila krásu miliónů andělů: také zářící měsíc bledl, když spatřil Pánovu krásu.

Kučeravé kadeře zdobily Jeho vybraně utvářenou hlavu a s lotosovými očima vypadal jako Gopala Kršna. Jeho dlouhé paže dosahovaly ke kolenům. Měl rozsáhlý hrudník a načervenalé růžové rty. Všechny Jeho údy byly krásně utvářeny. Jeho nádherná, jako slunce červená plet' byla vždy přitažlivá a Jeho prsty, ruce a nohy připomínaly kvetoucí lotosy. Pánova načervenalá plet' byla někdy příčinou úzkosti Sacimaty; jak dítě běhalo okolo, myslela, když viděla červenou, že má otevřenou ránu. Sacidevi a Šrí Jagannatha Misra byli vždy překvapeni velkým zázrakem Pánovy krásy. Ačkoliv byli chudí, jejich syn byl pro ně zdrojem nekonečné radosti. Spolu v ústraní šeptali jeden druhému: "Je to zázrak, že tak velká osobnost přišla jako náš syn. "Jak vznešená a význačná osobnost přijala zrození v našem domě; snad On zastaví všechno naše hmotné neštěstí. "Nikdy jsem neslyšel o jiném dítěti tak úžasném jako naše. Směje se a tančí bez ustání, když slyší zpívat jméno Pána Hariho. "Když pláče, žádná moc Ho nemůže utěšit, ale když slyšel hlasité zpívání jména

Pána Hariho, přestal plakat a poslouchal. "Zrána ženy obklopily Pána a hlasitě zpívaly jméno Pána Hariho; tleskaly rukama do rytmu a Pán tančil radostí." Pán se hravě válel v prachu a potom se smíchem chtěl skočit do klína své matky. Pán tančil, pohybuje Svým tělem takovým způsobem, že nikdo nemohl zvládnout svůj smích. Nikdo nemohl rozumět, jak Pán skrze Svoje dětské šprýmy motivuje každého, aby zpíval svaté jméno. Pán byl tak živý a nepokojný, utíkaje z domu a zase do domu, že nikdo Ho nemohl chytit. S odvahou Jemu vlastní Nimai chtěl ochutnat, cokoliv viděl - praženou rýži, banány, sandesh atd.

Pán byl tak neobyčejně přitažlivý, že cizí lidé mu dávali, o cokoliv požádal. Cizinci Mu dávali sandesh a banány, a potěšen Jejich dary se Pán vracel domů. Potom rozdával jídlo těm ženám, které zpívaly jméno Pána Hariho.

Každý radostně chválil důmyslnost dítěte a nepřetržitě zpíval jméno Pána Hariho. Pán chodil nezávisle do domu a z domu, ráno, přes den, večer i v noci. Denně docházel do domů přátelských sousedů a tajně se kradl od nich. V některém domě vypil všechno mléko a v jiném snědl všechnu rýži. Když někde nenašel nic k jídlu, nebyl spokojený a zničil všechno hliněné nádobí. Jestliže našel v některém domě malé dítě, chtěl je škádlit až k pláči, ale když Ho zpozorovali, utekl. Ale jestliže Ho náhodou někdo chytil, Nimai ho chytil za nohy a hájil se: "Prosím, nech Mne jít, tentokrát naposled; Já už nikdy nepřijdu zpátky. Já už nikdy krást nebudu. Prosím buď milosrdný!" Ohromen chlapcovou bystrou inteligencí, nikdo nemohl zůstat na Něho rozhněvaný. Nakonec si Ho každý zamiloval. Lidé byli přirozeně okouzleni, když Ho viděli, a rodiče Ho milovali víc, než milovali svoje vlastní děti. Pán Vaikunthy, Pán Caitanya, prožil Svoje dětství tímto způsobem, pobíhal a zlobil. Jednoho dne dva zloději viděli Pána toulat se ulicemi samotného. Vidíce Jeho skvělé ozdoby, rozhodli se ukrást Ho. Jeden zloděj Ho zvedl a řekl: "Ach drahý! Ach drahý!" druhý zase řekl: "Kde jsi byl tak dlouho?" "Pojď rychle domů, drahý!" řekli zloději. Pán se usmál a odpověděl: "Ano, pojd'me domů."

Oba zloději rychle spěchali co nejdál s Pánem na rukou, zatímco na ulici diváci hloupě mysleli, že oprávnění ochránci nesou svoje dítě. Tisíce lidí se hemžily na ulicích, ale všichni byli cizinci pro ostatní. Zloději byli šťastní, že získali ozdoby dítěte. Přemožení lakotou zloději zkoušeli sníst pomyslný nebeský koláč - vymysleli si ještě ukrást zlaté bangles. Nesli Ho na ramenou ke své skrýši a Pán se vezl, pochechtáváje Se. Jeden zloděj dával sandesh do Pánovy ruky, druhý zase říkal pro útěchu: "Už jsme skoro doma". Zloději unesli Pána a utekli daleko pryč, když Pánovi příbuzní Ho začali hledat. "Visvambharo! Pojď domů, Nimai!" křičeli. U všech rostla zuřivost a nepokoj jako u ryby bez vody.

V úzkosti vzpomínali na Pána Govindu, zatímco v dálce zloději nesli Nimaie směrem k jejich domu. Oklamání iluzorní silou Nejvyššího Pána "mayou" zloději zapomněli cestu k jejich skrýši; přišli namísto toho do sídla Šrí Jagannathy Misry. Zmatení zloději mysleli, že jsou v jejich vlastním domě, a už zkoušeli sejmut Pánovy ozdoby. "Pojď dovnitř. Už jsme doma." řekli zloději a Pán odpověděl: "Ano, ano, dones Mě dovnitř." Uvnitř domu Šrí Jagannathy Misry každý seděl kolem s hlavami v rukou v naprostém zoufalství. Ošizení zloději přinesli Pána domů na svých

ramenou myslíce, že tento dům je jejich vlastní. Jakmile dali Nimaie na zem, On běžel rovnou ke svému otci. Radostná vřava otřásla domem, jak příbuzní hlasitě zpívali: "Hari, Hari". Nepochopitelnou proměnou byli lidé přemoženi, jako když se život vrátil do jejich těla. Zloději poznali, že dům není jejich, ale nemohli vědět, kde jsou. Využívající neklidu, vystrašení zloději nepozorovaně opustili místo, aniž by si jich někdo všiml.

Uvažujíc o zvláštní a úžasné příhodě, zloději přemýšleli: "Kdo si to s námi zahrál darebnost?" "Candidevi (bohyně Durga) nás jistě dneska spasila," řekli po znovu nabytí své vyrovnanosti. Potom objímali každého. Zloději současně získali nezměrnou úctu a dobrý osud, protože nesli Nejvyšší Osobnost Božství na svých ramenou. V domě Šrí Jagannathy Misry se šťastní příbuzní ptali: "Kdo přivedl dítě zpět? Nabídneme mu krásné dary a uvážeme mu turban na hlavu." Někdo řekl: "Viděl jsem dvě osoby přijít s dítětem, daly ho dovnitř a odešly, ale nevím, kterým směrem šly potom. Každý byl překvapen, že kdokoliv přivedl dítě zpět, nechtěl přijmout poděkování. Obrátili se na Nimaie a zeptali se: "Naše drahý dítě, řekni, kdo Tě přivedl zpět. My jsme zmateni."

Pán odpověděl: "Odešel jsem na břeh Gangy, ale zapomněl jsem cestu domů a toulal jsem se okolo města. Dvě osoby Mne vzaly na jejich paže a přivedly Mne domů."

"Slova písem nejsou nikdy mylná, neviditelná ruka Boha vždycky ochraňuje děti, staré osoby a bezmocné," řekli všichni. Zmateni Pánovou iluzorní energií "mayou", se příbuzní různě dohadovali. Nejvyšší Pán prováděl Svoje úžasné zábavy tímto způsobem; nikdo jim nemůže rozumět bez Pánovy přímá milosti. Kdokoliv slyší toto vyprávění - které je tajemstvím ukrytým ve Védách - může snadno získat neodchylnou oddanost lotosovým nohám Pána Caitanyi. Já, Vrndavana dasa, nabízím svou pokornou píseň lotosovým nohám Šrí Kršny Caitanyi a Šrí Nityanandy Prabhu, kteří jsou můj život a duše.

Adi Kapitola 5

Všechna sláva, všechna sláva Nejvyšší Osobnosti Šrí Visvambharovi, Pánu Caitanyovi; On je Nejvyšší Pán všech pánů a Jeho nohy jsou vyzdobeny značkami vlajky, blesku, bodce atd. Nejvyšší Pán prováděl rozličné transcendentální zábavy v době, kdy sídlil v domě Jagannathy Misry. Jednoho dne Šrí Jagannatha Misra pozval svého drahého syna Visvambharu a řekl Mu: "Přines mi knihu." Nimai spěchal domů, když slyšel slova Svého otce, a zvonečky na kotnících Jeho nohou cinkaly hlasitě, jak Se pohyboval. Šrí Jagannatha Misra se zeptal: "Odkud to přichází zvuk cinkajících kotníkových zvonků?" Oba, on a jeho manželka Šrímati Sacidevi hledali všude kolem. "Můj syn nemá kotníkové zvonky na nohou. Odkud tento sladký zvuk kotníkových zvonků přichází? Jak mimořádné!" uvažovali otec a matka o příhodě a zůstali oněmělí úžasem. Po přinesení knihy Pán vyběhl ven si hrát. Rodiče viděli další zázrak, když vyšli před jejich dům. Všude kolem domu viděli úžasné stopy s různými symboly jako vlajka, blesk, bodce na slony, věnec atd. Oba byli rozechvěni

velkým potěšením a jejich oči se naplnily slzami, když si prohlédli stopy. Složili poklony lotosovým stopám a řekli: "Budeme osvobozeni, už víc se nezrodíme." Šrí Jagannatha Misra požádal manželku: "Prosím slyš, matko Visvarupy (starší bratr Pána Caitanyi), uvař trochu sladké rýže připravené s ghí. "Za jitra chci koupat naše domácí božstvo Šrí Damodara Šíla panca-gavya (pět substancí: kravské mléko, jogurt, ghí, kravská moč a kravský hnůj.) Já věřím, že zvuk kotníkových zvonků současně přicházeli od nohou Božstva, jak se tajně pohyboval kolem domu. Jagannatha Misra a Sacimata cítili velké štěstí, když uctívali Šalagrama Šílu a Pán Caitanya se usmíval ve Svě mysli. Slyšte o další úžasné zábavě Pána Caitanyi, syna Šrí Jagannathy Misry. Velice zbožný bráhmin navštěvoval různá poutní místa pro uspokojení Nejvyššího Pána Kršny. On uctíval Pána Kršnu zpíváním Gopala-mantry skládající se ze šesti slabik, a nemohl sníst cokoli jiného, než zbytky jídla obětovaného Pánu Gopalovi. Po navštívení mnoha poutních míst šťastný bráhmin nakonec přišel do domu Pána Caitanyi. Jako osoba nesrovnatelné čistoty, byl obklopen velkou duchovní září. On nesl Pána Gopala a Šalagrama Šíla kolem své šíje jako svoje nejúžasnější ozdoby. S pootevřenýma očima bráhmin stále zpíval Kršna, Kršna a hluboko v jeho srdci vychutnával nektar lásky k Bohu. Vidíce tuto zářící osobnost, Jagannatha Misra strnul v úctě a potom mu složil své poklony. Nejuctivější Šrí Jagannatha Misra dělal všechno náležitě, jak se slušelo pro jeho váženého hosta. Osobně omyl hostovi nohy a nabídl mu skvělou zvýšenou sedačku. Když bráhmin seděl pohodlně, Šrí Jagannatha Misra se zeptal: "Kde je místo tvého sídla?" Bráhmin odpověděl: "Nezajímám se o světské záležitosti a tak cestuji všude různými kraji; to je pouze proto, že mám nepokojnou mysl, proto se toulám". Šrí Jagannatha Misra řekl uctivě: "To je dobrý osud světa, že ty cestuješ všude. Dnes cítím zvláštní největší štěstí a tak prosím, dovol mi vařit pro tebe." Bráhmin odpověděl: "Drahý Misro, dělej, jak si přeješ." Šťastný Šrí Misra uspořádal mimořádnou a úžasnou hostinu. Šrí Misra měl kuchyně důkladně očištěnou a proto zařídil, aby všechny součásti na vaření byly připraveny. Bráhmin si vařil ke svému plnému uspokojení a usedl, aby nabídl všechnu potravu Pánu Kršnovi. Šrí Sacinandana Caitanya je Nadduše v srdci každého; rozhodl se ukázat Osobně tomuto bráhminovi. Bráhmin právě začal svou meditaci, když Nejvyšší Pán Šrí Gaurasundara, se zjevil v jeho přítomnosti.

Stál tady nahý, celý pokrytý prachem. Měl barvu slunce a krásné ruce a nohy. Usmívajíc se, přijal hrstku jídla z bráhminovy oběti a snědl ji, zatímco bráhmin na něj hleděl. Ačkoliv oblíben dobrým osudem, bráhmin zvolal: "Běda! běda! Ten neklidný hoch ukradl jídlo ještě před obětováním!" Kdy Šrí Jagannatha Misra přišel, uviděl že Nejvyšší Osobnost Božství Šrí Gaurasundara se šťastně usmívá a jí rýži. Rozhněvaný Misra zamýšlel udeřit Pána, honil Ho, ale bráhmin zůstal mírumilovný, uchopil a zadržel Misrovu ruku. Bráhmin řekl: "Můj drahý Misro, ty jsi uctívá a Boha si vědomá osoba, ale jaké vědomí může mít tento malý hoch? Jaký bude mít smysl ho bít? Je možné ho zbít a ty na to máš právo, ale já ti zakazuji tlouci toho chlapce." Šrí Misra se cítil ubohý, seděl a držel si hlavu. Nemohl mluvit a slova nemohla pozvednout jeho náladu. "Netrap se, drahý Misro," řekl bráhmin. "Nejvyšší

Pán jistě zná všechno, co se přihodí ve všech časech. Prosím, přines cokoliv, ovoce či zeleninu, co máš v domě. Mohu se jednoduše najíst dneska toho." Šrí Misra řekl: "Jestliže mne laskavě přijmeš jako svého služebníka, potom mne nech zařídit pro tebe vaření znovu. Mohu být pouze spokojený když budeš vařit ještě jednou. Mám všechny nezbytné součásti na vaření v domě." Jiní přátelé a příbuzní v domě také prosili, aby vařil znovu.

"Když si to všichni přejete," souhlasil bráhmin, "Udělám všechny přípravy k vaření znovu." Všichni byli spokojeni, že souhlasil a očistili pro něho místo na vaření. Rychle přinesli všechny potřeby a bráhmin začal vařit. Někdo varoval bráhmina, že nepokojné dítě může překazit obětování znovu. "Vemte dítě do jiného domu a držte Je tam, dokud bráhmin nedokončí svoje vaření a jezení," řekli Sacimatě. Matka Saci odnesla dítě do sousedova domu.

Mladé ženy Ho škádlily: "Ale Nimai! Je správné to dělat, ukrást bráhminovi jídlo?" S úsměvem na jeho krásné, měsíci podobné tváři Pán Caitanya odpověděl: "Co je na tom špatného? Bráhmin Mne pozval." Ale ony namítaly: "Ach Nimai, to je víc než neplecha, ty můžeš ztratit svoji kastu! Kdo zná toho bráhmina, odkud přišel a kde je jeho rodina? Jak můžeš udržet svoji kastu, když jsi snědl jídlo vařené od něho?"

Usmívajíc se, Pán Caitanya odpověděl: "Já patřím do kasty ošetřovatelů krav! Přijmu jídlo připravené bráhminem pokaždé. Jak by mohl ošetřovatel krav ztratit svou kastu sněžením bráhminova jídla?" Když to řekl, Pán se na každého usmál.

Nejvyšší Pán Šrí Caitanya použil této darebnosti k vysvětlení pravdy o Sobě, ale Jeho iluzorní síla je tak dokonalá, že nikdo Mu nemohl rozumět. Jak Ho nesli kolem, rozliční obyvatelé sousedova domu pronášeli o dítěti své argumenty. Pán šel láskyplně z ruky do ruky, a kdokoliv Ho držel, plul v oceánu blaženosti. Mezitím bráhmin vařil znovu a usedl, aby udělal oběť Pánu Balagopalovi. Zatímco obětoval, bráhmin meditoval o Pánu Balagopálovi, ale Pán Gauracandra, Nadduše, věděl všechno. Pán Caitanya okouznil všechny a potom opustil jejich společnost naprosto nepovšimnut. Usmívajíc se všemu tomu, On odešel na místo, kde bráhmin obětoval svoje jídlo.

Pán Caitanya nepozorovaně vložil hrstku rýže do Jeho úst a zmizel. Bráhmin přepadený úžasem vypadal, jako by nevěřil. Bráhmin zvedl hlasitý křik: "Běda! Běda!", dítě snědlo jeho rýži a utíkalo pryč. Šrí Misra vztekle popadl klacek a hnal se po malém Nimaiovi. Pán Nimai utekl v děsu a schovat do Svého pokoje, ale Šrí Misra přišel za Ním, řvoucí vztekem. Šrí Misra řekl: "Dneska uvidíš! Budeš si hrát tímto škodolibým způsobem? Ačkoliv jsem kulturní a učený, ty myslíš, že jsem velký blázen." Šrí Misra pokračoval: "V kterém domě můžeš najít tak velkého zloděje, jako jsi Ty?" Se stoupajícím rozhořčením se hnal po Nimaiovi. Lidé v domě chytili a drželi Šrí Misru, aby ho odradili, ale rozhněvaný otec řval: "Nechte mě! Dnes Ho zmlátím!" Zkoušeli mu vysvětlit: "Drahý Misro, jsi znám jako osvícený. Není lepší předvést svoji inteligenci než bít Ho? Jeho smyslové rozlišení mezi dobrým a špatným je ještě nevyvinuté pro Jeho nízký věk a pouze velice pošetilá osoba by chtěla tlouci takové malé dítě. Povaha dítěte je nepokojná; není pravda, že

někdo může něco vysvětlit bitím. Poutník se spěšně vrhl na scénu a zadržel ruku Šrí Misry.

"Vážený Pane, prosím vyslyš mne. Chlapec není vinen; cokoliv je určeno se přihodit, to se spolehlivě musí stát ještě ten den. Nebylo určeno, abych Pánu Kršnovi dnes obětoval rýži. Co jsem řekl, je důvěrná pravda v tento záležitosti." Šrí Jagannatha Misra svěsil hlavu ve sklíčenosti, protože jeho znepokojená mysl se nemohla ztišit. V tuto chvíli Visvarupa, Nejvyšší Osobnost Božství a příbytek duchovní záře, vstoupil na scénu. Jeho podoba byla tak okouzující, že žádná krása všech čtrnácti světů ji nemohla překonat. Stál tady jako ztělesnění všech duchovních energií, bráhminskou šňůru přes rameno. Zjevil se jako totožná expanze Pána Nityanandy Osobně. Visvarupa byl nepřetržitě zaměstnán ve vysvětlování primární podstaty všech písem, oddané služby Nejvyšší Osobnosti Božství Pánu Kršnovi. Okouzlen Jeho vybraným vzhledem putující brahmin hleděl upřeně na Něho s otevřenými ústy.

"Kdo je otcem této mimořádné osobnosti?" zeptal se brahmin. "To je syn Šrí Misry," odpověděli mu. Brahmin objímal Visvarupu s nejvyšší radostí a řekl: "Chvályhodní jsou rodiče takového syna." Šrí Visvarupa usedl po složení poklony bráhminovi a začal hovořit nektarovými slovy, která proudila jako řeka.

"Den se obrátil příznivě a dům byl požehnán velkým štěstím, když jsi přišel jako host," řekl Visvarupa. "Ty jsi vytrvalý a šťastný sám v sobě; cestuješ všude pouze pro posvěcení země. Je mým nezměrným štěstím, že tě mohu přijímat jako hosta, ale současně se cítím velice nešťastný, že musíš odejít bez jídla. Jestliže se host tvého domu musí postit, potom tvůj dům nevyhnutelně poklesne do nactiutrhaní a neštěstí. Cítím nezměrné potěšení, když tě vidím, ale bolí mě velice, když slyším o tom všem, co se tu stalo. Brahmin řekl: "Prosím, abys necítil lítost. Sním jen nějaké ovoce a zeleninu." "Jsem poustevník. Nemohu-li získat rýži k vaření jídla v poustevně, kde žiji, většinou jím ovoce, kořínky a zeleninu. Zřídka kdy jím rýži, pouze jestliže k nějaké příjdu na své cestě bez mého usilování. Cítím, že jsem ji jedl už miliónkrát předtím s velkým potěšením, že tě vidím. Prosím jdi a přines, cokoliv máš v domě - ovoce, zeleninu či zbytky - a Já to nyní sním." Neobyčejně zarmoucený Šrí Jagannatha Misra seděl držíc hlavu mezi rukama, a neodpovídá nikomu. Šrí Visvarupa řekl: "Pane, ty jsi velkomyslný oceán milosti, ale Já přesto váhám požádat tě o něco. Sváté osoby svou povahou cítí utrpení jiných a jsou vždy připraveny přinést jiným pocit radosti. S malým úsilím můžeš uvařit a krásně obětovat Pánu Kršnovi. Tím bude rozptýleno všechno dnešní neštěstí mé rodiny, a Já pocítím maximum potěšení a štěstí. Brahmin řekl: "Už jsem vařil dvakrát, ale Pán Kršna mi nedopřál to sníst. Jak jsem pochopil, není mi dnes určeno se najíst. Je-li to touha Pána Kršny, proč bych dělal takové úsilí? "Každý může mít neomezené množství jídla v domě, ale může je sníst, pouze jestliže Pán Kršna dovolí. Lidé mohou bez konce něco zkoušet, ale jestliže to není touha Pána Kršny, nebudou úspěšní. "Už minula jedna a půl hodiny v noci, brzy budou dvě. Je to čas přiměřený k začátku vaření? Proto prosím nedělej žádné přípravy na vaření. Budu jednoduše jíst nějaké ovoce a zeleninu." Šrí Visvarupa odpověděl: "Nevadí, že čas minul. Každý bude

šťasten, jestliže budeš vařit." Šrí Visvarupa potom objal bráhminovi nohy a každý v domě ho snažně prosil, aby vařil znovu. Brahmin byl okouzlen Šrí Visvarupou a souhlasil, že uvaří. Každý zpíval jméno Šrí Hariho s radostí a očišťoval místo na vaření. Očistili je rychle a mezitím připravili nezbytné součásti na vaření. Vážený bráhmin potom začal vařit, a všichni drželi dítě v bezpečné vzdálenosti.

Šrí Misra se postavil do vchodu Nimaiova pokoje. "Svaž dveře do pokoje zvenčí, aby nemohl utéci," radil někdo. "Dobře," souhlasil Šrí Misra. "To je dobrý plán. Svážu dveře zvenčí a my zůstaneme tady." Ženy uvnitř Nimaiova pokoje řekly: "Neboj se, Nimai si lehl a spí, teď už nic nemůže dělat." Dítě bylo tímto způsobem drženo daleko a v krátké chvíli bráhmin dokončil vaření. Zbožný bráhmin potom připravil a nabídl mísu naplněnou věcmi, které uvařil, usedl a obětoval všechno Pánu Kršnovi při meditaci. Nimai, syn Matky Saci, věděl všechno, protože byl Nadduší v srdci každého. Toužil vyjít před bráhmína a zjevit Se Osobně. Z vůle Nejvyššího Pána, Nimai snadno okouzlit všechny, aby usnuli. Šrí Sacinandana se zjevil na místě, kde bráhmin obětoval svou rýži Pánovi. Když bráhmin viděli chlapce Nimaie, zvedl poplach, ale nikdo ho neslyšel, protože všichni hluboce spali. Nimai, Nejvyšší Pán řekl: "Ó bráhmíne, jsi znám jako velkomyslná duše. Pozval jsi Mne, tak Jsem přicházel. Proč Mě chceš za to obviňovat?"

"Zpíváš mantry k Mému vzývání; kyneš Mi, abych k tobě přišel. Jak bych ti mohl odolat? Nepřetržitě o Mně medituješ, tak Jsem se rozhodl vyjít před tebe. V té chvíli bráhmin viděl úžasný pohled. Nejvyšší Pán stál před ním ve Svě osmiruké podobě držíc ve čtyřech Svých rukou čtyři symboly - lasturu, disk, žezlo a lotos. V jiných dvou rukou držel máslo a jedl je a posledníma dvěma rukama hrál na flétnu. Viděl Pánovu úplnou podobu vyzdobenou drahokamovými ozdobami; Jeho hrud' byla označena Lakšmí deviným znamením šrivatsy, neocenitelný klenot Kaustubha svítil zářivě s jinými cennými drahokamy na náhrdelníku.

Jeho hlava byla vyzdobena svěžími divokými květinami okolo Jeho pavího pera. Jeho červené rty jako stoupající slunce zkrášlovaly jemným ruměncem Jeho měsíci podobnou tvář. Jeho oči jako dvojice růžových lotosových okvětních lístků se sladce usmívaly, až ke kolenům dosahovala girlanda z květů Vaijayanti a Jeho skvostně vytvarované náušnice se jemně houpaly. Jeho nohy byly jako květy lotosu, vyzdobené vznešeně cinkajícími drahokamy posázenými kotníkové zvonky. Záře Jeho jemných perlových nehtů rozptylovala temnotu. Brahmin viděl místo přetvořené bezprostředně na Vrndavana dhamu. Úžasně stromy kadamba byly domovem křiklavě cvrlikajících ptáků. Pasácci a pasačky krav se potulovali okolo nich a všechno bylo přesně tak, jak to viděl ve svých meditacích. Přemožen extází, když viděl takovou mimořádnou ukázkou bohatství, zbožný bráhmin padl v bezvědomí. Nejvyšší Osobnost Božství Šrí Gaurasundara, který je oceánem milosti, položil Svou transcendentální ruku na bráhmínovo tělo.

Bráhmin znovu nabyl vědomí Pánovým dotekem, ale byl ještě oněmělý a znehybnělý ohromující radostí. Znovu a znovu padal v mdlobách na zem. Vstával a zase klesal, pohybujíc se velkým vzestupem duchovních citů. Přemožen třesením,

pocením a zježením vlasů, nebyl neschopen se ovládnout. Slzy mu proudily nezávisle jako Matka Ganga.

Brahmin uchopil Pánovy lotosové nohy a dlouhou dobu hlasitě plakal. Schvalujíc bráhminovu horlivost, Nejvyšší Pán Šrí Gaurasundara řekl několik slov s Jeho okouzlejícím úsměvem. Nejvyšší Pán řekl: "Ó učený bráhmine, prosím slyš! V mnoha minulých životech jsi byl mým služebníkem. "Stále o Mně medituješ, proto se ti chci Osobně ukázat. "V Mé předcházející inkarnaci Jsem se ti zjevil v domě Maharaji Nandy v téže podobě, ale ty jsi na to zapomněl. "V Mé předcházející inkarnaci (jako Kršna) Jsem Se zjevil v Gokula dhamě. Ty jsi v onom životě také uskutečňoval poutě na svatá místa s upřímnou duchovní horlivostí. Božským uspořádáním jsi přišel jako host do domu Nandy Maharaji a nabídl Mi svoji potravu. Při onom setkání jsi byl také dojat stejně, jako jsi nyní. Snědl Jsem potom tvoji oběť, jako Jsem to udělal dnes. "Jsi Mým služebníkem zrození za zrozením, proto Se mohu zjevit před tebou. Nikdo jiný než Můj služebník Mne nemůže vidět takového, jaký Jsem.

"Svěřuji ti tuto důvěrnou znalost; nesmíš to ale zjevit komukoliv. Dokud Moje přítomná inkarnace zůstává na této zemi, jestliže zjevíš Mou totožnost, musím tě zničit. "Uskutečnil jsem Svě zjevení, abych započal společné zpívání svatého jména Pána Kršny, a brzy započnu propagovat toto zpívání všude po světě. "Budu nezávisle rozšiřovat v každém domě proces láskyplné oddané služby Nejvyššímu Pánu, po kterém tak vroucně touží také Pán Brahma a jiné vznešené osobnosti.

"Zůstaň se Mnou - někdy přijdu a ty uvidíš mnoho věcí. Ale přísně ti zakazuji popsat to někomu. Nejvyšší Pán Gaurasundara odešel zpět do Svého pokoje po spršce Svě milosti, když Mu bráhmin dal všechny záruky.

Ulehl jako dítě do Svě předcházejí spící podoby. Nikdo si nebyl vědom čehokoliv, protože hluboký spánek zapříčinil Pán Svou mystickou silou. Zbožný brahmin byl naplněn velkou rozjařeností, vidíc mimořádnou zábavu Pána. Pomazal se transcendentální rýží po celém těle, potom ji snědl a dlouho nepřetržitě plakal v extázi. Tančil, zpíval, smál se a vydával hlasité zvuky, pak zas nepřetržitě křičel: "Všechna sláva Pánu Balagopalovi!" Bráhminův hlasitý křik vyburcoval obyvatele domu, takže rychle uklidnili jeho výbuch duchovního citu a očistili jeho tělo. Bráhmin snědl vše bez úzkosti a všichni byli nesmírně šťastni.

Bráhmin váhal, zda vyprávět něco, co ví. "Ať nevědí, že Nejvyšší Pán je mezi nimi; tato cesta může všechny osvobodit,"

uvažoval, "Nejvyšší Osobnost Božství, po němž touží a skládají Mu prosby Pán Šiva a Pán Brahma, se nyní zjevil v rodině bráhmína." Bráhmin vzpomínal na Pánův příkaz nezjevit cokoliv komukoliv. Ze strachu před neposlušností to neřekl nikomu. Bráhmin znal Pánovu skutečnou totožnost, ale jiní byli překvapeni, že tento bráhmin má tuto mimořádnou znalost. Šťastný bráhmin zůstal blízko Pána. Prosil o almužny na mnoha různých místech, ale každý den se vracel, aby viděl Nejvyššího Pána. Tyto úžasné zábavy Pána jsou zjeveny ve Védské literatuře; jestliže někdo slyší tyto náměty rozhovoru, přijme úplný útulek u Pána Šrí Kršny. Adi Khanda je naplněná nektarovými náměty rozhovoru. Popisují, jak Nejvyšší Osobnost Božství Narayana,

prováděl hravé zábavy, jako by byl pouhým dítětem. Nejvyšší Pán Gaurasundara je vrcholný klenot čtrnácti světů a Nejvyšší Pán Vaikunthských planet, ležících mimo tento hmotný svět. On je Pán Narayana, manžel Lakšmí devi. Je také Pán Ramacandra, manžel Sity devi. V Treta Yuze se Gaurasundara zjevil jako Pán Rama se Svým mladším bratrem Šrí Lakšmanou (Pán Nityananda). Prováděl rozličné mimořádné zábavy a zabil velkého démonského krále Ravanu. Ve Dvapara Yuze se zjevil jako Pán Kršna se Sankaršanou, Balarámou. Předvádějíce mnoho úžasných zábav, zmírnili váhu hříchů světa. Já, Vrndavana dasa, nabízím tuto pokornou píseň lotosovým nohám Šrí Kršny Caitanyi a Šrí Nityanandy Candry Prabhu, kteří jsou můj život a duše. Védy stále opěvovují dvě Nejvyšší Osobnosti Pána Mukundu (Kršnu) a Pána Anantu Šéšu (Balarámu). Vím spolehlivě, že tyto dvě Nejvyšší Osobnosti se znovu zjevily jako Pán Caitanya a Pán Nityananda.

Adi Kapitola 6

Pán Gauranga, jako dítě Gopala Kršna, prováděl Svoje hravé zábavy rozličnými způsoby. Čas Jeho formální výchovy nadešel. Šrí Misra, nejvznešenější bráhmin, ustanovil příznivý den a chvíli, aby formálně vložil psací křídlo do ruky svého syna. Za pár dnů byla provedena slavnost Šrí Cudakarna (kdy mladým bráhminským hochům holí hlavy ponechávající pouze šikhu) všem Nimaiovým přátelům. Slavnost Karnabedha, která označuje počátek Nimaiových Védských studií, také nadcházela. Každý byl ohromen, že Nimai dokáže psát všechny alfabetycké znaky bezprostředně, jak je vidí. Během dvou až tří dní se Nimai naučil spojovat všechna písmena a trávil Svůj čas psaním mnoha různých jmen Nejvyššího Pána Kršny, jako Rama, Kršna, Murari, Banamali atd. Studoval netrpělivě a psal dnem i nocí. Narayana, Pán Vaikunthských planet, přijal vzezření dítěte Nimaie a studoval s jinými dětmi v Nadii. Pouze nejšťastnější duše mohly vidět Jeho úžasné zábavy. Živé bytosti byly uchváceny pouhým posloucháním Nimaiovy sladké recitace Bengálské abecedy. Kdykoliv či kdekoliv Pán Gaurasundara prováděl Svoje mimořádné zábavy, zůstaly nepochopitelné. Jestliže Nimai nemohl chytit ptáka, jehož viděl letět na obloze, potom hořce plakal a válel se v prachu. Někdy plakal pro měsíc a hvězdy na nebi, vztahoval paže a zuřivě plakal, jestliže je nemohl dostat. Tehdy každý zkoušel utišit dítě. Visvambhara ho chtěl vzít do náruče, ale dítě odmítalo být utišeno. "Dej! Dej!" plakalo. Jediným lékem na Nimaiův pláč byl kirtan jména Pána Hariho. Každý tleskal rukama a zpíval: "Hari, Hari"; pouze potom Nimai zapomněl na Svoje úzkosti a utišil se. Časté zpívání jména Pána Hariho pro potěšení Nimaie změnilo dům Šrí Jagannathy Misry na transcendentální příbytek Vaikunthy.

Jednoho dne Pán nepřestával zlobit se a plakat ani při hlasitém zpívání Hariho jména. Někdo řekl: "Můj drahý Nimai, pojď krásně zatančit. Už jsi přece zpíval jméno Pána Hariho." Ale Nimai nepřestával plakat, neposlouchajíc nikoho. "Řekni, drahé dítě. Proč tak moc pláčeš?" zeptali se Ho. "Drahé dítě, řekni nám, co chceš. Přineseme ti všechno, co máme; jenom přestaň plakat." Pán odpověděl: "Jestliže chceš zachránit můj život, potom rychle jdi do domu dvou bráhminů Jagadisa

Pandity a Hiranya Pandity. Jsem velice přitahován k domům těchto dvou čistých oddaných a chci sníst jejich oběti. Chtěl bych být zdravý a klidný, potom se budu moci chovat normálně." Nimaiova prosba byla nemožná. Co chtěl, nebylo nikdy možné uskutečnit ani muži nezasvěcenému v písmech. Matka Saci cítila lítost. Každý se smál Jeho dětským slovům a sliboval: "Dáme ti cokoli chceš, dítě, ale teď přestaň plakat." Jagadisa Pandita a Hiranya Pandita byli nejvyšší Vaišnavští oddaní a nerozluční přátelé Šrí Jagannathy Misry. Když uslyšeli o Nimaiově prosbě, byli naplnění radostí. Oba Vaišnavští bráhmuni řekli: "To je velice mimořádný příběh. Nikdy jsme neviděli takové inteligentní dítě. Jak může vědět, že dnes je Ekadaši a tolik rozmanitého jídla bude obětováno Pánu? "Nechápeme vybranou krásu toho dítěte; musí v Něm sídlit Pán Gopala Kršna. Nejvyšší Pán Narayana si hraje na toho chlapce. Sídlí v Jeho srdci a napovídá Nimaiovi, co mluvit k úžasu všech." Oba Vaišnavští bráhmuni se rozhodli dát všechny oběti Nimaiovi a byli přijati všemi v Jeho domě s velký potěšením. "Sněz tyto oběti, které jsme uvařili pro Pána," řekli Nimaiovi, "Naše touha uspokojit Pána Kršnu může takto být naplněna." Pouze Kršnovou milostí může někdo rozvinout duchovní inteligenci k provádění oddané služby; jiný než Pánův služebník nemůže vlastnit takovou inteligenci. Pouze oddanou službou být může Nejvyšší Pán Šrí Caitanya Mahaprabhu poznán takový, jaký je. Celé kosmické zjevení vyzařuje z vlasů na Jeho těle. Pánovi věční služebníci, Jagadisa a Hiranya Pandita, viděli k jejich plnému uspokojení, jak Nejvyšší Pán jako bráhminské dítě předvádí Svoje transcendentálně hravé zábavy. Pán šťastně přijímal všechny oběti od Svých oddaných, a ochutnal malý kousek od všeho připraveného. Usmívajíc se potěšením Pán Nimai snědl Kršnovu oběť a tím byly všechny Jeho neobyčejné rozmary uspokojeny. Každý v domě zpíval: "Hari, Hari", Pán jedl a tančil za zpívání Svého vlastního jména.

Nimai upustil nějaké jídlo na zem a nějakým umazal jiné členy rodiny. Tímto způsobem Pán vesmíru, Ovladač trojnásobného neštěstí, prováděl Svoje transcendentální zábavy. Nejvyšší Osobnost Božství, která je popsána ve všech Védách a Puránách, si hrál jako dítě na dvoře Matky Sacidevi. Jak rostl, začínal být Nimai přitahován nepokojnou náladou chlapců z jiných rodin Navadvipských bráhmínů. Nikdo Ho nemohl udržet na uzdě a tak chodil nezávisle za kamarády. Jednou při setkání s jiným chlapcem, si Nimai chtěl z něho ztropit žert a hoch utekl s posměchem, než svár propukl. Nimai a Jeho přátelé vždycky vyhráli takové sváry, protože Nimai byl nejsilnější; protivníci nevyhnutelně odešli poraženi.

Nimai byl okouzlující, i když Jeho tělo bylo pokryto šedavým prachem a potřísněno kapkami černého psacího inkoustu. Po skončení svých studií každý den odpoledne, Nimai a Jeho přátelé chodili koupat se do Gangy, a bavili se tam všechnen čas. Potápějíc se ve vodách Gangy, Nimai a Jeho přátelé obtěžovali ostatní stříkáním. Kdo může popsat bohatství Nadii v těchto dnech? Stovky lidí se tísnily na jednom koupacím místě u řeky. Bylo nemožné dodržet odstup od množství různých lidí, kteří se přicházeli koupat na to místo. Kajícníci v šafránových róbách, hospodáři, mírní dvojzrozcenci, děti atd. přicházeli se koupat. Pán prováděl úžasné vodní sporty se Svými přáteli, někdy plaval do proudu Gangy. Používaje výmluvy na vodní sporty,

Nimai stříkal vodu ze Svých božských lotosových nohou na kdokoliv, kdo byl blízko Něho, takto jim ukazujíc Svou milost. Lidé Nimaie varovali, aby nebyl tak škodolibý, že bude pykat, ale On nedbal. Nikdo Ho nechtyl, protože byl nejhbitější plavec. Nimai nutil každého koupat se několikrát, znečišťujíc ho dotykem po jejich koupeli, někdy i plivnutím na ně. Neschopní chytit Nimaie a pokárat Ho, rozzuření bráhmíni zaútočili na Jeho otce. "Drahý Misro, můj dobrý příteli," řekl jeden dvojzrozenec, "Prosím, dobře poslouvej. Přicházím si stěžovat na špatné chování tvého syna. Nechce nám dovolit provádět svoje denní omývání v Ganze náležitě." Jiný muž si stěžoval: "Stříká na nás vodu a ruší naši meditaci."

"Mimo to Nimai řekl: 'O kom to medituješ? Radši pohlédni na Mne. V této Kali Yuze jsem Já přímo Pán Narayana Osobně'." Všichni přicházeli s různými stížnostmi. Jeden muž řekl: "On ukradl moji sošku Šiva linga." Jiný řekl: "Utekl pryč s mým svrchním oděvem." Ještě jiný hlásil: "Připravil jsem pro Pána Višnu uctívání a položil na jedno místo různé součásti jako květiny, durva trávu, santálové dřevo a sedačku pro Pána Višnu. Když jsem vyšel ze své lázně, Nimai seděl na sedačce Pána Višnu, snědl oběti a zahodil jiné věci pryč."

"Potom Nimai řekl: 'Proč se cítíš tak smutně? Pán, jehož uctíváš, Osobně snědl tvoji oběť'."

Lidé pokračovali ve stížnostech. Jeden bráhmín řekl: "Sestupoval jsem do vody a recitoval svoji Gayatri mantru a v tom Nimai přicházel z vody a podtrhl mi nohy." Jiný řekl: "Můj oděv a květiny jsou zahozeny daleko." Zase jiný řekl: "Ukradl moje písmo Bhagavad Gítu." Jiný podrážděně zvyšoval hlas: "Můj syn je velice mladý. Nimai stříkal vodu do jeho uší a zavinil, že plakal žalostí." Někdo jiný si stěžoval: "On se přikradl kolem mne zpět, vylezl mi na ramena a křičel: Já jsem Mahesh! a potom skočil dolů." Jiný si stěžoval: "Seděl na mojí sedačce na uctívání a snědl všechny moje oběti; potom předváděl uctívání Pána Višnu. Hází písek na někoho, kdo už dokončil koupel a všichni ostatní rozpustilí, škodolibí hoši se přidají k Němu. Jedna z nejhorších darebností je, že když se ženy a muži koupou, On smíchá jejich oděvy a když hledají svoje šaty, jsou zcela rozrušeni."

"Drahý Jagannatho Misro, ty jsi velkomyslný a přátelský pán, ale říkám ti, tvůj syn Nimai dělá takové neplechý každý všední den. Přichází k vodnímu prameni asi ve dvě odpoledne a souží každého, kdo přijde pro svou lázeň. Počkej si na Něho a uvidíš." Mezitím mnoho rozhněvaných mladých dívek ze sousedství přišlo za Sacidevi. Zastavily Sacidevi s vážnou stížností: "Prosím, poslyš od nás, vážená matko, o přečinech tvého syna. On krade naše oděvy a užívá děsně hanlivě svůj jazyk. Kdy jsme zkoušely pokárat Jeho řeč, stříkal na nás vodu a začal se hádat. Přinášíme ovoce a květiny Ganze, tím následujeme své náboženské předpisy, ale On rozhází a zkazí všechno. Čeká, až dokončíme omývání a potom na nás hází písek. Tvůj syn Nimai nepozorovaně přijde odzadu a náhle vykřikne hlasitě do našich uší, pokořujíc nás." "Nimai vyprskl plná ústa vody právě do mé tváře a hodil tato okadová zrna do mých vlasů. Nejdou vyčesat tak snadno!" Zase jiný hlas si stěžoval: "Nimai řekl, že se chce se mnou oženit."

"Každodenně se chová tímto způsobem; copak myslíš, že tvůj syn je princ?" pátraly. "Tvůj syn Nimai dělá přesně to, co syn Nanda Maharaji Gopala Kršna dělal před dlouhým časem. Slyšely jsme příběhy o Kršnovi. Jestliže ohlásíme všechny tyto stížnosti našim rodičům, budou se s tebou jistě svážit. Ty můžeš bezprostředně pokárat svého syna; Jeho chování jistě nemůže být přijato ve městě, jako je Nadia." S usměvavou tváří matka Šrí Caitanyi Mahaprabhua objala každou dívku a řekla osvěžující slova jim všem: "Až se dnes Nimai vrátí domů, zbiju Ho a přivážu si Ho, aby už nikdy nemohl znovu jít a tyranizovat někoho." Všechny uctivě přijaly prach z nohou Sacidevi na svoje hlavy a odešly do Gangy vykonat svoji koupel znovu. Nedbaje na to, jak každý trpěl Nimaiovými neplechami, každý cítil velké uspokojení v Jeho přítomnosti. Nejvyšší Ovladatel každého a všeho Šrí Gauranga věděl, že Šrí Misra propadá kvůli Němu stavům hněvu. Pán Šrí Gaurasundara pokračoval v předvádění Svých úžasných vodních sportů. Mezi všemi chlapci byl nejvíce okouzlující. Dívky měly soucit s Nimaie a řekly: "Poslyš Visvambhara, tvůj rozhněvaný otec přichází odtamtud. Radši rychle uteč!" Šrí Misra hledal Nimaie hrajícího si mezi Jeho přáteli, zatímco všechny bráhmínské dívky utekly pryč strachem. Nimai již poučil Svoje přátele, že kdyby se Jeho otec zeptal, kde asi je, mohou říct: "Tvůj syn se dnes nešel koupat s námi. Po škole odešel zpět domů. Opravdu bys tady na Něho marně čekal." Nimai se vrátil domů jinou cestou a Šrí Misra přišel na místo koupele u Gangy. Šrí Misra hledal všude, ale nemohl najít Nimaie mezi skupinou chlapců. "Kam šel Visvambhara?" ptal se Jagannatha Misra rozhněvaně. Chlapci odpověděli: "Dnes On ještě nepřišel se koupat. Vrátil se domů obvyklou cestou po škole. Mohl jsi na Něho počkat." Šrí Misra pokračoval v hledání Nimaie, ale nebyl schopen Ho najít, stále kypící hněvem.

Bráhmíni, kteří si předtím stěžovali na Nimaie právě pro nějaký žert, nyní přišli ke Šrí Misrovi a řekli: "Visvambhara běžel domů ze strachu. Doprovodíme tě domů, abys Mu neudělal něco, čeho bys později litoval. Jestliže Nimai udělá takové neplech zнову, potom my sami Ho chytíme a přivedeme ti Ho.

"Všechny stížnosti, které jsme přednesli na Nimaie ve tvém sídle, byly jednoduše ze žertu. Ve skutečnosti je tvůj dobrý osud nesporný ve všech třech světech. Nimai je tak žádoucí syn, že členové Jeho rodiny nejsou nikdy trápeni hladem, žízní, zármutkem či jiným hmotným utrpením. Tvůj syn je nejvyšší věčný Pán; ty jsi opravdu velice šťastný, že můžeš sloužit Jeho lotosovým nohám. Budeme vždy držet památku na Visvambharu ve svých srdcích, jestliže nám promine naše nespočetné urážky." Osoby z Nadii byly věčně oddaní společníci Nejvyšší Osobnosti Božství Šrí Kršny. Z toho důvodu byli vybaveni lepší inteligencí, potřebnou pro vykonávání transcendentální oddané služby Pánu. Nejvyšší Pán prováděl rozličné transcendentální zábavy se Svými důvěrnými služebníky; světská osoba nemůže rozumět takové činnosti Pána.

Šrí Misra řekl: "Nimai je syn nás všech. Jestliže vy můžete zapomenout na Jeho urážky, potom se zavazují přísahou. Dám Mu svoje odpuštění." Šrí Misra vřele objal každého a vrátil se domů velice spokojen. Nejvyšší Osobnost Božství Pán Visvambhara přišel domů jinou cestou. Zářil jasně jako měsíc a nesl krásné knihy v

rukou. Kaňky psacího inkoustu na různých částech Nimaiova těla se jevily jako ozdoby na Jeho zlaté pleti. Vypadal jako trs sladce vonících zlatých květů champaky, který přitáhl roj černých čmeláků. Pán Nimai zvolal: "Matko, dej mi olej, chci se jít vykoupat." Srdce Matky Saci se potěšilo. Nemohla najít žádné znamení, že Nimai už byl v lázni. Dávajíc Nimaiovi olej, Sacidevi uvažovala: "Co to bráhmini a mladý dívky říkali o Nimaiovi? Celé Jeho tělo je umazané inkoustovými kaňkami. Má tentýž oděv, který měl na Sobě ve škole." Jagannatha Misra přišel domů v té chvíli a Visvambhara vyšplhal do jeho náruče. Šrí Misra ztratil všechno vnější světské vnímání v Pánově láskyplném objetí; překypoval štěstím při pohledu na svého syna. Šrí Misra viděl, že Nimai je pokryt prachem a nejsou žádná znamení, že by byl v lázni. Šrí Misra byl opravdu ohromen. Šrí Misra řekl: "Visvambharo, jak může tak inteligentní hoch jako ty nedovolovat lidem strávit svou koupel v míru? Proč kradeš a rušíš spořádané lidi, zaměstnané uctíváním Pána Višnu? Ty víš, kdo Pán Višnu je, tak proč si takhle hraješ beze strachu?" "Ale dnes Já ještě nebyl se koupat; všichni kamarádi už odešli přede Mnou," odpověděl Nimai.

"Všichni tito lidé se chovají nevhodně ke Mně. Ačkoliv Já jim nejsem nablízku, falešně Mne obvinili, že jsem udělal chybu. Jestliže budou pokračovat v hledání chyb a falešném obviňování, potom se budu muset chovat špatně a dělat potíže jim." Pán se usmál a odešel ke Ganze, kde se setkal znovu se všemi kamarády. Nimaiovi přátelé Ho objímali a smáli se radostně, když slyšeli jeho vtipný příběh. Všichni Ho chválili a řekli: "Byl jsi velice chytrý, Nimai. Krásně jsi se zachránil od velkého bití." Nimai byl jednou zase stržen vodním sporty s Jeho přáteli, zatímco doma Matka Sacidevi a Šrí Misra vážně uvažovali o těchto otázkách. Všechny stížnosti připravené proti Nimaiovi nebyly jistě lži, přestože nebyly známky, že Nimai už byl v lázni. Všechno bylo právě tak, jak mělo být. Jeho tělo bylo pokryto prachem, byl oblečen do téhož oděvu a ten byl suchý. Jeho vlasy byly také suché a měl Svoje knihy.

"Myslím, že náš Visvambhara není obyčejný člověk," řekl Šrí Misra. "Snad Nejvyšší Osobnost Božství Kršna se Svojí vnitřní silou zjevil v našem domě jako náš syn. Či snad Nimai je nějaká velká svatá osobnost? Jsem v rozpacích a chci to znát." Šrí Misra, klenot bráhminů, přemítal vážně o té záležitosti. Šrí Jagannatha Misra a Matka Sacidevi cítili tak velké štěstí, když viděli svého syna, že všechny jejich pochybnosti vymizely. Jejich srdce naplnila touha ochraňovat Nimaie a na ničem jiném jim nezáleželo. Oba silně cítili nepřítomnost svého syna. Nimaiovy dvě hodiny studia se zdály jako dvě yugy Jeho rodičům. Ve Védách bylo popsáno velké štěstí Matky Sacidevi a Šrí Misry nespočetnými rozmanitými způsoby a nespočetnými ústy, ale jejich štěstí ještě zůstalo nepředstavitelné. Skládám nespočetné poklony lotosovým nohám Matky Sacidevi a Šrí Misry, kteří přijali Nejvyššího Pána a ovladatele neomezeného kosmického zjevení jako svého syna. Pán Vaikunthy, Pán Visvambhara, prováděl úžasné zábavy žádoucím způsobem. Nikdo nemůže pochopit tyto transcendentální činnosti, pouze účinkem duchovní energie Nejvyššího Pána. Já, Vrndavana dasa, nabízím tuto pokornou píseň lotosovým nohám Šrí Kršny Caitanyi a Šrí Nitjanandy Čandry Prabhu, kteří jsou můj život a duše.

Adi Kapitola 7

Všechna sláva, všechna sláva Pánu Gauracandrovi, který je Nejvyšší Pán Pánů; všechna sláva, všechna sláva Šrí Visvambharovi a Jeho drahým nejoddanějším. Všechna sláva proslavenému synu Šrí Jagannathy Misry a Matky Sacidevi. Je životem a duší všech, kdo se Mu oddali. Ó Pane Visvambharo, prosím shlédni na nás milostivě a osvobod' nás všechny. Používáje záminky veselých dětských zábav, Pán Gaurasundara rozšířil Svoje neomezené duchovní podoby a Svou transcendentální oddanou službu v Navadvipa dhamě. Bez oddechu Nimai neúnavně dělal neplechy každému. Třebaže Jeho matka zkoušela pokárat Ho sladkou radou, věnoval tomu jen nepatrnou pozornost. Přes dobré příkazy dělal dvakrát tolik neplech. Cokoliv viděl cenného v domě, chtěl nadšeně rozbít. Aniž by chápali, rodiče se nakonec zdrželi dávat Mu nějaké příkazy. Ať si Nimai hraje jak chce, oni přehlíželi Jeho úžasné zábavy. Popisy Nimaie v Adi Khandě jsou nektarem pro uši. Jsou tam popsány úžasné dětské zábavy Nejvyššího Pána Narayany. Pán se nebál nikoho, otce ani matky. Ale v přítomnosti Svého staršího bratra Visvarupy se stával jemný a pokorný. Šrí Visvarupa, Nejvyšší Osobnost Božství, byl pokladnicí všech božských kvalit a velice odříkavý už od Jeho zrození. Visvarupa vysvětloval, že podstatou všech písem je cesta oddané služby Nejvyššímu Pánu. Nikdo nikdy neměl sílu vyvrátit Jeho vysvětlení. Byl zcela pohlcen v Pánu Kršnovi a angažoval Svoje naslouchání, řeč, mysl a všechny ostatní smysly ve službě Pánu. Vyrůstal Jeho nezájem o cokoliv jiného. Když pozoroval Nimaiovo neobyčejné chování, Visvarupa byl naplněn zázrakem. "Tento chlapec není obyčejná světská osobnost. Jeho krásná podoba a mimořádné chování způsobilo, že myslím, že je Pán Balagopala. Viděl jsem Ho předvádět nepřetržité nadlidské činnosti, ale Já osobně věřím, že je to současně Nejvyšší Pán Kršna, který hraje tyto zábavy v těle tohoto dítěte." Velkodušný Visvarupa přemítal o této záležitosti nějaký čas, ale nechtěl zjevit Svou realizaci nikomu, dávajíc přednost setrvávání ve Své vlastní službě. Visvarupa vždycky nacházel při sdružování s čistými Vaišnavskými oddanými náměty rozhovoru o Kršnovi, zaměstnání ve službě Kršnovi či oddaném uctívání Pána. Lidé na světě byli vždycky šílení po světském životě, bohatství, dětech, výchově atd. Když materialističtí lidé v Nadii viděli Vaišnavské oddané - kteří jsou přirozeně zklamáni hmotným životem - posmívali se jim. Materialisté skládali verše a recitovali je, kdykoliv viděli Vaišnavu. "Odříkaví sannyasini, cudné ženy a jogíni předvádějící přísnost musí všichni zemřít. Proč potom jejich marná snaha?"

"Podle našeho mínění je šťastný ten, kdo jezdí na koni nebo je nesen v palanquinu s deseti či dvaceti osobami běžícími před ním a za ním. Ty jsi zmáčen slzami duchovních citů a zpíváš svému Pánu, aniž bys viděl nějaké znamení, že tvoje chudoba a nouze bude zmírněna. Tvůj Pán se bude jistě hněvat, když budeš pokračoval ve volání "Hari, Hari" tak hlasitě a tak často!" Pánovi čistí oddaní cítili lítost k atheistickým lidem, kteří byli zbaveni oddanosti a proto mluvili tak urážlivým způsobem. V každém směru oddaní viděli lidi hořící v ohni hmotné existence. Nikdo nechtěl slyšet kirtany jmen Pána Hariho. Zvláště Šrí Visvarupa cítil velkou trýzeň v

nepřítomnosti kirtanu jména Jeho milovaného Kršny Candry. Jestliže se někdy vedly diskuse o Bhagavat Gitě a Šrímad Bhágavatamu, mluvčí nemohl vysvětlit výsadu oddané služby Pánu Kršnovi, která je skutečnou podstatou těchto písem. Učitelé se sami zničili převrácením smyslu písem a spekulací o jejich závěrech. Oddaná služba je nepochopitelná takové materialistické společnosti. Šrí Advaita Acarya Prabhu a jiní Vaišnavští oddaní byli přemoženi soucitem a zármutkem nad nešťastnými živými bytostmi, postiženými převrácenou koncepcí života. Šrí Visvarupa byl zarmoucen tímto prostředím a řekl Si: "Nemohu vidět hříšné tváře lidí této materialistické společnosti. Odejdu žít do poustevny." Každý den za rozbřesku, po koupeli v Ganze, Šrí Visvarupa šel navštívit dům Šrí Advaity Acaryai Prabhu. Šrí Acarya Prabhu jásal potěšením, když slyšel Šrí Visvarupu vysvětlovat, že podstatou všech písem je proces oddané služby Pánu Kršnovi.

Chtěl odejít stranou za Svým pravidelným uctíváním, právě když slyšel Šrí Visvarupova slova a shromáždění Vaišnavové vykřikli: "Hari! Hari!" na ocenění jeho řeči. Oddaní řvali jako lvi v extázi vědomí Kršny a cítili, že nebe pozvedá břímě sklíčenosti z jejich srdcí. V takové dny nikdo nechtěl opustit Visvarupovu blízkost, ani On se nechtěl oddělovat od Svých oddaných. Jednoho dne, když Matka Saci dokončila vaření, řekla Šrí Visvambharovi, aby přivedl Svého staršího bratra domů k jídlu. Na její příkaz Pán Visvambhara běžel do sídla Šrí Advaity Acaryi pro Svého bratra. V Acaryově domě uviděl shromáždění Vaišnavů rozmlouvající o nejpříznivějších námětech rozhovoru v Kršna lile. Šrí Gaurasundara, který je Pán Kršna Osobně, cítil spokojenost při slyšení, jak Ho oddaní opěvují a okouzli je Svým třpytem. Každá linie Pánovy transcendentální podoby se zdála zářit mimořádně jemnou krásou; paprsky miliónů a miliónů měsíců ztratily svůj lesk, když byly srovnány se září jednoho z nehtů na Pánových prstech. Nahou hrud' pokrytou prachem se Visvambhara usmál a oslovil Svého staršího bratra: "Bratře, pojď jíst. Matka tě volá." Chytil se Visvarupova dhoti a společně kráčeli domů. Šrí Visvambharova okouzlující krása uvedla oddané do transu. Hleděli upřeně na Něho jako na zázrak, neschopni pohybu. Oddaní upadli do meditace, zakoušejíc extázi lásky k Božstvu. Stejně rozhovory o Kršnovi nemohly pokračovat. Materialistická osoba nedokáže pochopit transcendentální činnosti Pána, přitahující a vábíci srdce Jeho oddaných. Toto tajemství bylo zjeveno ve Šrímad Bhágavatamu, když nevyrovnatelné poselství Šukadevy Gosvamiho bylo dáno Maharajovi Pariksitovi. V předcházejícím tisíciletí se tento Šrí Gaurasundara zjevil v Gokule jako Kršna. Potuloval se okolo a v různých domech sehrál Svoje dětské zábavy ve společnosti jiných dětí. Pasačky krav z Gokuly víc milovaly malého Kršnu než svoje vlastní děti. Ačkoliv Gopie nemohly rozumět, že Pán Kršna byl Nejvyšší Pán, přirozeně cítily víc pohnutí k Němu, než ke svým vlastním synům. Král Parikšit byl ohromen nepochybnými odpověďmi Šukadevy Gosvamiho na jeho otázky a řekl uchvácen extází: "Ó Šukadevo Gosvami, co jsi mi zjevil, nebylo nikdy předtím slyšeno v celém vesmíru. Je to jistě nej mimořádnější námět. Tady vidím, že milovaly Kršnu, dítě jiné ženy, víc než svoje vlastní syny."

Šríla Šukadéva Gosvámí odpovéděl: "Ó králi Paríkšite, Nejvyšší Osobnost je vnímána jako Nadduše existující v srdci každé žijící bytosti. On je nejmilovanější Pán srdce. Když duše opustí tělo syna, manželky, přítele či příbuzného, členové rodiny odnesou tělo pryč z domu jako dočasnou záležitost. "Proto je tu Nadduše, která je životem každé živé bytosti. Tato Nadduše není nic jiného než Šrí Nandanandana, Kršna. Pro tuto vrozenou vlastnost Nadduše, Pán Kršna je schopen přitahovat city Gopií. Tento fakt je přijatelný pouze pro oddané, neboť neoddaný nemůže nikdy cítit pohnutí pro Pána. "Pán Kršna sídlil v srdci Kamsy a jiných démonů, tak proč byli závistiví a nepřátelští k Němu? Příčinou bylo, že tito démoni spáchali bolestivé urážky v jejich předcházející životech.

"Každý souhlasí, že sladkost cukru je snadno rozpoznatelná; pouze nemocný člověk bude myslet, že chutná hořce. Jazyk je nemocný; tím není vinen cukr. Nejvyšší Osobnost Božství, Pán Caitanya je nejsladší ze všeho." Každý viděl Pána v Navadvipu, ale nikdo kromě oddaných Ho nepoznal. Kamkoliv přišel v Navadvipu, Nimai okouznil srdce oddaných, když předváděl Svoje úžasné zábavy. V den, kdy Visvambhara přišel zavolat Svého bratra domů, okouznil srdce Vaišnavů. Velkodušný Advaita Mahasaya uvažoval: "Tento mladý hoch jistě není obyčejná světská osoba. Nemohu rozhodnout, z jaké hmoty je stvořen tento hoch," řekl Advaita shromáždění oddaných. Oddaní současně opěvovali Jeho mimořádnou krásu. Šrí Visvarupa se vrátil nakrátko domů a potom odešel zase zpět do domu Šrí Advaity Acaryi. Rozkoše hmotného života neměly žádnou přitažlivost pro Šrí Visvarupu. Zažíval radost pouze při zpívání slávy Pána Kršny. Ve Svém vlastním domě Šrí Visvarupa trávil všechnen čas s Višnu grhou a v pokoji seděl stranou před Salagrama silou. Nebyl obeznámen se záležitostmi domácích jednání.

Jeho rodiče byli dychtiví Ho oženit, ale když On slyšel jejich plány, rostla Jeho mrzutost. Byl stravován pouze jednou úvahou: "Chci opustit Svou rodinu a jít do poustevny." Nejvyšší Pán samotný je schopen znát Svoje vlastní skryté náklonnosti, takže Šrí Visvarupa, Nejvyšší Pán, přijal odříkavý řád sannyasa několik dní potom. Se jménem Šrí Sankararanya, kterým se stál slavným po celém vesmíru, se přední Vaišnava vydal na svou věčnou cestu. Odchod Šrí Visvarupy zanechal srdce Matky Saci a Šrí Misry v hlubokém zármutku. S jinými členy rodiny a přáteli, rodiče bédovali a litovali. Šrí Visvambhara nebyl schopen snášet oddělení od bratra a upadal do bezvědomí. Nejsm schopen zobrazit hluboký zármutek a bédování, který překvapilo dům Šrí Misry. Šrí Advaita Acarya Prabhu a všichni ostatní oddaní prolévali hojné slzy z nesnesitelného oddělení od Šrí Visvarupy. Lidé ze všech tříd společnosti v Nadii pocítili zármutek, když slyšeli zprávu o chlapcově sannyase. Jejich srdce byla zlomena zármutkem. Matka Saci a Šrí Misra nepřetržitě volali: "Visvarupo, Visvarupo!"

Šrí Jagannatha byl přemožen záchvěvy bolesti z loučení se synem a jeho přátelé a příbuzní zkoušeli utěšit ho. "Drahý Misro, prosím seber se. Nesmíš cítit smutek; tato velkomyslná osobnost vysvobodila celou tvoji rodinu. Jestliže některý člen rodiny přijme životní řád sannyasa, pak se nespočetné generace stanou vhodné k životu v transcendentálním příbytku na Vaikunthách. "Směr jednání, který tvůj syn přijal, je

výsledkem dokonalosti veškeré výchovy. Musíme vám vyjádřit naše velké potěšení," řekli a objímali nohy a ruce postižených rodičů. "Mysli na Visvambharu. Je slávou tvé rodiny. Tento tvůj syn bude potomkem celé rodinné linie. On odstraní všechno tvoje utrpení. Což je třeba mít nespočetné milióny synů, když máš syna jako je tento jeden?"

Přátelé a příbuzní se pokoušeli vysvětlit Šrí Misrovi jeho šťastné postavení. Nabízeli dobré rady, ale nemohli utišit jeho smutek. Misra Mahasaya zkoušel ovládnout svoje city, ale jakmile si vzpomněl na úžasné kvality Šrí Visvarupy, znovu upadl do zármutku. "Nemohu vědět spolehlivě, proč tento syn chtěl zůstat se mnou či nikoliv," řekl Šrí Misra. "Nejvyšší Pán Kršna mi dal dítě a také On je přijal zpět. Cokoliv si Pán Kršna přeje, to se musí jistě přihodit. Nekonečné množství žijících bytostí dostává ale bezvýznamnou sílu přes životní úkazy. Proto odevzdávám své tělo, smysly a všechno Tobě, Pane Kršno, Nejvyšší všemocný Pane. Ty jsi můj útulek."

Namáhavě získanou pravdou, moudrostí a vědomím o Absolutním, Misra Mahasaya postupně uklidnil svou rozrušenou mysl. Tímto způsobem Šrí Visvarupa sehrál zábavu opuštění Svého domu a přijetí sannyasy. Je nedílnou přímou expanzí Pána Nityanandy, původního Sankarsany. Kdokoliv slyší o této zábavě Šrí Visvarupy, přijetí životního řádu sannyasa, je osvobozen z pout karmy a dosáhne oddané služby Pánu Kršnovi. Oddaní zažívali podobné pocity při Šrí Visvarupově sannyase. Byli uprostřed mezi hrdostí a smutkem.

"Pán Kršna bere z našeho společenství pouze svaté Vaišnavy. Se Šrí Visvarupou jsme vedli rozhovory ve vědomí Kršny, ale nyní odešel. Můžeme také opustit všechno a jít do poustevny, kde dlouho neuvidíme tváře této hříšné společnosti."

"Celé lidstvo je strženo do zavržených činností. Jak dlouho je možné se domnívat, že budeme snášet urážky způsobené hnusnými slovy ateistů? Nikdo nezpívá svaté jméno Pána Kršny. Celý svět je potrestán záhubou, topí se v iluzorní, smysly uspokojující činnosti. Když chceme vysvětlit proces oddané služby Pánu Kršnovi ateistům, zamítnou to a vysmívají se nám."

"Jaké štěstí jsi získal uctíváním Kršny?" dotazují se, "Žiješ v improvizovaných podmínkách, žebráš o svoje jídlo a tvoje nouze nepřetržitě narůstá." Oddaní dlouho vzdychali a souhlasili, že nejsou déle způsobilí žít v této degradované společnosti. Chtěli odejít do poustevny. Advaita Mahasaya utěšoval každého oddaného slovy: "Tebe jistě potká nejvyšší blaženost. Cítím velkou rozjařenost v srdci, jako kdyby Pán Kršnacandra uskutečnil Svoje božské zjevení. Jdi a šťastně zpívej svaté jméno Pána Kršny. Za několik dní uvidíš svého milovaného Pána Kršnu právě tady. Pán Kršna bude předvádět mnoho příjemných zábav s pomocí nás všech. Pouze tak se mohu já, Advaita, stát neoddělitelným služebníkem Pána Kršny. Tuto vzácnou milost, kterou zřídka kdy zažívali Šríla Šukadéva Gosvami či Prahlada Maharaja, získáte vy všichni." Inspirováni nektarovými slovy Šríly Advaity Acaryi Prabhua, oddaní jásavě zpívali jméno Hariho. Jak oddaní volali opakovaně jméno Pána Hariho, jejich srdce se naplnila štěstím. Pán Gaurasundara byl zaměstnán hrou s kamarády, když zvuk jména Pán Hariho rozezněl Jeho dům. Příběhl doprostřed oddaných a oni se zeptali: "Co tady chceš, drahé dítě?" A Nimai odpověděl: "Proč

Mne voláš?" Se skupinou kamarádů potom Nimai utekl. Nikdo nemohl pochopit skutečnou totožnost Pána Visvambhary, účinkem Jeho transcendentální iluzorní energie.

Ode dne, kdy Šrí Visvarupa opustil dům a stál se sannyasim, Pán Visvambhara omezil Svoje neklidné a škodolibé chování. Nimai zůstal s matkou a otcem, aby tišil jejich zármutek z loučení s Visvarupou. Uklidňoval Se hrou, ale když studoval, nechtěl opustit Svoje knihy ani na chvíli. Po jednom zhlédnutí jakékoliv věty ji Nimai zvládl tak dobře, že když se Ho někdo zeptal, byl lepší než kdokoliv jiný. Pro Nimaiovu mimořádnou inteligenci lidé chválili Jeho rodiče: "Šrí Misra a Sacimata jsou opravdu požehnání." A Jagannathovi Misrovi řekli: "Drahý Misro, jsi opravdu úspěšný, když máš tak proslaveného syna. Žádné dítě ve všech třech světech nemůže soupeřit s Nimaielem v moudrosti. Překonává také učenost Šrí Brhaspatiho. Svou vlastní přítomností může samovolně vysvětlit jakýkoliv problém, ale nikdo není schopen porazit Jeho ošidné argumenty." Matka Saci byla šťastná, když slyšela o synových úžasných vlastnostech, ale Šrí Misra cítil opět mrzutost. "Náš syn nebude chtít nikdy zůstat zapleten v životě hospodáře," řekl Šrí Misra Sacimatě. "Visvarupa studoval písma, stejně jako to teď dělá Nimai. Porozuměl, že není ani kousek reality v hmotné existenci. "Vědom si podstaty všech písem, náš mudrc Visvarupa zamítl pomíjející hmotný život a odešel pryč. Jestliže Nimai také pozná všechna písma, bude jistě následovat tutéž cestu. Nimai je všechno, co nám zůstalo; On je náš celý život. Jestliže Ho ztratíme, jistě opustíme svá těla. Proto nemůže dlouho studovat. Může zůstat negramotným dítětem a zůstat doma." Matka Saci se přela: "Jak se udrží naživu, jestliže zůstane negramotný? A vůbec, nikdo neprovdá svou dceru za negramotného." Ale Šrí Misra odpověděl: "Jsi velmi naivní, dcero bráhmina; musíš vědět, že Pán Kršna, ochránce každého, může udělat všechno. Dá nebo vezme nám, cokoli si bude přát. Celé hmotné stvoření je ovládáno Pánem vesmíru Kršnou. Kdo tě zmátl, že pouhými materialistickými vědomostmi můžeš pomoci něco udržet?"

"Pán Kršna je úplný ovladatel všeho; On také plánuje vztahy svateb mezi nevěstami a ženichy. Oba, učený ženich stejně jako negramotný ženich, dostanou nevěsty. Pán Kršna je všemocný a ovládá každého. Co ty vidíš jako rodovou či zvykovou výchovu atd., je pouze zdání reality.

"Proč nebereš mne jako příklad, jak tady stojím před tebou? Vlastním dostatečnou učenost, tak proč je nedostatek jídla v mém domě? Jsou lidé, kteří neumějí náležitě vyslovit abecedu, ale můžeš vidět tisíce učenců, kteří se mačkají na jejich prahu. Dnes není obvyklá výchova k jiné hmotné kvalifikaci, než k udržování se, přesto je to Pán Kršna, kdo vlastní a ovládá každého. "Když někdo nikdy neuctíval lotosové nohy Pána Govindy, jak je možné, že žije v pohodlném bohatství a potká smrt v blaženosti? Vykonáváním oddané služby Pánu Kršnovi snášíme utrpení chudoby, ale očekáváme smrt ve šťastném stavu. To není případ někoho, kdo závisí na svých hmotných vědomostech a bohatství. Lidé mohou vlastnit dostatečnou učenost, vysoké zrození a mimořádné bohatství, ale bez milosti Pána Kršny nemohou být nikdy vysvobozeni z nouze hmotného života. Člověk může žít uprostřed skvělých

smyslových požitků a bohatství, ale Pán Kršna mu může také přidělit nevyléčitelnou nemoc, zapříčinit mu mnoho nouze.

"Já osobně skutečně nemohu hýřit ve smyslovém potěšení. On je spalován marností a musím říct, že je ubožejší než nemajetný vyvrženec. Poznamenal bych k tomu: všechno je ale na nic. Přes zlobu na jeho velké hmotný bohatství, jeho budoucnost je zcela omezena přáními Pána Kršny. Netrap se přemýšlením o budoucnosti svého syna. Mohu tě ujistit, že Pán Kršna na Něho dohlédne. "Dokud zbývá život v mém těle, Nimai nepocítí ani nepatrnou známku utrpení. Všichni máme Pána Kršnu jako své jediné útočiště. Proč máš úzkost, když jsi dobrá matka a cudná a oddaná manželka? Myslím, že není potřebné, aby Nimai studoval. Ať můj syn zůstane doma jako negramotný." Když uskutečnil toto rozhodnutí, Šrí Misra pozval svého syna a oznámil: "Nimai, slibuji ti, že ode dneška jsi zproštěn od všech studií. Můžeš si dělat, co chceš. Cokoliv si přeješ, můj synu, jsem připraven Ti poskytnout. Zůstaň doma a buď plně spokojený." Šrí Misra se přestal zúčastňovat jiných činností a Nejvyšší Pán Visvambhara pochopil, že Jeho studie byly přerušeny. Jako pramen věčných náboženských zásad, Šrí Gauranga byl poslušný otcových příkazů a přestal se zúčastňovat školy. Ale Pán byl zklamán a znovu začal Svoje nepokojné, vášnivé hry s chlapci Jeho věku. Všude, v Jeho vlastním domě i v domech sousedů Nimai rozbíjel či zničil všechno, cokoliv našel bez dozoru. Dlouho po setmění Nimai zůstal vzdálen z domu. Celý večer prováděl rozličné zábavy s jinými chlapci. Schování pod příkrývkou, která vypadala jako býk, Nimai s kamarádem pobíhali kolem a velice se bavili. Během dne si vyhlédli malou nedalekou plantáž banánů, a v noci oblečení v jejich býčím kostýmu, plenili banánové stromy. Uvnitř v domě se zvedl hlasitý poplach, když viděli býka v zahradě, ale zatímco se probouzeli a tlačili ven, Nimai a Jeho přátelé vždycky utekli. Někdy svázel sousedům dveře zvenčí, takže nemohli opustit dům, aby použili venkovní toaletu. Když se lidé uvnitř domu znepokojili, Nimai utekl pryč. Dnem i nocí Pán Vaikunthy a Jeho přátelé prováděli nekončící šprýmy. Škodolibost Pána Visvambhary neznala mezí, ale Šrí Misra Ho nikdy nekáral. Jednoho dne byl Šrí Misra pozván daleko za nějakou povinností a Nimai cítil hněv, protože Mu nechtěl dovolit studovat. Nádobí používané pro vaření obětí Pánu Višnuovi bylo položeno venku na hromadě před mytím. Nimai se rozhodl posadit se na hromadu těchto znečištěných nádob. Laskavě naslouchej s neoddělitelnou pozorností této důvěrné příhodě. Oddaná služba Pánu Kršnovi je dokonalá při tichém naslouchání tohoto příběhu. Sedíc na hromadě znečištěného nádobí, jakoby to byl královský trůn, Šrí Gaurasundara zářil do celého okolí s úsměvem na Jeho rtech. Jeho zlatá plet' byla umazaná černými sazemi ze znečištěného nádobí. Vypadal jako zlatá loutka umazaná temným, sladce vonícím santálovým dřevem a zašlým aguru. Několik přátel šlo k Matce Saci a informovali ji: "Nimai sedí na hromadě znečištěného nádobí." Matka Saci byla pohoršena, když Ho viděla. "Mé drahé dítě, toto není řádné místo na sezení," plísnila Ho. "Nepoznáš rozdíl mezi čistými a nečistými věcmi po všech těch letech? Copak nevíš, že se každý musí vykoupat, když se dotýká znečištěného nádobí?" Pán Nimai odsekl: "Nechceš Mi dovolit studovat, jak můžeš očekávat, že budu znát rozdíl mezi čistým a

nečistým? Jsem jenom negramotný bráhmin. Jsem nevychovaný blázen a nevím, co je čisté či nečisté. Vidím všechno stejně; můj pohled je neduální."

Při Svě řeči se Nimai usmíval z hromady špinavého nádobí. V té chvíli projevil náladu Pána Dattatreyi, Kršnovy inkarnace jako syna Atriho. Jeho matka odpověděla: "Když jsi se posadil na špinavé místo, jak bys mohl zůstat čistý?" Ale Pán Visvambhara odpověděl: "Matko, ty máš neobyčejně dětskou mentalitu. Já nejsem nikdy umístěn na znečištěném místě. Kdekoliv Jsem, toto místo se stává nejvíce posvěceným. Ganga devi a všechna jiná poutní místa pouť přirozeně spočívají tady. Čisté a nečisté je smyšlenka. Je to podmíněný způsob myšlení. Co je čistší, tvůrce či Jeho stvoření? Předpokládejme, že něco je znečištěné podle společenské etikety a mínění Védských rituálů. Jestliže Já, Nejvyšší Absolutní čistota, se toho dotknu, potom jaké znečištění může zůstat?"

"Ve skutečnosti toto nádobí už není znečištěné, protože jsi v něm vařila pro Pána Višnu. Vařením pro Pána Višnu nemůže být nádobí nikdy znečištěno. Naproti tomu On může očistit všechno a každé místo pouhým Svým dotekem. Podobně Já nemohu spočívat na degradovaném místě ani na materialistické úrovni; všechno je očištěno kontaktem se Mnou." Po vyřčení této absolutní neduální pravdy, jako by dítě mluvilo o obyčejném námětu, se Nimai usmál. Účinkem Jeho iluzorní síly nikdo nemohl vyzkoumat smysl jeho slov. Přesto se všichni blahosklonně usmáli řeči malého Nimaie, zatímco Sacimata naléhala, aby se šel vykoupat. Nimai nechtěl opustit nádobí, až Ho Sacimata přemlouvala: "Pojď rychle, než tvůj otec přijde domů a dozví se tohle všechno." Ale Nimai byl zatvrzelý: "Jestliže Mi nedovolíš studovat, potom se nehnu z tohoto místa. Řekl jsem to jasně." Sousedé se obrátili na Nimaiovu matku a ptali se: "Proč jsi zakázala Nimaiovi pokračovat v Jeho výchově? Mnoho osob vychovává svoje syny s příčinlivou péčí. Jaké štěstí je pro tebe, že tento mladý hoch touží studovat s Jeho vlastním souhlasem! Kteří tvoji nepřátelé ti poradili držet svého syna v domě jako negramotného blázna? Nimai nemůže být obviňován ani v nejmenším pro tuto událost." Obraceje se k Nimaiovi, řekli: "Pojď dítě, jestliže Ti dodnes nedovolili studovat, potom můžeš náležitě pokračovat ve Tvé ničivé práci."

Sedíc na hromadě nádobí, Nimai se sladce usmál a šťastné duše, které Ho viděly, pluly v oceánu absolutního blaha. Matka chtěla odnést dítě dovnitř. Avšak Pán Gauracandra, vypadající jako krásný modrý safír, se stále sladce usmíval. Nimai řekl nedvojakou absolutní pravdu v náladě Jeho předcházející inkarnace Pána Dattatreyi, ale žádný nemohl její pochopit důležitost účinkem iluzorní síly Pána Višnu. Zbožná Matka Saci připravila pro Nimaie lázeň a mezitím se Šrí Misra vrátil. Matka Saci řekla celý příběh Šrí Misrovi a naříkala: "Náš syn je smutný, že Mu nechceš dovolit studovat."

Nějaký soused domlouval Nimaiovu otcí: "Drahý Misro, víme, že jsi vznešeně myslící duše. Na čí radu jsi zakázal svému synovi pokračovat v Jeho výchově? Cokoliv si Pán Kršna přeje, to vždycky přijde, proto odlož všechna svoje trápení a dovol svému synovi studovat bez úzkosti. Jsi opravdu šťastný, že tvůj syn se chce učit z Jeho vlastní vůle. Proto si zvol příznivý den, zasvěť svého syna svatou bráhminskou šňůrou a započni Jeho studie znovu a náležitě." Šrí Misra odpověděl:

"Vy jste všichni moji nejdražší přátelé; cokoliv rozhodnete, já musím souhlasit." Dětské Nimaiovy činnosti byly všechny nadlidské a ačkoliv je každý sledoval s naprostým úžasem, nemohl nikdy porozumět jejich hlubokému tajemství. Příležitostně zbožní a šťastní lidé přišli na návštěvu Šrí Misry a informovali ho o nadlidských kvalitách jeho dítěte. "Toto dítě vážně nemůže být obyčejný hoch," radili mu, "Přijmi Ho blízko do svého srdce s nejvyšší péčí." Největší herec Vaikunthy, Nimai, dováděl rozpustile na Jeho vlastním dvoře. Potom, se svolením Svého otce, Šrí Caitanya vesele znovu započal Svoje studie.

Adi Kapitola 8

Všechna sláva Šrí Gauracandrovi, který je oceánem milosti. Všechna sláva zářícímu měsíci, Který osvětlil dům Šrí Misry a Sacidevi. Všechna sláva životu a duši Pána Nityanandy. Všechna sláva pokladům společného zpívání, náboženství pro tento věk. Všechna sláva Pánu Gaurangovi, Jeho oddaným a Jeho společníkům. Pouze posloucháním o zábavách Pána Caitanyi je bezprostředně dosaženo oddané služby Nejvyššímu Pánu. Zatímco Pán Caitanya žil v domě Šrí Jagannatha Misry, Jeho skutečná totožnost byla zahalena úplným tajemstvím a nikdo Ho nemohl poznat. Kolik je her pro chlapce na tomto světě, mladý Nimai je hrál všechny. Kdo zná jména všech těchto her? Úžasně zábavy Pána Caitanyi byly zjeveny ve všech Védách a Puránách; v krátké době o nich všechny šťastné a zbožné duše uslyší. Zcela pohlcen v náladě dítěte, Pán Gauranga prožil mnoho let. Nakonec přišel čas, aby přijal svatou bráhmanskou šňůru. Když se Šrí Misra rozhodl zasvětit svého syna svatou bráhmanskou šňůrou, sezval přátelé do svého domu k této příležitosti. Přišli s velkým potěšením a přijali různé povinnosti jako pomocníci při slavnosti.

Ženy kvílely ve velebení a zpívaly o mimořádných kvalitách Pána Kršny, zatímco hudebníci hráli na různé nástroje - mrdangy, sanai a flétny. Bráhmáni zpívali Védské hymny a přednášeči nabízeli verše k velebení. Dům Sacidevi byl zaplaven velkou radostí, jako kdyby zde zosobněná radost uskutečnila své zjevení. Když Pán Gaurasundara přijímal svatou šňůru, všechny planety byly příhodně umístěny. Měsíc, den a chvíle byly zcela příznivé, když Pán Gauranga, jenž je Šrí Hari, přijal svatou šňůru. Na svatou šňůru ozdobenou krásnou podobu Pána byl okouzlující pohled; to jistě Ananta Šéša musel přijmout podobu šňůry, aby mohl omotat tělo Svého milovaného Pána. Nejvyšší Pán Gauracandra potom zjevil Svou podobu Vamany. Kdokoliv viděli Jeho úžasně zábavy, cítil nespoutanou radost. Lidé viděli úžasnou duchovní auru vyzařující z Pána a tak bezprostředně odložili své antropomorfní vize. S holí v ruce a s pytlek zavěšeným přes rameno, Šrí Gaurasundara odešel žebrať po domech Jeho oddaných. Každý muž podle svých možností vložil almužnu do Nimaiova pytle a cítil velké uspokojení. Ženy se také potěšeně usmívaly a rovněž dávaly almužny do Jeho pytle. Šrí Sarasvati devi, Šrí Parvati devi a cudné a oddané manželky jiných velkých mudrců se zjevily na scéně. Přijaly postavení manželek bráhmánů, aby daly almužnu krásnému bráhmanskému chlapci, Nimaiovi. Kdo viděl Nimaiovu zářící podobu Vamany, každý se spokojeně usmál a dal Mu almužnu. On

sehrál transcendentální zábavu Pána Vamany pouze pro vysvobození všech podmíněných duší. Všechna sláva krásné podobě Pána Gauracandry. Prosím Ho, aby umístil své lotosové nohy na trůnu mého srdce. Kdokoliv slyší vyprávění, jak Pán Visvambhara přijal svatou šňůru, dosáhne nejvyššího útulku u lotosových nohou Šrí Caitanya candry. Nimai, Nejvyšší Pán Vaikunthy, prováděl rozličné jiné zábavy v době, kdy sídlil v domě Sacimaty. Tyto zábavy se zdají být nevysvětleny ve Védách. Nimai již porozuměl podstatě všech písem během doby studia doma, ale ještě toužil studovat ve společnosti druhých. Šrí Gangadasa Pandita, občan Navadvipy, byl korunní klenot mezi učiteli. Nebyl to nikdo jiný než Sandipani Muni (učitel Pána Balarámy a Pána Kršny). Byl neobyčejně zručný v gramatice a Nimai cítil silnou touhu studovat u něho.

Šrí Misra si správně vysvětlil přání svého syna a odešel s ním do domu učeného bráhmána Šrí Gangadasy. Šrí Gangadasa Pandita stanul uctivě, vidouce Šrí Misru a vyšel ven, aby se s ním setkal. Po vřelém objetí mu Šrí Gangadasa nabídl sedačku. "Dám ti svého syna," řekl Šrí Misra. "Prosím, nech Ho číst a naslouchat tobě a všemu, co potřebuje." Šrí Gangadasa Pandita odpověděl: "Cítím nesmírné štěstí nad touto nabídkou. Budu Ho učit podle svých nejlepších schopností." Šrí Gangadasa byl neobyčejně šťasten přijetím Nimaie za studenta a měl Ho vždycky ve svém sídle jako syna. Po pouhém jednom vyslechnutí vysvětlení Šrí Gangadasy byl Nimai schopen pochopit jeho smysl. Uměl vyvrátit vysvětlení Svého učitele a potom je zase potvrdit týmiž argumenty. Gangadasa Pandita měl stovky studentů, ale žádný nemohl Nimaie překonat v debatě. Všichni byli neobyčejně potěšeni Nimaiovou mimořádnou inteligencí a vyhlásili ho za nejlepšího studenta. V přítomnosti Nimaie argumenty jiných studentů ve škole tančily jako panenky. Mezi Nimaiovými společníky vynikali Šrí Murari Gupta, Šrí Kamla Kanta, Šrí Kršnananda a jiní. Nimai porazil všechny předložením lstivých argumentů v sofistice. Starší studenti mysleli, že je mladý, ale On se jim neuctivě smál a všechno vyvrátil. Každý den po dokončení studia, Nimai odešel s chlapci Jeho věku koupat se do Gangy. Bylo tu nespočet jiných studentů z Navadvipu, kteří také chodili koupat se do Gangy po výuce každý den odpoledne. Bylo mnoho učitelů v Navadvipu a každý měl mnoho studentů. Studenti jednoho učitele nepřetržitě vyzývali studenty jiných učitelů. Ačkoliv Nimai byl pouze v ranném jinošství, měl škodolibou povahu a věčně začínal sváry s jinými studenty. Jeden student moc mluvil: "Jakou inteligenci ti dává tvůj učitel?" Jiný zase řekl: "Dívej se, jaký student jsem já!" Tímto způsobem chtěli začít hádku a trochu pohanit všechny ostatní. Potom stříkali vodu na ostatní a nakonec na ně házeli písek. V boji chlapci všechno ničili a tloukli každého, koho chytili. Někdo házel bláto na jiného, potom na něho skočil a tloukl ho. Po falešné přísaze ve jménu krále, někteří hoši chtěli chytit jiné a zbít je, ti s křikem plavali se zachránit na druhém břehu Gangy. Voda Gangy se zakalila divokým zápasem a rvačkou studentů.

Ženy nemohly plnit svoje džbány vodou, ani bráhmáni a jiní vážení lidé nemohli vykonávat svou koupel. Předvádějíc svou neobyčejně nepokojnou povahu, Visvambhara Raya pobíhal z jednoho koupacího ghatu na druhý, hledaje všude diváky mezi studenty - arénu, kde by debatoval a přel se. Na jednom ghatu sehráli s

přáteli hru s klacky. Pokročilí studenti Ho vyháněli s výzvou: "Proč se vždycky s každým hádáš? Už jsme viděli, jak jsi inteligentní. Teď chceme slyšet, jestli umíš vysvětlit význam astrologických pojednání v almanachu." Nimai řekl: "To je velice dobré, opravdu. Já přijmu tvoji výzvu. Kdo se Mne chce na něco zeptat?" Jeden vznětlivý student řekl: "Proč jsi tak ješitný?" Ale Nimai odpověděl: "Můžeš se Mne zeptat, na co chceš." Student řekl: "Vysvětli zákony kořenů slov." Nimai odpověděl: "Mohu ti to vysvětlit, ale ty musíš pozorně poslouchat." Nimai, Nejvyšší Osobnost Božství, byl zdrojem všech energií. Přirozeně Jeho vysvětlení gramatických pravidel byla velice autoritativní. Vyzývající student chválil Nimaie pro Jeho vysvětlení. Potom Nimai řekl: "Ale teď poslyš, jak vyvrátím Mé vlastní argumenty." Nimai našel nesoulad ve Svém vlastním vysvětlení a řekl: "Kdo mezi vámi má sílu vyvrátit jakýkoliv bod v Mých argumentech?" Studenti byli všichni ohromeni. Nimaiovy původní argumenty, byly zdrojem argumentů, jež používal aby porazil sám sebe. Na to nikdo nemohl namítnout cokoli. "Dobře," řekl, "A teď vám chci ukázat nový argument, který porazí první dva." Šrí Gauracandra dal nové vysvětlení, které bylo tak krásné a poetické jako první dvě. Studenti byli opravdu dojatí a tiše Nimaie objímali. Studenti řekli: "Jdi dnes domů, ale přijď zpět zítra, až budeme zase svěží na tvoje otázky." Hrajíc roli studenta zaujatého učeností, Nimai, Pán Vaikunthy, dováděl ve vodě Jahnavi (Gangy). Nimaiova učenost byla tak hluboká, že v přítomnosti jiných studentů v Navadvipu vypadal jako Brhaspati osobně, obklopený jeho učedníky. Když prováděli své denní vodní sporty, Nimai a Jeho přátelé příležitostně plavali přes řeku na druhý břeh. Je jisté, že když Pán Kršna sportoval ve vodě řeky Jamuny, Ganga se trápila hlubokou touhou, aby měla tentýž dobrý osud. Ačkoliv Ganga je uctívána prosbami tak velkých osobností, jako Pána Brahmy a Pána Šivy, přesto žárlila na vznešené postavení Jamuny. Nejvyšší Pán Gaurasundara byl stromem touhy, který nepřetržitě plnil přání Jahnavi (Gangy). Po dni sportu a žertů se Šrí Gaurasundara vrátil domů, uctíval Pána Višnu předepsaným způsobem, nabídl vodu stromku tulasí a usedl k jídlu. Bezprostředně po jídle Nimai vzal Svoje knihy a vyhledal si tiché místo ke studiu. Na osamělém místě se drahokam všech Pánů nořil do Sebe ve studiu, děláje si poznámky k různým větám.

Když viděl syna studovat, Šrí Misra plul ve vodách štěstí, ale nikdy se nikomu nesvěřil se svým potěšením. V hluboké rodičovské oddanosti se těšil z nevyrovnatelné krásy svého syna a tím získal osvobození. Ale Šrí Misra soudil, že štěstí osvobození je zcela bezvýznamné. Pro čistého oddaného není radosti kromě úplného osvobození z hrubého i jemného smyslového uspokojení. Skládám své nespočetné poklony nohám Šrí Jagannathy Misry, jehož syn je Nejvyšším Pánem neomezeného hmotného stvoření. Šrí Misra věčně plul v oceánu blaženosti, jakmile uviděl svého okouzlujícího syna Nimaie. Andělská krása se skláněla poražena před Pánovou kvetoucí svěžestí. Každý z jeho ladných údů zářil nesrovnatelným půvabem. V rodičovské úzkosti Šrí Misra jednou uvažoval: "Doufám, že žádná čarodějnice či duch nikdy nesklíčí a neočaruje Nimaie." Obávaje se nejhoršího okamžitě prosil, aby Pán Kršna vždy poskytl útulek jeho synovi. Nimai řídil otcovy prosby a usmíval se.

Šrí Misra prosil: "Ó Pane Kršno, Ty jsi ochránce všech. Prosím shlédni na mého syna milostivě. Překážky jakéhokoliv druhu nikdy nevstoupí do života jakékoliv osoby, která vzpomíná na tvoje lotosové nohy, můj Pane. Toto hříšné místo, kde ty nejsi vzýván, se stane nakaženým čarodějnicemi, duchy a démony. Ó Pane, jsem Tvůj služebník, takže cokoliv je moje, je automaticky Tvoje. Laskavě Ho přijmi do Svého útočiště. "Proto prosím, aby se žádné překážky ani obtíže nikdy nepříhody mému synovi."

Šrí Misra pokračoval v prosbách s neochabující důvěrou. Zvedaje obě ruce, žebрал pro Pána milost. Jednoho dne měl Šrí Misra božským uspořádáním sen, který byl pro oba příčinou hlubokého potěšení i nejvyššího zármutku. Padl na zem a prosil: "Ó Pane Govindo, dovol Nimaiovi zůstat v mém domě. Ó Pane Kršno, toto je jediné dobrodiní, které od Tebe chci: ať je Nimai hospodářem a žije doma." S úžasem se Matka Saci zeptala: "Proč děláš všechny ty nečekané prosby o požehnání od Pána?" "Dnes jsem měl sen," odpověděl Šrí Misra. "Ve snu jsem viděl, že Nimai si oholil svou šikhu. Oblečen do nepopsatelně krásného roucha sannyasina, se současně smál, tančil, plakal a zpíval Kršnovu jméno. Advaita Acarya Prabhu a všichni ostatní oddaní obklopili Nimaie a spojili se ve zpívání. Viděl jsem Nimaie sedět na Ananta Šéšovi (lehátko Pána Višnu), s nohama umístěnými na všech Jeho hlavách. Pán Brahma, Pán Šiva a Šrí Ananta Šéša zpívali: 'Jai Sacinandana'. "Ačkoliv každý kolem jásavě zpíval chválu, já samotný stál tiše se strachem. V záblesku jsem viděl Nimaie následovaného milióny a milióny lidí, toulal se z města do města a tančil. Nespočetné milióny Ho následovaly se sborovým zpěvem jména Pána Hariho. Ten zvuk velice odstranil trápení hmotného vesmíru." "Zatímco jsem slyšel velebení Nimaie proudící ze všech směrů, viděl jsem oddané následovat Ho do Nilacaly, Puri. Tento sen je příčinou, že tonu v úzkosti! Bojím se, že náš syn pocítí zklamání domácími záležitostmi a opustí dům jako sannyasi. "Co jsi viděl, byl jenom sen," utišila ho matka Saci. "Ó učený manželi, neměj úzkost. Nimai nás nechce opustit. Nimai nechce nic než Své knihy a myslí, že učenost je nejdůležitější ze všeho." Ve svém rodičovském pohnutí tyto dvě neobyčejně vznešené duše pokračovaly v projednávání témat rozhovoru, týkajících se budoucnosti jejich syna. Nicméně po několika dnech Šrí Jagannatha Misra opustil tento smrtelný svět ve své čisté podobě. Nimai hořce plakal při odchodu Svého otce, jako Pán Ramacandra, když Jeho otec král Dasaratha opustil svoje tělo. Matka Saci přežila pouze kvůli Nimaiově neodolatelné přitažlivosti.

Abych neprohloubil svůj zármutek při hovoru o této věci, popíšu události velice krátce. Nimai stál blízko své zlomené matky a tajil Svůj vlastní hluboký zármutek. Matka Saci plakala pro osiřelého syna a nestarala se o jakoukoliv jinou práci. Když se Matka Saci na chvíli ztratila pohledu Nimaie, omdlela a její oči přestaly vnímat. Nimai se s ní střídal. Dovolil Své lásce a pohnutí proudit nepřetržitě k matce a utěšoval ji tichými, důvěryhodnými slovy. "Matko prosím, nebuď zoufalá. Dokud jsem s tebou, nic ti nemůže ublížit." ujistil ji. "Brzy ti přinesu dar který je nedosažitelný i pro polobohy jako Pán Brahma a Pán Šiva." Matka Saci spatřila laskavou a krásnou tvář Nimaie a zapomněla na vlastní nouzi. Jak by mohla cítit

strach v Jeho přítomnosti? Nejvyšší Osobnost Božství žila jako syn Matky Saci. Prostým vzpomínáním na Něho může být touha každého naplněna. Jaké zoufalství se mohlo dotknout matky Saci? Nimai pozvedal její duši a ona dosáhla Jeho věčně blažené podoby. Pán Vaikunthy byl přítomen v Navadvipu jako bráhmanský chlapec, užívající si blaženosti pocházející z Jeho vlastního nejvyššího bohatství. Chudoba jejich domu byla pouze vnější zdání. Nimaiovy příkazy byli vyjádřením nadvlády nanejvýš bohatého Pána Pánů.

O cokoliv Nimai požádal, chtěl dostat bez úvahy, zda je to dostupné. Jestliže Jeho požadavky nebyly opatřeny, nic nemohlo uniknout Jeho hněvu. Ničil a rozbíjel všechno na dohled, nepřemýšleje nad následky pro Něho samého. Přesto Matka Saci dala synovi, cokoliv chtěl, pouze pro svůj hluboký cit k Němu. Jednoho dne, když Nimai chtěl jít se koupat do Gangy, požádal matku o olej, amalaki a jiné přísady. "Jdu se koupat do Gangy a také ji uctívat," řekl. "Prosím dej mi krásnou girlandu a voňavé santálové dřevo na tento účel." "Prosím počkej pár minut, můj drahý synu," řekla matka Saci. "Musím jít koupit tu girlandu." Nimai dostal záchvat vzteku jako Pán Rudra, když slyšel slova: "Musím to jít koupit." "Ty chceš jít teď kupovat girlandu?"

hněval se a zaútočil na dům. Ve vzteku rozlámал všechno nádobí na vodu z Gangy. Potom klackem rozbil všechny nádoby a schránky, které našel. Jako Nejvyšší nezávislý Pán dostal cokoliv, co žádal. Loupanou rýží, bavlnu, obilí a sůl z rozbitých nádob spojoval rozlitý olej, ghí a mléko. Matka Saci zachránila sušené potraviny v pytli, který svěsila se stropu, ale Nimai protřhl každý pytel. Rozházal jejich obsah a v hněvu také rozerval plátěné pytle. Když už nic v domě nezůstalo celé, Nimai obrátil Svůj hněv proti obyvatelům. Uchopiv znovu Svůj klacek, Nimai začal otloukat zdi. Nikdo si netroufal Mu něco vyčítat. Po zdech rozbil okna a dveře, a potom zaútočil na strom na dvoře klackem, držným v obou rukách. Bez výčitek svědomí pro své činy, při posledním úderu o zem Svým klackem ztratil úplně vědomí. Ve strachu o život se Matka Saci schovala na jiný konec domu. Pán Gaurasundara, propagátor náboženských zásad, přišel založit věčné náboženství Sanatana dharma. Nechtěl nikdy zvednout ruku proti Svě matce. Ačkoliv jeho hněv ještě viditelně přetékal, zdržel se od bití Svě matky. Když zdemoloval všechno v dohledu, Nimai prudce dýchal a válel se v prachu dvora. Jeho krásná zlatá podoba byla pokrytá prachem. Jeho sláva byla opravdu nepopsatelná, takže i v těchto podmínkách byl naprosto okouzlující. Nakonec Se uklidnil a zůstal ležet v prachu dvora. Tam Pán Vaikunthy pomocí Svě vnitřní síly "Yoga maya" prostě usnul a vešel do "yoga nidra" spánku, ležíc na tvrdé zemi.

Transcendentální podoba Pána Ananty Šéši je pro Nimaie místem odpočinku a Šrí Lakšmí devi věčně slouží Jeho lotosovým nohám. Tato Nejvyšší Osobnost, která je vytoužena čtyřmi Védami, ulehla ke spánku na dvoře Matky Saci. Nekonečné kosmické zjevení vyzařovalo z pórů Jeho těla. Jeho služebníci předváděli činnosti stvoření, udržování a zániku. Pán Brahma, Pán Šiva a jiné vznešené osobnosti byly podrobeny, chvíli meditující o Jeho transcendentálních vlastnostech. Ale Nejvyšší Pán Nimai odpočíval klidně na Sacině dvoře. Pán Caitanya Mahaprabhu opustil svoje

vnímání a upadl do spánku, zatímco polobozi plakali radostí. Matka Saci připravila girlandu pro uctívání Gangy devi a umístila ji přímo před Nimaie. Setřela písek a prach z Jeho transcendentálního těla a pozvedla Ho. "Vstávej, drahé dítě," řekla jemně. "Vem si Svoji girlandu a jdi uctívat Gangu devi, jak si přeješ. Co se stalo, je dobré, můj synu. Doufám, že tím byla všechna nebezpečí a obtíže vyhozena s rozbitými kousky." Šrí Gaurasundara byl zahanben, ale vstal a odešel přijmout Svou lázeň. Matka Saci očistila dům a připravila se k vaření. Necítila žádné neštěstí, ačkoliv tak mnoho věcí bylo zničeno Nimaiovým řáděním. Matka Yasoda v Gokule také snášela nepokojné nálady a činnosti Pána Kršny. Jako Universální Matka, Sacidevi také snášela nepokojné chování Šrí Gaurasundary. Stejně jako Nimai rozhněvaně rozbil všechno v domě Matky Saci, prováděl i mnoho jiných divokých zábav. Mohl bych jich vylicít mnoho.

Matka Saci snášela všechno s klidem těla, mysli i slov, jako by byla zosobněná Matka Země. Po nějaké době se Šrí Caitanya Mahaprabhu, Nejvyšší Osobnost Božství, který je plný úžasných zábav, vrátil domů ze Své lázně v Gangu. Uctíval Pána Višnu, nabídl vodu tulasi a usedl k jídlu. Uspokojen jídlem se Nimai omyl a žvýkal betelové listí. Tehdy Matka Saci přerušila ticho: "Můj synu, jaký byl účel tak velkého ničení a pustošení? Tento dům, nábytek, všechno jídlo, obilí - všechno patří Tobě, a také škoda je Tvá. Já nejsem zodpovědná. Trváš na tom, že chceš jít studovat co nejdřív, ale já bych raději měla obživu v domě. Co budeme jíst zítra?" Nimai se usmál slovům Své matky. "Pán Kršna je udržovatel. On přijme péči o nás," odpověděl Nimai. S tím Pán Sarasvati vzal Své knihy do ruky a odešel studovat. Někdy zase zůstal dlouho ve škole a večer odešel na břeh Gangy. Odtamtud se vrátil domů. Nimai zavolal matku stranou v tajnosti a dal jí dva kousky zářícího zlata. "Vidíš Matko, Pán Kršna Mi dal poklad. Proměň to za peníze a utrácej, jak potřebuješ." Nimai odešel na lůžko, ponechávaje ubohou omámenou Sacidevi přemýšlet nad tajemstvím chování jejího syna. "Odkud mohl přinést zlato?" přemítala, "Bojím se nějakého nebezpečí, které se nám za to přihodí. Jakmile nastal nedostatek našich nezbytných potřeb, přinesl zlato, ne jenom jednou, ale znovu a znovu. Dokáže si vypůjčit zlato, či stvořit si je mystickou silou? Odkud či od koho je mohl dostat?"

Vznešená Matka Saci byla nevinná a počestná žena. Bála se i ve chvíli výměny zlata za peníze. Matku Saci poučili lidé: "Nejdříve ukaž zlato na několika různých místech, potom je proměň." Takto Nimai, tajný Nejvyšší Ovladač všech mystických sil, žil v Navadvipu. Stále Ho viděli svírat knihy v Jeho půvabných rukou. Nimai vypadal jako zosobněný anděl, když studoval uprostřed Svých spolužáků. Znamení Urdhva tilak zdobil Jeho čelo, krása Jeho zářících kučeravých vlasů mohla někoho oloupit o rozvahu. Byl ztělesněním transcendentální záře a přes Jeho rameno visela svatá bráhmínská šňůra. Jeho stále se usmívající okouzlující tvář byla rozkošná, ukazující řádku blýskavých zubů. Jak úžasné byly jeho lotosové oči, jak úžasný byl okouzlující způsob, kterým si převazoval své zářící dhótí trojitým opaskem. Kdokoliv spatřil Nimaiovu krásu, upíral na Něho pohled bez mrknutí očí. Nikdo Ho nemohl minout bez obdivného komentáře, jako: "Jaká mimořádná krása!" Nimai

Thakura mohl dát tak zázračné vysvětlení čehokoliv, že každý cítil nezměrné potěšení, když to slyšel. Šrí Gangadasa Pandita osobně ocenil Nimaie jmenováním Ho před všemi studenty. Někdo řekl: "Můj hochu, prosím pokračuj ve studiu pozorně a já jsem si zcela jist, že můžeš být velkým učencem a učitelem." Nimai řekl: "Pane, když ty někomu požehnáš, co ho může zadržet od získání titulu Bhattacharya?" Nebylo studenta, který by mohl zodpovědět jakoukoliv Nimaiovu otázku. On Sám vysvětloval podstatu zákonů, ale na konec dokázal vyvrátit Svě závěry. Když někdo nemohl vysvětlit podstatu, Nimai ji vyložil dokonale. Zatímco se koupal, chvíli jedl, procházel se či prováděl jiné aktivity, Nimai uvažoval pouze o závěrech písem. Tímto způsobem byl Nimai pohlcen vyzrálým učením a výchovou o zjevení Sebe na světě, světě duchovně slepém a plném urážek. Celá společnost se stala zbavená oddané služby Nejvyššímu Pánu Harimu a lidé byli roztržiti. Velké festivaly se konaly na počest synů a příbuzných. Pro nic neměla společnost smysl, vyjma činností tělesného udržování, hospodářského rozvoje a jiných světských činností. Lidé všeobecně toužili po štěstí skrze falešné touhy a společnost Vaišnavů naříkala nad těmi podmínkami.

Vaišnavové zpívali Kršnova jména a naříkali ve svých prosbách: "Ó Nejvyšší Pane Narayano, prosím buď milostivý k těmto nešťastně žijícím stvořením." A celé společnosti řekli: "Nemáte rozvinutou jakoukoliv přitažlivost pro všepřitažlivého Pána Kršnu, ve zlobě přijímáte toto vzácné lidské zrození. Jak ještě dlouho se chcete ukájet takovým protivenstvím? Toto vzácné lidské zrození, vytoužené také polobohy, je promrháno pro vaše falešné potěšení. Nikdo nenavštěvuje festivaly, aby opěvoval slávu Pána Kršny, pouze provádějí ritualistické obřady jako svatby a těší se, že krácejí směrem k čelistem smrti." A znovu Pána prosili: "Tyto živé bytosti patří Tobě, Ó Pane. Ty jsi jejich Ochránce. Jakou silou můžeme mluvit? Ty jsi nejvyšší otec každého." Tímto způsobem oddaní uvažují o prospěchu všech živých bytostí a potom zpívají slávu Pána Kršnacandry.

Adi Kapitola 9

Všechna sláva Šrí Kršnovi Caitanyovi, neomezenému oceánu milosti. Všechna sláva Pánu Nityanandovi, nejdražšímu příteli postižených. Všechna sláva Pánu Caitanyovi, životnímu pokladu a duši Šrí Advaity Acaryi a neocenitelnému pokladu domu Šrí Gadadhary Pandity. Všechna sláva Pánu Visvambharovi, synu Šrí Jagannathy Misry a Matky Saci. Všechna sláva všem oddaným, kteří jsou drahými společníky Pána. Pán Ananta Šéša se zjevil v oblasti Radha podle slibu, který dal předtím Šrí Caitanya. Zůstal v tomto hmotném světě na transcendentální přání Mahaprabhua. Šrí Nityananda Prabhu, Pán Gaudiya Vaišnavů, se zjevil ve vesnici Ekacakra. Jeho otec byl bráhmána jménem Hadaí Pandita a Jeho matka byla Šrímati Padmavati devi. Ve Svém ranném dětství Šrí Nityananda Prabhu měl jasné sklony a byl vysoce inteligentní. Byl zásobárnou vznešenosti. Jeho okouzlující krása zastínila přitažlivost miliónů a miliónů andělů. V čase Nityanandova zrození se vše stalo příznivým v oblasti Radha. Hladomor, chudoba a všechny druhy zmatků byli zcela rozptýleny. V

den zjevení Pána Caitanyi v Navadvipu, Šrí Nityananda, který byl ještě v Radze, křičel a plesal. Zvuk toho křiku naplnil vesmír a oloupil každého o jeho smysly. Někteří lidé uvažovali: "To musí být rachot hromu." Jiní mysleli, že je to zvuk nějakého hrozného neštěstí. Ještě jiní řekli: "My známe příčinu toho zvuku. Pán Nityananda, Pán Gaudiya Vaišnavů, křičí v extázi." Lidé nabízeli různá mínění o tomto jevu, ale nikdo pravdivě nepoznal Pána Nityanandu vlivem jeho iluzorní síly. Pán Nityananda zatajil svou totožnost a hrál si společně s jinými dětmi Jeho věku. Rozličné hry, které Pán Nityananda hrál se Svými mladými přáteli, byly současně zjevením různých zábav Pána Kršny. Děti spolu vytvořily božskou radu, kde některý z nich přijal roli Matky Země a poklonil se s prosbou. Tyto děti byly doprovázeny mnoha jinými, když odešly na břeh oceánu mléka a skládaly svoje vybrané prosby Pánu Kršnovi. Spolehlivě ukrytý chlapec neviditelný nikomu na ně zavolal hlasitě: "Já brzy vyjdu v Gokule, Mathura." Jednoho večera Pán Nityananda přinutil svoje mladé přátele sehrát svatbu Šrí Vasudevy s Devaki devi. Zavřením všech dveří a oken v pokoji vytvořili vězení a Pán Nityananda sehrál zrození Pána Kršny, který přišel v hluboké půlnoci, chvíli klidu, kdy svět spí. Potom odnesli dítě Pána Kršnu do jejich imaginární Gokuly dhamy a vyměnili Ho za dívku Mahamayu, vnější sílu Pána. Takto oklamali nemravného krále Kamsu.

Nityananda oblékl jednoho chlapce jako Putanu a někdo jí připjal na hrud' prs plný mléka. S pomocí kamarádů jednou postavil vozík z tvrdého rákosu a potom ho rozlámal. Neviditelný nikým, vcházel do mlékařova domu v blízkém sousedství a kradl máslo se Svými kamarády. Chlapci nikdy nechtěli opustit společnost Pána Nityanandy a vrátit se domů. Dnem i nocí si užívali Jeho transcendentální společnosti. Rodiče těchto chlapců nikdy neprotestovali, ale všichni Ho něžně brali na klín. Každý byl ohromen: "Nikdy jsme neviděli takové úžasné činnosti. Jak může pouhé dítě znát tak mnoho transcendentálních zábav Pána Kršny?" Jiného dne udělal hada stejného jako Kaliya před smrtí. Pochytil všechny chlapce a odnesl je do vody. Když chlapci skočili do vody a padali bezvědomí, Nityananda je oživil. Jednoho dne odešel se Svými mladými přáteli do pralesa ze stromů tala. Po zabití oslího démona Dhenuky se společně najedli ovoce tala.

Když začal brát Svoje mladé přátele pást krávy, sehráli tam mnoho různých zábav. Jednou je oblékl jako Bakasuru, Aghasuru a Vatsasuru a potom sehráli zábavu Pána Kršny - zabití těchto démonů. Hraje po cestě na Svou flétnu, vracel se domů za soumraku s kravami a Svými kamarády. Jednoho dne sehrál zábavu zvednutí hory Govardhana; jindy se bavili na Vrndavana dhamu a hráli si, vzpomínajíce na mnoho různých míst.

On také jako dřív kradl oděvy ve Vraji pasačkám krav, a On také potkával manželky bráhmanů, zaměstnané prováděním obětí. Někdo se příležitostně oblékl jako Narada Muni (do převleku s vousem) a dal tajnou radu Kamsovi, sedícímu na odloučeném místě. Jeden hoch oblečený jako Akrura sehrál lílu o příjezdu Pánů Kršny a Balarámy z Vrndavany do Mathury na pozvání krutého krále Kamsy. Napodobuje část gopií z Vraji, Nityananda hořce plakal v náladě hlubokého oddělení. Jeho slzy proudily jako hučící řeka a všichni hoši na něj hleděli s úžasem. Jsouce oklamáni

iluzorní silou Pána Višnu, nemohli rozumět pravdě o Pánu Nityanandovi. Nevěda o jeho totožnosti, si s Ním chlapci šťastně hráli. Když si odpočali po hrách v Mathuře, Pán Nityananda se potuloval okolo města se Svými mladými přáteli. Někdo se oblékl jako zahradník a jiný Ho zdobil květinovou girlandou.

Oblékl někoho jako hrbatou ženu z Mathury a sehrál zábavu, jak k ní přišel a ona ho pomazala vonnou masťou ze santálového dřeva.

Potom uchopil luk, napjal jej a přelomil uprostřed velké vřavy. Hraje roli Kršny, Pán Nityananda předstíral zabití šíleného slona Kuvalayi a dvou zápasníků Canura a Mustika v Kamsově aréně. Potom vyzval kamaráda, který byl oblečen jako Kamsa, strhl ho na zem za vlasy a usedl na jeho hrudník. Tančil jásavě se svými mladými přáteli po posměšném zabití krutého krále Kamsy. Každý, kdo sledoval toto drama, se smál a oceňoval Ho. V hravé náladě Pán Nityananda předváděl mnoho různých transcendentálních zábav inkarnací Nejvyšší Osobnosti Božství, Kršny a Balarámy. Jednoho dne se Pán Nityananda stal Pánem Vamanou, zatímco někdo jiný přijal roli Bali Maharaji. Sehrál zábavu Pána Vamany a obelstil krále Baliho o jeho rozsáhlé království, které se rozprostíralo přes všechny tři světy. Někdo, kdo hrál Sukracaryu, se zjevil v oděvu starého muže a zakázal Bali Maharajovi přijmout prosbu Pána Vamany o tři kroky země. Ale král Bali splnil prosbu Pána Vamany a Pán mu požehnal umístěním Svých lotosových nohou na královu hlavu. Jednoho dne se Pán Nityananda stal Pánem Ramacandrou a postavil most přes oceán na Lanku. Všichni chlapci oblečení jako opice se podobali opičí armádě Pána. Pokřikující "Jai Raghunatha!" káceli stromy olejovníky a házeli je do vody, napodobujíc opice Pána Rámy házeli kameny do vody a stavěli most.

Jindy Pán Nityananda hrál Šrí Lakšmanu. Svíraje Svůj luk v rukou, vystopoval Sugrivu a rozhněval se, když ho viděl: "Ó ty ničemná opice, Můj Pán je v nouzi. Jestliže se chceš starat o svůj život, potom přišla pravá chvíle. Ramacandra nás očekává znepokojen v horách Malyavan, a ty si tady užíváš uprostřed žen." Potom pokáral Šrí Parasuramu se stoupajícím hněvem: "Za to nemohu být obviněn, Ó bráhmáne. Okamžitě uteč daleko pryč!" Pán Nityananda byl neobyčejně vhodný pro přijetí role Lakšmany, ale kluci považovali všechno za žert. Nebyli schopni pochopit tento skrytý význam. Chlapci byli oblečení jako slavných pět opic a Pán jako Lakšmana se jich zeptal: "Kdo jste? Vidím, že všichni patříte k opičí rase, ale proč jste se zatoulali do pustiny? Jsem služebník Raghunathy, Pána Ramacandry, prosím představte se!" Oni odpověděli: "Schovali jsme se do pustiny ze strachu z Baliho. Prosíme, vezmi nás k Pánu Ramacandrovi, abychom mohli přijmout prach z Jeho lotosových nohou." Po objetí každého jim Lakšmana představil Pána Ramacandru a všichni padli k Pánovým lotosovým nohám, skládaje Mu svoje pokorné poklony. Jednoho dne Pán Nityananda sehrál zábavu zabití Indrajita a zcela se ztratil v pocitu Lakšmany. Nitai oblékl jednoho chlapce jako Vibhisanu, představil ho Pánu Ramacandrovi a Pán ho jmenoval králem Lanky.

Jiný hoch předběhl Nitaie a řekl: "Já jsem Ravana, démonský král. Zničím tě výstřelem své nejmocnější zbraně používající síly šakti. Zabraň tomu, jestliže můžeš, Lakšmano!" Vyzýváje Lakšmanu těmito slovy, hoch hodil lotosový květ na Nitaie.

Stržen bojovou náladou Lakšmany, Nitai padl na zem a upadl do bezvědomí. Zlomyslní hoši se snažili vzbudit Ho, ale Nitai ležel bez hnutí. Pán ležel beze stopy života v celém těle, zatímco Jeho přátelé seděli kolem, drželi se za hlavy a naříkali. Nitaiova matka a otec se vrhli k tomu místu, ale když viděli neživé tělo jejich syna, oba omdleli a padli na zem. Kdokoliv pozoroval tu situaci, byl jistě znepokojen. Chlapci popisovali detaily lidem, kteří se tísnili kolem, a někdo řekl: "Já myslím, že rozumím příčině Nitaiovy ztráty vědomí. Předtím Nitai znalecky sehrál roli krále Dasarathy, který strašlivě trpěl a nakonec zemřel, když slyšel o Rámově vypovězení do pustiny. On jednoduše hraje svou roli," vysvětlil muž, "A jestliže Mu Hanuman dá lék, zase se probudí k životu." Před dramatem Pán Nityananda poučil všechny Svoje mladé přátele: "Jestliže padnu mrtev, potom Mne obklopte a plačte. Počkejte chvíli a pak pošlete pro Šrí Hanumana. Až Mi přinese lék, dejte Mi ho k nosu a Můj život bude zase obnoven." Pán upadl do bezvědomí prostě zakoušejíc Svou vlastní náladu jako Sankarsana Lakšmana. Přirozeně to zmátlo Jeho kamarády. Chlapci byli zmateni, vidíce Nimaie v bezvědomí a zapomněli na Pánovy příkazy. Pouze opakovali: "Vstávej, drahý bratře!"

a hlasitě plakali. Když hoši slyšeli mužovy návrhy, vzpomněli si na příkazy Pána. Hoch oblečený jako Hanuman odběhl nasbírat léčivé rostliny.

Jiný chlapec, oblečený jako asketa, ale současně démonský strýc Ravany ze strany matky, potkal Šrí Hanumana na cestě, přivítal ho a rozdělil se s ním o ovoce a jídlo. "Prosím zůstaň tady, drahý Hanumane, a požehnej mé pokorné pouti. Cítím se velice šťastný, že mohu potkat osobnost tak dobrou, jako jsi ty." "Moje poslání je naléhavé a vážné," odpověděl Hanuman. "Já musím spěchat; nemohu zůstat. Musel jsi slyšet, že Lakšmana, mladší bratr Pána Ramy, leží v agónii zasažen mocnou zbraní Satkisela Ravany. Proto musím běžet do hor Gandharva získat léky a zachránit Jeho život." Asketa trval na svém: "Jestliže musíš odejít, potom alespoň přijmi svou koupel, a po jídle můžeš pokračovat ve své vítězné cestě." Energií Pána Nityanandy Jeho kamarádi hráli svoje role tak působivě, že celý dav vyčkával v úžasu. Dle návodu askety Hanuman odešel do velkého jezera vykoupat se. Chlapec představující krokodýla uchopil Hanumanovy nohy a zavlkl ho do hluboké vody. Ale mocný Hanuman vytáhl krokodýla na břeh jezera. Vybojoval krátký boj s krokodýlem a po jeho přemožení Hanuman, který je také znám jako Mahavira, pokračoval za svým cílem. Jiný chlapec oblečený jako démon honil Hanumana se záměrem sníst ho. "Ty jsi zabil krokodýla, ale jak dokážeš zabít mne? Já tě pohltnu! Kdo potom zachrání Lakšmanův život?" řval démon.

Šrí Hanuman odsekl: "Tvůj Ravana je pes. Pohrdám jím! Uděláš líp, když utečeš daleko odtud." Házeli nadávky jeden na druhého, po nějakém čase si začali škubat navzájem vlasy, až přešli na pěstní boj. Brzy Šrí Hanuman zničil démona a pokračoval do hor Gandharva Hill, kde vešel do pralesa. Nějací chlapci oblečení jako Gandharvové jej napadli a Hanuman byl nucen bojovat s nimi. Když byli poraženi, Hanuman odnesl horu Gandharva na své hlavě Lakšmanovi. Jiný hoch oblečený jako lékař, přiložil lék Šrí Lakšmanovi k nosu dle přání Pána Šrí Ramacandry. Pán Nityananda, Nejvyšší Osobnost Božství, povstal k velkému ulehčení Jeho rodičů a

všech, kdo tu byli přítomni. Šrí Hadai Pandita spěchal k Nitaiovi a stiskl Jej něžně v náručí. Jeho kamarádi pocítili jas v srdcích a jásali. Každý byl dojat dramatem a ptal se: "Drahý hochu, kde jsi se naučil hrát všechny tyto zábavy?" Nitai se usmál a odpověděl: "To všechno jsou Moje transcendentální činnosti." V Jeho ranných letech byl Pán Nityananda neobyčejně hezké dítě. Nikdo nemohl odolat, když naplnil jejich srdce potěšením. Lidé z Radhy Jej milovali víc, než milovali svoje vlastní syny; ale nikdo Ho nemohl poznat jako Pána. Jeho společníci byli oklamáni iluzorní silou Pána Višnu. Pán Nityananda si hrál tímto způsobem po celé Svoje dětství. Jeho jediným zdrojem potěšení byly úžasné zábavy Kršny, které sehrál. Odcházejíc ze svých domů, mladí přátelé Nityanandy užívali Jeho sladké společnosti. Skládám své nespočetné poklony nohám všech mladých společníků Pána Nityanandy, kteří se těšili příjemným zábavám s Ním.

Od Svého dětství měl Nityananda pouze náklonnost opakovat transcendentální činnosti Pána Kršny. Kdo může popsat neomezené nadlidské zábavy Pána Ananty Šéši, Šrí Nityanandy? Pouze Jeho milostí mohu řádně pochopit, co se zjevilo v mém srdci. Pán Nityananda žil doma do dvaceti let, nepřetržitě sehráváje takové zábavy. Potom odešel na pout'. Cestoval na různá poutní místa do dvaceti let. Tehdy nakonec potkal Šrí Caitanyu. Prosím slyš vyprávění o cestách Pána Nityanandy na různá místa pouti, jak jsem je napsal v této části knihy Adi Khanda. Kdokoliv kritizuje Pána a Jeho činnosti, je určitě škodolibý hříšný ateista. Tato Nejvyšší Osobnost Pán Nityananda, který osvobozuje celý vesmír, je jistě neomezeným oceánem milosti. Jeho milostí jsem schopen znát transcendentální pravdu o Pánu Caitanyovi, a toutéž milostí božská sláva Pána Caitanyi byla zjevena mně. Slyšte pozorně popis pouti Pána Nityanandy, nejmilovanějšího společníka Šrí Caitanyi. První svaté místo, které Pán Nityananda navštívil na Jeho cestě, byl chrám Vakresvara; potom se osaměle potuloval k pralesu Vaidyanatha.

Po návštěvě Gayadhamy Nityananda odešel do Kasi, hlavního poutního místa pro Saivitu, které je umístěno na břehu Gangy, odkud hbitě plyne na západ. Pán Nityananda byl rozjařen pitím a koupelí ve vodě, v níž smyl únavu, lepící se na Něho po celou dobu Jeho dlouhé pouti.

V Prayagu se Pán koupal na soutoku řek v jitřní hodinu a mrazivém jitru Magha. Potom odešel do Mathury, kde Se zjevil na přelomu Yug. Tady navštívil rodiště Pána Kršny. Přitahován řekou Jamunou, Pán plaval v jejích laskavých vodách na koupacím místě zvaném Visram Ghat. Potom obešel kopec Govardhana Hill a zažíval duchovní extázi. Jeden po druhém Pán navštívil všech dvanáct lesů obklopujících Šrí Vrndavanu a toulal se po jejich stinných hájích. V Gokule Pán viděl rezidenci Nandy Maharaji. V extázi usedl na zem a hluboce plakal. Pán potom nabídl oběť božstvu Pána Madana Gopala a odešel do Hastinapury, slavného sídelního města udatných Pánduovců. Pán Nityananda plakal, prudce přitahován posvěcenými místy vznešených oddaných Nejvyššího Pána. Nicméně obyvatelé těchto míst nemohli pochopit takové city, pro svůj nedostatek oddanosti. Návštěva Hastinapury přivolala zpět vzpomínky na činnosti Pána Balarámy a Pán Nityananda zvolal: "Zachraň Mne, Ó Pane Haladharo!" Tímto způsobem uctíval svaté místo.

Potom Šrí Nityananda cestoval do svatého města Dvaraky a koupal se v oceánu, pociťujíc velké duchovní blaho. Dále odešel do Siddhapury. Toto místo bylo posvěceno přítomností Pána Kapily. Potom Nityananda odešel do Matsya Tirthy, kde daroval mnoho obilí u příležitosti velké slavnosti. Pán navštívil Šiva-Kanci a Višnu-kanci. Jako původní Nejvyšší Osoba, Nityananda byl pobaven fanatickými konflikty, ke kterým dochází mezi následovníky Pána Šivy a Pána Višnu. Cestoval do Kuruksetry, Prthudaky, Bindu Sarovar, Prabhasa a Sudarsana Tirthy. Pak odešel do Tritakupy, Visaly, Brahma-tirthy a Cakra Tirthy. Duchovně rozjařen potom Nityananda cestoval do Pratisroty, kde Praci-Sarasvati plyne vznešeně do oceánu. Odtud navštívil pevnost Naimasaranya. Pán Nityananda cestoval do města Ayodhya. Když viděl rodiště Pána Ramacandry, pocítil duchovní extázi, která u Něho vyvolala hojně slzy božské lásky. Potom cestoval do kmenového království krále Guhaky (Srnga Verapura). Král Guhaka vládl za časů Pána Ramacandry, a na tomto svatém místě Šrí Nityananda upadl do hlubokého extatického transu. Když Šrí Nityananda meditoval o Svém oddaném, kmenovém králi Guhakovi, upadl do extatického transu na tři dny. Pán Nityananda navštívil různé pevnosti, ve kterých kdysi žil Nejvyšší Pán Ramacandra. Jeho pocit odloučení od Pána způsobil, že upadl na zem v trýzni. Potom Pán odešel na místo, kde svatá řeka Sarayu tiše plyne do Ayodhyi. Po koupeli ve vodě řeky Kausiki pokračoval do Pulasta Ashramu, velmi posvátného místa. Šrí Nityananda odešel do Gomati a koupal se ve vodách Gandaki a Sony. Vyšplhal na vrch Mahendra, kde složil poklony Pánu Parasuramovi. Odtud cestoval do Haridvary k pramenům Matky Gangy. Navštívil Pampu, Bhimu, Godavari, Benvu a v řece Bipasa (nebo Vyasa) na chvíli zůstal ponořen ve vodě.

V Madurai navštívil chrám Pána Kartiky a pak odešel na místo známé jako Šrí Prabat. Tady, ve velkém a působivém chrámu, jsou Jeho oddaní Pán Šiva a Parvati bohatě uctíváni jako bráhmin a jeho manželka. Pán Šiva a Parvati rozpoznali Pána Nityanandu jako jejich uctívaného Nejvyššího Pána. Původní Sankarsana se před nimi zjevil jako poutník v oděvu žebráka. Šiva a Parvati radostně přijali svého vznešeného hosta a zúčastnili se Jeho uctívání. Parvati uvařila chutné jídlo pro Jeho uspokojení a na oplátku jim Šrí Nityananda složil Své poklony. Pouze Pán Kršna zná důvěrné náměty rozhovoru, pronesené mezi nimi. Potom Pán Nityananda odešel na území Drávidů. Cestoval skrze různá poutní místa, dotýká se míst ve Vyenkatanatha, Kamakosthipuri a Kanci, přišel nakonec ke svaté řece Kaveri. Potom odešel na slavné svaté místo Šríramgam, kde milosrdný Pán Šrí Ragunatha přijímal bohaté uctívání od Jeho oddaných. Potom Pán Nityananda navštívil Hariksetru. Potom navštívil Rsabha hills, Madurai, Krtamata, Tamraparai a Uttara Jawra. Z hor Malaya odešel na pouť do Agastya a všichni obyvatelé byli duchovně podrobeni, když měli takovou božskou osobnost jako svého hosta. Přicházejí do Badarikasramy s nespoutanou duchovní radostí, byl pohlcen její božskou atmosférou a strávil několik dní v tiché osamělosti. Odtud se vydal na pouť ke Šrílovi Vyasadevovi, který okamžitě rozpoznal Pána Nityanandu jako Jeho uctívaného Pána Balarámu. Pokorně se modlil před hostem a Šrí Nityananda mu oplatil složením Své poklony Šrílovi Vyasadevovi. Pokračujíc v cestě šel Pán Nityananda přes místo, kde sedělo několik

Buddhistických mnichů. Dal jim několik dotazů, ale žádný z mnichů nechtěl odpovědět. Tím zažehli Jeho hněv a On je pokáral pro jejich nevychovanost udeřením každého do hlavy. Buddhisté se rozprchli strachem a Pán pokračoval v cestě, procházející beze strachu pralesem. Šrí Nityananda cestoval na jih do Kanya Kumari a viděl krásné božstvo Durgy devi postavené na břehu Indického Oceánu v jižním cípu Indie. Také přišel do Šrí Avantapury a Panca-Apsara Lake. V Gokarně navštívil chrámy Pána Šivy. V Keralě a Trigarle obcházel dům od domu, ukazující Svoji bezpříčinnou milost. Překročil most přes řeku, která teče dolů z hor Vindhya Hills a napájí část země jižně od Vindhya, známou jako Payonci; potom cestoval zase do Tapti. Navštívil Reba, Mahismati, Mallatirthu, Surparaku a potom zamířil na západ.

Pán Nityananda cestoval přes všechny země v radostné náladě, beze strachu a starostí. Byl stále ponořen v extatické lásce ke Kršnovi. Přemožen extází někdy plakal a někdy se smál. Kdo může rozumět blaženému neklidu, který se vznítil v Jeho srdci?

Během Své cesty v období, kdy cestoval po západních provinciích, potkal božským uspořádáním Šrí Madhavendru Puriho. Šrí Madhavendra Puri je ztělesněním extatické transcendentální lásky k Pánu Kršnovi a všichni Jeho labutím podobní učedníci jsou plni této duchovní lásky. Jediným majetkem jeho života byl proud nektaru, plynoucí z láskyplné výměny citů s Kršnou. Pán Kršna osobně spočívá v osobě takového stálého oddaného, jako byl Šrí Madhavendra Puri.

Šrí Advaita Acarya Prabhu byl přední mezi žáky Šrí Madhavendry Puriho, jak tedy mohu popsat jeho intenzivní lásku ke Kršnovi, nejsem-li zásoben přiměřenými slovy? Při setkání se Šrí Madhavendrou Purim byl Pán Nityananda ochromen a ztratil vědomí, přemožen extatickou transcendentální láskou; Madhavendra Puri také upadl do extatického transu, ztrácející všechny vnější smysly při spatření Pána Nityanandy.

Pán Caitanya často poznamenal, že Šrí Madhavendra Puri byl přímo opilý proudem nektaru oddaných citů. Išvara Puri a další učedníci Madhavendry Puriho dosvědčili toto jedinečné setkání. Slzy tekly volně z jejich očí, když viděli tyto dvě osoby, jež upadly do transu oddanosti.

Když se jim vědomí vrátilo a stali se vědomými si přítomnosti druhých, Madhavendra Puri a Nityananda se objímali a plakali slzami radosti. Váleli se v písku a řvali hlasitě, nezahanbení vyjádřením svých vzájemných citů, zcela pohlceni extází lásky k Bohu. Hojnost jejich vzrušených slz očistila zemi. Matka Země cítila, že přijímá největší dobrodiní. Na jejich tělech se objevily různé extatické symptomy jako třesení, pláč a zjevení vlasů v nekončícím proudu; takové vzrušené city potvrzují, že Šrí Caitanya byl usídlen v každém z nich. Pán Nityananda řekl první: "Dnes, touto příhodou, získávám nejvyšší prospěch Mé pouti. Moje oči se zastavily na lotosových nohou Šrí Madhavendry Puriho a když vidím jeho transcendentální lásku, Můj život se stává požehnaným a smysluplným." Šrí Madhavendra Puri seděl oněmělý, držel Pána Nityanandu na své hrudi a jeho hlas se dusil slzami extatického citu. Takový byl jeho pocit lásky k Nityanandovi, že nikdy nezatoužil pustit Ho ze svého objetí. Išvara Puri, Brahmananada Puri a všichni ostatní učedníci mohli

pochopt, že má právě duchovní vnímání, a jejich přirozená přitažlivost a oddanost k Pánovi vzrostla. Už dříve Madhavendra Puri i Nityananda viděli poutníky a mnoho z nich v oděvu světců, ale nyní poznali, že žádný z těchto poutníků nevlastnil transcendentální dar lásky k Bohu. Vzpomínaje si na svá krátká sdružování a rozhovory s takovými neoddanými osobami, byli přemoženi výčitkami svědomí. Když cestovali, všude dychtivě hledali Kršnu a Jeho čisté láskyplné oddané. Našli jeden druhého (čisté transcendentalisty) a cítili, že břímě jejich skleslosti to pozvedlo víc, než každá jiná společnost. Každému mohli dosvědčit zjevení lásky k Bohu.

Blažené dny přešly, naplněny důvěrnými Kršny si vědomými rozhovory, které spolu měli Pán a Madhavendra Puri v nenasytné žízni po pokračování svého sdružování. Šrí Madhava samovolně upadal do extatického transu, když viděl temný mrak, připomínající mu Kršnovu pleť. Dnem i nocí se zdál být uštknut jedem lásky ke Kršnovi, někdy se smál, vzápětí plakal a někdy dělal velký hluk či křičel. Pán Nityananda byl také opilý božským nektarem lásky k Pánu Govindovi. Klopýtal a padal opakovaně, často řval smíchem. Učedníci byli velice dojati rozsahem citů jejich duchovního učitele a mimořádnou láskou Pána Nityanandy k Nejvyššímu Pánovi, a odpovídali na ně nepřetržitým zpěvem jména Šrí Hariho. Ztraceni v ambrosii transcendentální lásky, ztratili pojem o čase; nikdo nepoznal, že se den obrací v noc a okolí upadá do zapomenutí. Kdo může pochopit vysoce důvěrné náměty rozhovoru Šrí Madhavendry Puriho, pronesené s Pánem Nityanandou? Pouze Pán Kršna, vševědoucí Nadduše, zná všechno. Připoutanost Šrí Puriho k Pánu Nityanandovi vzrostla tak, že si neuměl představit opustit Jeho společnost; trávil každou chvíli svého času s Ním. Šrí Madhavendra Puri řekl: "Nikde nemohu najít ukázkou takové nadpozemské lásky par excellence jako u Pána Nityanandy. Kdekoliv se najde láska, toto místo se stane nejlepším ze všech svatých poutí. Jsem nyní přesvědčen, že žehnající Pán Kršna je mi milostivě nakloněn, protože jsem našel tak důvěrného společníka jako Pán Nityananda. Kdekoliv se zjevil Pán Nityananda, toto místo se stává nejsvětějším územím. Mnoho duchovních planet z Vaikunthy sem sestupuje. Kdokoliv ze společníků Pána Nityanandy o Ném uslyšel, jistě dosáhne nejčistší oddané lásky k lotosovým nohám Pána Kršny. Ale kdo chová v mysli také příchut' lhostejnosti k Pánu Nityanandovi, je navždy odvržen stranou od Pána Kršny, třebaže může mít vzezření oddaného."

Šrí Madhavendra Puri vyjádřil svůj pocit hlubokého pohnutí pro Pána Nityanandu neváhající chválou. Podobně Pán Nityananda projevil Své pohnutí a uctivý vztah ke Šrí Purimu, kterého je možno pouze uctívat jako rádce. Úžasné příbuzenství vzkvétalo, když každý věčně posiloval jiné v extatické lásce ke Kršnovi. Užívali si společně transcendentální blízkosti po několik dní a pak Pán Nityananda odešel na Jih, kde Pán Ramacandra postavil most na Lanku s pomocí opičí armády. Šrí Madhavendra Puri odešel do Saraju. Rozdělili Své cesty, ponořeni do stavu úplného blaha lásky ke Kršnovi a nedbající na vlastní životní podmínky. Životy takových neoddělitelných oddaných Kršny jsou podpírány pouze jejich intenzivní láskou k Pánovi. Jakmile jednou získali vědomí této lásky, nebylo pro ně možné pokračovat v životě, cítili mučivé utrpení oddělením od Něho. Tyto věrné duše, když slyší toto

vyprávění o úžasném setkání mezi Šrí Madhavendrou a Pánem Nityanandou, mohou jistě dosáhnout nejvyšší dokonalosti lásky ke Kršnovi. Pán Nityananda cestoval několik dní ponořen v ambrosii lásky ke Kršnovi, až konečně přišel do Setubhandhy. Koupal se v Dhanstirthu a odešel do Ramesvary. Potom cestoval do Vijayanagaru a odtud do chrámu Pána Nrsimhadevy v Geoda. Navštívil Mayapuri, Avanti a řeku Godavari. Tehdy se Pán rozhodl jít do Jagannatha Puri a cestou navštívil Tirumalu a Kurmaksetru. Pán viděl vysoko se třepetající vlajku chrámu Pána Jagannathy, hned jak přicházel do Purusotama-ksetry, Puri, a okamžitě upadl do extatického transu. Viděl Pána Jagannathu jako Pána Dvaraky společně se všemi Jeho božským společníky a oddanými, přítomnými na tomto svatém místě. Tato vize oživila extatickou náladu Pána Nityanandy a On upadl v bezvědomí na zem. Když znovu nabyl vědomí, znovu se projevíly různé extatické symptomy jako třesení, zblednutí, pláč, zježení vlasů a hlasitý křik a On znovu padal na zem. Kdo dokáže pochopit velikost Nityanandovy mimořádné lásky k Bohu? Zůstal o několik dní déle v Nilacale a potom, ponořen do stálé duchovní radosti, cestoval severně do Gangasagary. Jak je pro mne možné popsat pouť Pána Nityanandy? Moje mdlé pokusy jsou umožněny pouze Jeho milostí.

Zaujat horlivostí Svojí pouti, Pán znovu cestoval do Mathury a Vrndavany. Zcela pohlcen myšlenkami na Kršnu, Šrí Nityananda zůstal znenadání po mnoho dní a noci ve Vrndavanu. Zapomněl na jídlo, pouze příležitostně vypil trochu mléka, jestliže Mu to připadalo nezbytné. Šrí Nityananda mohl spatřit Svého Pána Šrí Caitanyu, žijícího jako obyčejný hoch v Navadvipu. Uvažoval o NĚm: "Když Pán Gauracandra zjevil Svou velkomyslnou zábavu společného zpívání Pánova svatého jména, tehdy Já se chci odevzdat do Jeho služeb." Takto se rozhodl počkat ve Vrndavanu a nevstoupit do Navadvipy. Trávil Své dny šťastným osvěžováním v temné chladné vodě Kalindi, ztracen v náladě mladého pasáčka krav. Jindy našel nevysvětlitelné potěšení ve hře na písku s mladými přáteli. Pán Nityananda byl původní Pán Višnu a vlastnil absolutní plnou sílu dát někomu milost lásky k Božstvu. Zase Se uklidnil a čekal trpělivě, až bude moci splnit příkaz Šrí Caitanyi a hýřivě rozdávat tuto drahocennou lásku Boha každému. Společníci Pána Caitanyi neměli touhu konat něco bez příkazu jejich Pána a Jeho vedení, ani se necítili podceňováni přijetím pokorného postavení. Pán Višnu, Pán Brahma a Pán Šiva všichni poslouchají příkazy Pána Caitanyi v zájmu udržování, tvoření a zničení tohoto světa podle jejich příslušných povinností. Na neštěstí hříšní ateisté se cítí nešťastní, protože nemohu přijmout tuto skutečnost a nevnímají, že chudí Vaišnavové prospívají všem. Zato Pán Nityananda je slavný pro zaplavení vesmíru láskou k Bohu.

Pán Nityananda je zvláštní oddaný Pána Caitanyi. Jeho jazyk je příbytkem slávy Pána Caitanyi, vibrující nepřetržitě jemnými zábavami Šrí Gauracandry. Každý může získat plnou oddanost lotosovým nohám Pána Caitanyi prostým uctíváním Pána Nityanandy. Všechna sláva Pánu Nityanandovi, prvotnímu Pánu; je to pouze Jeho bezpříčinnou milostí, že slavné zábavy Šrí Caitanyi byly zjeveny v něčím srdci. Milostí Gauracandry se někdo může stát láskyplně připoután k Pánu Nityanandovi. Všechny překážky a neštěstí v životě jsou odstraněny, jakmile někomu vzejde úsvit

vědomí pravdy o Pánu Nityanandovi. Ten, kdo touží po přemožení hmotného víření a utopení v oceánu oddané služby, může uctívat Nitaicandru. Mnohokrát můj Pán řekl: "Pán Nityananda je jako Pán Brahma." a jindy řekl: "On je velmi drahý Pánu Caitanyovi." Slyšel jsem o Něm rozličná mínění - že je to sannyasi či pokorný oddaný, nebo učený Védský vědec. Lidé se dohadují bez zábran a nezastaví se před ničím; někteří dokonce tvrdí, že Jeho spojení s Pánem Caitanyou není důvěrné. Nic z toho mne neovlivní, pouze prosím, aby Jeho lotosové nohy setrvaly na mém srdci věčně. Po opakovaných pokusech o přivolání dobré sudby pro všechny lidi, jestliže nějaký hříšník pokračuje v kritice mého Pána, potom ho udeřím do hlavy, abych ho zachránil od hrozícího neštěstí. Ten, kdo chybně vysvětluje povšimnutí si Advaity Acaryi Prabhua či Pána Nityanandy jako kritiku Caitanyi Mahaprabhua, měl by pochopit, že tato povšimnutí si jsou ve skutečnosti stínem opěvování mého Pána. Všichni Vaišnavští společníci Pána Caitanyi jsou věčně osvobozené a osvětlené duše. Kdo falešně porozuměl rušivým argumentům či hanlivému jazyku, používanému mezi nimi, neví, že je to jen jiná cesta k vyjádření jejich hluboké lásky ke všem ostatním. Obyčejný člověk se proto obává přijmout účast v takovém posměšném boji, a jestliže někoho kritizuje, potom se umístí do podřízeného postavení. Ten, kdo nekritizuje Pána Nityanandu a kdo je vytrvalý v jeho duchovních praktikách, jistě dosáhne lotosových nohou Pána Caitanyi. Prudce toužím spatřit lotosové nohy mého Pána a mistra Šrí Nityanandy Prabhu a Šrí Caitanyi. Pán Nityananda je můj absolutní mistr; přijetím útulku u Jeho lotosových nohou mohu uctívat Pána Caitanyu. Velice jsem toužil studovat Šrímad Bhagavatam v přítomnosti Pána Nityanandy. Takový je můj pokorný postoj navždy. Všechna sláva Nejvyššímu Pánu Šrí Caitanyovi. Jsi plně nezávislý tvořit, jak si přeješ. Ty mi můžeš dát lotosové nohy Pána Nityanandy či oddělit mne od nich. Já prosím, abys Ty, Můj Pane Caitanyo, byl milostiv ke mně a požehnal mi, aby celé mé srdce i duše zůstaly stále u Tvých lotosových nohou a u lotosových nohou Šrí Nityanandy. Nitaicandra je oddaný výlučně Tobě a nikdo nemůže dosáhnout Jeho ochrany bez Tvého požehnání. Pán Nityananda se potuloval okolo Vrndavany očekávaje, až Pán Gauracandra zjeví Svoje zábavy otevřeně. Pouť Pána Nityanandy je částí Jeho transcendentálních zábav. Kdokoliv slyší toto vyprávění s oddaností, je korunován nejdrahocennějším drahokamem úspěchu - láskou k Bohu. Pán Kršna Caitanya a Pán Nityananda jsou moje srdce a duše. Jejich pokorný služebník Vrndavana dasa skládá svou píseň k Jejich lotosovým nohám.

Adi Kapitola 10

Všechna sláva Pánu Caitanyovi, Šrí Gauracandrovi. Je nejvyšším ovladatelem všech ostatních Íšvarů a nejdražší láskou Pána Nityanandy. Je vlastníkem věčné transcendentální podoby. Ó Pane, milostivě shlédni na podmíněné žijící duše! Všechna sláva Tobě, protože jsi nejlepší z bráhmanů, syn Šrí Jagannathy Misry. Všechna sláva Tvým oddaným, nejvznešenějším duším. Jsi oceánem soucitu, Tvé krásné oči jsou jako lotosové okvětní lístky. Buď tak laskav, Ó Pane, a splň mi tuto prosbu: ať mohu zůstat stále uchvácen Tvým velkomyslným charakterem. Prosím

čtete v této kapitole o příjemných zábavách Pána Caitanyi jako mladého školáka. Dal se zcela pohltit školskou činností a nenacházel čas pro cokoliv jiného. Po dokončení Svých božských bráhmanských povinností denně každého jitra Pán Vesmíru, Šrí Nimai Pandita, odešel do domu Šrí Gangadasy Pandity. Byl doprovázen studenty, kteří si ho vážili jako autoritativního učenice a považovali se za jeho učedníky. Na Gangadasaově místě vedl debaty. Mnoho studentů, kteří nebyli v Jeho skupině a nechtěli se podrobit jeho vychovatelskému, uráželo či podceňovalo Nimaie a Jeho následovníky. Po stanovení argumentů v debatě chtěl Nimai projednat různé otázky. Prováděl to ve své skupině, jako to dělaly jiné skupiny. Murari Gupta nebyl ve skupině Nimaie Pandity, ale Nimai se s ním utkával a vyvracel jeho argumenty.

Nimai měl na sobě dhoti úhledně omotané kolem své štíhlé, elegantní postavy, a seděl uprostřed studentů v náladě udatného prince. Santálovou pastou vyznačený tilak zdobící Jeho čelo zářil jemným zlatým svitem, a Jeho dokonale pravidelná řádka zubů tak svítila, že nádherné bílé perly vypadaly staré a nedostatečně lesklé při porovnání. Ve věku šestnácti let Nimaiovo mládí kvetlo jako jaro. Byl zosobněná krása a také andělé padali přemoženi Jeho půvabem. Ukázal ve svých zábavách učenost daleko přesahující vědomosti a učenost Brhaspatiho. Jestliže některý student zkoušel učit písma po svém, Nimai byl ochoten se mu vysmát. Pán ho vyzval: "Kdo je zde? Který velký učenec vyvrátí Moje argumenty? Bez řádné znalosti pravidel časování nějaké osoby zkoušejí samy porozumět gramatice, pobláznění sebeuspokojením. Zlobí se jenom na svou ješitost, protože pro svou neznalost nemohou zodpovědět Mé argumenty náležitě. Oni nemohou klidně debatovat a argumentovat." Murari Gupta slyšel tato provokativní a vychloubačná slova Pána, ale zůstal tiše a pokračoval ve své práci. Jenže Nimai ho nechtěl opustit. Posmíval se Murari Guptaovi při každé příležitosti, ale vidíc klidnou reakci Svých drahých služebníků, Pán byl současně velice spokojený.

Jednou Nimai řekl Murari Guptaovi: "Ty jsi Védský doktor. Proč tady chceš studovat gramatiku? Jdi si sbírat rostliny a dělat sloučeniny, abys mohl vyléčit nemocné. Gramatiku je neobyčejně obtížné se učit. Není tam ani zmínka o sliznici, žluči či špatném trávení. Jak chceš provádět cokoliv s učením gramatiky, když nestuduješ vlastní vědu? Radši jdi domů a zkoušej léčit nemocné." Šrí Murari Gupta byl částečnou expanzí Rudry, Pána Šivy, a měl vrtkavou povahu. Proto na něm Pán Visvambhara nemohl vidět žádné stopy hněvu. Murari Gupta odpověděl: "Ó učený bráhmíne, prosím řekni mi jednu věc: Vidím, že se posmíváš každému. Proč jsi tak domýšlivý? Z jakého důvodu nechceš přijmout a řádně zodpovědět mé otázky? Každý dotaz na slovesná pravidla, astrologii a její různé významy či jiné filologické otázky, jsi jim zodpověděl všechny. Když se ptám a očekávám odpověď, odmítáš mne. Co Ty skutečně znáš? Jsi učený bráhmín, tak proč tohle děláš? Co víc Ti můžu říct?" "Dobře, řekni a analyzuj, co jsi dnes četl!" řekl Nimai. Murari Gupta začal vysvětlovat a Pán mu vše okamžitě vyvracel. Murari Gupta vysvětlil něco jedním způsobem, ale Pán mohl vysvětlit tentýž subjekt jiným způsobem. Nakonec mistr, nikoliv Jeho služebník, přijal porážku. Pánovým řízením Murari ukázal velkou učenost a Nimai byl neobyčejně potěšen Murariho vysvětlením. Pán položil své

jemné lotosové ruce na Murari Guptu, a při tomto jemném doteku Murari zažíval nepopsatelné blaho.

"Tento Nimai nemůže být obyčejný člověk," řekl si Murari. "Jak by bylo možné pro obyčejnou osobu vlastnit tak rozsáhlou učenost? Mé tělo pocítilo veliké duchovní vytržení, když se ho dotkly Jeho ruce. Myslím, že nemohu být zahanben, když se budu učit pod jeho vedením. Nikdo není tak inteligentní a učený v celém Navadvipu." Potom se Murari Gupta, Ayurvédský doktor, pokořil Pánovi: "Ó Visvambharo, chci se učit pod tvým vedením." Tímto láskyplným způsobem se domlouvali mistr a Jeho služebník. Pán potom pozval všechny Své přátelé do Gangy ke koupeli. Božské zábavy Šrí Caitanyi jako učence byly sehrány v této náladě. Šrí Mukunda Sanjaya je opravdu velice šťastná duše, neboť v jeho domě v Navadvipu Nejvyšší Pán sehrál mnoho těchto školských zábav. Mukundův syn studoval u Nimaie Pandity a byl sám velice připoután k lotosovým nohám Pána v oddané službě. Jedno křídlo Mukundova domu bylo chrámem Bohyně Durgy a na tomto dvoře seděli studenti kolem Pána, shluknutí do skupiny. Tady seděl Nimai Pandita, nejlepší z bráhmanů. Vypadalo to, jako kdyby si Pán Gauranga držel dvůr učenců. Nimai Pandita dokázal podat mnohá vysvětlení a stanovit mnoho argumentů a také mohl vyvrátit tyto argumenty novými argumenty. Často mluvil proti učitelům v Navadvipu. Jednou Pán řekl: "Někteří lidé nejsou schopni mít základní znalosti o časování, ale protože je Kali Yuga, takové osoby přijímají tituly Bhattacharya. Uvidíme, že ani jeden z těchto Bhattacharyů nemůže najít nesoulad v Mých argumentech a vysvětleních. Mohu je přijmout, jestliže odhodí své velké tituly jako Bhattacharya a Misra." Tímto způsobem Pán hrál pyšného učence; žádný z Jeho služebníků nemohl rozumět Jeho náladě ani Ho nemohli poznat jako svého uctívaného Nejvyššího Pána.

Matka Saci si jednoho dne všimla, že její syn dorůstá do hezkého mladého muže a začala pomýšlet na jeho svatbu. Šrí Vallabha Acarya byl dobrý a zbožný bráhmana, který sídlil v Navadvipu. Byl stejný jako král Janaka, otec Sity devi, a jeho dcera v každém směru měla nepřekonatelnou krásu. Byla to Lakšmi devi, Bohyně Štěstí osobně. Její otec stále myslel na hledání vhodného partnera pro ni. Božským uspořádáním Šrí Lakšmi devi jednou potkala Šrí Gaurasundaru na břehu Gangy, když se každý z nich šel koupat. Pán Gauracandra okamžitě poznal svou věčnou manželku a usmál se sladce na Ni. Lakšmi devi také rozpoznala svého věčného pána, složila Mu Své poklony o objala Jeho lotosové nohy. Obě transcendentální osobnosti poznaly jedna druhou a vrátily se domů v blaženém očekávání. Kdo může rozumět takovým jemným a nadpozemským zábavám Nejvyššího Pána? Pouze uspořádáním Pána bráhmana jménem Banamali přišel navštívit Matku Saci. Po jejich výměně uctivých pozdravů Matka Saci zdvořile nabídla bráhmanovi sedačku. Tehdy se Šrí Banamali Acarya zeptal: "Proč nebereš vážně úvahy o svatbě svého syna? V Navadvipu sídlí velmi zbožný a vznešený bráhmana. On je čistý; vždy následuje cestu náboženství a je potomkem dobré linie bráhmanů. Jeho dcera jistě není méně cenná než Lakšmi devi v kráse, charakteru či úctě." "Můj syn ztratil svého otce," odpověděla Matka Saci. "Až vystuduje a bude o trochu starší; potom budu jistě

uvažovat o Jeho svatbě." Lhostejnou odpovědí se Banamali cítil dotčen a opustil dům Saci. Ale božským uspořádáním na cestě zpět potkal Šrí Gaurangu. Jakmile Pán uviděl Banamaliho, uctivě ho objal. "Prosím řekni mi, koho jsi byl právě navštívit!" žádal Pán. "Přišel jsem oplatit poctu tvojí matce," odpověděl Banamali. "Navrhl jsem jí připravit Tvoji svatbu, ale nevím, proč na to nechce odpovědět příznivě."

Pán zůstal zticha, složil uctivé poklony bráhmaňovi a odešel domů, usmívaje se pro Sebe. Ale doma okamžitě řekl Svě matce: "Proč jsi nepřijala čestnou bráhmaňovu nabídku?" Matka Saci byla víc než šťastná, ale nemohla rozumět Pánově poznámce. Příštího dne požádala Banamaliho, aby se vrátil a řekla mu: "Včera jsi mi dal návrh - žádám tě a prosím, učiň to bezprostředně." Po uctivém dotknutí se jejích nohou, bráhmaňa odešel rovnou do domu Vallabhy Acaryi. Šrí Vallabha přijal bráhmaňa se vši úctou a nabídl mu čestné místo. "Myslím, že je čas zařídít svatbu vaší dcery," řekl Banamali. "Našel jsem pro ni vhodného uchazeče. Jeho jméno je Visvambhara. Je synem Šrí Jagannathy Misry, velice vznešeného a úctyhodného bráhmaňa. Visvambhara je velmi učený a je jistě oceánem všech dobrých kvalit. Prosím uvaž tuto otázku a řekni mi, jak o tom smýšlíš."

Vallabha Acarya byl neobyčejně spokojen. Řekl: "Pouze navršením nezměrných poct může dívka dostat takového manžela. Jestliže Kršna byl spokojen se mnou či Bohyně Štěstí byla spokojena s mojí dcerou, pouze potom mohu doufat v takového zetě. Prosím neměj prodlení; dohodni tento návrh a úplně všechny nezbytné detaily. Ale nejdřív je tady jedna věc, o které se musím zmínit. Váhám o tom mluvit. Nemám žádný majetek a nemohu dát cokoliv jako věno. Mohu dát pouze svou dceru a pět kousků příznivého ovoce hartaki. Prosím, vyříd' jim to." Bráhmaňa byl neobyčejně spokojený s postojem Vallabhy Acaryi a vrátil se do domu matky Saci se zprávou o svém úspěchu. "Oni jsou ochotní," hlásil, "Nyní si musíme zvolit správný den a správnou chvíli podle astrologických výpočtů."

Zpráva se rozšířila. Blízcí příbuzní a přátelé jásali, všichni přicházeli s velkým nadšením být užiteční při této události. Zvláštní slavnost konaná před dnem svatby se udála v příznivý čas uprostřed slavností, které prováděli profesionální tanečníci a hudebníci. Bráhmaňští kněží seděli ve čtyřech rozích svatebního areálu a zpívali Védské mantry. Ve středu seděl korunní klenot třídy bráhmaňů Pán Gauranga, nádherný jako stoupající úplněk. Po skončení obřadu byli bráhmaňi obdarováni kadidlem, santálovou pastou, květinovými girlandami a kořením. Šrí Vallabha Acarya také přišel dle zvyklostí a prováděl své rituální povinnosti. V den Svě svatby za rozbřesku Nimai uctivě nabídl oběti Svým praotcům. Sladká hudba a cinkání kotníkových zvonků tanečnic naplnily vzduch. Zvuk radostného švitoření přicházel ze všech směrů. Přicházející hosté byli nesčetní a velké skupiny cudných žen naplnily místo. Příbuzní a úctyhodní bráhmaňi přišli také. Matka Saci uspokojila všechny ženy hospodářů dary ovoce, obilí, rumělky, oleje a jiných předmětů. Různí polobozi, spolu se svými ženami, se zjevili v lidských podobách spatřit svatbu Pána. Vallabha Acarya prováděl mnoho svých rituálů se vzrůstajícím potěšením. Večer před západem slunce, Nimai odešel do domu Šrí Vallabhy Acaryi ve zvolený příznivý čas. Byl doprovázen mnoha lidmi a když přišel, všichni hosté cítili ponoření

do vod extáze. Vallabha Acarya nabídl Pánovi sedačku s nejvyšší úctou přesně podle příkazů písem. Cítil nepopsatelnou radost. Nakonec přivedl svoji dceru Lakšmí devi, plně vyzdobenou krásnými ornamenty, a představil ji Pánovi. Podle svatebních zvyklostí, Lakšmí devi byla pozvednuta od země a nesena sedmkrát kolem Pána. Zpívání Hariho jména souznělo, ale Lakšmí seděla se sepnutýma rukama a tiše se modlila k Pánovi.

Během příznivého obřadu výměny pohledů mezi nevěstou a ženichem, lidé jásavě házeli květiny ze všech směrů ke Šrí Lakšmí a Narayanovi. Tehdy se Šrí Narayana, Višnu, zjevil jako Pán Gauranga a Šrí Lakšmí nabídla girlandu z květín Jeho lotosovým nohám. Uctívala Ho vzdávajíc se, jako kdyby sama byla těmito květinami. Radostné zvuky doprovázené hlasitým zpíváním jména Pána Hariho rozervali vzduch. Byl to jediný zvuk, který bylo možno slyšet ze všech směrů. Pán vnímal měsíci podobnou krásnou tvář Šrí Lakšmí devi, když s ní seděl před Jejím odchodem. Jeho kvetoucí mladistvá krása předčila přitažlivost andělů. Kdo může popsat detailně radost v domě Šrí Vallabhy? Vypadaje jako Bhíšma deva, Šrí Vallabha Acarya potom usedl, aby odevzdal nevěstu. Pán byl vybraně vyzdoben květinovými girlandami a mastí ze santálového dřeva a měl na sobě krásný zářící oděv. Vallabha Acarya lil vodu na Jeho lotosové nohy, tytéž lotosové nohy, které jsou omývány a uctívány Pánem Brahmou a Pánem Šivou v zájmu získání moci a síly ke stvoření tohoto hmotného světa. Bráhmana tehdy nabídl svou dceru podle příkazů písem a všichni cítili záplavu extáze v Jeho srdci. Zbytek obřadů byl veden náležitě a Pán strávil tuto noc v jejich domě. Následující jitro se Nimai vrátil do Svého vlastního domu s Lakšmí devi. Byli nesení v palankýnu a lidé mohli odevšad vidět Pána a Jeho nevěstu. Krásně vyzdobení květinami, zlatými ornamenty, perlami posázenými korunami a santálovou mastí umělecky nakreslenými ornamenty přes jejich krásné tváře, Lakšmí devi a Pán Narayana zářili transcendentálním svitem. Lidé všude kolem velebili svůj vlastní dobrý osud, vidíce tu božskou dvojici. Ženy zvláště stály zmrazeny vznešeně krásným vzhledem. Jedna žena poznamenala: "Musela uctívat Pána Šivu a Parvati po dlouhou dobu s velikou oddaností; jinak by nebylo možné dostat manžela, jako je On. Možná oni sami jsou Pán Šiva a Parvati." "Jsou spíše Indra a Saci nebo Pán Madana a Rati," řekla jiná žena. Některá jiná tvrdila: "Ne, oni musí být Lakšmí a Narayana." "Vypadají přesně jako Síta a Pán Ramacandra," řekla další žena, "A jsou tak okouzující, jak jedou v palanquinu."

Ženy nabídl rozmanitá mínění, když vyčkávaly božskou dvojici se směsí obdivu a radosti. Pán přivedl Svou novou nevěstu domů večer uprostřed radostného křiku, sladké hudby a úsměvů. Matka Saci odešla uvítat novomanželskou dvojici a uvést ji do domu. Cítila nekonečnou radost, a pospíchala s rozdáváním cenných darů každému váženému hostu se sladkými slovy. Kdokoliv slyší toto vyprávění o Pánově svatbě s oddaností, jistě bude schopen rozbít pouta materiálního otroctví. Saci devi cítila, že její dům září novým duhovým světlem. Nyní, když Lakšmí devi byla v oprávněném postavení ženy Pána Narayany, Šrí Gaurangy, Saci devi viděla mimořádné světlo všude, uvnitř domu stejně jako venku. Nedokázala popsat ty úžasné úkazy. Někdy viděla velice krásné světlo vyzařující z jejího syna, ale když se

podívala znovu, už je dál neviděla. Jindy mohla cítit božskou vůni květin a lotosů a to ji nepopsatelně překvapilo. Často se divila skutečné pravdě o tom všem. "Myslím, že znám příčinu toho všeho," říkala si přesto Matka Saci. "Moje snacha musí být inkarnací nebo expanzí Lakšmi devi. To je důvod, proč někdy vidím nádherné světlo nebo cítím božskou lotosovou vůni. Moji předcházející utrpení a naše chudoba jejím příchodem vymizely. Nevím, jak mohu přijímat tuto dívku jako svou snachu, když je jistě Lakšmi devi." Tímto způsobem uvažovala Matka Saci, ale Nejvyšší Pán Gauranga, ačkoliv se projevil, jí dosud nezjevil Svou původní a absolutní totožnost. Kdo může rozumět úžasným aktivitám a energiím Nejvyššího Pána? Nicméně kdykoliv Nejvyšší Pán touží tvořit, má svobodu to udělat. Ale když Nejvyšší Pán Osobně nechtěl zjevit tyto esoterické pravdy, potom Lakšmi devi neměla sílu vyzkoumat tento transcendentální úkaz. Všechna písma (Védy a Purány) opakují tutéž pravdu: nikdo nemůže poznat Absolutní pravdu, Nejvyššího Pána, bez přijetí milosti Pána. Šrí Kršna Caitanya a Nityananda Prabhu jsou život a duše svého bezvýznamného služebníka Vrndavana dasy, a on nabízí svou pokornou píseň Jejich lotosovým nohám.

Adi Kapitola 11

Všechna sláva Šrí Gauracandrovi, Nejvyššímu Pánu všech pánů. Jeho mladistvé zábavy jako učence projevily Jeho přitažlivost pro znalosti. Žil v Navadvipu, ale zatajil Svou skutečnou totožnost. Nejlepší z bráhmanů Gauracandra, trávil všechny Své mladé dny usilovným studiem. Jeho mladistvý půvab porážel krásu miliónů a miliónů andělů. Každý úd Jeho transcendentálního těla byl dokonale krásný. Jeho paže dosahovaly až ke kolenům a Jeho skvostné oči byly jako lotosová poupata. Jeho přitažlivé rty byly červené, jako by žvýkal betel, a byl vždy oblečen do skvělých, majestátních šatů.

Někdy ve šťastné náladě krácel uprostřed Svých kolegů a stoupenců, bavíc je Svým jiskřivým vtipem. Byl jejich nesporně nejmnocnějším vůdcem pro Svou nadřazenou inteligenci a učenost. Potuloval se všude po Navadvipu nosíc Své knihy, jako je drží uvnitř Svých dlaní Sarasvati devi, Bohyně Učenosti, pro niž je Nejvyšším Pánem celého kosmického zjevení. Žádný učenec v Navadvipu si netroufal hledat chyby v Jeho disertacích. Pouze bráhmana Gangadasa Pandita, velice zbožná a šťastná duše, byl způsobilý k rozhovoru s Pánem. Různé kategorie lidí v Navadvipu viděli Mahaprabhua svým vlastním způsobem. Materialističtí plodonosně pracující, kteří byli připoutáni k rodině a domovu, Ho viděli jako Pána a zažívali nevysvětlitelný zázrak. "Je nápadné, že každý dům, kterému požehná, získá navždy prosperitu!" vykřikovali. Ženy Ho viděly jako nejpřitažlivějšího anděla. Ale srdce ateistů přepadl strach jako z Boha smrti. Učenci byli přesvědčeni že Brhaspati, nejučenější kněz polobohů, přijal zrození na zemi. Ale Vaišnavové se vážně zabývali Gaurangou a Jeho chováním. "Je vybaven tak jemnou tělesnou krásou," poznamenali smutně: "Ale dosud neukázal žádnou přitažlivost pro Pána Kršnu. K čemu bude všechna Jeho učenost a co Mu přinese, vyjma let mrhání časem?"

Vaišnavové takto mluvili, neboť byli zmateni vnitřní silou Pána. Ačkoliv viděli Nejvyššího Pána před sebou, nemohli Ho poznat. Jeden Vaišnava potkal Pána a dotazoval se: "Jaký je účel mrhání tvého času na činnosti o materiálních vědomostech?" Pán se usmál zájmu Svého oddaného a odpověděl: "Je mým velkým štěstím, že jsi mne poučil, abych přijal cestu oddané služby." Takové jsou výměny vztahů mezi Nejvyšším Pánem a Jeho oddanými. Stejně jako oddaný (který mluvil jako obyčejný člověk) nemohl poznat Pána, tak On rozvíjel Své zábavy v náladě učence. Navadvipa byla sídlem učenosti v těchto dnech a studenti i učenci sem přicházeli odevšad. Bylo mezi nimi mnoho čistých Vaišnavských oddaných, zvláště z Chattogramy, která leží blízko břehu Gangy. Podle Pánova přání se všichni tito Vaišnavští oddaní zjevili v Navadvipu. Opustili všechno tělesné a hmotné štěstí, aby byli plně připoutáni k lotosovým nohám Pána Kršny. Potkávali Ho denně, studovali spolu i v osamělosti - vzdáleni od starostí materialistického života - hovořili o zábavách Pána Govindy.

Šrí Mukunda byl zvláště milován ostatními Vaišnavy, protože dojímal srdce každého svým krásným zpěvem. Navečer se oddaní scházeli v domě Šrí Acaryi a když Mukunda začal zpívat oddané písně Pánu Kršnovi, oddaní ztratili svou vyrovnanost. Někdo začal plakat; další se hlasitě smál a ještě další chtěl tančit. Někteří ztratili kontrolu nad sebou a svými oděvy a váleli se po zemi s pocitem velké extáze. Někdo zpíval hlasitě jako řvoucí lev, další tleskal hlasitě do dlaní. Zase další jednoduše objímal nohy Šrí Mukundy. Celé místo se přetvořilo na nejblaženější scénu a všichni Vaišnavové zapomněli na svá předcházející trápení. Nejvyšší Pán Gaurasundara byl vždycky spokojen s Mukundou. Kdykoliv viděl Mukundu, spěchal k němu, aby ho potkal. Nimai chtěl znát Mukundovy problémy a Mukunda opravdově zkoušel Mu je vysvětlit. Ale Pán okamžitě odpověděl, že Mukundovy argumenty jsou všechny mylné, a každý argument mohl dokázat. Mukunda se stal váženým učencem takovými setkáními s Pánem, a mohl se přit s Pánem, uvádějíc pro a proti k narušení jeho argumentů. Ovšem Nejvyšší Pán poznal Jeho oddanost a těšil se z takového vztahu. Caitanya také týral Šrívasu tímtež způsobem, kdykoliv ho viděl, takže většina Vaišnavů se zkoušela vyhýbat setkání s Pánem, který pouze mrhal jejich časem na bezúčelné sofistické argumenty. Vaišnavové byli plně odděleni od hmotného štěstí, zcela ponořeni v lásce ke Kršnovi. Nyní nenacházeli zájem na jakémkoliv námětu rozhovoru, jiném než ve vědomí Kršny. Nebyli nadšeni přit se s Pánem o logice či jiných takových materiálních námětech. V každém případě, setkání okamžitě skončilo, když jim Pán provedl nějaký žert. Proto když někdo z nich umazal Pána, změnil směr a udržoval si odstup. Těšili se pouze z Kršny si vědomých námětů rozhovoru, takže kdykoliv je Pán potkal, chtěl jim pokládat otázky z logiky a jiných hmotných záležitostí. Jednoho dne se Caitanya procházel po hlavní ulici s jinými studenty. Stalo se, že Mukunda přicházel touto cestou v té době, jda za svou denní koupelí v řece. Vidíc Pána na dálku, Mukunda se rychle obrátil jinam. Pán viděl Mukundu se odkrádat zdaleka a zeptal se Svého služebníka Govindy: "Proč ten kamarád utekl, jen mě na dálku viděl?" "Drahý učený bráhmáne, nevím, proč utekl pryč," řekl Govinda. "Třeba má nějakou jinou práci."

"Já vím, proč utekl tak daleko," řekl Gauranga. "Nemá rád řeči o světských věcech. Tento kamarád pouze studuje oddaná písma, zatímco Já provádím kejkle s astrologií, theologií, znalci slovesných pravidel a gramatiky. Protože jsem nemluvil o Kršnovi, vyhýbá se mi." Používaje drsných výrazů předstíral, že pomlouvá Mukundu, ale byl s ním současně velice spokojen. Tímto způsobem současně zjevil Svou vlastní Nejvyšší totožnost. "Dobře, Mukundo, uvidíme, jak dlouho se mi dokážeš vyhýbat," smál se Pán. "Najdu si tě jiný den a ty uvidíš, jak velký Jsem Vaišnava. Stanu se takovým Vaišnavským oddaným, že Pán Šiva a Pán Brahma přijdou a stanou na Mém prahu. Moji bratři, poslouchejte Mne pozorně! Stanu se nejslavnějším Vaišnavou. Ten, kdo nyní utíká pryč při pohledu na mne, bude také zpívat moji slávu." Smál se Svě vlastní řeči a odešel se všemi Svými stoupenci. Kdo může ocenit takové šťastné zábavy Pána Visvambhary, jestliže On Sám se nechce zjevit uvnitř něčího srdce? Mnozí oddaní v Navadvipu projevovali zázračné kvality, zbytek obyvatel byl šílený po bohatství, synech a jiném takovém hmotném majetku. Jestliže slyšeli zpívat Pánovo svaté jméno, tito rouhaví oddaní říkali: "Ty zpíváš jen v důvěře v naplnění svého břicha." Jiný ateistický člověk poznamenal: "Tito lidé se vyhýbají hloubání o vědomostech a dávají přednost tančení na cestách jako povýšenci. Co je tohle za chování?"

Ještě jiný řekl: "Jak mnoho z Bhagavatamu a jiných písem četli, že tančí a zpívají po všechen čas? Tohle je jejich oddaná cesta? Ten Šrívasa Pandita a jeho tři bratři nám nechtějí dovolit spánek po dobrém jídle. Já je žádám: není žádný duchovní prospěch z tichého zpívání Kršnova jména, je to pouze skučení a tančení, z něhož nepochází žádný zvláštní prospěch." Ateisté vrhali urážky na Vaišnavy, kdykoliv je viděli. Vaišnavové naříkali nad všeobecným stavem lidí a horlivě volali Kršnovu svaté jméno. "Ó Pane, jak dlouho ještě potrvá, než všechna tato trápení smažeš ze světa?" modlili se, "Drahý Kršno, prosím inkarnuj se v tomto hříšném hmotném světě!" V domě Advaity Acaryi Vaišnavové popisovali urážky, které utrpěli od Navadvipské společnosti. Advaita Acarya Prabhu musel snášet kruté urážky oddaných a jeho zuřivost rostla jako u inkarnace Pána Rudry, ničitele hmotného světa. Řval vztekle: "Já zničím každého! Můj Pán, nositel disku Sudarsana přijde brzy sem do Nadie a potom každý uvidí, co dokáže! Musím hlásit všechny tyto urážky mému Nejvyššímu Pánu Kršnovi. Jenom tak bude tento otrok Advaita hoden se nazývat služebníkem Kršny. Moji drazí bratři, prosím zůstaňte trpěliví ještě chvíli, potom tady v Nadii uvidíte, jak Kršna zjeví Svě zázračné zábavy!"

Nebojácná slova Advaity Acaryi vlila nový život do jejich srdcí. Vaišnavové zapomněli na své obtížné podmínky a započali zpívat svaté jméno Pána. Se Šrí Advaitou jásavě zpívali všechna příznivá jména Pána Kršny a byli blaženě zasaženi jejich sladkým zvukem. Uštěpačné poznámky ateistů se vytratily daleko do pozadí jejich myšlenek. Výchova Nimaie Pandity šťastně pokračovala. Byl stálým zdrojem štěstí Matky Saci. Asi v tento čas Šrí Isvaracandra Puri přišel do Navadvipu nevtíravě oblečen jako ekadandi sannyasa. Byla to velkomyslná osobnost, neustále pohlčená vychutnáváním nektaru lásky ke Kršnovi. Byl nanejvýš drahý Pánu Kršnovi a soucitný ke všem. Pro jeho pokorné roucho ho nikdo nepoznal. Jednoho

dne Isvara Puri vstoupil do domu Advaity Acaryi, ale Acarya byl právě zcela zaměstnán prací. Isvaracandra usedl pokorně na dvoře před Advaitou Prabhu. Vaišnavská čistota z něho zářila, takže Advaita Acarya Prabhu mohl okamžitě rozumět, že osoba sedící před ním není obyčejný sannyasi. Advaita upřeně hleděl na Isvaru Puriho a věděl, že musí být čistý Vaišnava. Nakonec ho Acarya Prabhu oslovil pln úcty: "Drahý světče, kdo jsi? Mám pocit, že jsi Vaišnavský sannyasi."

"Jsem horší než osoba čtvrté třídy," odpověděl Isvaracandra. Chtěl jsem tady pouze vidět tvé lotosové nohy." Mukunda také poznal znaky čistého Vaišnavského oddaného a tady na dvoře samovolně přerušil oddanou píseň. Při zvuku Mukundova hlasu Isvara Puri padl na zem. Nezastavitelný proud slz proudil z jeho očí, zatímco jím zmítaly opakované a vzrůstající výbuchy oddané extáze. Advaita Acarya byl vzrušen a sevřel Isvaracandru rychle do náruče. Tak byl také omyt světcovými slzami a oba byli unášeni extatickou vodou lásky k Bohu, neschopni ovládnout své duchovní city. Podnícen jimi, Mukunda zpíval jednu sloku za druhou. Shromáždění Vaišnavové byli ohromeni, když viděli takové předvedení hlubokých duchovní citů a jejich srdce naplnilo božské štěstí. Později, když oddaní zjistili, že pokorný sannyasi je Isvaracandra Puri, upadli do samovolného kirtanu, nesmírně rozradostněni, že tak velký oddaný je v jejich přítomnosti. Tímto pokorným způsobem Šrí Puri přišel do Navadvipu, nepoznán nikým.

Jednoho dne se Pán Gauracandra vracel domů po výuce nějakých studentů a božským uspořádáním viděl Isvaracandru Puriho na cestě. Rozpoznáváje svého služebníka a drahého oddaného, Pán se mu uctivě poklonil. Nepřekonatelnou krásu Pána Visvambhary nebylo možno popsat. Byl dokonalou osobností ve všech směrech. Nikdo nemohl rozumět Jeho skrytým pocitům, ale každý na Něj hleděl s bázní a úctou. Isvaracandra Puri pohlédl na Pána a poznal okamžitě, že Nimai je vážená a jemná transcendentální osobnost. "Jaké je Tvé jméno, učený bráhmáne?" zeptal se Šrí Puri. "Jakou knihu si to neseš? Co se učíš a kde je Tvoje sídlo?" Někáký jiný student představil Nimaie a Šrí Isvaracandra Puri vykřikl: "Ó, Ty jsi ten Nimai Pandita!" Štěstí Šrí Isvaracandry bylo zcela zjevné. Pán ho pozval přijmout prasadam do Svého domu a vrátili se domů spolu, Šrí Puri plýtvající laskavostí k Nimaiovi. Matka Saci připravila pokrm a obětovala jej Pánu Kršnovi. Šrí Puri přijal maha prasada, potom usedli v chrámové místnosti. Začali líčit zázračné zábavy Pána Kršna, a najednou ztichli, v rozpacích z extatických citů lásky k Bohu a neschopni mluvit o čemkoliv jiném. Nimai a všichni ostatní zažívali zázračnou radost, když nektar oddanosti proudil hýřivě ze Šrí Puriho. Isvaracandra nikdy neukázal extatické symptomy mezi materialistickými lidmi. Bydlel v Navadvipu v domě Gopinathy Acaryi sedm měsíců. Srdce Vaišnavů byla ozářena radostí z jeho společnosti; Pán osobně navštěvoval Šrí Puriho denně.

Gadadhara Pandita byl také zdrojem lásky členů Vaišnavské společnosti pro svou lásku k Pánu Kršnovi. Od dětství byl naprosto oddělen od klamu materiálního života. Byl oblíben a milován Isvaracandrou Purim. V jeho společnosti Šrí Puripada přečetl Kršna Lilamrtu, kterou nabyl klidu a potom vysvětlil různé esoterické pravdy. Pán Caitanya navštěvoval Isvaru Puriho každý večer po výuce Svých studentů. Isvara

Puri byl vždy šťasten, když Ho viděl. Ačkoliv nemohl vědět, že Nimai je Nejvyšší Osobnost Božství, jeho láska a náklonnost k Němu ho zneklidnily. Řekl láskyplně Pánovi: "Vím, že jsi velký učenec. Napsal jsem knihu o Pánu Kršnovi. Chci, abys ji prošel a našel chyby. Budu tím velmi potěšen." "Toto je popis Pána Kršny od čistého oddaného," odpověděl Nimai. Jestliže někdo nalezne nějakou chybu, potom je to hříšný přestupník. Čistý oddaný nikdy nepíše nic ze své představivosti, zbavené písemných základů. Psal jsi to v dobré vůli a to vždycky potěší Pána Kršnu. Když skládá poklony v chrámu nevědomá osoba, může udělat gramatickou chybu v oslovení Pána Kršny, zatímco moudrý učenec Ho osloví používaje řádné výslovnosti. Ale Nejvyšší Pán Kršna přijme obě jejich poklony. Nejvyšší Pán není dojat pouhou učeností, ale přijímá prosby ve skryté náladě odevzdanosti živých bytostí. Kdo se dívá na chyby ve tvém spise, je to současně jeho chyba, protože Kršna je plně spokojen psaním takového čistého oddaného. Cokoliv napíšeš, je výrazem tvé lásky ke Kršnovi. Kdo má tu drzost hledat v tom nějaké rozpory?" Isvaracandra Puri pocítil extázi, vzdouvající se v celém jeho těle vysvětlením Nimaie Pandity. Přesto láskyplně trval na svém: "Vím, že nechceš být kritický, ale v mé práci může být mnoho druhů chyb. Prosím vysvětli mi je." Takové rozhovory mezi Šrí Purim a Nimaie Panditou byly denní událostí a každý z nich se těšil na tyto záminky k setkání.

Jednoho dne Nimai Pandita zjistil chybu v jedné z básní Isvary Puriho a poznamenal, že užití slovesného tvaru je nesprávné. "Tady musí být jiné slovo, ne 'Atma Nipodi' jak jsi použil!" řekl Pán. Po rozhovoru Nimai odešel domů. Isvara Puri byl velký učenec, znalce veršů ze všech písem a nepřekonatelný pandita v gramatice a jiných materialistických vědách. Po Nimaiově odchodu prozkoumal Nimaiův názor z různých stran a srovnával ho s mnoha různými gramatickými a šástrickými závěry. Když ho Nimai přišel navštívit příští den, Šrí Puri řekl: "Ten slovesný tvar, který jsi zkoumal, byl správný. Mylně jsi mne káral za to, že jsem ho použil. To nemůže být 'Paradpaidi', jak jsi ujišťoval. 'Atma Nipodi' je správné užití." Pán byl nesmírně rozradostněn, že jeho služebník a oddaný nad Ním zvítězil. Taková je Pánova velkomyslná povaha, skrze niž se vždy zvyšuje věhlas osoby a vítězství Jeho stoupenců. To bylo potvrzeno ve všech Védských písmech. I když se těšil na každou chvíli společnosti s Nejvyšším Pánem - zaměstnání rozhovory a debatami jako dva učenci - Isvaracandra Puri opustil Navadvipu. Nemohl nikdy zůstat dlouho na jednom místě, protože neklid extatické oddané lásky trhal jeho srdce. Cestoval, očišťujíc každé místo, které navštívil. Každý je šťasten, může-li pozorně naslouchat těmto zázračným příběhům o Isvaracandrovi Purim. Je okamžitě přenesen na místo, kde lotosové nohy Pána Kršny stále nabízejí útočiště a milost. Šrí Isvara Puri byl plně zplnomocněn Šrí Madhavendrou Purim a byl takto vybaven hlubokou láskou k Bohu. Pochopil, že byl naplněn láskou a přitažlivostí ke svému duchovnímu učiteli milostí Kršny. Isvaracandra Puri se toulal všude, bezstarostný a plně blažený.

Šrí Kršna Caitanya a Nityananda Candra jsou můj život a duše. Já, Vrndavana dasa Thakura, pokorně skládám svou píseň Jejich lotosovým nohám.

Adi Kapitola 12

Všechna sláva Nejvyšší Osobnosti Božství Šrí Gaurasundarovi a všechna sláva služebníkům a následovníkům Nejvyššího Pána. Nimai byl plně zaměstnán předváděním Svých transcendentálních zábav jako učenec v Navadvipu. Vždy s knihou v ruce chodil po Navadvipu a vítězil nad všemi učenci a učiteli v debatách prakticky o jakékoliv hmotné záležitosti, takže se nikdo nemohl odvážit Ho vyzvat. Pán chtěl původně studovat pouze gramatiku. Potom ale s pohrdáním viděl provolávání titulů učenců. Byl sám v sobě spokojeným vědcem a chodil po Navadvipu se Svými stoupenci a studenty, kteří byli velmi šťastni v Jeho společnosti. Jednoho dne zcela neočekávaně potkal Mukundu na ulici. Pán ho chytil za ruku a tázal se: "Jaký je tvůj důvod se Mi vyhýbat nebo se obracet pryč, když Mne vidíš? Dnes nechci vidět, jak utečeš bez zodpovězení Mojí otázky!" "Jak bych Ho mohl dnes porazit?" uvažoval Mukunda. "Vím, že je znalý veršů a gramatiky, takže se mohu zeptat na `alankar' (tvary řeči) a porazit Ho tak důkladně, že se nebude už nikdy chlubit." Začal debatu a hájil svoje názory. Pán porazil každé Mukundovo vysvětlení. Potom Mukunda ujišťoval: "Gramatika je pro malé děti. Jen mladí studenti diskutují o těchto věcech. Můžeme raději probírat tvary řeči." "Cokoliv si přeješ," odpověděl Nimai. Mukunda citoval obtížné a vznešené sloky jednu po druhé, vznášeje otázky na různé aspekty tvarů řeči. Všemocný Nejvyšší Pán našel chybu v každé jeho kompozici a rozbil všechny jeho argumenty. Mukunda nebyl schopen položit jakékoliv další otázky. "Dnes se vrať do svého domu a prosím, prostuduj si svoje knihy pečlivěji," řekl Pán s úsměvem, "Zítra, pokud chceš, tě vyzkouším znovu." Mukunda přijal prach Pánových lotosových nohou a odešel, přemýšleje o této zázračné příhodě. "Není možné pro člověka získat takové vědomosti," uvažoval Mukunda. "Je znalý veršů ze všech písem a všech věcí. Není nic, co by neznal. Je takový génius. Jenom kdyby byl oddaným Pána Kršny, potom bych nechtěl nikdy opustit Jeho společnosti ani na chvíli!" Pán Vaikunthy v příjemné náladě učenice se dál toulal po Navadvipu. Při jiné příležitosti potkal Gadadharu Panditu. Pán sevřel obě Gadadharovy ruce a řekl: "Slyšel jsem, že studuješ logiku. Musíš zodpovědět moje otázky, než odejdeš." Gadadhara Pandita souhlasil a Pán začal: "Řekni mi symptomy osvobození." Gadadhara odpověděl souhlasně s vědomostmi, které získal z knihy, ale Pán řekl: "Tvé vysvětlení není správné." Gadadhara trval na svém: "Podle písem osvobození přijde pouze po překonání největšího trápení."

Nimai Pandita, Pán Sarasvati Devi, Bohyně Učenosti, nacházel rozpory v různých bodech vysvětlení Gadadhary Pandity. Nebyl tu nikdo, kdo mohl porazit Pána, nikdo, kdo by vyhrál v debatě s Ním. "Gadadharo, můžeš jít dnes domů, ale zítra se setkáme znovu a ty budeš mít znovu příležitost," řekl Nimai. Ale Gadadhara mohl pouze tím uniknout Nimaiově společnosti. Uctivě se poklonil Nimaiovi a odešel, jak rychle bylo možné. Nimai pokračoval v toulání po Navadvipě se Svými studenty. Každý nyní znal Nimaie jako vzdělaného učenice a lidé všeobecně k Němu byli velice uctiví. Později odpoledne si Pán chtěl jít sednout ve středu Svých studentů na břeh Gangy. Žádné stvoření v kosmu se nemohlo srovnávat s Jeho půvabem, pro který jej neustále

uctívá Lakšmí Devi, Bohyně Štěstí. Šrí Sacinandana vysvětloval písma a všichni Jeho studenti seděli kolem něho a poslouchali. Navečer Vaišnavové přicházeli a seděli v odstupu od Pána, naslouchajíc jeho vysvětlením se smíšenými pocity hrdosti a stísněnosti. "Jaký je prospěch z vlastnictví tak velké krásy a takového rozsáhlého poznání, když někdo nechce uctívat Kršnu?" poznamenal jeden oddaný. "Radši uteču pryč, když Ho vidím, aby mne nechytí a neporazí mne Svými lstivých otázkami," řekl jiný.

"Jestliže tě chytne, nemůžeš utéci. Přinutí tě zůstat, jako kdyby měl autoritu nějakého vládního úředníka," stěžoval si jiný. "Ale Jeho síla je tak mimořádná!" usuzoval jeden oddaný, "Myslím, že musí být nějaká velká osobnost. Ačkoliv nás trýzní lstivými otázkami, jaksi cítím veliké uspokojení vždycky, když Ho vidím. Doposud jsem nepotkal nikoho tak učeného. Jediná věc, která trápí mé srdce je, že nechce uctívat Pána Kršnu." Oddaní se tiše modlili, aby Nimai chtěl rozvinout nějakou oddanost k lotosovým nohám Pána Kršny. Pokorně usedli na břehu Gangy a prosili Pána o Nimaiovo polepšení. "Ó Pane Kršno, prosím dovol synovi Šrí Jagannathy Misry být navždy pohlcen v Tobě a ponechat stranou Jeho jiné činnosti!" modlili se, "Dovol Mu uctívat Tě vždycky s láskyplnou oddaností, abychom mohli být všichni Jeho společníky." Nimai přijal požehnání čistých Vaišnavských oddaných. Jako Nejvyšší Osobnost Božství sídlící v srdci každého zná mentalitu oddaných. Kdykoliv uviděl Šrívasu a jiné vznešené oddané, chtěl jim vždycky skládat poctu. Přijal požehnání Vaišnavů s vědomím, že pouze takovým požehnáním může být dosaženo lásky ke Kršnovi.

Často se Ho oddaní ptali: "Proč utrácíš Svůj čas usilováním o materiální vědomosti? K čemu Ti to bude?"

Jiní zase radili: "Můžeš začít uctívat Nejvyššího Pána Kršnu okamžitě. Jaký je nejzazší cíl výchovy? Musíš pouze poznat Nejvyššího Pána, a jestliže pomineš tento fakt, potom jaký je užitek ze všech Tvých znalostí?" Pán láskyplně odpověděl: "Jsem opravdu velice šťastný, že vy všichni máte snahu jít a učit Mě cestě oddané služby Kršnovi. V hloubi srdce vím, že kdokoliv obdrží vaše požehnání, je nejšťastnější. Vždycky jsem uvažoval, že bych chtěl přijmout útočiště u čistých Vaišnavských oddaných, ale zatím musím studovat ještě chvíli déle." Pán hovořil láskyplně se Svými oddanými tímto způsobem, ale dosud zůstal nepoznán kýmkoliv účinkem Jeho vnitřní síly Maya. Pán okouzil každého a ukradl jejich srdce. Nebyl tu nikdo, kdo by nechtěl trpělivě počkat, aby potkal Pána znovu. Občané Navadvipy byli rovněž šťastní, když potkali Šrí Gauracandru a kdykoliv ho viděli, skláněli se s úctou. Každý z lidí ve městě viděl Pána podle své vlastní mentality. Ženy uvažovaly: "Ó, to je anděl." Učenci si Ho velice vážili a domnívali se, že je to Brhaspati, kněz polobohů. Mystičtí jogíni Ho prozkoumali jako dokonalou osobnost, zatímco zlomyslní ateisté a hříšníci na Něj hleděli se strachem.

Nimaiův půvab byl neodolatelný. Kdokoliv s Ním hovořil, byl okouzlen, jako kdyby byl svázán pouty lásky. Ačkoliv Si hrál na chvastouna předvádějícího Svou učenost, lidé Ho poslouchali se zájmem. Dokonce Muslimové a další cítili přitažlivost k Pánovi. To bylo pouze přirozené, neboť Pánova povaha byla velkomyslná. Nejvyšší

Pán všech duchovních planet učil mnoho studentů před domem Mukundy a Sanjayai. Nikdy nebyl unavený debatou o jakékoliv věci. Pán Visvambhara, Šrí Sacinandana, ukazoval Svě zábavy jako učenec. Žádná ze šťastných duší, které se stýkaly s Gaurasundarou včetně Mukundy a Sanjayi, nemohla rozumět důvodu své rozjařenosti v Pánově společnosti. Pán Vaikunthy může zvládnout všechna obory výchova, a On ukázal tuto transcendentální zábavu v náladě moudrého učenice pro štěstí všech.

Jednou Pán předstíral, že je nemocný ze zkaženého prostředí a použil to ke zjevení extatických symptomů oddané služby. Náhle se vyjádřil o nějaké věci tajemně a nepochopitelně. Padl na zem, válel se rozbíjejíc všechno kolem na dosah. Řval jako hrom - jako vítězící zápasník - a udeřil každého, kdo Mu přišel do cesty. Jednu chvíli bylo Jeho tělo ochromeno, v příští chvíli padl do bezvědomí. Ti, kdo se vyznali v chorobách, byli zděšeni. Rozšířila se zpráva, že je trápen zkaženým větrem a všichni Jeho přátelé se vrhli vyzkoušet Mu pomoci. Buddhimanta Khan, Mukunda a Sanjaya přišli rychle do Jeho domu s celou skupinou. Použili různé léčebné rostlinné oleje na Jeho hlavu, aby Ho přivedli zpět do normálních podmínek. Ve skutečnosti Nimai jen předstíral svou nemoc, takže Ho nikdo nemohl vyléčit z Jeho stavu. Jeho celé tělo se nekontrolovatelně chvělo a On střídavě vzdychal a řval, což každého vystrašilo.

"Jsem Pán celého vesmíru," řekl Nimai. "Jsem udržovatel a tvůrce Vesmíru a Moje jméno je Visvambhara. Jsem tatáž Nejvyšší Osobnost, která je Pánem všech duchovních planet, ale žádný z vás Mne nezná." V šílenství se vrhal a chytal každého. Ačkoliv Nimai zjevil Svou skutečnou identitu během nemoci, nikdo Ho nepoznal pro Pánovu vnitřní sílu. "Nějaký démon ho musel posednout," poznamenal někdo. A jiný se okamžitě zeptal: "Je to práce nějaké čarodějnice?" "On tak hovoří stále, musí mít zkažený nějaký druh životních proudů," ujišťoval další. Tímto způsobem každý pronesl vlastní mínění, ale žádný z nich nemohl rozumět Pánovi doopravdy, účinkem Jeho iluzorní síly, vnitřní moci Nejvyššího Pána Višnu.

Lidé pokračovali ve snaze vyléčit Pána použitím rozmanitých olejů na Jeho hlavu a tělo. Kapali olej, dokud Ho držely záchvaty smíchu, jako kdyby z důvodu zkaženého vzduchu byla dotčena jeho mysl. Po nějakém čase se Pán stal opět normálním ze Svě vlastní vůle. Takové jsou zázračné zábavy Nejvyššího Pána. Každý byl osvobozen a jásavě zpíval jméno Pána Hariho. Jejich ulehčení bylo tak velké, že začali dávat dary a přijímat dary od jiných, aniž by věděli, kdo komu co dal a od koho co přijal.

Všichni přáli Pánovi dlouhý život. Kdo by mohl pochopit tyto transcendentální aktivity Pána Vaikunthy, kdyby je On Sám nechtěl milostivě zjevit? Vaišnavové, kteří byli zvyklí dávat dobré rady Pánovi, kdykoliv Ho viděli, nyní poradili: "Drahý Pane, prosím uctívej lotosové nohy Pána Kršny. Čas je krátký a tělo je dočasné. Ale to bys nás měl učit ty, protože pro všechny jsi nejučenější osoba!" Pán se smířlivě usmál, složil Vaišnavům poctu a odešel učit Svě studenty v domě zbožných Mukundy a Sanjayi. Jeho vlasy ještě voněly sladce od léčebného oleje, když Pán Gaurasundara usedl mezi Svě stoupence a začal učit. V tomto shromáždění Pán vypadal jako drahokam obklopený mnoha drahocennými šperky. Je nemožné najít řádný příměr. Jako kdyby to Pán Narayana v Badarikasramu seděl ve středu Svých

oddaných, jako byl Sanaka a další. Není pochyb, že Sacinandana je tentýž Pán Narayana, Nejvyšší Osobnost. Takto sehrál Svoje školské zábavy s Jeho studenty a oddanými.

Po několika hodinách vyučování Gaurasundara a jeho studenti v poledne skončili a šli se vykoupat do Gangy. Poté se Pán vrátil domů, aby vykonal Svě denní uctívání Pána Višnu. Obětoval vodu Tulasi Devi, obcházejíc ji, potom usedl, aby pojedl Svě jídlo, zatímco zpíval jméno Pána Hariho. Lakšmí Devi předložila prasadam svému Pánu, zatímco matka Saci na Něj hleděla a vnímala Pánovu krásu ke svému plnému uspokojení. Po jídle Pán žvýkal betelové listí a ulehl, zatímco Lakšmí Deví omývala Jeho lotosové nohy. Chvíli si odpočal v transcendentálním spánku, potom vstal, znovu vzal Svoje knihy do rukou a opustil dům. Venku na ulici Gaurasundara dával a přijímal velké štěstí při setkání s každým, koho potkal. Nikdo nevěděl, že byl ve skutečnosti Nejvyšší Pán, ale každý Mu skládal pocty. Nejvyšší Osobnost Božství Šrí Sacinandana krácel náhodně přes město kde Ho každý mohl vidět, ačkoliv je nedostupný dokonce polobohům. Jednou Nimai přišel do domu tkalce. Tkadlec přijal svého hosta s poklonou. "Přines Mi nějaký skvělý kus oděvu!" řekl Pán a tkadlec okamžitě vytáhl velice dobrý oblek. "Kolik za to budeš chtít?" zeptal se Nimai. "Cokoliv mi Ty chceš dát," odpověděl tkadlec. Nimai odhadl cenu a řekl: "Dnes nemám žádné peníze." "Můj drahý vážený bráhmane," naléhal tkadlec, "Můžeš mi to dát za deset či patnáct dní. Vem si ten oděv a odnes ho. Jestli jsi uspokojen, můžeš mi zaplatit později." Nejvyšší Pán vrhl Svůj milostivý pohled na tkalce a opustil jeho dům. V domě mlékařů Nimaie přijali úměrně Jeho postavení bráhmana. "Přines Mi nějaké mléko a jogurt," řekl Gaurasundara, "Dnes chci od tebe přijmout nějaký milodar." Mlékaři Nimai připadal jako zosobněný anděl pro Jeho nádhernou krásu. Starostlivě a s velkou poklonou Ho pohodlně usadil a začal se Mu věnovat. Láskyplně Ho nazýval Strýčku. "Pojď, strýčku, vejdi do mého domu a vezmi si rýži," řekl mlékař, svíraje Nimaiovu paži, jako kdyby Ho chtěl přitáhnout. "Ne, přijď do mého domu pro rýži! Už si ani nevzpomínám, kdy Jsi byl v mém domě předešle?" řekl jiný žertovně.

Ve skutečnosti Nimai nikdy nenavštívil jejich domy, vyjma ve Svě předcházející inkarnaci jako Šrí Kršna. Mlékař nemohl znát důvod jeho žertů, ani Nimaie odhalit. On byl spokojen se Svým tajemstvím. Mlékař připravil mléko, vyčištěné máslo, jogurt, krém a tvaroh a obětoval to Pánovi. Pán byl spokojen s mlékařem a po požehnání odešel do domu voňavkáře. Výrobce parfémů přijal Pána s velkou úctou a obětoval modlitby Jeho lotosovým nohám. "Drahý bratře, přines Mi nějaký dobrý parfém," řekl Nimai. Voňavkář okamžitě odešel dovnitř a přišel zpět se svou nejlepší nabídkou. "Jaká je cena?" zeptal se Nimai. "Ty víš všechno," odpověděl voňavkář. "Bylo by ode mne správné žádat od Tebe placení? Vem si tento parfém a užívej ho pár dní. Jestliže Ti parfém bude vyhovovat, můžeš mi zaplatit, co budeš chtít." Voňavkář pomazal Nimaiovo tělo vonným olejem a získal nepopsatelnou radost ze své služby. Jak mohl zůstat nedotčen, když sloužil krásnému tělu Pána, které přitahuje srdce všech živých bytostí? Nimai požehnal voňavkáři a šel do domu květináře. Květinář byl ohromen zázrakem, když viděl takovou nanejvýš okouzující

osobu. Složil své poklony Pánovi a s úctou a obdivem Mu nabídl místo k sezení. "Chtěl bych velice krásnou girlandu, ale nemám s Sebou žádné peníze," řekl Nimai. Poznávaje znaky božství na Pánově osobě, květinář řekl: "Tobě musím dát cokoliv." Květinář připravil krásnou girlandu a umístil ji kolem Pánovy šíje. Uspokojený Pán se začal úsmívat na své stoupence a studenty, kteří Ho doprovázeli. Pán požehnal květináři a odešel dál do domu obchodníka s betelovým listím.

Obchodník viděl, že ho anděl osobně přišel navštívit. Nejprve se dotkl lotosových nohou Pána, pak Mu nabídl sedačku. "Je mým velkým štěstím, že jsi navštívil mé skromné obydlí." Sám od sebe připravil betelové listí pro Pána a předložil Mu to. "Proč Mi dáváš tento betel bez placení?" zeptal se Pán se sladkým úsměvem. "Já prostě jedním podle návodu svého srdce," řekl obchodník. Pán byl spokojen s obchodníkovou prostou úctou a byl uspokojen žvýkáním betelu, který dostal. Obchodník udělal balíček obsahující betelové listí a další cenné chutné koření jako camphor a obětoval to Pánovi s důvěrou a úctou. Vrátil se a přijal bezpříčinnou milost Pána. Nimai pokračoval v návštěvách lidí v Navadvipu tímto způsobem. Jako přesná napodobenina Mathury byla Navadvipa bohatým městem už před příchodem Pána. Většina obyvatel se zaměstnávala rozvojem města. Toto všechno bylo připraveno na přání Pána. Navadvipa byla připravena přijmout Inkarnaci Nejvyšší Osobnosti Božství. Stejně jako se Pán Kršna v Mathuře setkával s různými obyvateli, v této inkarnaci Pán Caitanya sehrál tytéž zázračné zábavy. Pán pak navštívil dům obchodníka s ulitovými lasturami. Kupec přijal Pána s velkou úctou a složil poklony Pánovým lotosovým nohám. "Drahý bratře, prosím přines Mi krásnou lasturu," řekl Nimai. Obchodník Mu ukázal velice krásnou lasturu a znovu Mu složil poklony, ale Pán se zeptal: "Jak si ji mám vzít, když nemám žádné peníze?" "Vážený bráhmano, prosím vem si tuto lasturu s Sebou. Můžeš mi zaplatit později, nebo jestliže bys nemohl zaplatit, nedělej si s tím starosti." Pán byl spokojen s lasturou i s obchodníkovou oddaností a požehnal mu. Tímto způsobem Pán navštívil mnoho domů v Navadvipu a prokázal každému z nich Svoji milost. Bylo jejich velkým štěstím, že obyvatelé Navadvipy získali útočiště u lotosových nohou Šrí Gauracandry a Šrí Nityanandy. Plná nezávislá Nejvyšší Osobnost Božství Šrí Gauracandra potom odešel do domu astrologa. Astrolog viděl před sebou božskou osobnost, vyzařující duchovní záři a pokorně Mu skládal své uctivé poklony a nabízel místo. "Slyšel jsem, že jsi dobrý astrolog," řekl Pán. "Řekni Mi, kdo jsem byl v Mém předcházejícím zrození." Astrolog zazpíval svoji Gopala mantru a vstoupil do meditace. Viděl čtyřrukou podobu Pána Kršny s pletí temného monsunového mraku. Pán držel v rukou lasturu, Sudaršana čakru, kyj a lotos. Viděl Pána koupat se v božské záři s klenotem Kaustubha kolem šíje a hrudí označenou Šrívatsou. Viděl Kamsovu věznicí, Vasudevů a Matku Devaki držící novorozené dítě v pozdní noci. Tehdy Šrí Vasudeva odnesl plačící dítě do Gokuly pro Jeho záchranu. Pak astrolog viděl Pána jako okouzlující dvojrukého malého chlapce bez oděvu. Drahokamy kolem Jeho boků sladce cinkaly při každém pohybu a obě Jeho ruce byly naplněny máslovým krémem. Astrolog viděl tytéž božské znaky na Šrí Caitanyovi, které jsou vždy vidět na Gopalovi, formě Kršny, o které meditoval denně.

Ještě jednou se astrologova vize změnila a viděl podobu Pána Syamanandy Kršny, hrajícího na Svou flétnu, zatímco gopie kolem Něho hrály na jiné hudební nástroje. Překvapen zázrakem astrolog rozevřel oči a prohlížel si krásnou podobu Pána, než pokračoval v meditaci. Potom se modlil ke svému uctívanému Pánu Šrí Gopalovi: "Ó Gopalo, prosím zjev mi skutečnou totožnost tohoto mladého bráhmána." Astrolog zatím viděl v meditaci Nejvyššího Pána s pletí barvy trávy durba, jak drží luk v jedné ruce, zatímco sedí na královském trůnu. Pak viděl Pána jako kance Varahu, zvedajícího zemi mezi Svými tesáky, když ji velkolepě vyzvedl z hlubin oceánu. Viděl Pána Nrsimhadevu, polo lidskou, polo lví inkarnaci, který se zjevil, aby ochránil Své čisté oddané. Pak se Vamana zjevil v obětní aréně Baliho Maharaji, následován rybou Matsya, zachraňujícího Védská písma před zničením ve vodách zániku. Během meditace zbožný astrolog viděl Pána Balaramu nesoucího Svůj božský pluh, potom viděl Jagannatha a Balaramu se Subhadrou stojící mezi nimi. Všechny inkarnace Pána se zjevily astrologovi, ale přesto pro Pánovu iluzorní energii nemohl rozumět hlubokému významu jeho božské vize. Astrolog byl zmaten a uvažoval pro sebe: "Možná tento bráhmána je veliký odborník ve zpívání manter pro inkarnace, nebo by mohl nějaký polobůh v podobě bráhmána zkoušet krátit si dlouhou chvíli a zkoušet mne. On přirozeně vlastní mimořádnou záři. Možná přišel jako astrolog a jasnovidec zahanbit mne." Pán přerušil jeho myšlenky a řekl: "Co vidíš? Řekni Mi, kdo Jsem. Řekni Mi všechno do detailu." "Prosím, nyní jdi," řekl zmatený astrolog. "Později odpoledne, až zazpívám své mantry pečlivěji, Ti mohu říct všechno." Pán mu popřál štěstí a odešel do domu Svého drahého přítele Šrídhary. Pán byl vždycky spokojen se Šrídharovým chováním a užíval jakékoliv výmluvy, aby ho navštívil. Chtěli rozmlouvat důvěrně i žertovat spolu. Tímto způsobem jim několik hodin dne přešlo velice šťastně. Šrídhara nabídl Pánovi poklony a sedačku, jakmile přišel. Šrídhara klidná a jemná osobnost stála ve zřejmém kontrastu k Nimaiově bouřlivé povaze. "Šrídharo, ty stále zpíváš jméno Pána Hariho, tak jaký je důvod tvého trápení? Sloužíš manželku a pánu Šrí Lakšmí Devi, Bohyně Štěstí, tak proč máš stále nouzi o jídlo a šaty?" "Nejsem hladový," odpověděl Šrídhara, "A jak můžeš vidět, mám si co obléci. Nejsou to žádné skvělé šaty ani správná velikost, ale moje tělo je zakryté." "Ale Šrídharo," přel se Pán, "Šaty jsou děravé na několika místech a Já vím, že nemáš ani stéblo rýže v domě. Dívej se kolem sebe! Všichni občané uctívají Bohyni Candi, (Matku Durgu) ničitelku všeho živého a žádný z nich netrpí nouzí o jídlo, útočiště nebo oděv." "Máš dobrý nápad," odpověděl Šrídhara, "Ale všeobecně řečeno, jejich život je téměř stejný. Král může žít v paláci obklopen bohatstvím a jíst přepychově, zatímco ptáci žijí v otevřených prostých hnízdech na stromě pohromadě a sbírají si své vlastní pokorné jídlo. Ale v podstatě každého přístup k životu je podobný. Dle Pánova záměru každý z nás musí mít potřeby a povinnosti a to způsobí, že se chováme více či méně stejně. Já osobně dávám přednost životu, jaký prožívám nyní." "Jsem si jist, že máš nesmírné bohatství někde schované," dotíral Pán, "a že si potají pochutnáváš na bohatém jídle. Brzy to oznámím všem, aby viděli, jak ty stále klameš lidi." "Pojď do mého domu, drahý učený bráhmáne," zval Ho Šrídhara, "A podívej se Sám. Nemůžeš tu najít žádný

majetek." "Nezbavíš se mne tak snadno," řekl Nimai, "Řekni, čím bys Mě chtěl nakrmit?" "Udělal jsem jenom miskou listí ze stromů," odpověděl Šrídharma. "Což mohu já nabídnout Tobě takovou nicotnost, vážený bráhmane?" "Nechci se teď dotknout Tvého ukrytého bohatství: však je dostanu později," ujistil Nimai. "Ale jestliže Mi dáš banánový kořen a nějaké banánové stonky, bude to lepší, než kdybys Mi dal peníze, a Já už se s tebou nebudu víckrát hádat." Šrídharma uvažoval pro sebe: "On je velice výbojný bráhman. Někdy by mě stejně ztloukl. Ale stejně, kdyby mne ztloukl, co můžu dělat? Já skutečně nemohu dopřávat Mu všechno, co požaduje každý den. Ale vidím, že má božskou podobu; není to obyčejný člověk s touhou po majetku. Jestliže ode mne něco přijme, silou či nějakou jinou lstí, můj majetek, tehdy mne od něj osvobodí. Myslím, že je to můj dobrý osud, nebudu se zlobit pro svou chudobu, budu pokračovat a dávat Mu, cokoliv chce." Když uskutečnil své rozhodnutí, Šrídharma oslovil Pána: "Drahý Bráhmane, Ty mi nemůžeš zaplatit to, co ostatní. Dám Ti, cokoliv mám ve své nouzi, s otevřeným a šťastným srdcem. Vem si Svoje banány a jinou zeleninu, vezmi šálek listí, který Ti dávám, a prosím, víckrát se se mnou nehádej."

"Ano, to je velice uspokojivá dohoda," řekl Nimai. "Můžeme se přestat hádat, ale prosím dohlédni, abych dostal dobrou kvalitu banánů, banánových stonků a ředkviček." Denně Pán jedl se Šrídharou jeho listí, pochutnával si na jeho banánech, banánových stoncích, ředkvičkách a Šrídharově vaření všeobecně. Když vyrostla na Šrídharově střeše hromada dýní, Pán je uvařil ve zvláštní přípravě s mlékem a kořením. Jednoho dne se Pán zeptal: "Šrídharo, co chceš ode Mne? Jakmile Mi řekneš, vrátím se domů." Šrídharma odpověděl: "Ty jsi bráhman, součást Nejvyššího Pána Višnu." "Ne, ty mne neznáš," řekl Nimai. "Já patřím do společnosti pasáček krav a mlékařů. Ty Mne vidíš jako brahminského mladíka, ale Já Se považuji jen za prostého mlékaře." Šrídharma se zasmál Pánovu tvrzení; nemohl poznat svého vlastního Pána a mistra, oklamán Pánovou vnitřní silou. "Šrídharo, chci ti odhalit jednu esoterickou pravdu. Vidíš řeku Gangy? Já jsem zdrojem Gangy."

"Ó, Nimai Pandito! Nemáš strach před takovým zneuctěním Gangy devi?" zeptal se rozrušeně Šrídharma. "Lidé obvykle zvažní a usadí se, když jsou starší, ale Tvoje lehkomyšlnost, vidím, je dvakrát větší než ve Tvém dětství!" Po schůzce se Šrídharou se Nimai Pandita vrátil domů. Vešel do chrámové místnosti Pána Višnu a Jeho studenti to uvítali jako známku, že se mohou také vrátit do jejich domovů. Povstávající úplňkový večer vznítí zázračné duchovní city v Pánu Nimaiovi. Vzpomínky na měsíc nad Vrndavana Candrou se vzňaly uvnitř Jeho srdce. Nimaiova flétna hrála mimořádně krásnou melodii, kterou však pouze matka Saci mohla slyšet. Flétna, okouzlující všechna stvoření, se vkradla Matce Saci do srdce, unášejíc ji na perutích extáze. Zvolna znovu nabyla vnější vědomí a po uklidnění své mysli uslyšela krásnou melodii. Okouzlující flétna se zdála přicházet ze směru od Gaurasundry. Hudba přilákala Matku Saci z jejího pokoje do chrámové místnosti, kde spatřila Nimaie. Zvuk flétny naprosto utichl a na hrudníku svého syna viděla povstávající úplňk a nezměrnou nebeskou klenbu. Byla přemožena úžasem a rozhlížela se tvrdošíjně do všech směrů, než se vrátila do svého pokoje. Usedla a

přemýšlela, co slyšela a viděla, ale nemohla najít správné vysvětlení. Matka Saci byla šťastná, vidíc Nimaiovy nekončící nadpřirozené úkazy. Mnoho nocí slyšela lidi zpívat, tančit a hrát na nástroje, jako by probíhala nějaká slavnost. Někdy si všimla, že celý dům, dveře, zdi a okna vyzařují nádherné světlo. Některé dny viděla božsky krásnou ženu - přitažlivou jako Lakšmí, Bohyně Štěstí - toulat se s lotosovými květinami v rukou. Příležitostně viděla zářivé polobohy, kteří chvílemi vycházeli a zacházeli dovnitř. Vize Matky Saci nebyla přirozeně představa. Byla ztělesněním oddané služby Nejvyššímu Pánu Kršnovi a všechny Vědy ji oslavují. Pouhý její pohled na jakoukoliv osobu ji mohl očistit tak, že mohla mít tytéž transcendentální vize.

Šrí Gaurasundara, Nejvyšší Pán, který je Kršna Osobně, žil inkognito v Navadvipu, prostě vychutnává Svou vlastní božskost. Někdy zjevil Svou skutečnou totožnost, ale žádný z Jeho věčných služebníků Ho nemohl rozpoznat. Ve Své Navadvipské zábavě Pán vypadal jako velmi pyšný - skutečně neměl soupeře v domýšlivosti. Když Nejvyšší Pán předváděl jakoukoliv zábavu, Jeho činnosti nemohly být srovnávány s kýmkoliv. Když Pán chce předvádět Své rytířské zábavy, tehdy se nenajde nikdo, kdo by odolal Jeho mistrovství se zbraní. A když chce odhalit Své milostné zábavy, tehdy okouzlují srdce miliónů krásných dam. Když chce užívat bohatství, jsou Jeho majetek a velkolepost neporovnatelné. Nyní ve Své zábavě učeného vzdělance neměla žádného soupeře Jeho nestoudná domýšlivost, ale když sám Pán přijal odříkavý řád života, kdo Ho mohl překonat v oddanosti, úsilí a odříkání? Je někdo ve třech světech, kdo by Mu mohl být soupeřem? Ve všech Jeho inkarnacích a zábavách vyvrcholením všech činností je dobrovolná láskyplná porážka rukou Jeho čistých stálých oddaných. Jednoho dne se Pán procházel hlavní třídou Navadvipy obklopen několika Svými studenty a stoupenci. Jeho pohyby, oděv a chování byly královské a měl na sobě zlatě žluté dhoti přesně jako Kršna. Tvář odrážela záři miliónů úplňků a měl sytý červený rty. Lidé na něj hleděli a říkali: "Je to anděl osobně?" Jeho vysoké čelo zdobil znak tilaku, Jeho ruka svírala knihy a každý, kdo spatřil Jeho oči jako lotosová poupata, byl osvobozen od všech hříšných myšlenek a reakcí.

Pán měl nepokojnou povahu. Jak kráčel kolem se Svými studenty, kýval radostně pažemi. Šrívasa Pandita také právě procházel touto ulicí a jakmile uviděl Pána, okamžitě pocítil velké štěstí. Pán složil Svoje poklony Šrívasovi Panditovi, jakmile ho viděl. Šrívasa Pandita, velkomyslná osobnost, požehnal Pánovi slovy: "Nechť prožiješ dlouhý život." Pak se s úsměvem dotazoval: "Kde jsi byl až dosud, můj drahý výlupku ješitnosti? Co marné práce se mnou mrháš časem namísto uctívání Nejvyššího Pána Kršny! A proč utrácíš dny a noci neustálým poučováním lidí? Proč nechceš dovolit lidem se vychovávat sami tak, aby mohli dostat vědomí o Pánu Kršnovi a procesu oddané služby? Jaký je užitek výchovy a vzdělání, jestli ne oddaná služba, když ne nejzazší cíl? Od nynějška neztrácej ani chvíli v marných aktivitách. Stal jsi se vzdělaným; nyní využívej svůj čas uctíváním Pána Kršny."

"Ó vážený Pandito," odpověděl Nimai, "Jsem si jist, že tvojí milostí je oddaná služba Kršnovi stejně možná pro Mne." Laskavý Pán opustil Šrívasu Panditu a šel na

břeh Gangy. Pánova krása byla nepopsatelná, když seděl ve středu Svých studentů. Můžeme říct, že vypadal jako měsíc obklopený hvězdnatou nebeskou klenbou. Ale tento průměr je nesprávný, měsíc není bez vady. Dorůstání a ubývání zmenšuje jeho slávu, zatímco všepřitažlivá krása Pána je stálá. Proto by takové porovnání bylo nesprávné pro popis Pánovy krásy. Srovnávat ho s Brhaspatim je také nepřiměřené, Brhaspati byl duchovní učitel pouhých polobohů, zatímco Nejvyšší Pán Gauracandra je nejvyšším útočištěm a učitelem všech živých bytostí. Srovnávat ho s andělem je také nesprávné, vzpomínky na anděly dávají povstat jen hmotným přáním a nakonec zármutku v srdci, zatímco vzpomínky na Pána přinesou očistění a osvobození z materiálního otroctví, skrze ně každý získá požehnaný věčný život. Vidíme, že všechny analogie jsou nepatřičné vyjma jedné, kterou ochotně přijímám svým srdcem. Na břehu Jamuny Šrí Nandakumar Kršna seděl obklopen Svými kamarády, pasáčky krav. Tentýž Kršnacandra a ti samí pasáčky krav také seděli na břehu řeky Gangy. Kdokoliv spatřil okouzlující tvář Pána, okamžitě zažíval nevysvětlitelnou extázi. Pánova čistá zářivá podoba nadchla mnoho myslí lidí, kteří tam byli. Někdo řekl: "Taková nádherná záře je nemožná pro člověka." Jiný se dohadoval: "Tento bráhmana musí být část nebo expanze Pána Višnu." "Přišel naplnit proroctví, že bráhmana bude králem Bengálska. Mohu vidět všechno znaky královského původu na Jeho těle," řekl jiný.

Lidé pokračovali a říkali svá mínění, jak jim intelligence dovolila. Nimai, cynosure obyvatel Navadvipy, seděl mezi Svými studenty, kritizujíc a umenšujíc jiné učitele v Nadii. Chtěl důkladně porazit argumenty všech ostatních, aby Svou nadřazenou inteligencí znovu potvrdil tytéž argumenty, jež právě porazil. "Chci vidět toho učence, který má odvalu přijít a přit se se Mnou!" vyzýval Nimai. "Kdo má dostatečnou inteligenci, aby porazil Moje argumenty?" Tímto způsobem se Nejvyšší Pán chvástal a takto ničil falešné ego učenců z Navadvipy. Pán měl nespočet následujících Ho studentů. Lidé chtěli prostě přijít a odevzdat se Pánovi. Každodenně mnoho mladých bráhmánů přicházelo a modlilo se k lotosovým nohám Pána: "Ó velký učenče, chci studovat pod tebou tak, abych se něčemu naučil. Prosím, buď laskavý a splň mi toto přání." Pán se usmál a přijal je všechny, a tímto způsobem Jeho studentů přibývalo každý den. Nejcennější drahokam Vaikunthských planet seděl mezi Svými studenty na břehu řeky Gangy, zjevujíc Své zázračné a šťastné zábavy. Zbožní lidé mohli všichni vidět Pána a každý v Navadvipu mohl cítit Jeho duchovní sílu. Byl to projev velkého množství dobrého osudu, že tito lidé nahromadili požehnání, jež zažívali právě spatřením Pána. Každý se mohl osvobodit z materiálního otroctví prostě spatřením této šťastné duše a jeho srdce přestalo zažívat utrpení požehnanou existencí Nejvyššího Pána. Ale běda mi, přijal jsem hříšné a ničemné zrození. Nebyl jsem zrozen v té době. Můj život je zbaven krásného transcendentálního pohledu Pána Gaurasundary. Přes to všechno, Ó Pane Gauracandro, prosím uděl mi milost, abych mohl vzpomínat na tuto Tvoji zábavu v každém zrození. Kdykoliv Ty a můj Pán Nityananda provádíte svoje transcendentální zábavy se svými věčnými společníky, ať mohu také já být přítomen jako tvůj pokorný a bezvýznamný služebník. Pán Šrí Kršna Caitanya a Nityananda Prabhu

jsou můj život a duše. Jejich bezvýznamný služebník Vrndavana Dasa skládá tuto pokornou píseň k Jejich lotosovým nohám.

Adi Kapitola 13

Všechna sláva Pánu Gauracandrovi, nejzářivějšímu světlu bráhmanské třídy. Všechna sláva Pánu, jenž vdechuje nejhlubší pocity extáze do srdcí všech Jeho oddaných. Všechna sláva Pánu a mistru Govindy dasy, strážce dveří. Prosím, ukaž svůj milostivý pohled podmíněným živým bytostem. Všechna sláva císaři bráhmanů a vrcholnému klenotu mezi všemi učiteli. Všechna sláva společnosti oddaných Šrí Caitanyi Mahaprabhua. Pán Vaikunthy Nimai byl ponořen do nálady nestoudného a nadutého učence. Město Navadvipa v tyto dny bylo zařízením, hostícím mnoho učenců a učitelů dobře vzdělaných ve všech oborech písem. Tituly jako Bhattacharya, Cakravarty, Misra či Acarya byly obvyklé a jediná práce těchto učenců bylo učení. Jejich sportem byly debaty a svoje nesnášenlivé a netrpělivé způsoby dávali najevo, kdykoliv bylo zapotřebí vyhrát v argumentaci. Stejně když velevážený nadřazený učenec položil cennou otázku, jiní s ním nesouhlasili. Zvykem Pána Nimaie bylo stále kárat ostatní učence a vyvracet jejich argumenty přímo před nimi. Nebylo učitele v Navadvipu, který by mohl vzdorovat Pánovým argumentům a sestavit odlišné mínění. Jakmile viděli Pána, takový strach sevřel jejich srdce, že byli okamžitě pohřbeni. Kdokoliv hovořil s Pánem třeba náhodou, stal se Jeho oddaným služebníkem.

Pánova učenost a intelekt od jeho ranného dětství byla známa každému. V hloubi srdce také věděli, že Pán Nimai nemůže být nikdy poražen kýmkoliv. Pouhý pohled Pána způsobil pocit bázně a úcty mezi učiteli, takže byli přirozeně podřízeni v Jeho přítomnosti. Ale Jeho iluzorní energie zabránila komukoliv poznat Ho doopravdy. Pouze když ji Pán zjeví ze Své vlastní vůle, může někdo porozumět Jeho skutečné totožnosti. Ačkoliv Nejvyšší Pán je nanejvýš štědrý a má úctu každého, je plně Jeho osobním přáním, že někdo je schopen pochopit Jeho důvěrné transcendentální zábavy. V Navadvipu Pán Gauracandra prováděl Své transcendentální zábavy v náladě učence a klamal každého o Své pravé totožnosti. Jednou velice učený, ale povýšený učenec těšící se titulu Digvijaya (význam: ten, kdo pokořil učence ze všech směrů) přišel do Navadvipu. Byl zasvěceným oddaným Bohyně Učenosti Sarasvati, a okouznil ji zpíváním její usmiřovací mantry. Matka Sarasvati je současně všeobecnou matkou; neliší se od Lakšmí Devi, věčné společnice Nejvyšší Osobnosti Božství Pána Narayany. Lakšmí Devi je ztělesněním transcendentální láskyplné služby Nejvyššímu Pánu, je vnitřní silou Pána a je stále umístěna na Jeho hrudi. Na bráhmanovo přání a vlivem osudu přijal od ní dobrodiní stát se Digvijayou, učencem. Pro ni dát takovou výhodu bylo docela snadné, je způsobila obdařit kohokoliv stejně vzácným darem transcendentální oddané služby Nejvyššímu Pánu Narayanovi. Když přijal toto dobrodiní přímo od Bohyně Sarasvati, bráhman odešel, aby prošel celou zemí, podrobujíc si učence, kamkoliv přišel. Všechno písmo zněla na konci jeho

jazyku. Nikdo na tomto světě ho nemohl vyzvat. Mnoho lidí toužilo sledovat jeho předvádění hlavních disertací, neboť přišel nevyzýván a neporažen kýmkoliv.

Když sláva Navadvipy jako centra velkých učenců došla k jeho uším, přitáhl sem s velkým doprovodem v čele procesí slonů, koní i lidí. Novinka se roznesla jako požár v každém domě Navadvipy a způsobila vlnu zmatků. Po podrobení učenců ze všech zemí přišel Digvijaya nakonec do Navadvipy. Učitelé z Navadvipy se poplašili, když vyslechli, že dostal přímou ochranu Bohyně Sarasvati. V těch dnech Navadvipa byla největším a nejslavnějším centrem učenosti na celém světě. Kdyby Digvijaya porazil její učence, sláva Navadvipy by se zmenšila a svět by slyšel o jejím selhání. Zase nikdo neměl odvahu vyzvat ho, neboť byl příjemcem zvláštního dobrodiní Matky Sarasvati. Každý říkal, že Matka Sarasvati se zjevuje na jeho jazyku, kdykoliv promluví. Jak by ho mohl porazit pouhý člověk? Stovky učených Bhattacharyů sídlící v Navadvipu byly zachváceny úzkostí a zanechaly všech činností; Navadvipa se vzrušeně těšila, jak se blíží čas souboje intelektuálních sil. Všechno to popsal detailně Šrí Gauranga Svým studentům. "Po podrobení si všech ostatních částí světa, Digviraja Pandita přijde do Navadvipy vyzvat naše učence k debatě. Řekl, že dostal zvláštní poctu Bohyně Sarasvati a vstoupil do Navadvipy s velkým průvodem koní, slonů, palanquinů i lidí. Řekl, že pokud nenajde vyzývatele mezi Navadvipskými učiteli, chce dopis o vítězství vydaný těmi nejlepšími."

Pán Gauracandra vyslechl své studenty s úsměvem, připomínaje jim povahu Absolutního: "Poslyšte bratři, řeknu vám o současné situaci. Nejvyšší Pán nemusí snášet nikoho, kdo neustále dává najevo drzost. Kdykoliv najde někoho zatíženého domýšlivostí na nějaké osobní kvality, okamžitě změni příčinu jeho pýchy. Ovocný strom a osoba vybavená dobrými kvalitami bude nevyhnutelně náchylná k ponížení. Měli byste slyšet ostatní velké dobyvatele, jako Hoi Hoi, Nahusam, Benah, Banah, Narakah Ravana atd. Což Nejvyšší Pán opomněl zmenšit jejich zpupnou pýchu? On nikdy nedovolí takovou potupnou drzost. Tady v Navadvipu bude svědectví konce tohoto povýšeného učence." Pán se bavil se Svými studenty tímto způsobem. Večer zašel na břeh řeky Gangy, pokropil vodou z Gangy Svoji hlavu, složil jí poklony a pak usedl ve středu Svých studentů. Pán přednášel o různých otázkách náboženství a jeho odlišných vysvětleních z Písem. Nikdo nicméně nevyrozuměl, že Pán současně přemýšlí o způsobu, jak by mohl porazit Digvijayu Panditu.

"Tento bráhman se stal nanejvýš nadutým a myslí si, že nikdo na tomto světě ho nemůže porazit," uvažoval Pán. "Jestliže ho pokořím přede všemi, bude to pro něho jako ohavná smrt. Lidé ho budou zneuctívat, ztratí všechno a případně zemře ponížením. Proto se s ním musím utkat tajně na opuštěném místě a tak zabránit jeho zániku. Jenom tak mohu zastínit jeho ješitnost, aniž ho zničím." Zatímco Nejvyšší Pán přemýšlel, nějakým způsobem Digvijaya přišel ke Ganze. Jak se soumrak vytratil do noci, řeka Ganga viděla zářící vzestup úplňku na mírné, čisté obloze. Nejvyšší Pán zářil ve středu Svých studentů a Jeho vybraná krása okouzila všechna stvoření. Sladký úsměv zdobil ruměncem měsíci podobnou tvář Pána a Jeho krásné oči rozdávaly transcendentálně milostivý pohled. Perly nebyly dostatečně zářivé v porovnání s Jeho zuby a Jeho rty mohly být snadno zaměněny za zářící slunce. Jeho

ladné a jemné tělo bylo zosobněním slitování. Jeho dokonalá hlava byla pokrytá kadeřemi barvy havraní černi; Jeho půvabná lví šíje přecházela dokonale do krásných širokých ramenou. Byl oblečen do božsky vybraného oděvu, Jeho dokonale utvářené tělo bylo velké a srdce ovládala Jeho štedrá povaha. Bráhmanskou šňůrou zavěšenou volně přes jeho rameno byl oblouk Ananty Šéši. Jeho dlouhé paže dosahovaly půvabně ke kolenům a Urdhapurna tilaka zdobil Jeho široké čelo uchvacujíc srdce každého. S dhoti uvázaným elegantně kolem boků, Šrí Gauranga seděl se zkříženými nohama v pozici jogína, ustanovujíc a vyvracejíc různé argumenty Jeho obvyklým způsobem mluvy. Mnoho studentů se tísnilo okolo Mahaprabhua celý večer a Digvijaya Pandita byl znepokojen, když viděl to zázračné shromáždění. "Je to ten Nimai Pandita?" uvažoval. Neviditelný komukoliv stál očarován pánovou mimořádnou krásou. "Kdo je ten člověk?" dotazoval se jednoho studenta. "To je slavný Nimai Pandita." odpověděl student.

Po složení poklon Ganze, Digvijaya přistoupil trochu blíž k Pánovi. Poznávaje ho, Nimai se na něj usmál a ochotně mu nabídl místo. Když pokořil všechny učence v zemi, Digvijaya Pandita byl přirozeně beze strachu, ale v přítomnosti Pána byl naplněn bázní. Záměrem všemocného Nejvyššího Pána, když se k Němu někdo přiblíží ve vítězí náladě, je naplnit ho bázní a strachem. Pán si vyměnil pár slov s Panditou a položil mu několik otázek. "Jsi nanejvýš mnohostranný básník," řekl Pán. "Není nic, co bys nedokázal dokonale popsat. Proto prosím, objasni zázračnou slávu svaté Gangy, aby kdo naslouchá, byl osvobozen od hříchu." Velice potěšený Digvijaya Pandita začal bezodkladně skládat a recitovat nevyrovnatelné verše ke chvále svaté řeky. Kdo si může představit nespočetné způsoby, jimiž popisoval Matku Gangu! Verše hbitě plynuly z jeho rtů a hlas souzněl jako stálé dunění hromu. Přirozeně se zdálo, že Matka Sarasvati se osobně zjevila na špičce jeho jazyka. Cokoliv vyslovil, bylo přesně vhodné. Je pro člověka možné najít chybu v jeho působivé básni? Zdálo se, že nikdo z nich jí zatím ani nemohl přesně rozumět. Nimaiovy stovky studentů, kteří se tady shromáždili, zíraly na Panditu s ústy dokořán. "Ó Pane Rámo," řekli, "Jak zázračné! Je možné pro člověka složit takové působivé básně?" Jeho sloky byly hýřivě vyzdobeny nejvýlučnějšími tvary slov použitými v nejvhodnějších tvarech. Jeho slova přivedla do rozpaků také učence, kteří tu byli. Až víc než za hodinu Digvijaya skončil a recitoval své nevyrovnatelné verše; zdálo se, že nebude konce jeho nádhernému proslovu.

Když nakonec skončil, Pán se sladce usmál a řekl: "Tvá poezie je tak výlučná, že nikdo nemůže rozumět významu, dokud mu ji nevysvětlíš. Verše, které jsi složil, jsou přirozeně vhodné pro oslavování Gangy, ale snažně tě prosíme, vysvětlí je pro nás." Pánova sladká slova zapůsobila jako jedovatý nápoj a on začal vysvětlovat své verše. Ale jakmile začal hovořit, Pán ho přerušil upozorněním na tři chyby - jednu na začátku, jednu uprostřed a jednu na konci Panditovy skladby. Pán řekl: "Podle gramatiky tvary slov, které jsi použil, mají početné chyby. Prosím řekni nám, v jakém smyslu jsi je použil." Digvijaya Pandita, nejpřednější z oblíbených synů Matky Sarasvati, ztratil svou inteligenci. Zkoušel to, ale nemohl najít ve své skladbě správné vysvětlení pro chyby, jež Nimai nalezl. Omdlel a zmateně se pokoušel

obhájit svou skladbu, přijal později kritiku Pána, který pak osvětlil vady ve vysvětlení stejně dobře jako verše. Punditův nevyrovnatelný talent zdánlivě vyprchal a situace mu byla čím dál víc nepochopitelná. Nemohl dokonce porozumět ani vlastní totožnosti. Pán Nimai pak řekl: "Nechme tedy tuto báseň stranou a složme nějakou jinou." Ale běda, velký svět si podrobující Pundit nebyl schopen složit další verše. Seděl před Pánem ve stavu naprostého zmatku. Ovšem také Védy upadají do rozpaků v přítomnosti Pána. Mocné osobnosti jako Ananta Šéša, Pán Brahma a Pán Šiva - které mohou každá stvořit vesmír pouhým pohledem - byly také oklamány Pánovou přítomností. Zmatek Digvijayi Pandity před Nimaielem není překvapením, protože také Matka Lakšmí, Matka Sarasvati a ostatní vnitřní energie Pána, který může oklamat všechna stvoření, bývají samy oklamány Nejvyšším Pánem a takto zůstávají navždy v méněcenném postavení. Recitátor Véd Pán Šéša a skladatel Véd Šrí Veda Vyasa jsou stejně zmatení v přítomnosti Pána, co tedy říct o pouhém Digvijayovi Panditovi. Je nemožné pro jakéhokoliv lidského soupeře přesáhnout Pána, proto říkám, že všechny jeho činnosti jsou mimořádné. Cokoliv Nejvyšší Pán dělá, je stále pro nejzazší dobro trápených živých bytostí, aby je osvobodil od hmotného otroctví.

Zatímco Digvijaya Pandita bojoval a polykal svou potupnou porážku, studenti se začali vzrušeně smát a hihňat. Pán je okamžitě zastavil a řekl mírná slova útěchy Panditovi: "Dnes už s tím skončíme. Prosím vrať se domů a zítra můžeme pokračovat v diskusi. Musíš být unavený po složení tak dlouhé básně. Je už také velice pozdě; brzy nadejde čas spánku." Pánovo chování bylo tak laskavé a soucitné, že ani poražený soupeř netrpěl ponížením. Ačkoliv Pán zvítězil, přesto řekl slova týkající se učenců a učitelů z Navadvipy. Také Digvijayovi Panditovi řekl: "Prosím jdi nyní domů a studuj svoje knihy. Zítra tě požádám o otázky a ty musíš zkoušet zodpovědět je." Pán byl tak milostivý, že zlomyslným vítězstvím nechtěl zneuctit velkého učenice. V té chvíli každý pocítil potěšení. Učenci a učitelé z Navadvipy velice milovali Pána pro Jeho laskavé sklony.

Pán a Jeho studenti opustili shromáždění a šli domů, ale Digvijaya seděl samotný v naprostém studu a sklíčenosti. Myslel si pro sebe: "Matka Sarasvati osobně mi dala tuto výsadu. Prošel jsem celý svět a nenašel nikoho, kdo by troufal se se mnou utkat v debatě. Žádný odborník učený v šesti filozofických oborech jako je logika, sankhya, patanjali, virmansa atd., ani znalci šáster nemohli oťást moji autoritou. Jak je možné, že Pán dovolil tomuto bezvýznamnému učiteli děti porazit mne takovým způsobem? Když vidím sílu Matky Sarasvati podkopanou tímto způsobem, působí mi to stejné zděšení. Což jsem urazil Bohyni, že všechna můj talent a znalosti byly zničeny touto ponižující porážkou? Musím zkoušet rozhodnout se v této situaci." Potom zazpíval svoje mantry a uleh ke spánku. V jeho snu se soucitná Matka Sarasvati bráhmanovi zjevila a řekla mu důvěrně: "Ó učený bráhmane, poslyš mne! Chci ti nyní odhalit znalost, která není odhalena ani ve Védách. Jestliže z nějakého důvodu odhalíš toto tajemství komukoliv, okamžitě pozbudeš svoje tělo. Osoba, která tě dnes porazila, je skutečně Nejvyšší Pán celého kosmického zjevení. Jsem věčná služebnice Jeho lotosových nohou a Já váhám neopatrně stanout před Ním.

"Šrímád Bhágavatam se zmiňuje: 'Být zahanben jejím postavením iluzorní energie Pána nemůže být přednost, ale ti, kdo jsou jí zmateni, neustále mluví nesmysly, pohlceni myšlenkami jako 'To jsem Já' a 'To je moje'. Proto v Pánově přítomnosti bylo pro mne nemožné zjevit se na špičce tvého jazyka, jak jsem to dělala dříve. Ztrácíš svoji sílu, ale to není moje chyba. Mohlo by tomu být jinak? Pán Ananta Šéša, který popisuje Védy svými tisíci ústy, Pán Brahma, Pán Šiva a všichni ostatní polobozi Ho uctívají, ale jsou zcela zmateni v Jeho přítomnosti, co tedy říct o mně? On je Nejvyšší Absolutní Pravda, věčný, čistý, nedělitelný a neomylný. On je všemocný Nejvyšší Pán sídlící v srdci každého jako Nadduše. Ten, kdo se zjevil před tebou jako mladý bráhman není nikdo jiný, než Nejvyšší Osobnost Božství, nejzazší příčina zničení celého kosmického zjevení. Je to důsledek duality plodonosného jednání, znalostí, učenosti, dobra a zla, zjeveného a nezjeveného - všeho. Je to na Jeho přání, že všechny žijící bytosti od Pána Brahmy dolů zažívají štěstí a úzkost. On je Nejvyšší zdrojem všech inkarnací jako Matsya, Kurma a jiné. Je to On, kdo se zjevil jako Pán Varaha, aby pozvedl svět a znovu jako Nrsimha-deva, aby ochránil Svého oddaného Prahlada. Zjevil se znovu jako Pán Vamana a provedl darebnost Bali Maharajovi, Jeho lotosové nohy se staly pramenem Matky Gangy. Zjevil se v Ayodhyi jako Pán Ramacandra, prováděl mnoho zázračných zábav a nakonec zabil démona Ravanu. Je znám jako syn Šrí Vasudevy a Šrí Nandy Maharaji, ale nyní se zjevil jako mladý bráhman ponořený do zájmů učence. "Kde ve Védách je tato inkarnace Nejvyššího Pána zjevena? Kdo o ní bude vědět, jestliže Pán Osobně nechce odhalit Svou skutečnou totožnost? Stát se největším ze všech učenců na světě není skutečný význam zpívání mantry, kterou jsem ti dala. Poznal jsi skutečný vztah; směl jsi spatřit osobně Nejvyšší Osobnost Božství, Pána veškerého kosmického stvoření.

"Ó bráhmane, jdi rychle k Němu a přijmi útočiště u Jeho lotosových nohou. Odevzdej se Mu úplně! Nepředstavuj si že by má rada byl sen či halucinace. Silou mantry, kterou zpíváš, jsi mne přivolal sem a donutil mne odhalit ti nejdůvěrnější znalost Véd." Matka Sarasvati zmizela, když utěšila Pandita. Po procitnutí ze spánku se cítil očištěný a šťastný. Když ranní rozbřesk na východní obloze odnesl trápení, odešel a spěchal do Pánova domu. Padl k nohám Nimaie Pandity a skládal Mu poklony a Pán ho na oplátku zvedl a objal ho. "Proč, co je ti!" řekl Pán. "Proč se chováš tímto způsobem?" "Abych mohl získat tvoji laskavou milost," odpověděl Pandita. "Ale ty jsi slavný a učený znalec Digvijaya. Proč ke Mně takto přistupuješ?" zeptal se Pán.

"Ó Pane učených bráhmanů, prosím vyslyš mne. Nejvyšší dokonalosti ve všech činnostech se dosáhne pouze uctíváním Tebe. Ty jsi Nejvyšší Osobnost Božství, Pán Narayana. Zjevil jsi se jako bráhman v tomto věku Kali, ale nikdo nemá sílu pochopit Tvoji skutečnou totožnost. Nejistota vstoupila do mého srdce, když Jsi mi položil otázky a tam tiše zůstala. Nyní mám osobní realizaci, že Jsi velkodušný a osvobozený od jakékoliv pýchy, a moje realizace jsou v souladu s závěry všech Védských písem. "Porazil jsi mne třikrát, ale zdržel Ses útoku na mou čest. Je takové chování možné pro kohokoliv jiného než Nejvyššího Pána? Jsem přesvědčen že Jsi

Nejvyšší Osobnost Božství. "Cestoval jsem daleko široko - do Bengálska, Trihatta, Kasi, Gujarat, Vijaya Nagara, Anga, Banga, Tailanga, Udra a mnoha ostatních míst. Nej kvalifikovanější učenci v každém místě byli mnou poraženi. Nemohli stejně rozumět mým slovům, až Ty jsi v nich našel chybu. Až ve Tvé přítomnosti všechna má vzdělanost a intelekt jako by uletěly - nevím kam. Nyní chápu, že to pro Tebe nebyl mimořádný výkon, neboť jsi Pán a mistr Matky Sarasvati. Ona osobně mi to zjevila.

"Liboval jsem si v hmotné existenci, ale pro svůj nezměrně dobrý osud jsem přišel do Navadvipy a potkal Tě tváří v tvář. Byl jsem očarován a oklamán přáním hmotných znalostí a v sebeklamu jsem těkal a zanedbával skutečnou Absolutní znalost. Osud byl ke mně příznivý a tak jsem Tě potkal osobně. Ó Pane, laskavě mne očisti svým laskavým pohledem a znič moji nevědomost. Máš velkodušnou povahu a Jsi nakloněn k čestnosti jako nikdo jiný, u koho bych mohl žádat útočiště. Ó Pane, prosím pouč mne, abych už nikdy znovu nedovolil nesvatým touhám vstoupit do mého srdce." Jako pokorný a bezvýznamný muž mluvil Digvijaya Pandita kajícně před Pánem. Šrí Gaura Sundara odpověděl: "Ó učený bráhmáne, jsi velice šťastný, protože Matka Sarasvati sídlí na špičce tvého jazyka. Ale podrobovat si svět světskými znalostmi není vhodným cílem pro toho, kdo dosáhl skutečné moudrosti. Znalosti mají cenu, pouze když zvětšují uctívání Nejvyššího Pána. Zkus tomu pozorně porozumět. Když smrt hrozí a duše je nucena opustit tělo, nikdo si nemůže vzít své hmotné znalosti a bohatství. Moudré a seberealizované duše úplně odmítají tuto pomíjivou existenci a zapojují se s neutuchající důvěrou v Pánově oddané službě.

Nyní, Ó bráhmáne, ponech stranou všechny nepatřičné zájmy a využij svůj čas k uctívání lotosových nohou Šrí Kršny po zbytek života. Pamatuj, že ovoce znalosti pravdy může chutnat, jen když srdce a mysl jsou neústupně připoutány k lotosovým nohám Pána Kršny. Ze všech činností je oddaná služba Nejvyššímu Pánu Višnuovi jediným zjevením Absolutní pravdy. To je rada, kterou ti dávám." Pán Gaurasundara objal Panditu a všechna pouta hmotné existence odpadly od Digvijayi. Pán řekl: "Ó Bráhmáne, krot' svoji domýšlivost a drzost; uctívej Kršnu a buď laskavý ke všem žijícím bytostem. A dej si pozor, abys neodhalil něco, co ti řekla Matka Sarasvati. Prozrazení důvěrných znalostí Véd nepovolaným osobám zmenšuje životní dráhu a odchyluje každou duchovní cestu."

Když přijal Pánovy příkazy, Digvijaya Pandita žádal o povolení odejít. Opakovaně složil pokorné poklony nohám Pána a pronesl modlitby s pocitem štěstí a očištění. Pánovou milostí byl bráhmaň okamžitě požehnán odloučením od hmotných záležitostí, vnímáním Absolutní Pravdy a oddaností k Nejvyššímu Pánu. Ve chvíli se bráhmaňova domýšlivost a ješitnost zmenšily a stal se mírným a pokorným jako stéblo trávy. Odřekl se všeho - svých slonů, koní, palanquinů, peněz a nežádoucích společníků, které si předtím držel. Milost Pána Gauracandry měla tak zázračný účinek, že bráhmaň Digvijaya zanechal všeho a cestoval samotný. Tato milost mohla přinutit krále opustit jeho palác a přijmout žebráckou hůl. Nápadný příklad toho byl Šríla Rupa Gosvami, který byl také znám jako Dabir Khas. Opustil své královské

postavení a žil v pralese Vrndavana. Služebník Kršny si může nevšímat hmotného štěstí, postavení a prestiže, které jsou žádoucí pro obyčejné lidi. Lidé, kteří nepochopili hodnotu oddaně služby Nejvyššímu Pánu, přirozeně považují postavení krále za pohodlné a záviděníhodné. Ale pro oddaného Kršny je štěstí pocházející z osvobození bezvýznamné, protože pouhý královský přepych není důsledkem čehokoliv. Skutečné a opravdové štěstí leží pouze v milostivém pohledu Nejvyššího Pána, proto Vědy radí každému, aby Mu sloužil.

Zázračná porážka Digvijayi Pandity Pánem Gaurasundarou následovaná obrácením byla brzy známa na všech rozích Nadie. Lidé byli ohromeni tou novinkou a poznamenali: "Nimai Pandita musí být opravdu větší učenec, když ten Digvijaya, největší ze všech panditů, jím byl pokořen. Nimai Pandita se nyní stal hoden naší chvály a Jeho sláva se nyní konečně rozšíří." Někdo řekl: "Jestliže tento bráhmanský chlapec studuje logiku, může okamžitě vyžadovat nejvyšší titul, Bhattacharya." Ale jiný ujišťoval: "Já bych Mu hned dal titul Badhi Sinha." Pánova iluzorní energie byla tak silná, že přes svědectví o Jeho zázraku nikdo nemohl pochopit Jeho skutečnou identitu. Od té doby lidé z Nadii mluvili pouze o Nimaiově vítězství nad Digvijayou. Skládám své poklony k nohám všech obyvatel Navadvipy, pro které bylo jediným štěstím vidět Pánovy transcendentální činnosti. Kdokoliv důvěrně a pozorně slyší o této zábavě Pána - porážce Digvijayi Pandity, bude stále vítězit, a kdo slyší o Jeho okouzlujících zábavách jako učenec, stane se okamžitě Jeho věčným služebníkem. Šrí Kršna Caitanya a Pán Nityananda Prabhu jsou můj život a duše. Já, Vrndavana dasa, bezvýznamná duše, pokorně skládám tento píseň k Jejich lotosovým nohám.

ADI KAPITOLA 14

Všechna sláva Nejvyšší Osobnosti Božství Gaurasundarovi, který byl velice drahý Nityanandovi Prabhu. Jeho transcendentální tělo obsahuje celou věčnost, znalosti a požehnání. Všechna sláva Pánovi, který byl životem a duší Pradyumny Misry; a všechna sláva největšímu pokladu Šrí Paramanandy Puriho. Všechna sláva Tobě, můj Pane, který Jsi můj život a duše, a nejdrahocennější klenot všech Vaišnavských oddaných. Ó Pane, prosím pohlédni milostivě na nás živé bytosti a osvobod' všechny z pout nevědomosti. Pokorně žádám každého a prosím, poslouvej důvěrně a pozorně o zázračných činnostech Nejvyšší Osobnosti Božství Pána Kršny v Jeho podobě bráhmanského chlapce. Pán Vaikunthy byl ponořen v náladě učenec a trávil Svůj čas akademickými zájmy se Svými stoupenci. V celém sousedství Navadvipy byl viděn, když předváděl Své nafoukané a hravé zábavy. Ale časem všichni lidé nesporně přijali Nimaie Panditu jako nadřazeného učenec a učitele v Navadvipu. Bohatí, oduševnění a aristokratičtí lidé okamžitě přijímali pokorné postavení, když viděli Nimaie, a skládali Mu své poklony. Pouhý pohled na Něho vzbudil vědomí bázně a pokory u občanů, kteří byli všichni okouzleni Jeho půvabem. Nimai Pandita často přijímal dary od různých tříd lidí v Navadvipu. Dával dokonalý příklad hospodáře a byl tak štedrý jako Nejvyšší

Pán Osobně. Kdykoliv Nimai viděl ubožáka, laskavě mu nabídl stravu, oděv nebo peníze. Tímto způsobem Nimai velkomyslně rozdával dary chudým.

Nekončící proud hostů navštěvoval Pánův dům. Pán složil každému svou poctu souhlasně s jeho postavením a nabídl mu službu k jeho plnému uspokojení. Nekteré dny přicházeli sannyasini navštívit Jeho dům a Pán jim dobrotivě sloužil. Jednou přišlo dvacet sannyasinů najednou, takže Pán požádal Svou matku, aby uvařila pro ně všechny. Na Matku Saci padla okamžitě úzkost, protože neměla nic v domě, čím by nakrmila dvacet sannyasinů. Zaujata svým problémem nezpozorovala, že někdo přinesl všechny různé přísady, které požadovala a zanechal je v kuchyni. Lakšmí Devi okamžitě přišla do kuchyně a potěšena řadou přísad, uvařila něco se zvláštní přípravou. Po vaření Pán zkontroloval uspořádání, pak přivítal sannyasiny a usadil je. Dohlížel na přípravu jejich prasadam a obsloužil každého z nich osobně. Tímto způsobem Pán uspokojil všechny Své hosty a ukázal světu, jak se chovat jako dokonalý hospodář. Nejpodstatnější povinnost hospodáře je sloužit svému hostu a zodpovědný hospodář žije podle tohoto standardu. Hospodář, který pečlivě neslouží spokojenosti svých hostů, je horší než zvíře či pták. Třeba ti, kteří pro své dřívější bezbožné činnosti mají nedostatek majetku, aby poskytovali pohostinství, mohou při nejmenším nabídnout místo na sezení, trochu vody a místo k odpočinku. Toto prosté pohostinství je dostatečné k uspokojení jakéhokoliv hosta, jestliže je podáno s láskou a péčí. Hospodář, který je zbožný, může být postižen chudobou a vlastní velice málo, čím by po sloužil hostu, ale jeho sklonem je být pohostinný. Přinese vodu na pití a vodu, kterou může hostu umýt nohy. Může nabídnout rohož z trávy, na kterou si host může sednout či lehnout, aby se osvěžil a může pronést sladká slova pro potěšení vyčerpaných uší cestujících. Člověk se musí ponížene poklonit hostu před odchodem ze svého domu a požádat o odpuštění za jakékoliv chyby v jeho pokorném pohostinství. Hospodář který se upřímně snaží o uspokojení svých hostů, i když jeho majetek je nuzný, je doopravdy pohostinný. Nejvyšší Osobnost Božství dával příklad dokonalého hospodáře a opakovaně se ptal svých hostů, zda nemají nějaké další potřeby, či zda jsou spokojeni. Tito hosté ovšem byli většinou šťastné duše jako Šrímati Lakšmí Devi, Bohyně Štěstí a Nejvyšší Osobnost Božství Narayana, vlastníci celého kosmického zjevení, jenž osobně sestoupil. Kvůli zázračným činnostem Nejvyššího Pána božská strava, po které touží velké duše jako Pán Brahma a ostatní polobozi, byla rozdávána obyčejným lidem a obyvatelům Navadvipy. Dvacet sannyasinů, kteří byli hosty v domě Pána Nimaie, se stalo námětem rozhovorů mezi lidmi. Někdo řekl: "Tito hosté nemohou být obyčejní lidé. Musí to být Pán Brahma, Šiva, Sukadeva Gosvami, Šríla Vyasadeva, Narada Muni a ostatní takové vznešené osobnosti. Kdo jiný by mohl být vyvolený přijímat stravu v domě Šrí Gaurangy, který není odlišný od Pána Narayany s Jeho manželkou Lakšmí Devi? Nejvyšší Pán se zjevil v Navadvipě a tyto velké osobnosti a polobozi musí mít zprávu o Jeho sestupu. Přišly ve vzezření sannyasinů přijmout prasadam v Jejich domě. Kdo jiný než Brahma má tak dobrý osud, aby jedl v domě Mahaprabhua?"

Někdo jiný vyjádřil své mínění, že: "Nejvyšší Pán se zjevil pro zmírnění trápení lidstva. Spolu s Nejvyšším Pánem se zjeví také ostatní polobozi jako Pán Brahma,

protože jsou věčnými společníky Nejvyššího Pána. Právě v této inkarnaci Pán slíbil: 'Mohu dát žijícím bytostem, čeho nemůže dosáhnout ani Pán Brahma a jiní.' Proto Nejvyšší Pán rozdává prasádam velkomyslně ve svém vlastním domě, jen aby oprostil ničemné a uboze žijící bytosti od hmotného trápení."

Lakšmí devi pracovala bez jakékoliv pomoci, aby posloužila svému Pánu a mistru, přesto byla stále ve veselé náladě. Vidíce zázračné vlastnosti a zbožnou povahu Lakšmí Devi, radost Matky Saci vzrůstala každou hodinou a každým dnem. Od časného jitra měla práci ve vlastní domácnosti, dávajíc příklad ideální manželky. V chrámové místnosti vyzdobila podlahu příznivými ornamenty z barevných past; nakreslila různé symboly Pána jako lasturu a čakru. Také uspořádala příslušenství potřebné pro uctívání Pána, jako kadidlo, květiny, lampy, vodu atd. Uctívala Tulasi Devi a také dohlížela na potřeby Matky Saci, sloužíc jí s velkou oddaností. Zázračné rysy povahy Lakšmí devi nemohly ujít pozornosti Pána Gauracandry; ačkoliv jí to nikdy neřekl, byl s ní nanejvýš spokojen. Často Lakšmí Devi seděla a po dlouhé hodiny masírovala Pánovy lotosové nohy svými rukama. V době, kdy sloužila svému Pánu, Matka Saci vídávala třpytivou záři vyzařující z nohou Gauracandry. Jindy vůně lotosových květin naplnila celý dům, a ačkoliv Matka Saci hledala všude, nemohla najít zdroj vůně. Šrímati Lakšmí Devi, Bohyně Štěstí a Nejvyšší Pán Narayana zůstali inkognito, nepoznáni občany Navadvipy. Bez jakékoliv předběžné známky Pán Gauranga jednou oznámil Své přání navštívit Bangladéš, východní část Bengálska. "Chtěl bych odejít na pár dní." řekl Své matce. Lakšmí Devi nařídil: "Prosím, stále dohlížej na matčiny potřeby."

Pán se rozloučil se svými důvěrnými stoupenci a připravil se na cestu. Lidé se tísnili, aby Ho viděli odcházet a když Pán kráčel, stáli přimrazení na místech a upřeně na Něho hleděli. Bylo pro ně obtížné odtrhnout oči od Pána. Dámy řekly: "Matka tohoto mladého muže musí být velmi zbožná a šťastná, proto skládáme poklony jejím nohám. Šťastná je také manželka toho mladíka; její zrození jako žena se stalo výhodou, když dostala takového skvělého manžela." Tímto způsobem občané hovořili o Pánově slávě, když vyčkávali Jeho odchodu. Bylo pouze Jeho milostí, že Ho obyčejní občané Navadvipy mohli vidět přímo; dokonce polobozi touží vidět Pána tímto způsobem. Pán Gaurasundara pokračoval beze spěchu ve Své cestě a nakonec přišel na břeh řeky Padmavali. Pohled na řeku byl okouzlující: malé vlnky stále čeřily širokou rozlohu vody, na protějším břehu zelený prales vroubil mocný proud. Pán byl osvěžen pohledem na řeku a pobízel Své přátele, aby plavali v čisté vodě. Padmavali se stala plně oduševnělou dotekem Pánových lotosových nohou a její voda je proto způsobila očistit všechna stvoření. Padmavali byla opravdu krásná řeka, její pleskající vlny a bystrý proud velice těšil mysl. Okouzlující prales na jejím břehu byl rovněž potěšující, takže se tady Pán zastavil na několik dní. Byl to pro Padmavali dobrý osud, že jí Pán požehnal radostnou hrou v její vodě stejně, jako si hrával v Ganze v Navadvipu. Když Pán vstoupil do Východního Bengálska, byla tím ta země požehnána a zůstala tak dodnes. Občané byli šťastni poznáním, že Pán strávil několik dní na břehu Padmavali. Novinka o Pánově příchodu se hbitě rozlétna daleko široko. "Nimai Pandita, vrcholný klenot všech učenců a nejpřednějších učitelů,

přišel." oznámili občanům. Zbožní bráhmani přišli přivítat Pána, každý pro Něho přinášel dar. Složili Mu své poklony a pokorně řekli: "Naše velké štěstí je nepopsatelné, když Jsi přítomen v této zemi."

"Lidé z Východního Bengálska vyvinuli strašlivé úsilí, aby sehnali peníze a zařídili si cestu do Navadvipu, aby mohli studovat u velkého učence Nimaie Pandity," řekl jeden bráhman. "Božskou milostí Nejvyššího Pána oceán znalostí přišel osobně na náš práh! Jsi samozřejmě inkarnací Brhaspatiho, žádný jiný učitel se Ti nemůže rovnat. Přesným zkoumáním nicméně vidíme, že porovnání je nesprávné. Jsem přesvědčen, že jsi zplnomocněná část Nejvyšší Osobnosti Božství. Mé srdce říká, že je nemožné najít takovou učenost u kohokoliv vyjma Nejvyššího. Všichni Ti skládáme tuto pokornou prosbu: je naším největším přáním, abys nám předal své znalosti. Ve Tvé nepřítomnosti jsme Tě drželi ve vzpomínkách, studovali Tvoje komentáře mezi sebou a také učili jiné. Ale nyní Jsi tady osobně, tak prosíme, přijmi nás jako Svoje stoupence, a nech celý svět poznat Tvoje zázračné zábavy." Pán se smál tomu všemu, dává jim záruku i naději a zůstal ve Východním Bengálsku nějaký čas, užívaje si země i lidí. Bylo to proto, že občané Východního Bengálska byli přitahováni svatým jménem a okamžitě se zapojili do společného zpívání.

V době sestavování této knihy se skupina zlých osob pokoušela odvést obyčejné lidi od duchovní cesty mylnou radou. Tito hříšníci klamali zbožné podvedené lidi, aby si naplnili svá břicha. Jiná skupina hříšných provinilců zastavila předvádění společného zpívání svatého jména Pána a začala místo opěvování Narayany ukazovat na sebe. Většině bylo zřejmé, že tito muži jsou ve spárech zájmů hmotné povahy, ale jak mohli tak nestoudně vydávat sebe za Nejvyššího Pána?

V oblasti Raar žil muž, který se navenek jevil jako bráhman, ale uvnitř byl hříšný démon. Představoval se jako Gopala, Nejvyšší Pán, ale inteligentnější lidé ho prozkoumali jako zlou a úskočnou lišku. Ti, kdo předstírají, že jsou Nejvyšší Božstvo, oddělené od Šrí Kršny Caitanyi, jsou přirozeně nejnemravnější duše, dobré k životu pouze v pekle. Pokorně prohlašuji s oběma rukama zvednutýma, že jediná pravá Nejvyšší Osobnost Božství, Pán celého hmotné stvoření, je Šrí Gaura Hari. Pouze vzpomínáním Jeho jméno je někdo osvobozen od hmotných vztahů; stejně tak jen vzpomínáním Jeho služebník zvítězí v každé oblasti života. Vidiš okolo sebe, že celý svět zpívá slávu Jeho jména, tak odlož svoje zcestná pojetí a služ lotosovým nohám Pána. Pán Gauracandra, Pán Vaikunthy, se těšil cestou do Východního Bengálska ponořen v náladě učence. Na okouzlujících březích řeky Padmavali Pán procházel pralesem a předával znalosti velkému množství dychtivých studentů. Stovky přišly odkudkoliv, aby vyslechly Jeho přednášky. Všichni měli jedinou myšlenku: "Chci studovat u Nimaie Pandity." Takový byl rozsah Pánovy milosti k nim, že během dvou měsíců se všichni posluchači stali velice poučenými a vyškolenými. Ačkoliv mnozí přišli prostě jen slyšet Pána, stovky studentů se vracely domů s hodnostmi. Tímto způsobem Pán trávil Svůj čas jako učenec ve Východním Bengálsku. Mezitím v Navadvipu Lakšmí devi měla pocit prudké bolesti z oddělení od svého Pána. Nikdy nemluvila o své osamělosti s kýmkoliv. Sloužila Matce Saci velice láskyplně, ale omezila své vlastní jídlo skoro na nic, co Pán opustil

Navadvipu. Zbavena Jeho společnosti potichu trpěla, plačíc samotná každou noc, zkoušela potlačit neklid, který vznikl v jejím srdci. Neschopná snášet jakékoliv další odloučení od Nejvyššího Pána, Šrí Lakšmí devi, Pánova věčná společnice, opustila své transcendentální tělo a vyšla tajně, aby se setkala s Pánem. Sedíc na břehu Gangy, Lakšmí devi umístila lotosové nohy Pána dovnitř svého srdce a vstoupila do meditace, aby se už nikdy nevrátila.

Otřes a hluboký zármutek Matky Saci je nepopsatelný, její lítostivé nářky mohly roztavit kameny. Přesto Jsem neschopen popsat náladu smutku, který zakoušela Matka Saci, nemohu jít do dalších detailů, jen se prostě zmíním o této události. Svati Vaišnavové byli také postiženi zármutkem nad tou novinkou a všichni přišli pomoci provést nezbytné rituály.

Nejvyšší Pán zůstal prozatím v Bangladéši, pak se vrátil na Svě vlastní přání do Navadvipy. Když občané Východního Bengálska viděli, že je Pán chce opustit, okamžitě sbírali dary a drahocenné poklady, aby Mu je dali. Předložili Mu zlato, stříbro, nádoby na pití, krásné rohože, měkké a teplé přikrývky a různé oblečení. Každý vzal, co bylo nejdrahocennějšího v jeho domě a radostně to přinesl Pánovi. Na oplátku Pán požehnal každému a přijal jeho dar. Nejvyšší Pán Šrí Gaura Hari osobně navštívil každého občana a po rozloučení odešel a zamířil do Navadvipy. Mnoho studentů se rozhodlo doprovázet Pána do Navadvipy, kde u Něho mohli studovat. Když Pán odcházel, inteligentní Bráhmana jménem Tapan Misra Mu nadešel. Ačkoliv Tapan Misra byl čistý oddaný a byl dobře znalý závěrů Véd, nemohl najít nikoho, kdo by zodpověděl jeho otázky o dokonalé duchovní cestě a nejzazším absolutně uctívaném objektu. Stále zpíval svaté jméno Kršny, dosud se však cítil opomíjen pro nepřítomnost správných duchovních praktik. Žil někdy ve znepokojeném stavu mysli, ale pro svou zbožnost získal vidění ve snu za časného jitra. Zářivá bytost, kterou viděl jako poloboha, mu řekla důvěrný příkaz: "Slyš, bráhmane, jsi kající duše, tak neměj tak velkou úzkost. Uklidni svou mysl. Jdi a hledej Nimaie Panditu. Může ti vysvětlit všechno, co ti chybí ve znalosti duchovní cesty a duchovního cíle. On není obyčejný smrtelník, ale Nejvyšší Osobnost Božství, Narayana. Zjevil se v tomto hmotném světě, přijímaje lidské tělo k předvedení Svých zázračných transcendentálních zábav. Ale zakazují ti opakovat komukoliv, co jsem ti řekl, neboť tato znalost je nanejvýš důvěrná. Je nedosažitelná dokonce i ve Védách. Jestliže to prozradíš, budeš nepředstavitelně trpět život za životem." Polobůh zmizel z jeho snu a bráhman se probral. Byl rozechvřen svou zázračnou vizí a proléval slzy radosti. Pochopil, že jeho osud se změnil, bráhman přijal nový život a začal okamžitě hledat Pána. Když došel na břeh Padmavali, uviděl Pána Gaurasundaru obklopeného mnoha stovkami stoupenců. Uprostřed té kouzelné scény klesl k Pánovým lotosovým nohám a zůstal tak se sepnutýma rukama. Bráhmana řekl: "Jsem pokleslý a ničemný člověk. Prosím pohlédni na mne milostivě a znič můj zmatek. Nemám vědomí o dokonalé duchovní cestě a nejzazším cíli lidského života. Buď tak laskav a předej mi tuto znalost. Moje srdce netouží po dalších hmotných požitcích a blahobytu. Prosím řekni mi, Ó milostivý Pane, co může být nejzazší útočiště pro mou duši!"

Pán řekl: "Ó bráhmane, kdo dokáže popsat tvůj dobrý osud? Přeješ si uctívat Nejvyššího Pána Kršnu, to je nejvyšší a nejdokonalejší cesta. Je velice obtížné být oddaným Pána, proto Pán přichází v každém tisíciletí ke zřízení správných zásad náboženství. Zjevuje se v každé ze čtyř Yug ke zřízení přesných náboženských praktik v každé Yuze osobně a potom se vrátí do Svého duchovního příbytku. "V zájmu ochrany zbožných a zničení hříšníků a také ke znovuoobnovení principů náboženství přicházím tisíciletí za tisíciletím." Pán se zjevuje v každém tisíciletí, přijímaje různé inkarnace s různou barvou pleti jako bílou, červenou a žlutou. Nejpozději, v poslední části Dvapara Yagy, se zjevil s černavou pletí, takže byl nazván Kršna. Ve čtyřech Yugách existují čtyři různé autorizované způsoby náboženství pro pozvednutí lidské společnosti. Náboženskou praktikou pro věk Kali je společné zpívání svatého jména Pána Kršny. Skutečným významem náboženství je uspokojení Nejvyšší Osobnosti Božství Šrí Hariho. V různých Yugách různé náboženské praktiky byly zřízeny Nejvyšším Pánem Osobně k dosažení tohoto konce. V Kali Yuze doporučují autority jako náboženskou praktiku společné zpívání Kršnova jména a tento proces zahrnuje všechny ostatní dřívější procesy. Proto v Kali Yuze zpívání svatého jména je esencí náboženských zásad a ostatní náboženské praktiky mohou jen pomoci někomu překročit hmotný oceán nevědomosti. Neustále zpívej Pánovo jméno v jakékoliv situaci. Také Vědy dostatečně popisují nejskvělejší kvality zpívání svatého jména Pána. Poslyš, můj drahý Misro, v Kali Yuze není potřebné přísné pokání nebo předvádění bohatých obřadů; kdokoliv uctívá Nejvyššího Pána Kršnu, bude korunován úspěšným osudem. Takže se vrať domů a uctívej Pána Kršnu s neodchýlnou důvěrou a pozorností, odkládaje nepravdu a neskromnost. Zpíváním svatého jména Pána Hariho, Kršny, můžeš současně získat všechny správné duchovní praktiky i nejzazší cíl. V tomto věku svárů a pokrytectví je jediná možnost vysvobození ve zpívání svatého jména Pána. Neexistuje jiný způsob. Neexistuje jiný způsob. Neexistuje jiný způsob. Chci ti opakovat: tento velký zpěv vysvobození sestává ze šestnácti jmen Nejvyššího Pána a třiceti dvou slabik: Hare Kršna Hare Kršna Kršna Kršna Hare Hare Hare Rama Hare Rama Rama Rama Hare Hare. Stálým zpíváním a uctíváním této Mahamantry, tvoje srdce pocítí nejprve kvetoucí lásku k Bohu; potom postupně můžeš porozumět pravdě o správné duchovní cestě a nejzazším duchovním cíli." Když přijal tyto důvěrné příkazy Pána, Tapan Misra složil opakované poklony Jeho lotosovým nohám a řekl: "Ó Pane, s Tvým dovolením bych Tě chtěl doprovázet." Pán odpověděl: "Můžeš jít okamžitě do Varanasi; tam ti odhalím odpověď na tvou žádost."

Pán ho potom objal a bráhman pocítil, jak se celé jeho tělo vzdouvá rozechvěním z duchovní extáze. Pánovo objetí naplnilo Šrí Misru nepopsatelným štěstím. Když se Pán chystal odejít, Misra objal pevně Jeho nohy a důvěřivě vyprávěl celý svůj sen. Po vyslechnutí Pán řekl: "Musíš být velice opatrný, abys to nikomu neprozradil." Opakoval tyto příkazy bráhmanovi a zdůraznil jejich význam; když potom nadešla příznivá chvíle pro Jeho odchod, usmál se pokorně a odešel do Navadvipy. Tím Pán očistil celou oblast Východního Bengálska a potom se vrátil domů. Pán došel do Navadvipy večer, obtížen dary, které dostal. Složil hluboké poklony matčiným

lotosovým nohám a předal jí všechny dary. Potom se Pán a Jeho studenti odešli koupat do Gangy. Ačkoliv její srdce bylo zdrceno hořem, Matka Saci spěchala připravit jídlo pro svého syna.

Nimai Pandita jednal jako duchovní mistr poučující všechny Své studenty. Připojil se k nim, složil hluboké a opakované poklony Ganze a pak plaval nějakou dobu ve vodě. Když Jeho koupel byla dokončena, vrátil se domů, prováděl Své denní náboženské rituály a pak usedl k jídlu. Pán Vaikunthských planet, Šrí Gaura Hari, jedl s velikým uspokojením a potom odešel do chrámové místnosti. Jeden po druhém Ho Jeho příbuzní přicházeli přivítat po Jeho dlouhé nepřítomnosti. Seděli okolo Něho, žertovali a smáli se, když popisoval Svoje zážitky v Bangladéši. Nimai napodobil zvláštní způsoby lidí ve Východním Bengálsku a všechny pobavil. Nikdo z nich se nezmínil ani náhodou o Lakšmí Devi, neboť věděli, že otřes by způsobil Pánovi zármutek. Po nějaké době se všichni příbuzní vrátili domů a Pán seděl tiše, žvýkal betelový oříšek a uvažoval o veselém rozhovoru. Matka Saci se vyhnula setkání s Pánem; zůstala ve svém pokoji, zlomena hořem ze smrti Lakšmí. Když ji Nimai nakonec vyhledal, uviděl stopy hlubokého zármutku, které zbrázdily její tvář. Sladkým utěšujícím hlasem řekl: "Co je důvodem tvého smutku, Matko? Vrátil jsem se ze Své cesty v dobré náladě, takže Mohu být štěstí, ale vidím pouze smutek na tvé tváři. Řekni mi pravdu, Matko, jaký je důvod?" Synovými slovy pouze vzrůstalo její hoře a ona potichu plakala, neschopna hovořit. "Matko, Já znám všechno," řekl Nimai. "Řekni mi, co se stalo tvou snášou." Nějací příbuzní přistoupili blíž a řekli: "Poslyš, Nimai Pandito, tvoje mysl jistě dosáhne lotosových nohou Pána."

Nejvyšší Pán Šrí Gaura Hari zůstal zticha, jen sklonil hlavu, když zjistil smrt Své věčné společnice a manželky Šrí Lakšmí Devi. Dovolil hoři z odloučení pohltnout Ho, a ačkoliv byl zosobněním všech Védských pravd, mlčel. Jako jakákoliv obyčejná lidská bytost sehrál pocit hlubokého smutku, ale když Se ovládl, řekl: "Pro tělesnou přitažlivost na jiné hledíme jako na manželku či syna. Tyto iluzorní vztahy jsou důvodem neporozumění. Ó matko, proč cítíš smutek? Jak můžeš doufat, že změníš, co je ustanoveno dle Pánova přání? Nikdo nemůže změnit plynutí času a všechny vztahy v něm jsou dočasné. Takový je závěr Véd. Činnosti celého kosmického stvoření získají klid v ruce Nejvyšší Osobnosti Božství. Kdo kromě našeho Pána může vést lidi spolu a potom je oddělit? Když je to uspořádáním Nejvyššího Pána, proč tě to dělá nešťastnou? Je štěstím pro manželku, jestliže může odejít před manželem. To je důkaz, že to byla velice zbožná žena." Pán zkusil utěšit Svoji matku touto filozofickou pravdou, a každý cítil, že závoj smutku se rozptýluje slovy útěchy Nejvyššího Pána. Tímto způsobem Pán Vaikunthy Šrí Gaura Hari předváděl zázračné zábavy v náladě učence. Šrí Kršna Caitanya a Pán Nityananda Prabhu jsou můj život a duše. Já, Vrndavana Dasa, pokorně skládám tuto píseň k Jejich lotosovým nohám.

ADI KAPITOLA 15

Všechna sláva Pánu Gauracandrovi a všechna sláva Pánu Nityanandovi. Pokorně padám k Jejich lotosovým nohám, abych je mohl udržet ve skrytém úkrytu svého

srdce. Všechna sláva Pánu Gaurangovi a Jeho společníkům; každý dosáhne oddané služby Nejvyššímu Pánu nasloucháním o zázračných zábavách Šrí Caitanyi. Pán pokračoval v provádění Svých zábav jako učenec bez kýmkoliv projevení Své skutečné totožnosti. Každý den za časného jitra prováděl Své denní náboženské povinnosti, složil poklony Své Matce a šel učit Svoje studenty. Mukunda Sanjay byl věčný služebník Pána a jeho syn byl Purushottam Dasa. Byl tak šťastný, že Pán chodil do jeho domu každodenně učit. Nimai seděl sám na nádvoří před chrámem Durgy a postupně se scházeli Jeho studenti. Jednou nějaký student zapomněl označit své čelo urdhapunda tilakem. Jako propagátor a udržovatel Sanatana Dharmy, Nimai cítil potřebu ochraňovat podmíněné duše před odchylkami od cesty náboženství. Proto nikdy neopomenul napravit Své studenty, když to bylo nezbytné. Chtěl ztrestat zapomnětlivého chlapce natolik, aby se student zastyděl a přirozeně už nikdy nezapomněl označit se tilakem. "Můj drahý chlapče, vidím, že nemáš tilak. Jaký máš k tomu důvod?" tázal se Nimai. Védská literatura říká, že čelo které není označeno tilakem, je dobré jen ke zpopelnění. Mohu také pochopit, že tímto opomenutím byly tvoje bráhmanské praktiky provedeny bezúčelně. Jdi domů a vykonej své bráhmanské povinnosti znovu, a pak se s tilakem na čele můžeš vrátit do školy." Tímto způsobem Pán učil všechny Své studenty udržovat správný standart bráhmanských náboženských praktik. Pán nechtěl pozměnit Svoji nadutost ani ušetřit někoho Své kritiky. Kdo byl nedbalý, musel být Pánem přísně pokárán. Nimaiův charakter byl stále příkladný; nikdy nedělal žerty ani se nesmál ve společnosti ženy. Skutečně udržoval odstup od žen a vyhýbal se setkání s nimi. Nimai si obzvlášť oblíbil posmívat se a nacházet chyby na občanech Šrí Hatty, napodobujíc jejich příznačnou výslovnost. Rozzuření občané Šrí Hatty Mu odsekli: "Ó Pane, ze které země Ty pocházíš? Řekni, kde žijí Tvůj otec a matka a odkud přišli jejich předkové. Který z vás nebyl zrozen ve Šrí Hattě? Ty sám Jsi rodákem ze Šrí Hatty. Tak proč si z nás děláš takové žerty?"

Mnoho jich zkoušelo ztrestat Pána, když žertem napodoboval jejich výslovnost a tropil si šprýmy z jejich přízvuku. Stačila malá provokace k jejich rozzuření a při další příležitosti někdo z nich chtěl nebojácně štvát Pána. Štvanice byla obvykle marná, Pán nemohl být chycen tak snadno. Nakonec rozzlobení kamarádi prostě zastavili marné úsilí a urážlivě jásali. Příležitostně někdo zařídil Jeho přepadení a vlácel Ho na místní Moslimský Magistrát nahlásit stížnost. Jeho přátelé přišli právě včas, aby uklidnili rozzlobené strany a dosáhli vzájemného porozumění.

Pána také vyhledal doma člověka z Východního Bengálska. Zkusil se k Němu vloupat, zničit potraviny a utéci pryč s posměšným strachem. Tímto způsobem pustošil Navadvipu, ale nikdy se nezúčastnil příhody do které byly zapleteny ženy. Také nikdy nepohlédl na ženu. V této inkarnaci Nejvyšší Pán neměl už slyšet jméno ženy. Proto ty realizované duše, které jsou připoutány k závěrům písem, někdy slaví Pána Caitanyu jako Gaurangu Nagaru, Pána v náladě paramour. Ačkoliv každé laskavé chvalořečení je vhodné pro Pána, znalí čistí oddaní slaví povahu Pána projevenou v určité inkarnaci.

V Navadvipu Nejvyšší Osobnost Božství byl Nimai Pandita, učenec. Pán Vaikunthských planet se těšil Své transcendentální činnosti jako učitel v domě Šrí Mukundy Sanjayi. Všichni Jeho studenti seděli okolo Něho a On je učil s pocitem velkého štěstí. Někdy předstíral úžeh a nařídil masírovat léčebným olejem Jeho hlavu. Potom pokračoval v diskusi, ponořen znovu do důvěrné duchovní činnosti. Od časného jitra do odpoledne učil Své studenty a potom se šel do Gangy vykoupat. Pak znovu od odpoledne do pozdního večera pokračoval ve Své diskusi a učení. Jestliže některý student studoval u Nimaie rok, odešel vyškolený jako úplný učenec dobře zběhlý v závěrech písem. Zatímco Pán byl zaměstnán Svými činnostmi, Matka Saci stále myslela na Pánovu svatbu. Hledala všude v Navadvipu snachu vhodnou pro jejího Nimaie. Šrí Sanatana Misra byl zbožný a štědrý bráhman, laskavý a čistý srdečný oddaný Pána Višnu. Žil v Navadvipu a zúčastňoval se služby hostům a pomocí méně šťastným lidem. Zrozen ve vznešené rodině, byl pravdomluvný a ovládal se. Jako učenec získal titul Raja Pandita a jako dvojzrozenec v Navadvipu osobně pomáhal mnoha potřebným lidem. Dcera Sanatany Misry byla stejná jako Lakšmí Devi krásou i charakterem. Jakmile ji Matka Saci uviděla, byla přesvědčena, že by bylo nejlepší zvolit tuto dívku za manželku jejího syna. Od útlého dětství se dívka řádně koupala v Ganze dvakrát až třikrát denně. Byla oddaná a poslušná svých rodičů a neměla jiný zájem, než oddanost k Pánu Kršnovi. Každodenně, když potkala Matku Saci na místě koupele u Gangy, pokorně jí složila poklony. Matka Saci opětovala a žehnala jí slovy: "Ať ti Kršna dopřeje vhodného manžela." Ale když se Matka Saci koupala, uvažovala: "Tato dívka by se mohla provdat za mého syna." Šrí Sanatana Misra a všichni jeho blízcí příbuzní byli rovněž dychtiví přijmout Pána jako zetě. Jednoho dne Matka Saci poslala pro Kasinatha Panditu a řekla mu: "Můj drahý Šrí, mám návrh: jdi říct Rajovi Panditovi, že jestliže si to přeje, může vložit ruku jeho dcery do ruky mého syna o svatbě." Kasinath Pandita odešel okamžitě do domu Šrí Sanatany Misry, opakujíc Pánovo jméno s tichou radostí. Když Raja Pandita uviděl Kasinatha Panditu ve svých dveřích, okamžitě mu nabídl sedačku s patřičnou úctou. "Co mi přinášíš, můj drahý Pane?" zeptal se Šrí Misra. "Přicházím s nabídkou a jestliže si to přeješ, mohu ti ji odhalit." odpověděl Kasinath Pandita. "Můžeš chystat svoji dceru Visnupriyu ke svatbě s Visvambharou Panditou. Myslím, že je to dokonalý partner. Je to božská osobnost, vhodná po všech stránkách pro tvoji dceru. Tvoje dcera, která je zosobněná počestnost, může být nejlepší pro Něho. Visnupriya a Nimai Pandita mi připomínají božský pár Kršnu a Rukmini, tak dokonale se hodí jeden ke druhému."

Raja Pandita prozradil novinku manželce a blízkým příbuzným a čekal na jejich rady a mínění. Jednomyslně souhlasili: "Což je potřeba dále debatovat? To je dokonalý návrh. Rychle udělej všechna nezbytná opatření!" Raja Pandita šťastně odpověděl Kasinathu Panditovi: "Rozhodl jsem se provdat svou dceru za Visvambharu Panditu, takže můžeme zahájit všechny přípravy. Jestliže po ní Pán touží, moje rodina a předkové budou velice požehnáni touto svatbou mé dcery. Laskavě jdi do jejich domu a řekni jim všem, že jsem plně poctěn touto svatbou." Šrí Kasinath Pandita byl nanejvýš spokojen s výsledkem svého poslání a okamžitě řekl

Matce Saci vše, co vyřídil. Matka Saci pochopila, že všechno šlo hladce. Neztrácejte čas začala přípravy. Nimaiovi studenti jásalí, když k nim došla novinka o Jeho svatbě. Bohatý dvojzrozenec jménem Buddhimanta Khan okamžitě slíbil: "Zaplatím náklady celé svatby." Ale Mukunda Sanjaya namítl: "Můj drahý bratře a příteli, jestliže převezmeš všechny finanční náklady, co si potom mám o tom myslet?" "Poslyš, můj drahý příteli," řekl Buddhimanta Khan "Nemohu dovolit, aby tato svatba byla jako svatba nějakého ubohého bráhmána. Musím udělat taková opatření pro svatbu Nimaie Pandity, že každý si bude myslet, že se to oženil princ."

Adhivas, důležitý obřad před dnem svatby se konal v příznivou dobu uprostřed velké radosti a oslav. Oddělený prostor pro přímý svatební obřad byl vyzdoben barevnými závěsy okolo stěn a přes vrch. Nádoby na vodu se složitým zdobením, ghíové lampy, obilí, jogurt, a svazky čerstvého mangového listí byly všude kolem. Různé předměty potřebné při takové příležitosti byly rozloženy na podlaze, krásně vyzdobené barevnou rýžovou pastou. Vaišnavští oddaní Pána, bráhmani a všichni dvojzrozcenci z Navadvipy využili příznivé příležitosti. Pozvánky byly poslány všem se žádostí, aby se zúčastnili oslavy večer v den adhivas. Od časného odpoledne už přicházeli hudebníci a začínali hrát. Hlasité melodické zvuky mrdangy a jiných bubnů, shani a cymbálů zněly do všech stran. Kněží začali zpívat Védské mantry a dámy kvílely, připojujíc se ke slavnostní náladě.

Vrcholný klenot bráhmanské kasty Nimai Pandita Se usadil ve středu Védských zpěváků. Kněží a bráhmani okolo Něho cítili vzdouvající se radost v Jeho přítomnosti. Hosté přinášeli různé předměty potřebné k obřadu a Nimai Pandita je přijímal. Předával váženým dvojzrozcencům květinové girlandy a použil santálovou pastu na jejich čela, nabízející každému z nich betelový oříšek a betelové listí na ukrácení času. Bráhmánská společnost v Navadvipu byla v té době velká, takže nespočetní dvojzrozcenci přicházeli společnou cestou. Někteří z nich byli velice hrabiví a vraceli se znovu a znovu, mísili se s tísničímí a předstírali, že přišli pro dárek pro někoho jiného. Když byli uvítáni, lidé šli na vzdálenější místa a seznamovali se s ostatními, aby ve zlomyslné anonymitě mocně oslavovali. Pán byl v radostné náladě a hrál si na dokonalého hostitele. "Dej všechny květinové girlandy, santálovou pastu a ostatní dary hostům nejméně třikrát," nařídil Nimai. "Nedbej na cenu, když můžeš dát osvobození komukoliv." Hrabiví bráhmáni, kteří bez usilování získali cenné dary několikrát, se nečekaně vzpomínali a cítili zahanbení pro Pánovu štědrost. Bráhmani byli drazí Pánu a On ochraňoval jejich náboženství. Někteří muži spáchali přestupky podvodným shromažďováním zvláštních darů, proto dal příkaz dávat dary třikrát jakékoliv osobě. Po obdržení darů třikrát už nikdo nechtěl víc. Všichni byli spokojeni. Nikdo mezi náhodnými hosty nevěděl, že květinové girlandy, santálová pasta a betelové listí, které přijali, byly ve skutečnosti výtvozem Pána Ananty Šeši, sloužícího svému Pánu, Nejvyšší Osobnosti Božství, Nimai Panditovi. Hojně rozdávané dary, nějaké květiny, santálová pasta a betelové listí upadly na zem, a množství těchto zbytků by stačilo na pět bohatých svateb, nepočítaje ty dary, které si odnesli domů hosté. Každý návštěvník byl dojat uspořádáním a odešel ze svatby chválíce bohatství obřadů. Ani nejbohatší muži z

Navadvipy nemohli děkovat svému otci, že utrácel tak marnotratně při jejich svatbě. Taková hojnost květin, santálové pasty, betelového listí, betelového oříšek a ostatních darů nebyla nikdy v Navadvipu viděna. Raja Pandita, Šrí Sanatana Misra, byl nanejvýš šťasten. On a jeho blízcí příbuzní navštívili Adhivase, obtíženi cennými dary. V příznivou chvíli radostně vyznačili tilak na Pánovo čelo, jak to Vědy doporučují. Vzrušení té chvíle se zvyšovalo hlasitým zpíváním jmen Pána Hariho doprovázeným hudebníky a kvílením žen.

Když dokončil všechny svoje ceremoniální povinnosti, Raja pandita se vrátil domů. Příbuzní Nimaie Pandity potom šli do domu Raja Pandity připravit tento obřad adhivas pro Visnupriyu. Cokoliv bylo zvykem při svatbě v těchto dnech, bylo prováděno uprostřed velice radostné nálady.

Příští časně jitro Pán šel přijmout koupel v Ganze, a po návratu šel přímo do chrámu uctívat Nejvyššího Pána Višnu. Potom usedl se svými blízkými příbuznými, aby složil poklony praotcům pro jejich uspokojení. Slavnostní nálada byla ovládána hudebníky, tanečníky a zpěváky, předvádějícími své umění každému, kdo to slyšel. Každý roh domu byl vyzdoben, všechno bylo krásně rozloženo na podlaze, nádoby na vodu, obilí, jogurt, lampy a svazky čerstvého mangového listí visely všude. Barevné věnce povlávaly jako vlajky ve větru a vzduch byl naplněn radostným vzrušením. Vznešené dámy z Navadvipy doprovázely Matku Saci, když prováděla všechny obvyklé tradiční rituály. Nejdříve odešly ke Ganze se vykoupat a pak, doprovázeny hudebníky, navštívily vesnické božstvo Sasti, kde se modlily o její požehnání. Z chrámu navštívily domy různých příbuzných a pak se vrátily domů. Rozdávala khoi, banány, olej, betelový oříšek, betelové listí a rumělku dámám, které ji doprovázely a uspokojila je v každém směru. Se svolením všemocného Nejvyššího Pána neměli nouzi o nic, takže matka Saci velkomyslně rozdávala dary dámám několikrát. Žádná dáma nebyla opomenuta. Šťastně natíraly olejem svá těla a koupaly se. Dům Lakšmí Devi byl také ve stavu velikého vzrušení; její matka pospíchala plna štěstí. Ponořen do vln extáze, Raja Pandita utrácel marnotratně a srdečně předal dceru Pánu Gaurasundarovi. Po dokončení všech rituálů Pán usedl na klidném místě, aby pokorně rozdával stravu a oblečení všem shromážděným bráhmaňům. Složil poklony každému podle jeho postavení a dal milodar pro uspokojení jejich potřeb. Bráhmani žehnali Pánu a vrátili se domů plně spokojeni. Odpoledne přišli příbuzní obléci Pána Gaurasundaru na Jeho večerní svatbu. Zdobili celé Jeho tělo santálovou pastou a použili vonné parfémy na různé části Jeho těla. Na jeho čele nakreslili tilak tvaru půlměsíce santálovou pastou, vložili krásnou zářící korunu na Jeho hlavu a ovinuli Jeho hrdlo vonnou květinovou girlandou. Jemné, drahé hedvábné dhoti bylo svázáno odborně okolo Jeho boků; zářilo zlatou žlutí jako zapadající slunce. Jeho růžové oči tvaru lotosu byly orámovány kaajal linkou, černý jako čmelák. Držel příznivou třílistou travu a trs banánů, skvělé a drahé zlaté náušnice visely z jeho uší a jiné cenné šperky zdobily Jeho ramena a hrud'. Každý příbuzný zdobil Pána podle svého vlastního vkusu, zavěsili různé klenoty na různé části Jeho těla. Muži a ženy obdivovali Pánovu vybranou krásu. Zapomněli na sebe připoutání krásou Nejvyšší Osobnosti Božství. Skoro hodinu před dobou svatby

příbuzní rozhodli, že Pán může vstoupit do domu nevěsty. "Můžeš začít cestu," oznámili. "Před hodinou byl svatební pokoj vyzdoben pro tvůj příchod do domu nevěsty." Buddhimanta Khan se zjevil nečekaně v krásném palanquinu. Hudebníci začali znovu hrát a kněží začali zpívat Védské mantry; zpěváci, tanečníci a hosté se všichni připojili jásavým křikem. Pán nejprve obcházel Matku Saci a složil jí poklony, potom složil poklony bráhmanům a usedl do palanquinu uprostřed radostného zmatku, který vzbuzovaly kvílející dámy. V podvečer svatební procesí šlo nejprve na břeh řeky Gangy. Vzrůstající měsíc svítil téměř nad jejich hlavami a odrážel se ve vodě Gangy. Stovky lamp zářily a hudba hrála s rostoucím nadšením. Před Pánovými nohama byly dvě dlouhé řady dělníků ze statku Šrí Buddhimanty Khana doprovázeny nosiči věnců, nesoucími barevné vlajky. V jejich středu byli šašci, šprýmující a vzbuzující smích. Byli tu tanečníci, předvádějící mnoho různých tanečních stylů, dále nespočetní hudebníci hrající na nejméně pět druhů bubnů, cymbály, lastury, flétny, zvony, rolničky a různé trubky. Vzrušené malé děti tančily mezi hudebníky, zaujaty ovzduším slavnosti, ale i starší lidé ztratili svou rezervovanost a připojili se k dětem. Pán na ně hleděl a šťastně se usmíval. Na břehu Gangy na chvíli zastavili zpívání, tanec a hru na nástroje před vstupem do nevěstina domu. Po obětování květin Matce Ganze se celé procesí obrátilo k městu. Kdokoliv viděl tu nádheru, byl zasažen zázrakem jejího bohatství. "Viděl jsem mnoho mimořádných svateb, ale ještě nikdy jsem nebyl svědkem něčeho takového jako teď," řekl někdo. Občané Navadvipy byli šťastní, když viděli Nejvyšší Osobnost Božství osobně projíždět ve Svém palankýnu. Všichni bráhmani, kteří měli krásné neprovdané dcery ve svých domech, nařikali. "Je to velká škoda a přirozeně moje neštěstí, že nemohu provdat svou dceru za tohoto hezkého mladíka. Ale co mám dělat?" Skládám své poklony nohám všech občanů Navadvipy, kteří dosvědčili tuto transcendentální radostnou zábavu Pána.

Po procesí, které prošlo přes všechna různá místa Navadvipy, přišli do domu Šrí Sanatany Misry, Raja Pandity. Všichni vyšli ven z domu, kvílejíc a jinými hlasitými zvuky vítajíc procesí. Raja Pandita vyšel ven uvítat Pána v nosítkách, pomohl Mu sestoupit a vedl Ho dovnitř, kde připravil sedačku. Radost, již Raja Pandita cítil, byla nepopsatelná a láska a úcta, již cítil k Pánovi, bylo vidět na jeho tváři, když uváděl Nimaie Panditu do svého domu. Házeli na Pána květiny, vítali Ho a žehnali Mu. Obřad v sídle nevěsty sestával z příbuzných a kněží, kteří přišli s jemným oblečením, šperky a jinými cennými dary pro Pána. Nevěstina matka vložila příznivou třílistou travu na Pánovu hlavu a potom Ho uctívala sedmi ghiovými lampami. V té době Lakšmí devi, vybraně oblečená, přijala svou sedačku. Příbuzní Nimaie Pandity byli dojata a spokojeni, když viděli tak krásnou nevěstu. Usadili Pána na Jeho sedačku podle svatebního rituálu. Zavěsili oponu kolem Pána, pak Lakšmí Devi obcházela Šrí Gaurasundaru sedmkrát. Poté tváří k Němu se sepnutýma rukou, složila své uctivé poklony. Příbuzní házeli květiny na pár, vzduch naplnila hlasitá hudba a kvílení dam. Lakšmí Devi vložila květinovou girlandu k lotosovým nohám jejího Pána, nabízející Mu svůj život a duši. Pán zvedl květinovou girlandu a usmívaje se sladce, umístil ji okolo její šíje. Znovu byl božský pár bylo zasypán květinovými okvětními lístky.

Neviditelní obyčejnými lidmi, polobozi jako Pán Brahma také házeli květiny na Šrí Lakšmí Devi a Šrí Gaurasundaru. Skupina Pána Gaura Sundary soutěžila se skupinou Lakšmí Devi v házení květin a vydávání veselých zvuků. Zaměstnání závoděním, všichni zapomněli na vlastní neštěstí a trápení. Někdy to vypadalo, že Pánova strana zvítězí, jindy zase strana Lakšmí Devi vypadala víc nadšeně. Pán byl potěšen, když viděl všechny užívat si tak zázračným způsobem.

Tisíce lamp zářily jasným světlem a hlasité veselé zvuky písní a nástrojů naplnily oblohu. Přišla chvíle, aby si nevěsta a ženich vyměnili pohledy, a vesmír se naplnil zvukem hlučné radosti. Pak božský pár usedl a Raja Pandit seděl s nimi, aby oficiálně předal svou dceru Pánu Gaurasundarovi. Uprostřed všech rituálů a zpívání Manter začala svatba, Raja Pandit předal svou dceru a modlil se za Pánovo štěstí. Spolu s dcerou Raja Pandita také daroval krásné krávy plné mléka, část země a majetku, lůžka a nábytek, dívky a služebníky a jiné cenné dary. Lakšmí Devi seděla vedle Pána, když Bráhmíni zapálili oheň a začali 'Homa'. Po všech obvyklých a tradičních rituálech byli společně nevěsta a ženich uvedeni do dobře vyzdobené jídelny. Dům Raji Pandity se změnil na Vaikunthu, a hosté si začali užívat úžasných hodů. Nespočetní lidé přišli a všichni odešli plně spokojeni. Novomanželka a ženich strávili noc v domě Lakšmí Devi uprostřed veliké radosti. Štěstí, jež cítil Sanatana Pandita, nemůže být popsáno. Odhalil se mu stejně nepředstavitelně dobrý osud, jaký se přihodil velkým mudrcům jako Nagaajit, Janaka, Bhisma a Jambuvan, kteří se také stali tchány Pána Kršny a Pána Ramacandry. Božský pár strávil noc a příští jitra až do poledne v domě Sanatany Misry, než se Raja Pandit a jeho příbuzní rozloučili s Pánem Gaurasundarou a Visnupriou. Uprostřed hudby, kirtanů, žehnání bráhmaňů a zpívání manter vhodných pro takovou cestu, Nimai složil Své poklony starším členům rodiny Jeho tchána a odjeli s Lakšmí Devi v palanquinu do domu Saci Maty.

Všichni lidé, kteří je potkali na cestě, jim žehnali a blahopřáli, dámy říkaly plně obdivu k dobrému osudu nevěsty: "Je velice šťastná, musela uctívat Lakšmí Devi po mnoho zrození." Jiný poznamenal: "Tento pár je stejný jako Pán Šiva a Gauri." Ještě jiný řekl: "To musí být Lakšmí a Šrí Hari." "Jsou to Cupid a Rati nebo Indra a Saci, nebo musí být Ramacandra a Sita Devi."

Opravdu, dobrý osud občanů Navadvipy je bezedné, protože směli vidět Nejvyššího Pána a Jeho věčnou společnici. Takový byl rozsah jejich zbožnosti. Celá Nadia byla požehnána a občané zakoušeli zneklidnění radostí, když mohli vidět Lakšmí Devi a Pána Gaurasundaru, Narayanu. Nakonec božský pár přišel do domu Matky Saci. Doprovázena jinými dámami, Matka Saci vyšla a radostně vítala božský pár ve svém domě, kde usedli uprostřed veselých zvuků hudby. Kdo dokáže vyjádřit radost Matky Saci a všech ostatních, kterou cítili v přítomnosti Visnupriy a Gaurahari? Jak velkodušný je Nejvyšší Pán, že každý je úplně osvobozen od všech hříšných činností a jejich reakcí pouhým pohledem na transcendentální záři Pána! Navíc se stane vyvoleným vstoupit do duchovního nebe, Vaikunthské planety. Každý ve všech částech života mohl vidět Pána a Jeho duchovní záři. Proto byl nazván nejsoucítější, jediný přítel pokleslých duší. Nimai Pandit zdarma rozdával oblečení a dary všem tanečníkům, hercům a žebrákům, kteří přišli do domu Matky Saci. Bráhmaňům,

příbuzným a přátelům dal dostatečné dary k uspokojení všech, i vlastní uspokojení. Buddhimanta Khanovi dal Pán těsné milující objetí, a Buddhimanta Khana odešel v nepopsatelné extázi. Souhlasně s Védskou literaturou, není konec transcendentálním zábavám Pána. Tyto božské činnosti, který vyzařoval pouze několik dní, nemohou být popsány stovkami a stovkami let rozmluva. Proto jsem já sám pouze podal tento popis, a to jenom Jeho milostí. Nejsem schopen plně popsat Jeho zázračné zábavy. Kdokoliv slyší nebo čte o těchto transcendentálních činnostech Nejvyššího Pána, může přirozeně sídlit ve věčné společnosti Pána Gauracandry. Pán Šrí Kršna Caitanya a Pán Nityananda Prabhu jsou můj život a duše. Já, Vrndavana Dasa, pokorně skládám tuto píseň Jejich lotosovým nohám.

Adi Kapitola 16

Všechna sláva Pánu Gaurasundarovi, příteli pokorných a ubohých. Všechna sláva manželu Šrímati Lakšmí Devi. On je mocný Nejvyšší Pán, ovladatel a vládce všeho a všech. Všechna sláva Tobě, Šrí Gaura Hari, který Jsi sestoupil pro ochranu Svých oddaných. Všechna sláva Gauracandrovi. Je zosobněním svatých jmen, Nejvyšším přítelem a absolutní pravdou. Všechna sláva Pánu Gauracandrovi a Jeho oddaným. Každý se dostane na vznešenou úroveň čisté oddané služby pouhým upřímným nasloucháním Jeho transcendentálním zábavám. Transcendentální témata vypravovaná v Adi Khandě této knihy jsou jako proud čistého nektaru, když popisují přitažlivé zábavy Pána Gauracandry. Nejvyšší Pán Vaikunthských planet žil v Navadvipu jako hospodář vyučující Jeho studenty. Zjevil se právě k odhalení a propagaci procesu čisté oddané služby Nejvyššímu Pánu, a bylo Jeho přáním, že nikdo nemohl poznat Jeho skutečnou totožnost. Celá lidská společnost byla zcela zbavena jakékoliv duchovní touhy; byli ponořeni do nízkých a zvrácených rozkoší těla. Ti, kdo rozmlouvali o Bhagavad Gítě a Šrímad Bhagavatamu, byli sotva lepší než oni, když nepoučovali lidi o podstatě těchto písem, společném zpívání svatých jmen Pána. Vidíce beznadějnou pokleslost žijících bytostí, Vaišnavští oddaní Pána se často scházeli stranou od pohledu veřejnosti, tleskali rukama a zpívali svatá jména v extázi. Materialističtí lidé v Nadii neustále kritizovali oddané a říkali: "Jaký je význam toho skučení tak nahlas! Nakonec, já jsem Brahma a absolutně odevzdáný ve svém nitru, tak proč rozlišovat mezi pánem a služebníkem?" Jiní hněvivě řekli: "Žebrají o jídlo, aby si naplnili břicha a křičí Hari! Hari! Rozrazíme jim dveře a rozbijeme jejich domy!" Oddaní ztratili odvahu při těchto utrhačných poznámkách, protože kdyby si někdo stěžoval, způsobil by hrůzu ještě větší. Kamkoliv pohlédli, oddaní nacházeli lidi zbavené oddanosti k Nejvyššímu Pánu. A tak pouze volali Pána Kršnu a nařikali nad pokleslostí lidské společnosti. V té době Šríla Haridasa Thakura přišel do Navadvipu; jeho tělo sálalo čistou oddaností k Nejvyššímu Pánu. Nyní mohu vyprávět o zázračných činnostech Šríly Haridasy Thakury. Kdokoliv slyší tento příběh, může přijmout plné útočiště u Pána Kršny. Šríla Haridasa Thakura byl zrozen ve vesnici zvané Buron, a pro jeho přítomnost se tam mnoho lidí očistilo a přijalo účast ve zpívání svatých jmen. Po několika letech odešel ze své vesnice a

cestoval na místo blízko řeky Gangy. Nakonec se usadil ve vesnici Phulia blízko Santipury. Advaita Acarya Prabhu byl rozradostněn, když potkal Šrílu Haridasu Thakuru v Navadvipu a vyjádřil svou radost hlasitým křikem. Haridasa Thakura byl podobně unášen vlnami extatické lásky k Božstvu v transcendentální společnosti Advaity Acaryi Prabhua. Šríla Haridasa Thakura trávil svůj čas cestováním po břehu Gangy a zpíváním jmen Nejvyššího Pána Kršny.

Haridasa neměl absolutně žádnou přitažlivost k materiálním požitkům. Svatá jména Pána Kršny nepřetržitě vibrovala na jeho jazyku a vytvořila mimořádnou krásu v jeho ústech. Nikdy od té chvíle nepocítil jakoukoliv lhostejnost ke zpívání svatých jmen Kršny; zůstával pohlcen vychutnáváním nektaru oddané služby. Příležitostně tančil v extázi nebo plakal a bědoval, zase jindy upadal do stavu bezvědomí. Někdy mluvil tajemnými jazyky a později vysvětloval význam svých slov. Všechny extatické symptomy lásky ke Kršnovi se u něho zjevily - hojnost pláče, zježení vlasů, smích, mdloby, pocení atd. Bylo obvyklé vidět Šrílu Dasu Thakuru tančit, pak zase zpívat slávu jmen Pána Kršny. Lidé mohli nasbírat okolo něho neomezeně slz lásky k Božstvu, které proudily hýřivě z jeho očí, zmáčeji celé tělo. Dokonce nejprísnější ateisté obdivovali jeho chování. Zježení vlasů se vzdulo přes jeho tělo jako tisíce kvetoucích květín a dokonce Pán Brahma a Pán Šiva užasli nad jeho oddaností. Ve vesnici Phulia také ritualističtí bráhmini byli upřímně dojatí, i když se nedivili duchovní extázi Šríly Dasu Thakury. Světec si podržel plnou úctu lidí z vesnice, a když si získal jejich důvěru, žil tady docela mírumilovně. Koupal se denně v Ganze a chodil kolem, zpívaje Pánova svatá jména.

Místní Moslimský předák známý jako Kazi záviděl Haridasovi Thakurovi popularitu a hlásil Nawabovi: "Tento muž se chová jako Hindu; zavři ho a patřičně ho potrestej!" Závistivá slova hříšného Kaziho zažehla okamžitě odezvu u rovněž hříšného Nawaba a Haridasa Thakura byl uvězněn a odveden do pevnosti. Protože obdržel milost Pána Kršny, Haridasa neměl strach před Moslimským vládcem ani z vlastní smrti. Se jménem Pána na rtech se Haridasa zjevil před Nawabem.

Když oddaní a jiné zbožní osoby v blízkosti Nawabova paláce vyslechli, že světec Haridasa byl pozván, byli nanejvýš šťastní, ale jak se dozvěděli, že byl po příchodu zatčen vládcem Moslimů, zhrozili se. Předtím mnoho zbožných lidí bylo ohrožováno a uvězněno Moslimy; tito vězni byli šťastní při poznání, že se k nim Haridasa připojí. Jeho přítomnost v jejich ubohé situaci by přirozeně zmírnila jejich trápení. Vězni stejně žádali vězeňské strážce, aby jim dovolily neomezeně pobývat se Šrílou Haridasou. Když Šríla Thakura vstoupil do vězení, pohlédl soucitně na všechny vězně, kteří se okamžitě pokořili jeho lotosovým nohám. Jeho dlouhé půvabné paže, dosahující až ke kolenům, jeho lotosové oči a příjemná, měsíci podobná tvář okouzly všechny. Složili světci své nejupřímnější poklony a láska ke Kršnovi se vznítla v jejich srdcích. Šríla Haridasa Thakura byl potěšen prudkou oddaností, která se vznítla v srdcích vězňů a požehnal jim: "Zůstaňte, jací jste." Ale ubozí vězni nemohli pochopit hloubku jeho požehnání a cítili se sklíčení. Haridasa viděl jejich neporozumění a soucitně jim vysvětloval: "Moje požehnání vám je, že můžete zůstat, jací jste, ale prosím, nebuďte sklíčení. Nikdy bych vám nemohl přát jakékoliv

neštěstí. Já prostě toužím, aby láska, kterou nyní cítím ke Kršnovi, zůstala stále stejná. Od této chvíle zpívejte jména Pána Kršny a stále vzpomínejte na Jeho zábavy, povzbuzující jeden druhého ke zvýšení jeho oddanosti. Násilí a tyranie neexistují v duchovním světě, tak upřímně prostě o Kršnovu pomoc a stále myslíte na Něho. Až budete propuštěni z tohoto vězení, nevracejte se na svou starou materialistickou cestu ani do společnosti degradovaných a hříšných lidí, protože nikdo nemůže vyvinout lásku k Nejvyššímu Pánu Kršnovi, žijící světský život. Můžete poznat s jistotou, že Kršna je nedosažitelný pro materialistické osoby.

"Hmotně připoutaná mysl je tvarována nechtěnými zlomyslnými touhami; přitažlivost k ženě, dětem, rodině a jiným takovým iluzím přináší zničení. Jestliže božským uspořádáním nějaký člověk dosáhne úrovně čisté oddanosti ke Kršnovi, zaručeně se mu rozběskne, postupně se oddělí od hmotného života, a odevzdá se uctívání Nejvyššího Pána. Když se vrátí zpět do materialistického života, jeho mysl bývá znečištěna rozmarnými, zlomyslnými touhami. "Já přirozeně nechci, abyste zůstali vězni navždy, ale prosím, abyste vyvinuli odstup od hmotného potěšení. Prosím zpívejte svatá jména Pána. Moje požehnání vás chtělo osvobodit z vašich současných ubohých podmínek a zajistit, abyste zůstali šťastni v lásce ke Kršnovi. Ať pohlédnu na kohokoliv, rovněž přeji to nejlepší všem živým bytostem. Prosím, abyste vyvinuli neochabující oddanost ke Kršnovi. Nebuďte smutní; budete osvobozeni během dvou až tří dnů. Můžete mi věřit. Jakmile opustíte vězení, můžete žít v poustevně nebo ve svých domech, ale stále myslíte na Kršnu a zkuste vyvinout duchovní život." Když prokázal svou neomezenou milost vězňům, Haridasa šel před Nawaba. Pro svou čistotu, Šríla Haridasa Thakura vydával určitou záři, kterou Nawab nemohl nezpozorovat. Uctivě se zvedl, když Haridasa vstoupil a nabídl světcí sedačku. Ačkoliv sám byl docela zmaten, Nawab se zeptal Haridasy: "Jaký druh šílenství tě přemohl? Když máš to dobré štěstí, že jsi Muslimem, proč se chováš jako Hindu? My na tom nejsme tak špatně jako Hindové. Chceš odvrhnout a ignorovat svoje vysoké zrození a stát se Hindem nízké kasty? Odložit svou vlastní rasu, zemi a náboženství pro jiné je zvrácenost. Jak chceš očekávat dosažení osvobozené úrovně, jestliže si takto počínáš? Jsem rozhodnut potrestat tě podle příkazů Koránu tak, abys byl osvobozen od svých hříchů."

Šríla Haridasa Thakura trpělivě vyslechl výhrůžky a obvinění Nawaba a rozpoznal jeho slova jako iluzorní sílu Nejvyššího Pána Višnu. Aniž by chápal, Haridasa se jen usmál na Nawaba a řekl sladkým, utěšujícím hlasem: "Můj drahý Pane, je pouze jeden Bůh pro všechny žijící bytosti. Rozdíl mezi bohem Muslimů a Bohem Hindů je jen ve jméně. Podle znalostí Hindů i Muslimů a v souladu se všemi písmi, ať v Koránu či Puraně, Bůh je jeden. Je neduální, věčný, transcendentální a absolutní Pravda, neomylný a dokonale všudypřítomný, a neustále sídlí v srdci každého. "Mocný Pán je Nejvyšší vládce všeho. Živé bytosti jsou vedeny touhou Nejvyššího Pána, jednají a pracují pouze v souladu s Pánovým záměrem. Nejvyššího Pána transcendentální jméno, činnosti, vlastnosti společníků, příbytek atd. jsou oslavovány podle různých druhů duchovních příkazů. I když je uctíván neuctivým způsobem, Pán přijme jakýkoliv individuální způsob odevzdání se Jemu. Nicméně, jestliže

některá žijící bytost cítí nenávist nebo závist k jiné, nakonec se tyto pocity odrazí v jeho vztahu s Pánem. Cokoliv vidíš u mne a mé činnosti, jsou přímá prohlášení Pána, který mne provází zevnitř.

Nahlíženo z jiné perspektivy, lidé mohou být zrozeni v rodině bráhmanů, ale zlomyslně své vysoké zrození demonstrují zvráceným chováním nekulturních osob čtvrté třídy. Co může Hindu dělat s takovými lidmi? Je nucen jednat ponížným způsobem pro své vrozené sklony a zároveň trpět či užívat si reakce za svoje činnosti. Čeho může být dosaženo trestáním ho za činy, které jsou podstatnou částí jeho povahy? Můj drahý vážený pane, prosím uvaž tyto věci vážně a jestli mne seznáš vinným, pak mne potrestej." Moslimští dvořané byli upřímně pohnuti počestností slov Haridasy Thakury a jeho přítomností. Ale jeho moudrost nemohla proniknout do závistivého a hříšného srdce Kaziho, který se obrátil k Nawabovi a nařídil: "Musíš potrestat toho muže! Není zlý a zlomyslný. Ale jiní mohou upadnout pod jeho vliv a stanou se rovněž hříšnými. Může zahanbit naše Muslimské náboženství a společnost. Proto musí být patřičně potrestán. Jestliže chce být popraven, potom tak, jak káže jeho vlastní písmo." Nawab zkoušel znovu: "Můj příteli, stejně mluvíš o svém vlastním písmu a přijaté cestě. Nyní nemusíš mít strach. I když Kazi současně má sílu potrestat tě; mohl by ti spílat a urážet tě. Proč chceš, aby se to stalo?" "Cokoliv si Nejvyšší Pán přeje, určitě se stane; není tu nikdo, kdo by to mohl změnit," odpověděl Haridasa. Každý z nás musí trpět podle stupně jeho předešlých přestupků. Můžeš pochopit bez pochybností, že jsi pouhým nástrojem Pánovy touhy. Stejně jestli moje tělo bude roztrháno na kousky a já ztratím život, nemohu nikdy zanechat zpívání Pánových svatých jmen." Nawab vyslechl odpověď Šríly Haridasy Thakury prostou strachy a obrátil se na Kaziho: "Jaké je teď tvoje rozhodnutí o něm?"

"Bičuj ho na dvaceti dvou tržisticích, dokud nezemře!" odvětil závistivý Kazi. "Nenacházím jiný vhodný rozsudek. Jestli přežije tento trest, potom já potvrdím, že náš velký učenec říká pravdu." Strážci dostali příkaz dunivým hlasem: "Bičujte ho, dokud nevydechne naposled! Hříšný Muslim, který se sám udělal Hindem, může být potrestán pouze smrtí!" Kaziho závistivý plán přinesl ovoce v srdci Nawaba a Šríla Haridasa byl odveden strážci. Z jednoho tržiště na druhé ho bez milosti šlehali a jejich černá srdce stravovala nenávist k čistým oddaným Pána. Ale Haridasa byl čistá duše, zcela odevzdaná Nejvyššímu Pánu, takže důvěřivě zpíval svatá jména Pána Kršny. Tak pohlcen byl svým vroucným zpěvem, že necítil žádnou bolest. Dobrosrdeční a zbožní lidé nemohli snést, když viděli mučení, vnucené tak nevinné osobě. Někteří prosili strážce, aby toho na chvíli zanechali, jiní varovali: "Jestli budou pokračovat v mučení toho dobrého člověka, celé království může být zničeno." Mnoho jich proklínalo krále, aby zemřel, jiní zas zkoušeli zastavit strážce fyzicky. Jeden člověk se vrhl k nohám strážců a prosil: "Dám vám jakoukoliv odměnu, jestliže zastavíte toto nemilosrdné bití." Ale žádný z protestů nevyvolal ani nepatrnou milost u strážců, kteří pokračovali ve vláčení Šríly Haridasy Thakury z jednoho tržiště na druhé, bičující ho neúnavně.

Milostí Pána Kršny Haridasa cítil malou bolest svého těla. Stejně jako Prahlada ve Šrímad Bhágavatamu, když byl mučen démony, Haridasa nikdy netrpěl úplně. A nejen Haridasa byl zbaven své bolesti, každý kdo vzpomíná na příběh o Šrílovi Haridasovi, může se také zachránit z utrpení života. Když snášel svůj ortel, Haridasův jediný pocit byl soucit se strážci. "Ó Pane Kršno, prosím buď milostiv k těmto ubohým duším, aby nebyly potrestány kvůli mně!" Nic nemohlo zastavit necitelné strážce, kteří byli omezeni v chápání svého osudu až do jeho smrtelného konce. Dosud přes všechno jejich bití Haridasa neukázal známku strážně, jak byl pohlcen ve vzpomínání svatých jmen Pána Kršny. Nakonec se strážci zastavili v úžasu. "Jak může lidské bytost vydržet takové brutální bití? Obyčejný člověk zemře po bití nanejvýš na dvou či třech tržích. My jsme ho mrskali nepřetržitě přes dvacet dvě tržiště a on ještě neukázal známku žádné bolesti ani smrti. Dokonce se na nás usmívá!" Soudili, že to musí být svatá osoba.

"Ó Haridaso," prosili, "Kvůli tobě budeme určitě potrestáni. Až Kazi uvidí, že přes naše zlomyslné bití jsi ještě naživu, zabije nás místo tebe." "Jestliže vám mé přežití přinese tak strašné neštěstí," odvětil Haridasa, "Pak chci definitivně opustit tělo. Uvidíte, jak umírám." Šríla Dasa Thakura bezprostředně upadl do transu. Čistý oddaný Nejvyššího Pána získá všechny mystické síly jen tak bez jakékoliv úsilí. Šríla Haridasa padl bez života, beze stopy dechu. Muslimští strážci se divili, ale šťastně přinesli tělo Šríly Haridasy Nawabovi. Když Nawab nařídil strážcům pohřbit ho, Kazi protestoval: "Ne, jestli bude pohřben, může být zachráněn a nakonec vstoupí na nebesa. Ačkoliv dostal vysoké zrození u Moslimů, stal se nízkým Hindem, proto je správné hodit ho do Gangy, aby trpěl věčně jako jiní zatracení Hindové. Pohřbený člověk se může stát vznešeným a osvobozeným od jeho hříchů." Na Kaziho příkaz strážci uchopili tělo Haridasy Thakury a hodili jeho do Gangy. Haridasa zůstal ve svém smrtelném transu a meditoval o Nejvyšší Osobnosti Božství. Duch Pána Kršny potom sestoupil do těla Šríly Thakury a on se stal tak božským, že nebylo možné ho zvednout. Nejsilnější strážci k němu přišli, aby ho hodili do vody, ale on zůstal v hlubokém transu a oni jím nemohli pohnout. Haridasa již plul v oceánu lásky k Pánu Kršnovi a nevnímal svět okolo sebe. Nevěděl, jestli je ještě vtělen, cestuje někde ve vesmíru, nebo hluboko ve vodách Gangy. Stejně jako Prahlad Maharaja, Haridasa Thakura měl duchovní schopnost stále vzpomínat na Nejvyššího Pána. Taková mimořádná schopnost nebyla překvapením, neboť Haridasovo srdce bylo stálým sídlem Pána Gauracandry. Tato příhoda Šríly Haridasy Thakury je opakováním hrdinské činnosti Šrí Hanumana ve Šrí Lance. Indrajit, Ravanův syn, použil Brahmastru, zbraň danou mu Pánem Brahmou, k přepadení Hanumana. Hanuman mohl snadno vyváznout, ale aby ukázal úctu k moci Pána Brahmy, Hanuman se podvolil a byl svázán Brahmastrou. Podobně Šríla Haridasa Thakura mohl uniknout potrestání Moslimů, ale dopustil, aby ho mučili, aby poučil svět: Ani v nejhorším utrpení života člověk nesmí nikdy zastavit zpívání jmen Kršny.

Dasa Thakura byl přímo ochraňován Nejvyšším Pánem Kršnou Govindou, takže kdo mu mohl uškodit? Jestliže někdo jen vzpomíná na jméno Haridasy - nehledě na jeho strašný ortel z rukou Moslimů - bude osvobozen z jeho vlastního hoře a neštěstí.

Šríla Haridasa Thakura byl jeden z nejdůvěrnějších a nejdůležitějších společníků Nejvyšší Osobnosti Božství, Šrí Caitanyi Candry. Haridasa plul dolů po proudu Gangy, a po nějaké době nabyl na Pánovo přání vědomí. Plně probuzen a zaplaven extází, vyšel na břeh Gangy a odešel do Phulie, pokorně zpívaje jména Kršny, kudy krácel. Když Moslimové viděli Šrílu Haridasu, byli přesvědčeni, že vlastní mimořádné mystické síly. Čistota a pocit štěstí změnily závist a nenávist v jejich srdcích. Skládali mu poklony, uctívajíc ho jako velice svatou osobu. Tímto uctíváním se Moslimové osvobodili od hmotného zapletení. V blízkosti Nawaba Haridasa přestal zpívat a usmál se soucitně na vládce Moslimů, který stál uctivě s sepnutýma rukou. Mírně a pokorným hlasem Nawab řekl: "Nyní jsem pochopil, že jsi opravdu světec. Poznal jsi absolutní pravdu a dokážeš vidět Nejvyššího Pána kdekoli a v komkoli. Absolutního vědomí a osvobození (kterým se mystičtí jogíní a filozofové pyšně chlubí) jsi snadno dosáhl, protože jsi dokonalá lidské bytost. Přicházíš, abych tě viděl a prosil o odpuštění. Laskavě mi odpusť přestupky, které jsem spáchal proti tobě. Protože hledíš na všechny stejně, nemáš žádné přátele ani nepřátele; není nikdo na celém světě, kdo by mohl skutečně pochopit tvoje mimořádné postavení. Jsi osvobozený člověk v každém směru. Můžeš jít, kamkoli si přeješ - do osamělé chýše nebo jeskyně na břehu řeky Gangy. Ale prosím, buď milostivý k těm z nás, kteří spáchali tento veliký přestupek proti tobě." Každý (ať už vznešený či ničemný) automaticky zapomněl na světský život, když viděl lotosové nohy Šríly Haridasy Thakury. Muslimové, kteří byli rozzlobeni a chtěli ho zabít, se změnili a uctívali jeho nohy, přijímajíc ho jako svatého muže. Po odpuštění a požehnání jim Haridasa odešel do Phulie.

Se svatými jmény znějícími na rtech došel na shromáždění bráhmanů blízko Phulie. Bráhmani byli rozradostněni jeho příchodem a připojili se k němu zpívajíc kirtana. Když tančil v jejich středu, cítil jak extatická radost očišťuje jeho tělo; cítil pláč, třesení, smích, bezvědomí, vzdouvající se zjevení vlasů a hlasitě křičel, až padl na zem zcela ponořen v lásce k Bohu. Bráhmani nemohli zvládnout svou nespoutanou radost. Po nějaké době se Šríla Haridasa utišil a řekl bráhmanům, sedícím okolo něho: "Moji drazí bráhmanští přátelé, nebud'te smutní pro to, co se mi stalo. Toto potrestání mi přirozeně patřilo. Byl jsem u dvora a vyslechl od Moslimů rouhání mému Pánu; za to mne Pán potrestal přiměřeně. Jsem skutečně velice šťasten, že moje potrestání nebylo ještě přísnější; Pán mi odpustil velice snadno. Každý přijde do pekla, jestliže slyší rouhání Nejvyšší Osobnosti Božství. Moje hříšné uši byly naplněny takovým rouháním Pánovi, že bylo správné potrestat mne tak, abych už nikdy nemohl udělat tento přestupek znovu." Šríla Haridasa trávil svůj čas vychutnáváním nektaru svatých jmen a přijímáním osvícené společnosti bráhmanů. Muslimové, kteří mučili Dasu Thakuru a jejich rodiny, byli všichni příkladně zničeni. Haridasa odešel z vesnice a přemístil se do jeskyně na břehu řeky Gangy, kde jej ovládla sladkost svatých jmen a vzpomínky na zábavy Nejvyššího Pána. Denně zpíval minimálně tři sta tisíc jmen Kršny. Účinkem transcendentálního zvuku svatých jmen a svaté přítomnosti Šríly Haridasy Thakury se jeskyně změnila na Vaikunthskou planetu v duchovním nebi. V Haridasově jeskyni žili velcí jedovatí

hadi, kteří vydávali tak silné výpary, že nikdo nemohl zůstat v jeskyni víc než chvíli. Lidé z vesnice přišli každý den navštívit Haridasu, ale nemohli zůstat dlouho, aby s ním promluvili. Ačkoliv všichni návštěvníci prchali pryč pro jedovatý vzduch, Haridasu zcela zapomněl na přítomnost hadů. Bráhmani se spolu radili o odporném vzduchu v jeskyni a potom prohovořili věc s několika Ayurvédskými lékaři ve Phulii. Po opakovaném bádání rozhodli, že jedovatí hadí si vybudovali hnízda pod Haridasovou jeskyní. Lékaři cítili silně, že Haridasu musí vyklidit svou jeskyni, neboť žít s takovými hady je nevhodné. Připojili se k bráhmanům a přemlouvali Haridasu: "Pro výpary jedovatých hadů, žijících v podzemí tvé jeskyně tady nikdo nemůže zůstat," vysvětlovali, "Musíš také uvolnit toto místo a najít vhodnou jeskyni k životu."

"Žiju v této jeskyni dlouhou dobu a ještě nikdy jsem neměl potíže s výpary, o nichž mluvíš," odpověděl Haridasu. "Ale jestli někdo z vás nemůže zůstat v jeskyni a působí vám to tolik strážní, potom odejdu hned zítra. Jestliže je pravda, že tady žijí hadi a když do zítřka nebudou pryč, potom přirozeně odejdu. Mohu vás ujistit, že zítra bude každý moci žít v této jeskyni. Prosím, netrapte se tím problémem jakkoliv déle. Jsem znepokojen, že vy všichni marníte svůj čas marnými světskými tlachy; každá chvíle může být využita k diskusi o Kršnových zásadách."

Během této řeči došlo k zázraku. Večer se postupně rozhostil okolo bráhmanů a Haridasovi hadi se vyplazili ze svých děr. Jejich ohromná strašlivá těla, žíhaná zářivě červenými, žlutými a modrými pruhy a korunovaná třpytivými klenoty, proklouzla tiše okolo bráhmanů a opustila jeskyni navždy. Jejich zjevení bylo tak hrůzyplně přitažlivé, že jak se plazili pryč, bráhmani vzpomínali na Kršnu jako svoje jediné útočiště. Když hadi odešli, palčivý pocit od jedovatého vzduchu také vymizel a všichni bráhmani byli spokojeni. Jejich důvěru v mimořádnou duchovní sílu Haridasu Thakury zvětšilo, když vyrozuměli, že hadi odešli pro Haridasovo ujištění návštěvníků. Pouhý pohled na Haridasu rozptýlí každému vrozenou nevědomost a hmotné vztahy. Pro Svou lásku k Haridasovi Nejvyšší Pán nikdy neumenšil či nezanedbal Haridasova slova. Jiná podobná událost se stala zaklínači hadů. Jednoho dne na nádvoří domu jednoho boháče svá hadí kouzla předváděl zaklínač hadů. Zpíval zvláštní mantru doprovázen hudebníky, hrajícími na mrdangy a mandiry. Haridasu náhodně přišel a stál sám stranou očekávaje hadí tanec. Ačkoliv zaklínač hadů byl obyčejná lidská bytost, účinkem jeho mantry mohli tančit, jako by je posedl duch krále hadů Ananty Šéši. S přitažlivým nápěvem zpíval o zábavách Pána Kršny v jezeře zvaném Kalidasha, kde Pán přemohl zlého hada zvaného Kaliya. Haridasu vyslechl dychtivě zábavu svého milovaného Pána Kršny a nečekaně upadl do extáze, padl v bezvědomí na zem. Když znovu nabyl vědomí, padl mu k nohám a řval jako lev, tančil v extázi a žvatlal radostí. Zaklínač hadů byl dojat Haridasovým zjevením extatických symptomů a stál uctivě stranou. Různé symptomy jako zjevení vlasů, pláč a třesení protékaly jeho tělem, válel se v prachu plačíc láskou ke Kršnovi. Vzpomínal, jak jeho milovaný Pán milostivě zachránil hada Kaliyu a jak plul v extatickém transu, lidé okolo něho byli nuceni zpívat písně o zázračných zábavách

Pána. Zaklínač hadů stál stranou přemožen bázní a pokorou k Haridasovi. Když jeho extáze přešla, Haridasa odešel a zaklínač pokračoval ve své produkci.

Všichni, kteří dosvědčili extázi Haridasy, cítili duchovní rozjařenost a pomazali svá těla prachem z jeho nohou. Nicméně jeden zchytralý a podvodný bráhman v davu se rozhodl ošálit lidi. "Mohu také tak tančit," řekl si. "Viděl jsem, že lidé nejsou moc inteligentní. Skládají tak velkou úctu tomuto nízce zrozenému Haridasovi, protože tančí a pláče; jestliže Já, bráhman, také budu tančit a křičet, budou mne přirozeně uctívat ještě více.

Brahmana se vrhl na zem a předstíral bezvědomí, jakoby upadl do transu. Ale jakmile se dotkl země, tančící zaklínač hadů se rozzuřil, popadl klacek a začal bráhmana neúnavně bít. Mlátil ho znovu a znovu do všech částí jeho těla, až bráhman skučel v agónii, vyskočil a prchal pryč, aby si zachránil život. Zaklínač potom znovu začal svůj tanec před celým davem ohromených diváků. Nakonec lidé se sepnutýma rukama pokorně žádali zaklínače o vysvětlení, proč stál uctivě stranou, když tančil Haridasa, zatímco zbil bráhmana, který prováděl tutéž činnost. Duch Ananty Šeši, který vstoupil do zaklínače hadů, potom řekl na oslavu Šríly Dasy Thakury:

"Předmět tvé otázky je velice důvěrný. Ačkoliv o takových věcech se vzácně hovoří pro jejich vysoce esoterickou povahu, chci přesto zodpovědět tvou otázku. Když Šríla Dasa Thakura tančil v extatickém transu, každý z nás cítil úctu a obdiv k jeho samovolnému pohnutí. Ale podvodný bráhman prostě napodobil Haridasu v zájmu získání nějakého levného uctívání od davu. Ne z lásky ke Kršnovi, ale pro závist k čistému oddanému se bráhman vrhal na zem a předstíral extázi. Navíc přerušil můj tanec. Protože mě vyrušil a zkoušel napodobit čistého oddaného, přísně jsem ho potrestal." "Ten nadutý a podvodný bráhman nemá lásku ke Kršnovi. Přijetím útočiště v oddané službě lotosovým nohám Pána Kršny se každý může očistit, osvobodit od podvodů. Kdo viděl Šrílu Haridasu Thakuru tančit, získá osvobození z hmotného otroctví; také Nejvyšší Pán Kršna osobně tančí, když vidí Šrílu Dasu Thakura tančit. Celý vesmír se stane očištěn od všech hříšných reakcí, jen když vidí Šrílu Haridasu tančit. On je opravdu hoden svého jména - Haridasa Thakura, služebník Nejvyššího Pána Hari Kršny, který září věčně jako úplněk v srdci Svého oddaného.

"Haridasa je něžný a soucitný ke všem živým bytostem a sestupuje jako věčný služebník Nejvyššího Pána ve všech Pánových inkarnacích. Je zcela osvobozen od jakékoliv chyby či přestupku k Nejvyššímu Pánu nebo Jeho oddaným. Ani ve snu nemůže nikdy udělat přestupek. Chvilé ve společnosti Haridasy může očistit jakoukoliv živou bytost a zajistit jí věčné útočiště u lotosových nohou Pána Kršny. Dokonce Pán Brahma a Pán Šiva stále touží po jeho společnosti. "Haridasa se zjevil v rodině nízkých Moslimů na příkaz Nejvyššího Pána, pro poučení lidské společnosti, že hmotné označení jako kasta, vyznání, společenské a rodinné postavení jsou všechna iluzorní a usilovat o ně je marné. Jestliže je čistý oddaný Pána zrozen v rodině nízké třídy, není méně hoden uctívání; to je příkaz písem. Stejně jestli někdo je zrozen v myslitelské rodině, ale nechce uctívat lotosové nohy Šrí Kršny, je jeho vysoké zrození bezúčelné, neboť žije stejně jako obyvatel pekla.

Pro potvrzení pravdy těchto písem Šríla Haridasa přijal zrození v rodině nízké kasty. Prahlád Maharaja, jeden z největších oddaných Pána, se dříve zjevil v rodině démonů a Hanuman, největší oddaný Pána Ramacandry, přijal zrození v opičí tlupě. Podobně se Šríla Haridasa zjevil v rodině Moslimů. "Polobozi touží dotknout se čisté transcendentální podoby Šríly Haridasy Thakury a Matka Ganga také děkuje, že její voda byla posvěcena jeho přítomností. Ani není třeba doteku Šríly Dasy Thakury; pouhým pohledem na něho je každý automaticky osvobozen od věčného koloběhu zrození a smrti. Mimo to, když někdo vidí oddané, přijímající útočiště u lotosových nohou Šríly Haridasy Thakury, si také zajistí osvobození z hmotného otroctví. Ani tisíc úst, ani tisíc uší nemůže dostatečně popsat a vyslechnout zázračné vlastnosti Šríly Haridasy. Jste šťastné duše, protože jste mi svou otázkou dali příležitost oslavit čistého oddaného a dát vám příležitost slyšet transcendentální námět. Když některá osoba říká jméno Šríly Haridasy Thakury, jeho vzestup do Nejvyššího příbytku Pána Kršna je zaručen."

Nagaraj, zaklínač hadů, potom ztichl. Shromáždění bráhmani a zbožní šlechtici cítili naprosté uspokojení z jeho oslavování Šríly Haridasy. Ovšem Ananta Šéša je čistý Vaišnavský oddaný Nejvyššího Pána a je stále zaměstnán opěvováním Pána a jeho oddaných; toto nebyla jeho první příležitost popsat vynikající vlastnosti Haridasy. Shromáždění přijalo Nagarajovo ocenění Haridasy a láska, kterou všichni cítili k Haridasovi, vzrůstala. Šríla Haridasa byl čistý oddaný Pána Caitanyi a ačkoliv Šrí Gauracandra dosud neodhalil proces oddané služby Nejvyššímu Pánu, Haridasa pokračoval v ukázce své lásky ke Šrí Kršnovi. Lidé všeobecně se nezajímali o proces oddané služby, a nemohli rozumět významu zpívání svatých jmen Boha. Proto ve všeobecné apatii ke svatým jménům nálada oddané služby chyběla. Lidé se vysmívali a pošklebovali Vaišnavům, zabývajícím se kirtany, takže se svatí oddaní shromažďovali na tichých místo daleko ode všech, kde mohli zpívat a tančit nerušení. Stejně je ateističtí lidé hněvivě zatracovali: "Tito degradovaní bráhmani mohou zcela zničit celou tuto zemi," nařikali. "Všechny ty hlasité sentimentální zpěvy a tance mohou zavinit hladomor v zemi. Tito emocionalisté, kteří zpívají jen aby si naplnili břicha, nepochopili, že Pán Višnu vyžaduje klid během těchto čtyř měsíců období dešťů. Mohli by Ho vyrušit, a On v rozhořčení může seslat několik přírodních pohrom. Copak tito blázni nechápou, že by mohli způsobit neštěstí?"

Jiný muž vyhrožoval: "Když vzroste cena stravy z obilí, potom můžeme brát jednoho po druhém a bít je nahlas." "Může být správné zpívat hlasitě v noci Ekadaši, ale jaký je užitek této denní recitace Govindových jmen?" zeptal se jiný vznětlivý ateista. Oddaní cítili ryzí slitování k ateistům a jejich zlomyslnému týrání, oddaní pokračovali v kirtanech. Šríla Haridasa byl jedním z těch upřímných oddaných, kteří cítili lítost, když viděl, že většina lidí ve společnosti není ani v nejmenším nakloněna k oddané službě. Pokračoval v pokorném zpívání Kršnových svatých jmen, jež mimořádně hříšní lidé ve společnosti neplodně hledají. Jednou ve vesnici jménem Hari Nadi jeden nadutý bráhman urazil Šrílu Haridasu. Vykřikl hněvivě: "Hej Haridaso, proč si takto počínáš? Proč musíš zpívat tak nahlas? Skutečný příkaz je zpívat tiše ve své mysli. Které písmo ti nařizuje zpívat hlasitě? Kdo tě učil této

zbožné praktice? Jsou tady shromáždění učenci; můžeš se jich zeptat na správnou metodu uctívání." Šríla Haridasa pokorně odpověděl: "Neznám písemné závěry o slávě svatých jmen Boha. Ty musíš přirozeně znát víc než já. Mohu pouze opakovat, co jsem vyslechl od učenců jako jsi ty. Hlavní výsledek zpívání jmen Boha nahlas je, že to očišťuje duši tisíckrát víc než jakýkoliv jiný způsob uctívání. Nikde v písmech není hlasité zpívání svatých jmen zatraceno; naproti tomu tady jsou skvělá doporučení, popsaná na mnoha místech. Jedno písmo říká: Hlasité zpívání jmen Pána Kršny je tisíckrát lepší než tiché zpívání." "Proč se výsledek hlasitého zpívání zvyšuje tisíckrát víc než jakékoliv jiné procesy?" tázal se bráhman.

"Můj drahý Pane, prosím poslyš závěry Véd a Šrímad Bhagavatamu." Když Šríla Haridasa mluvil, plul v oceánu lásky ke Kršnovi a jeho vysvětlení vyjasňovala podstatu všech písem. "Ó bráhmane, prosím zkus porozumět, že když nějaká živá bytost - ať člověk, zvíře, hmyz či pták - slyší svaté jméno zpívané čistými oddanými Pána, odchází přímo do duchovního světa Vaikunthy, po odchodu z tohoto těla. Šrímad Bhágavatam, desátý kant, kapitola třicet čtyři, verš osmnáct říká: Ó Pane, když je Tvoje jméno zpíváno stálými oddanými, kteří byli očištěni dotekem Tvých lotosových nohou, a když svaté jméno vyslechne jen jednou jakákoliv žijící bytost, budou bezprostředně očištěni oba, zpěvák i posluchač. Je nade vši pochybnost, že stálý oddaný očišťuje ostatní živé bytosti. Nižší druhy, kterým se nedostalo schopnosti zpívat Pánova jména, mohou být osvobozeny pouhým nasloucháním jmen, zpívaných čistými oddanými. Kdo zpívá svatá jména pro sebe, osvobodí pouze sebe, ale ti, kdož zpívají Pánova jména společně, osvobodí každého, kdo je slyší. Zvuk Pánových jmen je dobrodiním pro každého. Proto všechna písma tvrdí, že hlasité zpívání Pánových jmen je tisíckrát efektivnější než jiné zbožné činnosti. Také Naradiya Purana uvádí slova Prahlady Maharaji: 'Vidím dokonalou logiku ve faktu, že lidé zpívající Pánova jména společně jsou tisíckrát zbožnější než osoby, které zpívají pro sebe; kdo zpívá tiše, osvobodí jen sebe, ale ti, kdož zpívají společně, osvobodí sebe a mnoho jiných bytostí, které je slyší.' "Ó bráhmane, slyš pozorně. Brzy porozumíš, že osoby, které jednají ve prospěch celého společenství, zahrnujícího nižší zvířata, jsou přirozeně na vyšší zbožné úrovni než osoby, které se zajímají pouze o své vlastní osvobození. Pouze lidské bytost může být vybavena schopností o vyslovit Pánovo jméno; zvíře nemůže. Jestli hlasité zpívání může osvobodit tato nešťastná zvířata, která jinak nemají naději na osvobození, potom čím uškodí hlasité zpívání? Sobecký člověk se zajímá o své vlastní blaho, ale nesobecký oddaný se zajímá o blaho všech. Jestliže tomu rozumíš, můžeš snadno rozhodnout, kdo je na vyšší úrovni. Musím zdůraznit, že hlasité zpívání Pánových svatých jmen je nejvýkonnější způsob zpívání."

Pošetilý bráhman se ještě více rozzuřil nepochybnými příkazy Šríly Haridasy. Hněvivě odsekl: "Ó Haridaso, ty ses nyní stal mistrem Véd! Vidím, že jsi předložil sedmý filozofický systém, a ostatních šest jsi zničil během chvilky. Bylo předpovězeno ve Védách, že na konci Kali yugy nízce zrozený šúdra může propagovat Védy! Ale já vidím takovou událost přímo před sebou, což je potřeba čekat na konec Kali Yugy? Podvádíš všechny chováním svatého muže, všichni

navštěvujete domy hospodářů a plníte svá břicha. Jestliže shledám tvoje vysvětlení nepodložené nebo bonafide nesouhlasící se šástrami, pak tě vytahám za uši a nos." Zcela klidně se Šríla Haridasa pouze usmál nad drsnými, pomstychtivými slovy pokleslého bráhmana. Bez jediného slova krácel pryč, zpívaje nahlas Pánova svatá jména. Učenci ve shromáždění byli tak hříšní, že jako pokleslí bráhmani by nikdy nepřijali správná, bonafide vysvětlení Šríla Thakury ani by nezavrhli urážlivá slova ničemného bráhmana. Tito muži byli bráhmany jen podle jména, ve skutečnosti to byli démoni; jejich sídlem bylo peklo a utrpěli nevýslovná neštěstí z rukou Yamaraji, boha smrti. V Kali yuze démoni mohou být zrozeni jako bráhmani, kteří týrají a urážejí zbožné lidi. Varaha Purana říká: "V Kali yuze démoni nacházejí útočiště v bráhmanských rodinách a mučí transcendentalisty, kteří jsou vzácné duše." Všechna písma nám přísně zakazují dotýkat se, poslouchat a uctívat osoby, které jen žijí ve vzezření bráhmánů; každý se stane znečištěn jejich dotekem. V Padma Puraně je zmínka: "Není třeba detailního vysvětlení: bráhmani, kteří nejsou oddaní Pána, nemohou nikdy být vážení ani se jich nikdo nesmí dotknout." Při setkání s neoddaným bráhmanem se znečistíš jako při setkání s nízce zrozeným pojídačem psů; na druhé straně čistý oddaný Pána, zrozený v jakékoliv rodině či třídě, může očistit celý vesmír.

Několik dní po tomto incidentu se Šrílou Haridasou, pokleslý bráhman dostal tak těžký druh neštovic, že mu upadl nos. Byl spravedlivě potrestán Kršnou za své přestupky proti Vaišnavskému světcí. Haridasa vzdychal v hluboké stísněnosti pro smutný stav lidské společnosti, připoutané ke světskému životu. Po dlouhou dobu neměl žádoucí společnost jiných čistých oddaných, takže odešel do Navadvipy, kde Vaišnavové byli rozradostněni, když ho viděli. Šrí Advaita Acarya Prabhu ho sevřel do náruče v láskyplném objetí a jiní oddaní prokazovali svou přitažlivost k němu, stejně jako On opětoval jejich pocity. Ateisté pokračovali ve své urážlivé kritice oddaných, zatímco Vaišnavové pokračovali ve svých transcendentálních diskusích o námětech z Bhagavad Gity a Šrímad Bhagavatamu. Každý, kdo naslouchá s důvěrou a oddaností těmto příběhům, může najít věčné útočiště u lotosových nohou Nejvyššího Pána Šrí Gauracandry. Šrí Kršna Caitanya a Nityananda Prabhu jsou můj život a duše. Já, Vrndavana dasa, pokorně skládám tuto píseň Jejich lotosovým nohám.

Adi Kapitola 17

Všechna sláva Šrí Gaura Sundarovi, Nejvyššímu Pánu všech Pánů, který vlastní věčnou transcendentální podobu a je velice drahý Šrí Nityanandovi Prabhu. Všechna sláva Pánu, který je životem i duší a nejcennějším objektem lásky všech Vaišnavů. Laskavě obrať Svůj milostivý pohled na všechny živé bytosti, aby se osvobodily z hmotného zapletení. Naslouchej pozorně příběhu, jak Pán Gaura Sundara šel do Gayadhmy. Pán Vaikunthských planet nyní sídlil v Navadvipu jako vrcholný drahokam učitelů a učenců. Stav lidské společnosti byl pokažen v takovém rozsahu, že došlo ke vzrůstu ateistů a proces oddané služby se stal velice vzácným. Lidé

všeobecně byli přitahováni dočasným a iluzorním potěšením smyslů a to velice zarmucovalo oddané. Jiný důvod, proč Vaišnavští oddaní byli zoufalí bylo, že Pán Gaura Sundara byl tak připoután k učeným studiím. Zlomyslné a hříšné obyvatelstvo pokračovalo v chrlení nadávek na Vaišnavské oddané, a oni jen tiše snášeli ústrky. Nejvyšší Pán Gaura Sundara poznal uvnitř Svého srdce, že nadešel čas dozrát, odhalit Svou skutečnou totožnost a zjevit Své transcendentální zábavy, ale nejprve Se rozhodl navštívit Gayadhamu. Takové bylo přání plně nezávislé Nejvyšší Osobnosti Gaura Sundary.

Provedl poslední Sraddha obřad za Svého otce podle písemných příkazů a potom obklopen Svými stoupenci putoval do Gayadhamy. Pán byl ve velice blažené náladě při pomyslení, že spatří Gayadhamu, tak důležitou v životě Matky Saci a mířil do Gaya. Procházel mnoha městy a vesnicemi a dotekem Jeho transcendentálních lotosových nohou se všechny staly místy poutí. Cestou hovořil o mnoha duchovních tématech a vysvětloval obtížné závěry svým stoupencům. Někdy s nimi šprýmoval, jindy byl ve vážné náladě. Nakonec přišel do Mondaty. Na hoře Mandar je velice známé místo. Pán navštívil chrám na vrcholu, chrám Pána Madhu Sudana. Jednou v průběhu cesty Pán předstíral, že má horečku. Pán Vaikunthy, Nejvyšší Osobnost v zájmu výuky živých bytostí předstíral, že má horečku stejně jako obyčejný smrtelník. Na půli cesty do Gayadhama Pán dostal horečku, aby vzbudil úzkost Svých stoupenců. Zkoušeli různé léky, které měli, aby srazili horečku, ale přání Pána bylo takové, že jeho horečka setrvávala. Nakonec Pán Osobně naznačil lék: "Lékem na všechna trápení je vypít vodu, kterou jsi umyl nohy čistého bráhmána." Aby poučil svět o jedinečném postavení čistých bráhmánů Pán vypil vodu, kterou umyl nohy bráhmána. Okamžitě po vypití té vody se Pán uzdravil a Jeho horečka pominula. Takové činnosti Pána jsou Jeho skutečnou povahou, popsanou ve všech Védských písmech. Ve Šrímad Bhagavat Gítě řekl: "Všechny ty, kdo se Mi odevzdali, Já přiměřeně odměním. Každý následuje Mou cestu se vší úctou, Ó synu Prithy." Když oddaný upřímně touží stát se služebníkem Pána, milostivý Pán mu povolí věčně Mu sloužit. Proto je znám jako Sevakvatsal, ten, kdo je velice něžný ke Svým služebníkům. Pán ochotně přijme porážku, když to prospěje jménu a postavení Jeho odevzdaného oddaného. Jako mnozí oddaní, kteří se zcela odevzdali lotosovým nohám Pána, také já doufám v odchod do útočiště u Pánových lotosových nohou. Pán pokračoval ve Své cestě, nyní vyléčen ze Své horečky, a přišel na pout' do Kukum. Pán přijal koupel, složil poklony odcházející duši Svého otce a potom odešel do Gaya Dhamy.

Po příchodu do Gaya Dhamy Pán složil poklony se sepjatýma rukama na svatých místech poutí. Přišel do Brahma Kunda, přijal koupel a uctíval Svého otce správným způsobem. Pán potom šel do Cakartier a vešel dovnitř, aby spatřil otisky lotosových nohou Pána Višnu. Všichni bráhmínští kněží seděli kolem lotosových nohou Pána Višnu, květinové girlandy obětované lotosovým nohám se hromadily okolo. Nikdo nemohl nikdy spočítat všechno kadidlo, květiny, parfémy, pláště a ozdoby, které byly obětovány lotosovým nohám a které nyní ležely všude kolem. Bráhmíni vypadali jako božské bytosti a seděli tady, popisující zázračnou slávu lotosových nohou Pána.

Řekli: "Pán Vishveshvar, Šiva, drží tyto lotosové nohy stále v blízkosti svého srdce, a ony jsou životem a duší Šrímatí Lakšmí Devi, Bohyně štěstí. Nejvyšší Pán požehnal Bali Maharaju umístěním těchto nohou na jeho hlavu, a nyní vy všichni, zbožné duše, vidíte právě tytéž lotosové nohy. Pouhá chvíle upřímných meditací o těchto lotosových nohách tě může bezprostředně zachránit z pekla. Tyto lotosové nohy jsou vzácně dosažitelné i pro velké mystické jogíny. Máš skutečně velké štěstí, že je vidíš. Matka Ganga pramení hned u těchto lotosových nohou a duše odevzdaný Pánu stále drží tyto lotosové nohy hluboko ve svém srdci. Všichni jste šťastné duše, když vidíte tyto lotosové nohy, jež spočívají na hlavě Ananty Šéši."

Když slyšel o zázračné slávě lotosových nohou Nejvyššího Pána, Pán Gauranga se ponořil do oceánu extatické blaženosti. Slzy proudily hýřivě z Jeho lotosových očí, a extatické symptomy jako zjevení vlasů a třesení se projevíly na Jeho transcendentálním těle při pohledu na lotosové nohy. Je prospěšné pro celou lidskou společnost, dobrým štěstím všech živých bytostí, že Nejvyšší Pán Gaura Candra nyní začal zjevovat proces oddané služby, lásky k Bohu. Všichni bráhmanští kněží Ho obdivovali, když viděli, jak proud slz neomezený jako matka Ganga proudí z Pánových lotosových očí. Božským uspořádáním tady byl zároveň přítomen Šríla Isvara Puri. Když Pán Gaura Candra viděl Šrílu Isvara Candra Puriho, složil mu poklon, velice přitahován. Isvara Candra Puri byl také rozradostněn, když viděl Pána Gaura Candru a objal Ho velice láskyplně. Nemohli zvládnout svou prudkou radost ze setkání, slzy proudily hýřivě z jejich očí a zmáčely toho druhého.

Pán Gauranga řekl: "Nyní, když jsem spatřil tvoje lotosové nohy, Moje návštěva v Gaya byla úspěšná a závažná. Oběť složená na poutním místě osvobodí odcházející duše předků, prospívá však pouze těm, kdož jsou předurčení, ale tvoje přítomnost může osvobodit nescíslné množství duší odcházejících předků. Proto žádné poutní místo nemůže být srovnáváno s Tebou, ve skutečnosti jsi čistší než tato poutní místa. Takže Mne laskavě zachraň od utonutí v oceánu hmotné existence, protože odevzdávám své srdce, duši i tělo tvým nohám. Jediné dobrodiní, po němž od tebe toužím, je abys mi dal napít nektaru z lotosových nohou Šrí Kršny."

Pak Isvara Candra Puri řekl: "Poslyš mne, Pandito! Víím velice dobře, že jsi vtělený Nejvyšší Pán. Jak jinak by bylo možné vlastnit veškerou Tvoji učenost nebo tak transcendentální povahu, jakou máš? Měl jsem minulé noci sen o setkání s Nejvyšším Pánem a nyní potkávám Tebe, takže sen byl splněn. Říkám Ti pravdu, Ó Pandito, každou chvíli cítím vzrůstající extázi ve Tvé přítomnosti. Už jsem Tě někdy viděl v Navadvipu, ale tady Jsi něco jiného, než jsem si myslel. Cokoliv jsem řekl, je skutečná pravda. Nemám žádný jiný důvod to říkat, požehnání, jež každý zažívá v blízkosti Pána Kršny, plně pociťuji ve Tvé přítomnosti."

Pán byl velice potěšen, když slyšel tato upřímná slova svého milovaného Isvary Puriho. Řekl: "Je pro Mne velikým štěstím, že Jsem tě potkal." Byli velice šťastní a společně hovořili o důvěrných tématech Kršnových zásad. Šríla Veda Vyasa v budoucnu popíše do detailu tyto rozhovory mezi Pánem Caitanyou a Isvara Candra Purim. Pán po odchodu Isvary Puriho rovněž odešel, přijal koupel a provedl uctívání na počest Svého otce, obřad Sraddha. Po dokončení nezbytných rituálů a složení

oběti za Svého otce odešel do Šrínagaru v Bedgayi. V Bedgaya Pán S..... znovu provedl Sraddha obřad a uspokojil přísluhující kněží velice pokornými a sladkými slovy, což kněze velmi potěšilo.

Odtud putoval do Dakshir Mamusy, potom do Rama Gaya. V Rama gaya Pán uctíval inkarnaci Pána Rama Candry Sraddha. Potom putoval do Yudhistar Gaya a složil oběti Yudhister Maharajovi. Pokaždé Pán prováděl Sraddha obřad, bráhmínští kněží seděli okolo Něho a zpívali mantry. Po uctívání, když oběti byly vloženy do vody, bráhmaňští kněží byli uchvázeni jeho odměnou a jinými dary. Pán se jen usmál takovému chování a milostivě přestříhl smyčky hmotného zapletení v jejich srdci. Odtud Pán Šrí Gauranga odešel do Bhima gaya, potom do Sva gaya a Brahma Gaya a různých jiných svatých míst. Když přišel do Sourasa gaya, vykonal zvláštní uctívání se 16 zvláštními přísadami a prováděl každé obětování velice uctivě. V Brahma Kunda Pán přijal koupel, potom v Gayashir obětování. Zde Pán obětoval krásné květinové girlandy a santálovou pastu Svými vlastníma rukama a uctíval otisky lotosových nohou Pána Višnu.

Po skončení pouti na všechna místa a uspokojení všech bráhmanských kněží se vrátil do svého sídla. Zastavil se na chvíli, a když pocítil osvěžení a uklidnění, udělal přípravy na vaření. Když dokončil poslední přípravy, přišel Ho navštívit Šríla Isvara Candra Puri. Zasažen zpíváním svatých jmen Kršny pocítil extatickou lásku k Pánovi a vešel do místnosti potáčeje se jako opilý. Pán okamžitě přerušil vaření v kuchyni, složil mu uctivé poklony a usadil ho pohodlně. S úsměvem Šríla Isvara Candra Puri řekl: "Ó Pandito, přicházím zřejmě v pravý čas."

Pán odpověděl: "Když se na Mne dnes štěstí usmálo a seslalo tě sem, prosím, abys přijal trochu prasada z rýže." Šríla Puripada se usmál a řekl: "Ale co potom budeš mít Ty?" Pán odpověděl: "Uvařím další rýži pro Sebe později." Šríla Puripada se zeptal: "Jaký má smysl vařit znovu? Co jsi uvařil, můžeme rozdělit mezi nás oba." S úsměvem Pán odpověděl: "Co jsem připravil, je všechno pro tebe, v žádném případě nebudu připravovat nic znovu, prosím nerozpakuj se a najež se první." Pán nabídl Isvarovi Purimu, co uvařil pro Sebe a šel zpět do kuchyně připravit stravu ještě jednou. Pocit'uje velké štěstí, Pán ukazoval tolik milosti Isvarovi Candrovi Purimu a Šrípadovi Purimu, neboť neměl jiné myšlenky v mysli než Kršna. Pán posloužil Šrípadovi Purimu Svými vlastníma rukama a Šrípada Puri si užíval Pánova jídla s velkým potěšením. Chvíli na to se Rama Devi, Laksmi Devi, Bohyně štěstí, osobně zjevila a vařila pro Pána neviditelná kýmkoliv v kuchyni. Vidíc, že Šrípada Puri je plně uspokojen, Pán usedl k jídlu. Tyto transcendentální činnosti Pána a Jeho oddaných jsou tak zázračné, že každý, kdo jim naslouchá s důvěrou a upřímností, si bezprostředně zajistí neutuchající oddanou službu lotosovým nohám Pána Kršny.

Po jídle Pán zajistil Šrípadovi Purimu klid. Jako žák sloužící duchovnímu učiteli Pán začal masírovat Šrípadu Puriho voňavým olejem. Kdo může popsat vznešené postavení Šrí Isvary Candry Puriho? Šrí Caitanya, Nejvyšší Osobnost Božství jednal jako ideální žák a šel spatřit místo zjevení Šrí Isvary candry Puriho.

Pán řekl: "Skládám Své poklony vesnici Kumar..., kde se zjevil Šrí Isvara Puri." Pán byl tak duchovně pohnut tímto místem, že proléval hojné slzy lásky k Isvarovi

Purimu a nepřetržitě opakoval jeho jméno. Zvedl hrst hlíny a zavázal ji do rohu Svého oděvu. Pán řekl: "Tato hrst země z místa zjevení Šrí Isvary Candry Puriho je Mým nejcennějším vlastnictvím." Pouze Nejvyšší Osobnost Božství je schopna zvětšit slávu Svých oddaných, což dokazuje prudká láska Pána Caitanyi ke Šrí Isvara Candra Purimu.

Pán řekl: "Pobytem ve tvé společnosti Jsem splnil důvod Svého příchodu do Gayi." Příští den Pán potkal Isvaru Puriho a oslovil ho pozdravnou mantrou a sladce pokornými slovy. Šríla Puripada řekl: "Jak to, že mne oslovuješ pozdravnou mantrou? Chci Ti dát celý svůj život a duši!" Nejvyšší Osobnost Božství Narayana, Nejvyšší poučující duchovní učitel všech, přijal pozdravení Šrípady Puriho pozdravnou mantrou sestávající z deseti slabik. Pán obcházel Šrípada Puriho a řekl: "Odevzdávám ti Svůj život, prosím pohlížej na Mne vždy milostivě, abych mohl stále plout v oceánu lásky ke Kršnovi."

Šrí Puripada byl pohnut Pánovými slovy a objal Pána, svíraje Ho pevně na prsou. Hojné slzy lásky proudily jako bystřina z Jejich očí, zmáčejíce Je navzájem. Vševedoucí Nejvyšší Pán zůstal v Gayi po nějaký čas a hýřivě rozdával svou milost Šrílovi Puripadovi. Právě se přiblížil čas, aby Pán odhalil světu důvod Svého příchodu v této inkarnaci, Jeho láska ke Kršnovi se projevovala vzrůstem den ode dne. Jednou Pán seděl na opuštěném místě, zpíval a meditoval Svou zvláštní mantru. Pán byl ztracen v extatickém světě meditace o Nejvyšším Pánu, a když se Mu vrátilo vědomí, začal naříkat a volal Pána, Svůj objekt meditace. "Ó můj Kršno, Můj drahý Pane! Ó Pane Hari, Ty Jsi můj život a duše! Ukradl Jsi Moje srdce, z jakého důvodu jsi teď odešel pryč? Ve kterém směru mohu najít Svého milovaného Pána?" Plakal pro náhlé odloučení od milovaného Pána a ronil hořké slzy. Pán byl zcela pohlcen vychutnáváním nektaru lásky ke Kršnovi a válel se po zemi, tělo pokryté prachem. Naříkal, jako by byl velice usouzen: "Kde je můj milovaný Kršna a kdy Mi dovolí odejít?"

Pán Nimai, který byl tak dlouho vážným učencem a učitelem, nyní ukazoval mimořádný neklid, omráčen šípem lásky k Bohu. Válel se po zemi, plakal hlasitě a nořil se do vln extáze z prudkého odloučení od Sebe. Když se Jeho studenti vrátili a ošetřovali Pána s velkou péčí, přivedli ho zpět do normálního stavu. Pán řekl: "Všichni se vraťte domů, nechci už víc jít zpět za Svou rodinou. Jdu do Mathury hledat milovaného Pána Svého srdce, Šrí Kršnu Candru." Studenti použili všechnu svou inteligenci a různé věci, aby Pána utišili a ještě udrželi. Pán Vaikunthy byl nyní v náladě neutuchající oddanosti, byl stále pohlcen láskou k Bohu a Jeho srdce bylo zneklidněno odloučením od Pána, nemohl už zůstat ani chvíli. Ve velice časnou hodinu jednoho rána Pán vyklouzl z domu, aniž byl kýmkoliv zpozorován a odešel do Mathury. Nacházel se ve stavu extatického transu.

Prosil Kršnu, kudy chodil: "Ó Pane Kršno, Můj drahý Pane, kde Tě mohu najít?" Po nějaké vzdálenosti zaslechl božský hlas říkající: "Neputuj ještě do Mathury, až přijde čas, potom půjdeš do Mathury, ale nyní se vrať do Navadvipy, do Svého domu. Jsi Nejvyšší Osobnost Božství, Pán Vaikunthských planet. Přišel Jsi do tohoto hmotného světa se všemi Svými věčnými společníky osvobodit celý svět, propagovat společné

zpívání svatých jmen Boha po celém vesmíru a rozdávat zdarma každému největší poklad, lásku k Bohu. Jsi vševědoucí. Vždy znáš všechno, proto znáš také důvod, proč Jsi sestoupil do tohoto hmotného světa. Přišel Jsi rozdávat nejžádanější věc, jehož nektarová chuť očarovala mysl dokonce Pána Brahmy, Pána Šivy, Senatky a jiných mudrců, a jehož slávu nepřetržitě zpívá Pán Ananta Šéša. Jsme Tvoji věční služebníci, je naší povinností připomenout Ti v této inkarnaci, že Tě žádáme o umístění u Tvých lotosových nohou. Jsi udržovatel všech živých bytostí, Nejvyšší nezávislá pravda, nikdo Ti nemůže zabránit uskutečnit Svoje vlastní čisté touhy. Takže Tě prosíme, Pane, vrať se nyní domů a velice zakrátko odejdeš do Mathury." Pán Šrí Gaura Sundara se vrátil domů a cítil se velice šťasten vyslechnutím božské zprávy. Ze své pouti do Gayi se Pán vrátil zpět do Navadvipy se všemi Svými stoupenci, aby zahájil propagaci svatých jmen Boha a rozdával lásku k Bohu každému. Po Jeho návratu z Gayi došlo k Pánově definitivní změně. Cítil, že extatické příznaky lásky k Bohu u Něho vzrůstají den ode dne. Kdo naslouchá tomuto příběhu o Pánově pouti do Gayi s oddaností a důvěrou, Pán Gaura Candra Se zjeví v jeho srdci.

Každý může být společníkem Pána Kršny pouhým nasloucháním o transcendentálních činnostech Pána Kršny. Tato společnost s Pánem je věčná, protože Pán nikdy neopustí takové čisté oddaná. Jsem schopen popsat některé transcendentální zábavy Pána Caitanyi v této knize jen proto, že můj milovaný Pán a mistr Nityananda Prabhu sedí na trůnu v mém srdci a diktuje mi toto všechno. Je pouze Jeho milostí, že mohu popsat tyto zázračné transcendentální činnosti Pána Caitanyi, nezávisle by bylo nemožné napsat toto všechno. Stejně jako dřevěná loutka tančím podle kouzel Nejvyššího čaroděje, Nejvyššího Pána Gaura Candry, který mi dovolil mluvit o Jeho transcendentálních zábavách. Transcendentální činnosti Pána Caitanyi jsou věčné a neohraničené, bez počátku a bez konce. Pro mne jsou nedosažitelné, já je pouze jaksi popisuji. Na druhé straně se cítím jako pták, který létá v neohraničeném azuru, létá tak daleko, jak je schopen letu.

Zábavy a sláva Pána Caitanyi jsou jako bezbřehý oceán, člověk je schopen vyprávět je, pouze když mu to Pán milostivě dovolí. Ve Šrímad Bhagavatamu (1.18.23) je psáno: "Ptáci mohou letět tak daleko, jak jsou schopni letu, podobně učenci mohou podle své inteligence popsat transcendentální zábavy Pána, jako mnoho jich znají. Skládám své ponížené poklony nohám všech Vaišnavských oddaných Pána, kteří mi pomohou se očistit od všech mých přestupků. Jestliže někdo touží překročit tento oceán nevědomosti a utonout v oceánu nektarové lásky k Bohu, potom ať přijme společné útočiště u lotosových nohou Pána Nityananda Prabhu. Největší nadějí, která věčně udržuje naživu moje srdce je, že Pán Caitanya Mahaprabhu je Pán mého nejmilovanějšího Pána Nityanandy Prabhu. Mnoho lidí říká různé věci o mém Pánu Nityanandovi, někteří říkají, že Pán Nityananda Prabhu je Pán Balarama, další, že je nejvíce milován Pánem Caitanyou, ještě jiní říkají, že je to pán Nejvyšší Moci, zas jiní říkají: "Nemohu pochopit, kdo to skutečně je. Třeba je sannyasi, duchovní učitel nebo vysoce znalý oddaný Pána, nebo má jiný druh příbuzenství s Pánem Caitanyou. Pro mnohého je můj Pán vytoužený, ale já chci držet Jeho lotosové nohy navždy ve

svém srdci. A těm hříšným ničemům, kteří ve zlobě na ostatní kritizují mého Pána, chci dát kopanec do hlavy.

Všechna sláva Pánu Nityanandovi Prabhu, který je životem a duší Pána Caitanyi Mahaprabhua. Můžeš mi dát věčné útočiště u Svých lotosových nohou. Stále zpíváš slávu Pána Caitanyi, proto také já Ti chci pomoci při opěvování Pána Caitanyi. Mojí jedinou touhou je, abych mohl být Tvým společníkem zrození za zrozením. Kdo naslouchá těmto příběhům o Pánu Caitanyovi, popsáním v Adi Khandě této knihy, přirozeně přijme plné dobrodiní Šrí Gaura Candry. Před odchodem z Gayi Nimai Pandita zašel za Isvarou Purim a žádal o svolení k návratu zpět do Navadvipa dhama. Všichni obyvatelé Navadvipy dhamy byli šílení radostí nad Pánovým návratem, jako když mrtvá těla nečekaně ožijnou.

Pán Šrí Kršna Caitanya a Pán Nityananda Prabhu jsou můj život a duše, Já Vrndavana dasa pokorně skládám tuto píseň Jejich lotosových nohám.

54

53